

KESKIVIikko 4. HELMIKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. – Parlamentin päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

3. – 2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmennyä ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana Karl-Heinz Florenzin ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0495/2008) 2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmennyä ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia (2008/2105(INI)).

Karl-Heinz Florenz, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin toivottaa hyvää huomenta erityisesti niille kollegoilleni, jotka ovat työskennelleet kuukausia tämän ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevan mietinnön parissa. Olen erittäin kiitollinen teille siitä, että olette tehneet kanssani yhteistyötä reilusti ja avuliaasti mietinnön kokoamiseksi.

Käsittely monialaisessa valiokunnassa oli uutta. Emme keskustelleet asiantuntijaryhmän kanssa vaan liikennealan ihmisten kanssa ja, syystäkin, talousalan ihmisten kanssa ja tietysti myös energia-alan ihmisten kanssa. Prosessin aikana oli selvää, että keskustelun ensimmäiset tunnit ja päivät olivat hieman kovempia, koska aihe oli uusi. Kiitän jälleen puheenjohtajaamme ja hyvää ystävääni Guido Sacconia, joka toimi puheenjohtajana aina erinomaisesti ja oikeudenmukaisesti.

Tämän päivän saavutus, jonka olemme panneet merkille, on pohjimmiltaan se, että monialainen yhteistyö tarjoaa suurenmoinen mahdollisuuden, ja parlamentin seuraavassa kokoonpanossa meidän olisi varmistettava, että ihmiset puhuvat enemmän toisilleen ja ettei meillä ole vain toisiaan vastustavia ryhmiä.

Se on ollut tämän valiokunnan suurin etu. Olemme kutsuneet korkean tason asiantuntijoita, kuten Nobelin palkinnon voittajan Rajendra Pachaurin, sekä tieteen, tutkimuksen ja tietysti politiikan asiantuntijoita. Tänään meillä on lopultakin käsillä tulos, joka osoittaa meille, että mietintö on osoittautunut erittäin myönteiseksi.

Tiedämme varsin hyvin, että kielloilla, seuraamuksilla ja tuloksettomalla toiminnalla saavutetaan tuskin mitään. Sen sijaan meidän on edistettävä tietoisuuden muuttumista sekä innovointia ja motivaatiota. Tavoitteenamme täytyy olla se, että eurooppalaiset insinöörit heräävät joka aamu ja yrittävät innoissaan rakentaa koneita, jotka toimivat tehokkaammin tässä maailmassa, jotta lastemme raaka-aineita voidaan hyödyntää entistä paremmin ja paljon tehokkaammin.

Mietintö on myös rehellinen. Olemme todenneet, ettei meillä ole mitään superaseita. Ei ole katkaisinta, jota voimme kääntää, ei Brysselissä eikä Balilla eikä Puolassa joulukuussa; sen sijaan meillä on koko joukko toimenpiteitä. Juuri siinä on mahdollisuus: tehdä ihmisille selväksi, että he ovat itse vastuussa ilmastomuutoksen kolmasosasta, erimerkiksi talojen lämmityksen seurauksena. Kansalaisina olemme kaikki vastuussa kolmasosasta, myös liikkuvuuden ja kaiken siihen liittyvän seurauksena, ja teollisuuskin on vastuussa kolmasosasta. Mietintö on siksi suunnattu meille kaikille. Siinä on sen hyvä puoli. Meidän ei tarvitse etsiä syyllistä; meidän kaikkien on osallistuttava innovatiivisiin keskusteluihin. Olen siihen erityisen tyytyväinen.

On myös selvää, että mietintö on tasapainoinen, ja haluaisin korostaa sitä jälleen kerran, koska se ei edusta mitään puolueohjelmaa. Siinä ei myöskään väheksytä mitään alaa. Sen sijaan osoitamme, että tietyillä aloilla on enemmän mahdollisuuksia kun taas toisilla aloilla on vähemmän mahdollisuuksia. Siitä syystä mietinnössä todetaan myös, että siinä osoitetaan periaatteessa tie eteenpäin – erityisesti Euroopalle, koska Euroopassa on valtavasti ympäristöteknologiaa, jonka määrä on verrannollinen Euroopan autoteollisuuteen. Sen määrä kasvaa, ja meidän on toimittava, että se tuottaa innovaatioita.

Totesin juuri, että meidän olisi saatava kansalaiset mukaan toimintaan, niin että he voivat tehdä jotain omille taloilleen. Tässä yhteydessä paikallispolitiikka, kaupakamarit sekä teollisuus- ja kauppayhdistykset voivat saada paljon aikaan motivoinnilla ja tiedotuksella.

Päätän puheenvuoroni toteamalla, että niiden etujen, jotka olemme osoittaneet tässä mietinnössä, pitäisi saada meidät ymmärtämään, että mahdollisuudet ovat innovoinnissa eivätkä lamassa. Jos me ymmärrämme sen, niin tämä tehtävä on ollut vaivan arvoinen.

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia työstä, jonka olette tehneet Karl-Heinz Florenz, ja mietinnöstänne.

Martin Bursík, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, on ilo olla täällä ja jakaa ajatuksia tärkeästä tulevastavuodesta. Aluksi onnitelen ilmastonmuutosta käsittelevää väliaikaista valiokuntaa työstä, jonka se on suorittanut huhtikuussa 2007 tapahtuneen perustamisensa jälkeen: kuulemisista, kokouksista, mietinnöistä, päätöslauselmista sekä keskusteluista kolmansien osapuolten kanssa. Sen väsymättömät ponnistelut ovat auttaneet huomattavasti ilmastonmuutosta koskevan EU:n kannan muokkaamisessa.

Viimeisin päätöslauselma, ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmuettyä ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia”, jonka ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta hyväksyi 2. joulukuuta 2008 ja jonka te hyväksytte tässä istuntojaksossa, toimii jälleen erittäin hyödyllisenä perustana, kun keskustelemme vuoden 2012 jälkeistä ilmastopolitista koskevista vaihtoehdoista ja EU:n ilmastopolitiikan syventämisestä.

Kuten tiedätte, toiminta keskittyy puheenjohtajuuskaudella kansainväliseen neuvotteluprosessiin. Lähden muuten tänään Strasbourgista ja lennän Delhiin keskustelemaan Intian hallituksen ja edustajien kanssa. Kahden viikon kuluttua meillä on EU:n ja Afrikan kokous Nairobiassa, Keniassa, ja olemme jo ottaneet yhteyttä Yhdysvaltojen hallintoon, mistä puhun myöhemmin lisää.

Hyväksymällä ilmastoa ja ympäristöä koskevan lainsäädäntöpaketin vuoden 2008 lopussa EU lähettää erittäin voimakkaan poliittisen viestin kaikille kumppaneillemme maailmassa. Hyväksymällä tämän paketin muutamassa kuukaudessa EU osoittaa, että sen sitoumus sekä johtajuus maailmanlaajuisessa ilmastomuutoksen hillitsemisessä on yhtä voimakasta kuin aina ennenkin. EU on todellakin ensimmäinen alue maailmassa, joka sitoutuu vähentämään yksipuolisesti kasvihuonekaasupäästöjään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

Kuten tiedätte, ilmasto- ja energiapaketti mahdollistaa EU:n päästökauppajärjestelmän uudistamisen, asettaa rajat päästökauppajärjestelmän ulkopuolisille päästöille, antaa kannustimia hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologialle sekä edistää uusiutuvien energialähteiden käyttöä vuodesta 2013 alkaen.

Päästökauppajärjestelmässä asetetaan yhtenäinen EU:n yläraja ja lineaarinen alaspäin suuntautunut kehityskaari, huutokauppa otetaan asteittain käyttöön päästöoikeuksien jakamisessa ja seuranta, raportointia ja tarkastuksia vahvistetaan. EU on tietysti toistuvasti sanonut, ettei se tyydy 20 prosenttiin – haluamme 30 prosenttia – ja siksi toivomme Kööpenhaminasta kunnianhimoisia tavoitteita ja kattavaa sopimusta.

Kööpenhaminan kokoukseen on nyt vain 10 kuukautta. Joulukuussa 2008 pidetyssä Poznańin ilmastokokouksessa sovittiin vuoden 2009 työohjelmasta, joka sisältää selvät askelet kohti Kööpenhaminaa. Poznańin päätökset sopeutumisrahastosta ovat tärkeä askel eteenpäin neuvotteluissa taloudellisesta elementistä, joka on yksi kattavan maailmanlaajuisen sopimuksen keskeisistä tekijöistä.

Poznańissa järjestetty ministerien pyöreän pöydän neuvottelu vahvisti myös teollisuus- ja kehitysmaiden yhteisen halukkuuden löytää tehokkaita maailmanlaajuisesti sovittuja vastatoimia vaarallisen ilmastomuutoksen hillitsemiseksi vuoden 2012 jälkeen. Se sisältää uusia hillitsemistä koskevia toimia, sopeutumistoimia sekä rahoituksen ja tekniikan keinoja vastatoimien toteuttamiseksi.

Poznań lähetti myös viestin, että nykyistä talouskriisiä ei pidä nähdä ilmastonmuutosta koskevien uusien toimien esteenä, vaan sen sijaan uutena mahdollisuutena muuttaa talousjärjestelmä perusteellisesti ja edetä päättäväisesti vähän hiilidioksidia tuottavaan talouteen.

Puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo kehittää edelleen näitä tärkeitä saavutuksia ja pyrkiä toimimaan kansainvälisesti, jotta Kööpenhaminassa päästään menestyksekkääseen sopimukseen joulukuussa 2009.

2. maaliskuuta 2009 ympäristöneuvosto ja myöhemmin Ecofin-neuvosto ja kevään Eurooppa-neuvosto ovat ensimmäiset tilaisuudet kehittää edelleen EU:n kantaa tässä suhteessa käyttäen perustana komission

tiedonantoa ”Kohti kattavaa ilmastositomusta Kööpenhaminassa”, jonka saimme viikko sitten, sekä teidän panostanne.

Sen lisäksi, että meillä on yhteinen näkemys ilmastomuutoksen lievittämiseen soveltuvaa teknologiaa ja sopeutumista koskevista pitkän aikavälin toimista, EU:ssa on pohdittava asianmukaisia keinoja tehokkaan ja pitkäaikaisen ilmastopolitiikan rahoittamiseksi. Tässä yhteydessä voin vain toistaa ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan komissiolle ja jäsenvaltioille osoittaman vetoimuksen omaksua kahdenvälisen tason neuvotteluissa vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevasta sopimuksesta välittävä rooli teollisuusmaiden kantojen välillä, jotta etujen tasapainon keinoin voidaan varmistaa menestys ilmastoneuvotteluissa, joihin osallistuvat kaikki suurimmat kasvihuonekaasupäästöjen tuottajat.

EU aikoo myös jatkaa aktiivista yhteistyötä tärkeimpien neuvottelukumppanien ja tärkeimpien nousevien talouksien kanssa mutta myös Yhdysvaltojen hallinnon kanssa. Olen keskustellut puhelimitse Carol Brownerin kanssa. Hän on presidentin avustaja energian ja ilmastomuutoksen alalla. Olen tehnyt hänelle alustavan ehdotuksen korkean tason kokouksesta, johon osallistuvat Yhdysvaltojen edustajat ja EU:n komissio – komission jäsen Dimas – puheenjohtajavaltio Tšekki sekä tuleva puheenjohtajavaltio Ruotsi (eli troikka) maaliskuun alussa, todennäköisesti 2. tai 6. maaliskuuta.

Sanoin hänelle, että EU haluaisi tehdä mahdollisimman tiivistä yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa hiilidioksidimarkkinoiden kehittämisessä ja yhdistämisessä. Ymmärrämme kongressin jäsenen Waxmanin todenneen, että hän yrittää panna täytäntöön valiokuntansa lainsäädännön *cap and trade* -järjestelmästä toukokuun lopulla. Se on varsin rohkaiseva vastaus Yhdysvalloilta Euroopan unionin toimiiin.

Luotamme myös Euroopan parlamentin varmistavan, että EU:n ääni kuuluu entistä paremmin ja arvostamme erittäin paljon aikaisempia ponnisteluja yhteistyön hyväksi. Voin vain kannustaa teitä jatkamaan samaa rataa ja toivotan teille kaikille onnea tulevana vuonna.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoiset Euroopan parlamentin jäsenet, ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan mietinnössä, jonka esittelijänä toimi Karl-Heinz Florenz, on kunnianhimoisia tavoitteita ja siinä käsitellään monia erilaisia asioita sekä vahvistetaan suuri merkitys, jonka Euroopan parlamentti antaa ilmastomuutoskysymykselle. Onnittelen ilmastomuutosta käsittelevää väliaikaista valiokuntaa sekä erityisesti esittelijää Karl-Heinz Florenzia, erinomaisesta työstä.

Viime vuonna painopistealanamme oli ilmastomuutosta ja energiaa koskeva toimenpidepaketti. Ponnistelumme tuottivat tulosta, ja voimme nyt olla ylpeitä tästä erittäin tärkeästä lainsäädäntöpaketistä. Tänä vuonna keskitymme Euroopan unionissa erityisesti valmistelemaan paketin täytäntöönpanotoimia. Kansainvälisesti painopistealanamme ovat ilmastomuutosta koskevat neuvottelut, joita tehostetaan Yhdistyneiden Kansakuntien Kööpenhaminan kokouksen alla ja, kuten juuri kuulitte, puheenjohtajavaltio Tšekki antaa erityistä painoa kyseisille neuvotteluille ja on suunnitellut sarjan kahden- ja monenvälisiä kokouksia ja neuvotteluja. Mietintönne tulee siksi oikeaan aikaan. Kööpenhaminan kokouksen alla meidän on koottava kaikki voimamme ja toimittava yhdessä, niin että saavutamme EU:n erityisroolin huomioon ottaen parhaan mahdollisen tuloksen.

Olen tyytyväinen siihen, että mietinnössänne korostetaan komission analyysin mukaisesti sitä, että rahoitus- ja talouskriisiä ei pitäisi käyttää tekosyynä ilmastomuutosta koskevien toimien viivyttämiselle. Mekin katsomme, että ilmastomuutoksen hillitseminen muodostaa osan nyt kohtaamamme talouskriisin ratkaisua.

Ilmastomuutosta ja energiaa koskevalla paketilla EU liikkuu nyt kohti vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaa taloutta. Samalla se auttaa rajoittamaan EU riippuvuutta tuontienergiasta, mikä on yhtä merkittävä etu, kuten näimme äskettäin maakaasukriisissä. Vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä 20 tai 30 prosentilla ja edellyttäen, että muut teollisuusmaat hyväksyvät vastaavat vähennykset kansainvälisissä sopimuksissa, olemme epäilemättä kunnianhimoisempia kuin mikään muu valtio tai valtioiden ryhmittymä. Annamme muulle maailmalle esimerkin, joka lisää kansainvälisten neuvottelujen myönteistä muutosvoimaa.

Ennen kuin siirrymme keskustelussamme kansainvälisiin neuvotteluihin, haluaisin kommentoida lyhyesti asiaa, jota mietinnössä perustellusti korostettiin. Mietintö sisältää arvokkaita ehdotuksia siitä, mitä on tehtävä, jotta luonnonvaroja voidaan käyttää entistä tehokkaammin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja energian säästämiseksi.

Viime vuonna komissio teki ensimmäisen aloitteen tähän suuntaan antamalla toimintasuunnitelman kestävästä tuotannosta ja kulutuksesta. Sen jälkeen komissio vahvisti toimintaansa energian säästämiseksi ja käytön tehostamiseksi toimenpiteillä, jotka täydentävät ilmastomuutos- ja energiapakettia. Oli miten oli, luonnonvarojen kestävä käytön alalla on vielä paljon tehtävää ja tietysti energian käyttöä voidaan

tehostaa vielä huomattavasti. Yksi valaiseva esimerkki on ehdotus, jonka komissio jätti äskettäin rakennusten energiatehokkuudesta. Tällä alalla on monia tavoitteita, koska sillä edistetään sekä energiansäästöä että ilmastonsuojelua, samalla kun luodaan työpaikkoja ja kehitetään teknistä innovointia.

Nyt meidän on enemmän kuin koskaan vahvistettava talouksiamme ryhtymällä toimiin puhtaan teknologian käyttöön ottamiseksi, millä autetaan luomaan puhtaita työpaikkoja. Samaan aikaan luodaan tärkeitä mahdollisuuksia ulkomaankaupalle, kun puhtaan teknologian markkinat kasvavat nopeasti. Komissio ajatteli sitä, kun se ehdotti viime joulukuussa muun muassa erityistoimia Euroopan talouden elvytys suunnitelman puitteissa.

Kansainvälisissä ilmastomuutosneuvotteluissa ilmastomuutosta ja energiaa koskeva toimenpidepaketti on epäilemättä vahvistanut perustelujamme ja ponnistelujamme kansainvälisten kumppaniemme vakuuttamiseksi siitä, että tehokkaiden toimien toteuttaminen on tarpeellista ja myös toteutettavissa. Kansainväliset neuvottelut ovat tietysti erittäin vaikeat, osittain siksi että ne ovat niin monimutkaiset. Kaikesta huolimatta uskon, että Kööpenhaminassa päästään sopimukseen. Voimme ja meidän täytyy päästä sopimukseen. Aikaa ei ole hukattavana. Kyse on poliittisesta tahdosta, ja mielestäni tahtoa on olemassa.

Nyt kansainväliset neuvottelut alkavat tiivistyä, ja viime viikolla komissio hyväksyi tiedonannon, joka sisältää sen kannan neuvottelujen tärkeimpiin kohtiin. Ensinnäkin teollisuusmaita vaaditaan jatkamaan johtoasemassa. Yhdysvalloista tulee myönteisiä viestejä, koska, kuten Tšekin ministeri totesi aiemmin, presidentti Obama on luvannut, että Yhdysvallat osallistuu aktiivisesti kansainvälisiin neuvotteluihin. Obama on luvannut myös, että Yhdysvallat perustaa kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmän ja että vuoteen 2050 mennessä vähennys on 80 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna.

Tämä kaikki on myönteistä, mutta haluamme nähdä sen nopean täytäntöönpanon, itse asiassa tänä vuonna, koska meidän on päästävä sopimukseen Kööpenhaminassa tämän vuoden lopussa, ja Yhdysvalloilla on velkaa ja presidentti Obaman ilmoituksen perusteella Yhdysvaltojen on annettava merkittävä panos yhdessä Euroopan unionin kanssa, niin että voimme kaikki tehdä sopimuksen Kööpenhaminassa. Olemme tietysti tyytyväisiä Yhdysvalloissa käytävään keskusteluun, josta seuraa monia muita päättäväisiä toimia ilmastomuutoksen hillitsemiseksi. Yksi kuvaava osatekijä ovat äskettäin julkaistut autoja koskevat toimenpiteet.

Euroopan komission tiedonannossa vahvistetaan teollisuusmaiden yhteinen tavoite vähentää päästöjä 30 prosenttia ja määritellään toimien verrannollisuuden käsite. Verrannollisuus on ratkaisevan tärkeää ympäristötavoitteiden saavuttamisessa ja kilpailuehtojen turvaamisessa. Komissio on ehdottanut monia perusteita verrannollisuuden määrittelemiseksi.

Vaikka kehitysmailta ei vaaditakaan samanlaisia ja yhtä laajoja toimia kuin teollisuusmailta, on kuitenkin tärkeää varmistaa se, että ne jatkavat toimiaan, joilla pyritään siihen että niiden tarvitsema taloudellinen kehitys tuottaa vähemmän hiilidioksidia. Jotta saavutetaan tavoite, jonka mukaan ei ylitetä 2 celsiusastetta vuonna 2050, kehitysmaiden on rajoitettava päästöjensä kasvua 15–30 prosenttia siitä, mihin ne olisivat päätyneet, elleivät olisi toimineet päästöjen vähentämiseksi vuoteen 2020 mennessä. Tietysti toimet, joihin kussakin kehitysmaassa on ryhdyttävä, riippuvat niiden taloudellisen kehityksen vaiheesta ja resursseista. Tämä tarkoittaa sitä, että odotamme enemmän nopeasti kehittyviltä talouksilta kuin muilta.

Tiedämme kaikki, että emme saavuta tuloksia, joita haluamme Kööpenhaminassa, elleimme onnistu lisäämään investointeja ja varmistamaan lisärahoitusta päästöjen vähentämiseksi ja sopeutumiseksi. Tietysti osa tarvituista investoinneista tulee, myös kehitysmaissa, eri maiden yksityissektorilta, samalla kun yksi kolmasosa tulee komission arvioiden mukaan hiilidioksidimarkkinoilta. Sen lisäksi tarvitaan osa julkista rahoitusta, ja meidän on tutkittava miten julkinen rahoitus varmistetaan. Tällä hetkellä, keskellä taantumaa, siitä ei tule helppoa keskustelua. Meidän on kuitenkin valmistauduttava ja löydettävä perusteluja keskusteluun muistaen, että kaikkien toimenpiteiden kustannuksia kalliimmaksi tulee se ettei toimita lainkaan.

Komission tiedonannossa korostetaan maailmanlaajuisten hiilidioksidimarkkinoiden merkitystä ja sitä, että OECD-maiden välillä luodaan täydentävät päästökauppajärjestelmät vuoteen 2015 mennessä, samalla kun ehdotetaan että taloudellisesti edistyneempien kehitysmaiden kohdalla tämä tapahtuu ennen vuotta 2020.

Siinä olivat komission tiedonannon tärkeimmät viestit, ja olen erittäin kiinnostunut kuulemaan teidän mielipiteenne niistä. Kansainväliset neuvottelut etenevät nopeasti, ja meiltä vaaditaan tänä vuonna tiivistä diplomaattista työtä. Suhtaudun myönteisesti panokseenne tähän suureen ponnistukseen.

Romana Jordan Cizelj, PPE-DE ryhmän puolesta. – (SL) Ilmastomuutos on valtavan suuri ala, ja olen samaa mieltä esittelijän kanssa siitä, kun hän toteaa, että meidän, ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen

valiokunnan jäsenten, on keksittävä innovatiivisia keinoja alan koko laajuuden ja sisällön käsittelemiseksi. Nyt kun työmme on tehty, voin vahvistaa, että meillä on todellakin ollut monia tilaisuuksia vaihtaa erilaisia näkemyksiä ja mielipiteitä ja antaa erilaisia ehdotuksia tulevia toimia varten. Keskustelumme olivat toisinaan varsin vilkkaita, mikä johtui juuri esitettyjen näkemysten monimuotoisuudesta. Sen seurauksena mietinnössä esitetään monenlaisia mielipiteitä ja tarjotaan monia hyviä ehdotuksia, mutta se antaa meille myös mahdollisuuden koordinoida jatkuvaa työtämme pysyvissä valiokunnissa alakohtaisen politiikan muotoilussa. Henkilökohtaisesti pitäisin hyvänä ajatuksena sitä, että noudattaisimme tätä menetelmää.

Tietysti alat, jotka mainitsimme aikaisemmin, kuten energia, liikenne ja teollisuus, näyttivät tarjoavan parhaat mahdollisuudet toimintaan, mutta myös muut alat osoittautuivat tärkeiksi, ja viittaan tässä maatalouteen, karjankasvatukseen, kestävään metsätalouteen, tieto- ja viestintätekniikkaan sekä kolmansiä maita koskevaan EU:n kehityspolitiikkaan.

Siirtymisemme vähän hiilidioksidia tuottavaan yhteiskuntaan on tietysti mahdollista, jos investoimme edelleen tutkimukseen ja nopeutamme kehitystä ja innovointia ja jos tavoittelemme edelleen muita Lissabonin strategian tavoitteita. Se ei kuitenkaan yksin riitä. Meidän on myös muutettava elämäntapamme, mutta voimme tehdä niin vain, jos ihmiset omaksuvat ympäristönsuojelun aidoksi arvoksi. Tässä suhteessa meidän on saavutettava paljon enemmän tiedotuskampanjoilla.

Yhdyn myös niihin kommentteihin, joita annettiin talouskriisin ja ilmastonmuutoksen suhteesta. Se tarjoaa meille kuitenkin mahdollisuuden, ja pelot että talouskriisi peittoaa ilmastonmuutoksen ovat perusteettomia, koska elvytystoimemme on suunniteltava siten, että niillä edistetään kestävää kehitystä eikä vain kulutusta.

Koska tavoitteemme on rajoittaa maailmanlaajuisia lämpötilan nousua, meidän on tietysti toimittava myös kansainvälisesti. EU:n on käytävä entistä tiiviimpää keskustelua teollisuusmaiden kanssa, koska meidän on vähennettävä yhdessä historiallisten päästöjemme taakkaa ja kuunneltava samalla kehitysmaita ja kaikkein köyhimpiä maita ja annettava niille mahdollisuus kestävään kehitykseen, vaikka se olisikin kalliimpaa.

Lopuksi onnittelen esittelijää Karl-Heinz Florenzia avoimuudesta, jota hän on osoittanut työssämme.

Dorette Corbey, PSE-ryhmän puolesta. – (NL) Aluksi onnittelen sydämellisesti Karl-Heinz Florenzia omistautuneisuudesta ja päättäväisyydestä, joilla hän on mietintönsä laatinut. Siitä on tullut mielestäni kokonaisvaltainen mietintö, joka sisältää lähes 200 suositusta ja on todella onnistunut. Siinä on monia päteviä suosituksia, jotka voivat innoittaa tulevaa Euroopan parlamenttia, kansallisia parlamenteja ja paikallisviranomaisia.

Haluaisin mainita viisi keskeistä aihetta, jotka ovat todella tärkeitä ryhmällemme. Ensinnäkin mietinnössä tunnustetaan, että ilmastonmuutos koskee kaikkia aloja, ei vain teollisuutta, liikennettä ja energiaa, joita varten olemme jo laatineet sääntöjä, vaan myös maataloutta, terveydenhuoltoa, tiedettä ja teknologiaa, tieto- ja viestintätekniikkaa, koulutusta, maaperää, vettä ja maankäyttöä. Kaikki nämä alat ansaitsevat täyden huomiomme ja tehokkaan ratkaisun.

Toiseksi, ilmastopolitiikalla pitäisi olla myös sosiaalinen ulottuvuus ja siinä pitäisi osoittaa yhteisvastuullisuutta. Meidän on käsiteltävä työllisyyttä, tulonäkökohtia ja energiaköyhyyttä. Meidän on tiedettävä, miten uusi teknologia maksetaan ja kuka sen maksaa. Haluamme tietää, kuinka monta työpaikkaa luodaan ja menetetäänkö työpaikkoja. Haluamme uudelleen koulutusohjelmia uusille vihreille mielipidetyöntekijöille (*green poll worker*). Ilman voimakasta sosiaalista omistautumista on erittäin vaikeaa ylläpitää poliittista tukea ilmastopolitiikalle.

Kolmas keskeinen aiheemme liittyy talouskriisiin, jossa tarvitsemme jälleen kokonaisvaltaisen ratkaisun. *Vihreä New Deal* on nyt muodostunut käsitteeksi, ja se saa meidän täyden tukemme. Tarvitaan huomattavia investointeja. Pankkeja ja yrityksiä tukevissa toiminissa pitäisi olla ainakin kestävää kehitystä koskeva osatekijä. Itä-Euroopan taloihin ja kerrostaloihin kohdistetut investoinnit olisi asetettava entistä voimakkaammin etusijalle, koska ne edistävät työllisyyttä, energiavarmuutta ja ilmastoa.

Neljäs aiheemme on maatalous. Emme yleensä puhu siitä, kun keskustelemme ilmastosta. Osoitamme tänään, että se on tosiasiaa tarpeellista, ja se osoittautui ristiriitaiseksi aiheeksi. Olemme keskustelleet kauan siitä, pitäisikö maataloudelle antaa sitovia tavoitteita, ja olemme sopineet, että harkitsemme sitä vakavasti. Sekin on selvää, että ongelman lisäksi maatalous tarjoaa myös ratkaisuja. Vakaa maatalous, tehokas maankäyttö ja biomassan asianmukainen käyttö voi alentaa kasvihuonekaasupäästöjä.

Viides keskeinen aiheemme koskee ihmisten osallistumista. Se edellyttää tiedotusta ja avoimuutta. Jos haluamme muuttaa kulutuskäyttäytymistämme, meidän on tiedettävä tarkasti, mitkä tuotteet tuottavat

paljon kasvihuonekaasupäästöjä, ja meidän on mukautettava kulutustapamme sen mukaan. Se ei tietenkään ole helppoa, mutta ilmastonmuutoksen ongelmaa – kuten Karl-Heinz Florenz huomautti hetki sitten – ei voida ratkaista muutamalla teknisellä tempulla. Meidän on joka tapauksessa tehtävä parhaamme, jotta saamme mahdollisimman monta kansalaista mukaan vastaamaan kohtaamiimme suuriin haasteisiin. Erittäin arvokkaita ovat paikalliset aloitteet. Talojen ilmaiset energiatarkastukset, entistä parempi julkinen liikenne sekä paikallinen ja alueellinen elintarviketuotanto. Yhdessä voimme saavuttaa paljon.

Tämä toimenpidekokonaisuus antaa paljon syytä optimismiin. Kasvihuonekaasupäästöjä voidaan vähentää, mikä edistää innovointia, talouskasvua, parempaa energiahuoltoa, parempaa elintarviketuotantoa, parempaa työllisyyttä ja vakaampaa ilmastoa. Olen kiittollisuudenvelassa kaikille jäsenille, jotka ovat antaneet panoksensa tähän.

Chris Davies, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa piilee elefantti, jota emme näytä haluavan tunnistaa. Siihen ei käytännössä viitata tässä mietinnössä, ja se mainitaan vain ohimennen komission kokonaisvaltaisessa strategiassa ilmastonmuutosta koskevan sopimuksen tekemiseksi Kööpenhaminassa. Tarkoitin tosiasiaa, että ihmiskunta kasvaa ennennäkemätöntä ja kestävämpää vauhtia. Monien läsnäolijoiden elinaikana tämän planeetan väestö kolminkertaistuu. Se kasvaa 200 000:lla joka päivä: 80 miljoonalla vuodessa.

Miksi Kiina tarvitsee uuden hiilivoimalan joka viikko? Koska sen väestö on yli kaksinkertaistunut 50 vuodessa, se kasvaa edelleen nopeasti, energiantarve kasvaa sen mukana ja kiinalaiset haluavat sen, mitä meillä on lännessä, ja heillä on siihen täysi oikeus. Ministeri lentää tänään Intiaan. Siellä väestönkasvu on vieläkin nopeampaa, ja sielläkin turvaututaan hiileen energialähteenä.

Tämän planeetan resurssit ovat kuitenkin rajoitetut. Meidän on hidastettava ja käännettävä väestönkasvu. Meidän on tehtävä se kokonaan ilman pakkokeinoja, emmekä saa koskaan ylimielisesti unohtaa, että me teollisuusmaiden asukkaat kiihdytämme ilmastonmuutosta paljon enemmän kuin kehitysmaiden asukkaat.

YK:n väestöohjelmamäärästä toteaa, että joka minuutti maailmassa tulee raskaaksi 380 naista ja joka toinen heistä ei ole suunnitellut sitä. Ehkäisyn on oltava kaikkien saatavilla. Naisten on voitava säännellä lisääntymistään: se on parempi vaihtoehto kuin vaarallinen abortti.

Lääketieteellisiä voimavaroja on kehitettävä siten, että naiset voivat turvallisesti viivyttää synnyttämistä myöhäisempään ikään, mutta ennen kaikkea asian on oltava esillä politiikassa. Olisi tyhmää kieltäytyä käsittelemästä asiaa. Perheiden kaikkialla maailmassa olisi keskusteltava siitä. Hallitusten olisi asetettava tavoitteita väestön vakauttamiseksi tai vähentämiseksi. Väestönkasvun keskeisen merkityksen myöntäminen on tärkeää sen käsittelemisen kannalta, emmekä onnistu hillitsemään ilmastonmuutosta tai saavuttamaan kestävä kehitys elleemme tee niin.

Liam Aylward, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin onnittelen Karl-Heinz Florenzia hänen ponnisteluistaan ja sitoumuksestaan mietinnön laatimisessa sekä tietysti hänen kyvystään kuunnella ja ymmärtää monia erilaisia mielipiteitä.

Lainsäätäjinä meidän on erittäin tärkeää toimia ympäristöystävällisen energiateknologian puolesta keskellä voimakasta taloudellista taantumaa. Voimme siirtyä johtavaan asemaan maailmassa monilla uusiutuvan energian aloilla, joista pitäisi muodostaa tiivis, tehokas ja koordinoitu strategia – mukaan luettuna hallitukset, kansalaisjärjestöt, yliopistot, yritykset, suunnittelijat – jotta emme puhu vaan etsimme ratkaisuja. Meidän on vähennettävä byrokratiaa ja tuettava pk-yrityksiä ja teknologian kehittäjiä.

Markkinat ovat olemassa. Säännökset ovat selvät. Olemme asettaneet tavoitteet uusiutuville energialähteille. Vaikka rahoitus on niukkaa, se on välttämätöntä teknologian kehitykselle ja asiantuntemuksen ylläpidolle. Pankkien ja rahoittajien on otettava riskejä ympäristötekniikan alan uusien yritysten kanssa. Saavutamme etuja pitkällä aikavälillä, jos ryhdymme toimiin. Työpaikat ja vauraus virtaavat. Toisaalta jos vitkastelemme tänä arvokkaana aikana, jääme häviölle ja muut valtiot ovat valmiina täyttämään aukon.

Esimerkiksi Irlannista voisi tulla aaltovoimateknologian alalla sitä, mitä Suomi on matkapuhelinteknologian alalla. Sää ja sijainti Atlantin valtameressä antavat meille kiistatonta potentiaalia. Meillä on patentoitu tekniikka. Meillä on asiantuntemusta ja säännöstö. Markkinat ovat selvät, joten se on valtava mahdollisuus luoda työpaikkoja, alentaa sähkön hintaa, parantaa energiavarmuutta ja vähentää päästöjä puhumattakaan patenttien tuotoista.

Meidän on nyt tuettava yrityksiämme, jotka ovat tehneet töitä yli vuosikymmenen ajan päästäkseen tähän pisteeseen. Ne ovat ottaneet riskejä, ja meidän on tuettava niitä lisäämällä rahoitusta. Tässä vaiheessa

viivästyksistä aiheutuisi haittaa. Ympäristöystävällinen teknologia on tulevaisuutemme. Meillä on nyt tilaisuus, joten käytetään se hyväksi.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin kiitän Karl-Heinz Florenzia erityisesti hänen kärsivällisyydestään neuvotteluissa. Mietinnön pituus todistaa lukuisista aiheista, jotka oli käsiteltävä.

Esittäisin kuitenkin myös kysymyksen, miten kestävä on yhtenäisyys, josta mietintö kertoo tämän vuoden alussa. Muistan oikein hyvin Poznańin kansainvälisen ilmastokokouksen ja heiveröisen roolin, joka EU:n edustajilla oli siellä, koska he olivat syventyneet Balin kansainvälisissä neuvotteluissa antamiensa kunnianhimoisten lupauksen ja lausuntojen lieventämiseen ja ilmastopolitiikan sysäämiseen taka-alalle rahoitus- ja talouskriisin takia.

Uskon, että ensi vuodesta tulee ratkaiseva siinä suhteessa, olemmeko todella valmiit, kuten nykyisin jatkuvasti lupaamme, sopeuttamaan taloutta, johon olemme teollisuusmaina tottuneet, ilmastomuutosta koskevien tietojemme perusteella. Katson, että päätöstä siitä, lähemmekö kestävyiden tielle, ei ole vielä tehty.

Poznańissa Ban Ki-Moon ja Achim Steiner suosittelivat painokkaasti, että kaikki toimet, joita jäsenvaltiot toteuttivat elvytysuunnitelmissaan ja pankkitukipaketeissaan, yhdistetään nyt ohjelmiin, joilla vähennetään köyhyyttä ja torjutaan ilmastomuutoksen katastrofaalisia seurauksia kehitysmaissa, sekä toimiin, joilla pyritään todella hyvään ilmastonsuojelun tasoon ja uuteen energiapolitiikkaan.

Näen, että asiaa koskevalla EU:n lainsäädännöllä raivataan tietä. Ei ole lainkaan varmaa, että EU löytää tiensä energiatehokkaaseen ja uusiutuvia energialähteitä hyödyntävään nykyaikaiseen yhteiskuntaan. Se riippuu nyt kuten ennenkin siitä, jatkammeko vanhalla hiilen ja ydinenergian yhdistelmällä vai lähemmekö kunnianhimoisesti uusille teille? Toivon, että jatkamme asian käsittelyä yhtä rakentavasti kuin olemme tehneet ilmastomuutosta käsittelevässä väliaikaisessa valiokunnassa, vaikka en olekaan varma että niin tapahtuu.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Teemme lopultakin päätöksen ilmastomuutosta koskevasta päätöslauselmasta kahdeksantoista kuukauden työn jälkeen. Haluaisin mainita erityisesti kolme seikkaa.

Pitkän aikavälin vähentämistavoitteet: 3 kohdassa vaadimme EU:ta vähentämään päästöjä 25–40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja vähintään 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Se on hyvä asia ja tarkoittaa, että asetamme korkeampia vaatimuksia kuin viime vuoden EU:n ilmastopaketissa.

Vaadimme myös toimia lihateollisuudelta. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) raportin mukaan lihateollisuus on vastuussa 18 prosentista maailman päästöistä. Toteamme sen mietinnössä ja vaadimme vähentämään lihan kulutusta. Se on rohkea ja tiettyssä määrin historiallinen päätös Euroopan parlamentilta, joka yleensä mieluummin tukee kyseistä teollisuuden alaa, mutta on häpeä, että erityisesti Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä haluaa äänestää kyseisten vaatimusten poistamiseksi. Samalla tavoin kuin meidän on vähennettävä autoilua, meidän on uskallettava myöntää, että nykyinen kasvava lihankulutus ei ole kestävä kehitystä.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että lihantuotanto on tosiasiaa suurin syy Amazonin sademetsän hävittämiseen. Sen aiheuttaa maan muokkaaminen laitumeksi ja rehuntuotantoon. Suuri osa kyseisestä rehusta viedään Eurooppaan soijana. Se ei ole kestävä kehitystä.

Autoteollisuus on toinen kasvava ongelma. Vuosina 1990–2005 Euroopan liikennealan päästöt kasvoivat 32 prosenttia. Tarvitaan suuria investointeja julkiseen liikenteeseen ja muuhun ympäristöystävälliseen liikenteeseen. Fossiilisia polttoaineita käyttävät autot on korvattava sähköautoilla ja tulevaisuudessa ehkä vetykulkuneuvoilla. Meidän on pohdittava, onko kaikkien näiden liikennemuotojen tilanne kestävällä pohjalla. Eikö meidän pitäisi sen sijaan kannustaa paikalliseen tuotantoon ja kulutukseen?

Lopuksi haluaisin varoittaa tarkistuksista 12 ja 28, joissa vaaditaan ydinenergian lisäämistä. Jos ne hyväksytään, ryhmäni ei voi kannattaa tätä päätöslauselmaa. Äänestäkää siis tarkistuksia 12 ja 28 vastaan. Paljon kiitoksia.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Koska suuressa osassa Länsi-Eurooppaa valitsee tällä hetkellä kylmä kausi, keskustelu maapallon lämpenemisestä osuu ehkä hieman huonoon kohtaan. Kuten mietinnön otsikossa todetaan, tarkastelemme tässä keskustelussa kuitenkin pitkää aikaväliä. Meidän ei pitäisi siksi juuttua lyhyen aikavälin tapahtumiin. Karl-Heinz Florenzin mietinnöstä on tullut perusteellinen ja luotettava, ja siinä on vahva viesti.

Ilmastonmuutoksen vaikutusten kielteisten vaikutusten vähentämiseksi tai ehkäisemiseksi, tarvitaan voimakkaita toimia monella eri alalla. Tarvitsemme kovia tavoitteita vuosiksi 2020–2050. Yhdenkään yhteiskunnan osan ei pidä välttää ponnisteluja. Kööpenhaminan ilmastokokouksen alla meidän on säilytettävä tavoitteemme ja tuettava sitä monilla eri toimilla. Tämä mietintö on erityisen arvokas panos siihen.

Roger Helmer (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, 500 vuotta sitten oppineet olivat yksimielisiä siitä, että maailma oli litteä. He olivat väärässä. 1970-luvulla, kolme vuosikymmentä jatkuneen ilmaston lämpenemisen jälkeen tiedemiehet olivat yksimielisiä siitä, että olemme menossa kohti uutta jääkautta. He olivat väärässä. Vuonna 1999 kaikki uskoivat, että uudelle vuosituhannelle siirtyminen aiheuttaisi maailmanlaajuisen katastrofin pysäyttämällä maailman tietokonejärjestelmät. Asejärjestelmät menisivät epäkuuntoon, kauppa pysähtyisi ja lentokoneet putoaisivat taivaalta. He olivat väärässä. Mitään ei tapahtunut.

Nyt meille kerrotaan varmana tietona katastrofaalisesta ihmisen aiheuttamasta ilmaston lämpenemisestä. Sekin on väärin. Eikä se ole tieto. Myytti yksimielisyydestä on pelon lietsojien propagandavoitto, mutta tieteellisen kirjallisuuden ja ilmastotutkijoiden työn jatkuvassa tarkastelussa havaitaan useita näkemyksiä keskustelun kummallakin puolella ja monet uskovat, että lopputulos ei ole vielä selvä.

On totta, että maapallo on lämmennyt hieman, joskin hitaasti ja epäsäännöllisesti, 150 viime vuoden aikana, mutta se noudattaa täysin luotettavia pitkän aikavälin luonnollisia ilmastosyklejä, joiden mukaisia ovat Rooman valtakunnan lämmin kausi, keskiajan lämmin kausi ja pieni jääkausi. On selvät todisteet siitä, että samaan aikaan kun maapallo on lämmennyt hieman muutkin aurinkokunnan planeetat ovat lämmenneet. Jäätiköt ovat kutistuneet Marsissa, kukaan ei kuitenkaan kuvittele, että syynä siihen ovat teollisuuden päästöt tai nelivetoiset autot.

Aiomme nyt käyttää suunnattomia rahamääriä ilmastomuutoksen hillitsemistä koskeviin toimiin, jotka eivät kerta kaikkiaan toimi ja jotka haittaamalla talouttamme epäävät meiltä rahat, jotka tarvitsisimme todellisten ympäristöongelmien ratkaisemiseen. Kuten brittiläinen toimittaja Christopher Booker on todennut, pelon lietsominen ilmastomuutoksesta on suurin kollektiivinen pako todellisuudesta ihmiskunnan historiassa.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, aluksi kiitän Karl-Heinz Florenzia hänen työstään sekä tietysti valiokunnan puheenjohtajaa ja kaikkia koordinaattoreita ja valiokunnan jäseniä.

Mietinnössä ilmaistaan jälleen se, mistä on tullut Euroopan unionin jatkuva huolenaihe, eli ilmastomuutos ja sen seuraukset.

Viimeisin toimenpidepaketti oli äskettäin hyväksytty energiapaketti. Tänään käsillä oleva mietintö heijastaa samaa lähestymistapaa ilmastomuutoksen torjuntaan ja samaa Euroopan unionin tuntemaan huolta.

Käsillä olevassa mietinnössä annetaan, kuten jo todettiin, joukko suosituksia. Siinä annetaan erilaisia toimenpiteitä ja suosituksia, jotka puolestaan sisältävät erilaisia "etenemissuunnitelmia" eri aloille, kuten kalastus, maatalous, vesihuolto, metsätalous ja niin edelleen. Kaikki nämä "etenemissuunnitelmat" johtavat samaan suuntaan, mutta kullekin on kehitettävä omat toimenpiteensä.

Pidättäydyn kuitenkin siinä, mitä pidän perusperiaatteena tehokkaan tuloksen aikaansaamiseksi. Ilmastonmuutoksen takia meidän on parannettava tehokkuutta; sen on mielestäni oltava kaikkien toteutettavien toimien perusperiaatteena.

Tehokkuuden parantaminen tarkoittaa painopisteen asettamista tekniseen innovointiin; se tarkoittaa tehokkuustavoitteiden korostamista tukien jakamisessa; se tarkoittaa tehokkuustavoitteiden korostamista tiettyjen veroetujen myöntämisessä ja niin edelleen. Ainoa keino, jolla voimme olla todella tehokkaita, on tehokkuuden parantaminen.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, edelläni puhuneet kollegat ovat osoittaneet hyvin, miten onnistuimme sovittamaan yhteen erilaiset mielipiteet, joista on muodostettu yhteinen luonnos.

Karl-Heinz Florenzin mietinnössä, joka ansaitsee tunnustusta yksimielisyyden saavuttamisesta kuuntelemalla huolellisesti kaikkia näkökantoja, on pohjimmiltaan kyse energian muuntamisesta sekä yleisestä tuotantojärjestelmien, elintapojen ja kulutuksen muutoksesta. Se on enemmän kuin vain filosofinen lausunto, ja tiedämme, ettei tehtävästä tule helppoa, mutta siinä suunnitellaan asteittaista lähentymistä. Siinä ilmaistaan esimerkiksi perintö, jonka jätämme seuraavalle parlamentille siitä, mitä pidämme toiminnan painopisteenä seuraavalla vaalikaudella Kööpenhaminan kokouksen ja muiden kokousten alla.

Haluaisin kuitenkin keskittyä sisältöön. Katson velvollisuudekseni kiittää ennen kaikkea työn keskeisiä toimijoita, sihteeristöä. Minulla on joitakin tilastotietoja työstämme. Antaakseni jonkin käsityksen siitä, miten tärkeää sihteeristön jäsenten työ oli, minun tarvitsee vain sanoa, että he järjestivät kahdeksan aihekohtaista kokousta maailman johtavan 60 asiantuntijan kanssa.

Mikä tärkeintä haluaisin nyt esittää uudelle parlamentille vetoomuksen, toiveen. Puhemies Pöttering, olette itse osoittanut uskovanne, että tämän valiokunnan uhkapeli kannattaisi, vaikka – kerrottakoon totuus – se ei saanut osakseen kaikkien tukea, kun se perustettiin 18 kuukautta sitten. Vetositte parlamenttiin kahdesti ilmaisten henkilökohtaisen tukenne asialle ja tehtävällemme ja niinpä osoitan sanani suoraan teille, jos sallitte. Olisi häpeä, jos seuraava Euroopan parlamentti ei loisi vastaavaa välinettä ensi vaalikaudella, eikä vähiten siksi, että tällä välin monet kansalliset parlamentit ja hallitukset ovat järjestäneet työnsä uudelleen ja tehneet ilmastonmuutoksesta erityisalan. Toivon siksi, että seuraava parlamentti ei palaa tiukkaan jakoon, jossa toisiinsa liittyvät alat erotellaan eri valiokuntiin, vaan että, kuten olemme suositelleet, se valmistautuu pitkälle matkalle vähän hiilidioksidia tuottavaan yhteiskuntaan.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän Karl-Heinz Florenzia hänen työstään.

Saamme vihdoin äänestää tästä mietinnöstä, joka edustaa ilmastonmuutosta käsittelevän valiokunnan 18 kuukauden työtä. Henkilökohtaisesti katsoisin sen menestykseksi, joskin vain vaatimattomaksi. Menestykseksi, koska Euroopan parlamentti on osoittanut olevansa yksi parhaiten reagoivista instituutioista varustaen itsensä väliaikaisella välineellä – väliaikaisella valiokunnalla – tietojen ja ajatusten kokoamiseksi kysymyksestä, joka vaikuttaa meihin kaikkiin ja jonka vaikutus meidän on kohdattava yhdessä, nyt ja tulevaisuudessa. Vaatimattomaksi, koska kaikista ponnisteluistamme ja osallistumisen ja teetettyjen tutkimusten laadusta huolimatta lopputulos ei ole vielä niin pureva, kuin tätä aihetta koskevan päätöslauselman pitäisi olla.

Kuten olen monta kertaa todennut, ilmastonmuutos on kiireellinen ja vakava kysymys ja vaatii kohdistettuja ja tehokkaita toimia. Yksi keskeisistä syistä valiokunnan luomiseen oli yhdistää politiikanaloja, joita aina on käsitelty liian erillään. Toivon, että tämä yhdistäminen voi jatkua seuraavassa parlamentissa ja että Euroopan parlamentti osallistuu edelleen Kööpenhaminan neuvotteluihin.

Tarvitsemme maailmanlaajuisia yksimielisyyttä, ja sitä varten meillä täytyy olla jotain tarjottavaa, ennen kaikkea kehitysmaille. Tällä hetkellä ei ole edelleenkään tasaveroisia ehtoja, jotka saisivat kehitysmaiden kansalaiset omaksumaan tämän politiikan. Se on hieman liian eurooppakeskeinen ja hieman liian jakautunut. Odotamme elintapojen muutosta. Poliittisesti meidän on annettava ehdotuksia, joissa keskitytään ensinnäkin tähän politiikkaan ja toiseksi elintapamme muuttamiseen vähitellen vähemmän materiaaliseksi, koska muuten siitä ei tule kestävää.

Alessandro Foglietta (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, onnittelen puheenjohtaja Florenzia. Kutsun häntä puheenjohtajaksi, koska arvostan häntä ja kunnioitan sitoumusta, jota hän on aina osoittanut parlamenttillemme.

Hyväksymällä ilmasto- ja energiapaketin Euroopan unioni on varustanut itsensä säännöstellä, joka antaa sille valtuudet siirtyä johtoasemaan. Yhdysvaltojen uuden hallinnon viimeaikainen avoimuus antaa meille toivoa tulevasta yhteisestä sitoumuksesta Yhdysvaltojen kanssa ilmastonmuutoksen seurausten torjumiseksi.

Aloitteen koko menestyksen määrittelee kuitenkin kaikkien kehitysmaiden talouksien, kuten Kiinan ja Intian, osallistuminen. Kuten Kiinan ympäristöministeri ilmoitti, kun hän tapasi ilmastonmuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan valtuuskunnan, se on mahdollista vain, jos rikkaat valtiot tukevat niitä riittävillä taloudellisilla resursseilla kestävä kehityksen edistämiseksi.

Tällä alalla on saavutettu edistystä Poznańin kokouksella ja päätöksellä ottaa käyttöön sopeutumisrahasto sekä osoittamalla 50 miljoonaa euroa kehitysmaille tutkimukseen ja tekniseen kehitykseen ympäristöystävällinen teknologian kehittämisen tukemiseksi maailmanlaajuisesti.

Meidän on varmistettava, että Kööpenhamina merkitsee käännekohtaa vahvojen talouksien käytännöllisenä yhteisenä sitoumuksena luoda rahasto, jolla taataan rahoituksen jatkuva virta kestävä kehitykselle nousevan talouden maissa. Vain kansainvälisillä sitoumuksilla sekä nousevan talouden maiden osallistumisella onnistumme suojelemaan ympäristöä peruuttamattomilta vaikutuksilta ja samalla suojelemaan eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä ympäristöperusteisen polkumyynnin vaikutuksilta ja sosiaalis-taloudellisilta kustannuksilta maailmanmarkkinoilla.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin kiitän Karl-Heinz Florenzia hänen mietinnöstään mutta katson, että kaikkien esittelijälle ja valiokunnalle annettujen onnittelevien keskellä meidän on muistettava joitakin kylmiä faktoja: EU tekee vieläkin liian vähän, liian myöhään.

En usko olevani suosittu sanoessani niin, mutta meidän on mitattava EU:n edistystä ei muiden maiden tekemisillä vaan sillä, mitä on tehtävä. Sillä perusteella olemme yhä tavoitteista jäljessä.

Emme ole olleet tarpeeksi kunnianhimoisia tässä keskustelussa. Tuoreimmat tieteelliset tiedot kertovat meille, että meidän on vähennettävä päästöjä noin 9 prosenttia joka vuosi. Tässä mietinnössä annetut tavoitteet ja EU:n ilmastopaketti eivät yksinkertaisesti riitä.

Emme ole toimineet tarpeeksi ripeästi tässä keskustelussa. Jos emme ole selvästi matkalla kohti hiilidioksiditonta taloutta seuraavan kahdeksan tai kymmenen vuoden aikana, olemme menettäneet mahdollisuuden välttää ilmastomuutoksen pahimmilta seurauksilta.

Emme ole olleet tarpeeksi johdonmukaisia. Puhumme tänään uusituista energialähteistä ja energiatehokkuudesta. Eilen täysistunnon enemmistö hyväksyi Laperrouzen mietinnön, jossa yleästi säilytetään hiilen asema Euroopassa.

Epäonnistumme antaessamme vaikutelman, että ilmastomuutoskeskustelussa on kyse asioista luopumisesta, tulemisesta toimeen ilman jotain. Meidän on osattava paremmin osoittaa todellista poliittista johtajuutta ja osoitettava, että ilmastomuutosta koskevat toimet parantavat elämänlaatuamme. Se ei tarkoita hytisemistä luolassa kynttilänvalossa: se tarkoittaa tulevaisuutta, joka voi olla myönteisempi ja houkuttelevampi kuin tämä päivä.

Suosittelen teille ajatusta, että EU:ssa otetaan käyttöön *Green New Deal*, talouskriisin ja ilmastokriisin käsittelytapa, jossa tehdään suuria investointeja energiatehokkuuteen ja uusiutuviin luonnonvaroihin ja luodaan miljoonia uusia ympäristöystävällisiä työpaikkoja EU:hun.

Nyt ei kuitenkaan ole kyse talouskasvun elvyttämisestä tavalliseen tapaan. Kyse on kiireellisestä siirtymisestä, mutta ei eurooppakeskeiseen alati kasvavaan luonnonvarojen kuluttamiseen, vaan vakaaseen EU:n talouteen. Kyse ei ole uudesta määrällisestä kasvusta vaan todellisesta laadullisesta kehityksestä. Keskustelu on aloitettava nopeasti, ja EU on hyvässä asemassa aloittamaan sen.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, onnitelen Karl-Heinz Florenzia hyvin tehdystä työstä. Tämä mietintö on osoitus hänen jatkuvasta läsnäolostaan, huomiostaan ja panoksestaan.

Se heijastaa hänen panostaan valiokunnassa, jota Guido Sacconi johti taidokkaasti ja jossa asioita tarkasteltiin syvällisesti, niistä keskusteltiin ja ennen kaikkea annettiin panos Euroopan parlamentin osaan ilmastopaketissa. Puhemies Pöttering, minäkin kehottaisin teitä pohtimaan, miten työmme voi ja miten sen pitäisi jatkua Kööpenhaminan kokousta edeltävänä aikana.

Katson, että olisi virhe aiheuttaa nyt epätasapainoa Florenzin mietintöön ideologisilla tarkistuksilla ydinvoimakysymyksestä. Ne ovat perusteettomia, eivät liity asiaan muuten kuin ehdottajiensa mielessä ja muuttavat yhteistä kantaamme. Haluaisin kuitenkin pyytää kollegoitani harkitsemaan tarkistusta, jonka olen jättänyt ilmastomuutoksen ja veden suhteesta. Uskon, että se on arvokas ala, sillä kansainväliset järjestöt, kuten Hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli ja YK:n ympäristöohjelma, ovat kiinnittäneet siihen lisää huomiota ja ovat pitäneet kyseistä alaa ratkaisevan tärkeänä tulevaisuuden kannalta ja alalla järjestetään myös *World Water Forum* Istanbulissa.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan nostaa esiin huoleni tästä kiihkeästä ilmastomuutoskeskustelusta, erityisesti koska se voi vaikuttaa elintarviketuotantoon. Meille on kerrottu, että maapallon väestö nousee yhdeksään miljardiin vuoteen 2050 mennessä, joten elintarviketuotantoa on lisättävä vastaavasti. Ehdotetussa ilmastomuutospaketissa on kuitenkin päästöjä vähentäviä vaatimuksia, jotka toteutuessaan vähentäisivät elintarviketuotantoa silloin, kun sitä eniten tarvitaan.

Viittaan erityisesti metaania ja dityppioksidia koskeviin tavoitteisiin sekä lihan ja maitotuotteiden kulutuksen voimakkaaseen arvosteluun. Kyseisiä vähennyksiä ei voida toteuttaa vähentämättä merkittävästi elintarviketuotantoa. Jos on valittava maapallon väestön ruokkimisen tai ilmastomuutoksen hillitsemisen välillä, pelkään, että olen terveen järjen ja välttämättömyyden puolella.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme matkalla kohti Kööpenhaminaa, ja arvoisan ystäväni erinomainen mietintö on hyvä – jos rohkenen sanoa – etenemissuunnitelma siitä, miten meidän olisi edettävä sinne.

Kaksikymmentä prosenttia vuoteen 2020 mennessä oli alku – mutta vasta alku. Tekemämme ilmastopaketti olisi ehkä voinut olla parempi, mutta se oli alku – askel eteenpäin. Nyt kun Yhdysvaltojen hallinto on vaihtunut, emme voi enää vedota Yhdysvaltojen kieltäytymiseen yhteistyöstä. Kun Obama on presidenttinä, meillä on tilaisuus lopettaa sananvaihto ja aloittaa ajatustenvaihto. Olemme kuulleet, että kokous pidetään 6. maaliskuuta 2009. Sitä seuraavalla viikolla olemme takaisin täällä, ja toivon, että meillä on neuvoston lausunto sen tapaamisesta Washingtonista. Yhdysvaltojen kanssa voimme nyt siirtyä tavoitteeseen 30 prosenttia ja enemmän.

Olemme nyt siirtymässä ekologiseen suunnitteluun ja ymmärrämme tässä yhteydessä kuten muuallakin, että se tarjoaa valtavasti uusia mahdollisuuksia innovoinnille ja työllisyydelle. Meidän on edettävä laivaliikenteen ja maatalouden päästöihin. Komission jäsen viittasi täällä kiireiseen tarpeeseen keskustella alhaisen tulotason kehitysmaiden kanssa. Ilmastonmuutos aiheuttaa niissä tuhoa, mutta ne eivät aiheuttaneet ongelmaa. Saaria uppoaa aaltoihin; malariaa, hengityselinten sairauksia, ihosyöpää ja näköongelmia esiintyy jo nyt. Maataloudellekin aiheutuu tuhoa. Kehitysmaiden on ryhdyttävä toimiin, mutta ne tarvitsevat meidän apuamme.

Tutkijat voivat luonnollisesti olla väärässä ja niin voivat olla poliitikotkin, kuten näimme Mbekin ja AIDSin tapauksessa. Voin olla väärässä tulevasta flunssapandemiasta. Voin olla väärässä ilmaston lämpenemisen todennäköisestä vaikutuksesta. Tutkijoiden enemmistö voi kuitenkin olla oikeassa; poliitikkojen enemmistö voi olla oikeassa. Minä ja me olemme syyllisiä kumpaankin, jos minä ja me emme ryhdy toimiin sen varmistamiseksi, ettei kumpaakaan tapahdu.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Riitta Myller (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, sosiaalidemokraattien aloitteesta keväällä 2007 perustettu tilapäinen ilmastonmuutosvaliokunta on kantamassa tänään hyvää hedelmää. Ryhmien välisten neuvottelujen ja keskustelujen lopputuloksena on syntymässä kunnianhimoinen pitkän tähtäyksen toimintaohjelma ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Tästä parhaimmat kiitokset esittelijä Karl-Heinz Florenzille ja kaikkien ryhmien varjoesittelijöille, jotka ovat tehneet hyvää yhteistyötä.

Monet olivat skeptisiä siinä, tuoko ilmastonmuutosvaliokunta lisäarvoa parlamentin työlle. Tänään voimme nähdä voiman, joka on siinä, kun eri näkökulmista asioita tarkastelevat parlamentin jäsenet tekevät yhteistyötä ja kuuntelevat yhdessä maailman huippuasiantuntijoita. Siitä syntyy lopputulos, joka on uskottava, niin kuin näemme.

Olen varma, että valiokunnan olemassaolo sinällään ja sen työ erikseen mahdollisti omalta osaltaan myös ilmastopaketin intensiivisen ja nopean läpiviennin viime joulukuussa. Tuen myös voimakkaasti valiokunnan puheenjohtajan Guido Sacconin vetoamusta siitä, että vaalien jälkeinen parlamentti tarttuu tähän asiaan ja järjestää ilmastonmuutosasioiden hoitamisen parlamentissa mahdollisimman järkevällä tavalla.

Euroopan unionissa on ollut jo kauan tahtotila siitä, että tarvitsemme toimia ilmastonmuutoksen torjumiseen. Meiltä on kuitenkin puuttunut rahoitusvälineet. Nyt ehdotettu ilmastorahasto, johon varat kerätään päästökaupan huutokauppatuloista, on merkittävä aloite, ja toivon sille erinomaista jatkoa tulevaisuudessa. Me tarvitsemme sitä, jotta saamme aikaan muutoksen teollisessa rakenteessamme ja jotta todella pääsemme tähän uuteen vihreään diiliin.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Tässä mietinnössä luvataan paljon. Se sisältää käytännössä kaikki asiat, jotka on mainittu ilmastokeskustelussa kahden tai useamman viime vuoden aikana. Katson kuitenkin että mietinnöstä puuttuu puhtia, päättäväisyyttä ja voimaa, joita tosiasiaassa tarvitaan EU:ssa aloittamamme ilmastoa koskevan poliittisen linjan noudattamiseksi.

Mietinnössä ei ehdoteta toimia maan ja maaperän suojelusta. Vesivaroista on olemassa kokonainen paketti World Water Forumin ehdotuksia, jotka olisi voitu sisällyttää mietintöön. Energiatehokkuuden osalta mietintöön ei ole sisällytetty vaihtoehtoja aloilla, joista voimme tehdä päätöksiä Euroopan parlamentissa. Myös vaihtoehtoisia polttoaineita kohdellaan aivan liian rajoittuneesti. Erittäin tärkeällä terveyden alalla mietinnössä keskitytään tietojen keruuseen ja hyttysenpuremien rajoittamiseen, vaikka tarvitsemme EU:ssa

tärkeitä strategisia päätöksiä ilmastonmuutoksen ihmisten terveydelle aiheuttamien vaikutusten käsittelemiseksi.

Tässäkin tilanteessa on vaihtoehtoja. Meidän on toimittava enemmän kasvun ja työllisyyden edistämiseksi. On tietysti mahdollista luoda työpaikkoja EU:hun. Niitä tarvitaan täällä.

Toimenpiteistä on tehtävä kiinteä osa talouspolitiikkaa. Muutaman viikon kuluttua ministerineuvosto kokoontuu keskustelemaan niiden päätösten rahoittamisesta, jotka tehdään Kööpenhaminassa. Kyse on erittäin tärkeistä päätöksistä, joihin olisimme parlamentissa voineet vaikuttaa paljonkin. Jos mietintöä ei liitetä osaksi talouspolitiikkaa sekä kasvua ja työllisyyttä koskevaa politiikkaa, on vaarana, että mietinnöstä tulee ”kynttilä tuulussa”, hieno asiakirja, josta puuttuu päättäväisyys, jota tarvitsemme näiden kysymysten käsittelemiseksi.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, minusta tuntuu, että olen uuden uskonnon avauskokouksessa, väärän uskonnon, jossa vilisee väärää profettoa ja ajatuksia.

Samat poliittiset voimat, jotka yrittävät vähentää voimakkaasti hiilidioksidipäästöjä, mille ei ole tieteellistä perustaa ja mikä rajoittaa inhimillistä kehitystä, ovat vastuussa tästä kriisistä. Tilanteeseen ovat syyllisiä ne, jotka yhteiskunnan kehittyessä pyrkivät muodostamaan maailmanhallituksen, joka käsittää elimet, jotka tekevät valtavia voittoja hiilidioksidikaupassa, samalla kun he aivopesevät kansalaisia ilmastonmuutoksen uhilla.

Meidän on luotava perusta kehitykselle energia-alalla. Ihmiskunta tarvitsee elääkseen ja kehittyäkseen uusia, tehokkaita energialähteitä, ja EU tarvitsee energiahuollossaan tasapainoa ja omavaraisuutta. Ymmärrättekö tämän? Jos luotte sen, mikä tänään on hyväksytty, heikennätte EU:n mahdollisuuksia kilpailla muun maailman kanssa.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, Karl-Heinz Florenzin mietinnössä tuetaan tutkijoiden tekemiä arvioita ja jaetaan suurelta osin kansalaisten mielipiteet. Se on askel eteenpäin neuvoston joulukuussa hyväksymästä energiapaketista, mutta meidän on siirryttävä arvioista erityistoimiin, säännöksiin ja aikatauluihin, koska ilmastonmuutos ja sen seuraukset ovat täällä eikä aikaa ole hukattavana.

Meidän on oltava varovaisia, jotta emme päästä mietintöön siihen kuulumatonta ydinenergia-asiaa ovelien tarkistusten kautta, mihin jotkut hallitukset pyrkivät. Meidän on varmistettava, että tämä mietintö, ilman muutoksia jotka muuttavat sen tasapainoa, vakuuttaa neuvoston ja komission menemään askelen eteenpäin ja välttämään talouskriisin käyttämistä verukkeena tähän saakka toteutettujen toimien heikentämiseksi. Talouskriisi ja ympäristöpolitiikka voivat edetä rinnakkain ja antaa meille myönteisen tuloksen ympäristön ja työpaikkojen luomisen alalla.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, ympäristönsuojelupolitiikan tärkeimpänä tavoitteena, aivan kuten energia- ja ilmastopolitiikan paketin sekä siihen kuuluvien merkittävien kasvihuonekaasupäästöleikkausten tavoitteena, on muuttaa kansalliset taloudet siksi, minkä tunnistamme menneistä kokemuksista suunnitelmataloudeksi. Abstrakti käsite ihmisen vaikutuksesta ilmastoon on annettu kehityksen, myös fossiilisten polttoaineiden käytön, rajoittamiseksi ja vaarallisen hiilidioksidin erotus ja varastointi -tekniikan käyttöön ottamiseksi, mikä vaikeuttaa Puolan tapauksessa omien luonnonvarojemme käyttöä, myös rikkaiden geotermisten energialähteiden käyttöä.

Nyt kun Puolan teollisuus on suljettu osana maan pyrkimyksiä täyttää Euroopan unionin vaatimukset, yritetään pakottaa puolalaiset muuttamaan maasta mutta myös varmistaa, että Puolaan jääneistä tulee köyhiä, määräämällä heille jäsenvaltioiden korkein energian hinta. Jäljelle jää yksi retorinen kysymys: onko Euroopan unionin tärkeimpänä tavoitteena ajaa maanmieheni konkurssiin ja pyyhkiä Puola pois Euroopan kartalta?

Irena Belohorská (NI). – (SK) Hyvät parlamentin jäsenet, aloitan kiittämällä esittelijää Karl-Heinz Florenzia erinomaisesta ja laajasta mietinnöstä. Mietinnössä käsitellään kaikki sosiaalisen elämän tärkeimmät alueet, joilla on vaikutusta ilmastonmuutoksen dramaattiseen kiihtymiseen. Meidän on nyt korkea aika valmistella tarvittavia toimia EU:ssa.

Lääkärinä olen erityisen kiinnostunut terveyteen liittyvistä muutoksista, kuten tyypillisesti trooppisilla alueilla esiintyvien tautien lisääntymisestä. Meidän on muistettava tämä tosiasia, kun tuemme lääketeollisuutta, suunnittelemme sairaaloita ja osastoja, koulutamme terveydenhuollon ammattilaisia ja ennen kaikkea kun harjoitamme järjestelmällistä tiedottamista. Koska kyseiset sairaudet ovat harvinaisia täälläpäin maailmaa, voimme olettaa, että ne etenevät paljon dramaattisemmin.

Maataloudesta ja elintarvikkeiden riittämisestä ihmisten kulutukseen kehittyi myös vakava tilanne. Uskon vakaasti siihen, että tämä mietintö on paljon tärkeämpi kuin muut valiokunta-aloitteiset mietinnöt ja että siitä tulee hyvä perusta tuleville parlamenteille, joiden pitää käsitellä ilmastomuutoksen todellista vaikutusta.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhumisen aika on ohi ja me tiedämme mitä on tehtävä – ainakin ne meistä, jotka hyväksyvät tieteellisen vertaisarvioinnin ennennäkemättömän ilmaston lämpenemisen syistä ja sen vakavista vaikutuksista biologisen monimuotoisuuden kaikkiin osa-alueisiin, erityisesti maailman köyhimmillä ja tiheimmin asutuilla alueilla. Ilmastomuutokseen epäillen suhtautuville ystäväilleni sanoisin, että olisi harkittava ennalta varautumisen periaatetta. Suosittelen sitä heille.

Kiitän Karl-Heinz Florenzia hänen mietinnöstään. Se lisää tietojamme, ja siinä esitetään monialaiset näkemykset Euroopan parlamentin eri valiokunnista, mutta siinä on yksi vakava puute – kalatalousvaliokunta – ottaen huomioon merten ja valtamerten lisääntyvä happamoituminen ilmakehän hiilidioksidipäästöjen seurauksena.

Minulla on kysymys komission jäsen Dimasille: tarkistettua EU:n päästökauppajärjestelmää koskeva mietintöni hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä kuusi viikkoa sitten, voisiko komission jäsen kertoa tänään tarkalleen, mikä työohjelma on käynnissä komitologiapäätöksen valmistelemiseksi, sekä erityisesti Euroopan parlamentin ja sidosryhmien aikataulusta ja osallistumisesta?

Katson, että tavoitteemme pitäisi olla vähintään 30 prosentin vähennys hiilidioksidipäästöissä vuoteen 2020 mennessä osana vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevaa sopimusta sekä vähintään 80 prosentin vähennys vuoteen 2020 mennessä – ja se on tärkeämpi tavoite. Kahdeksan seuraavan kuukauden ilmastodiplomatian tulos kirjoittaa tekstin historiankirjoihimme usean sukupolven ajaksi, ja yhteisöjemme poliittisina johtajina ja yhdessä emme voi väistää vastuutamme.

Arvoisa komissaari, ilmasto- ja energiapakettimme edellyttää realistista rahoitusta ja odotamme, että maaliskuun huippukokouksessa – kuuden viikon kuluttua – 27 valtion ja hallituksen päämiestä ovat ajan tasalla eivätkä petä meitä, EU:n kansalaisia ja maailman köyhimpiä ja eniten ilmastolle alttiita yhteisöjä.

Linda McAvan (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan työ päättyy tähän, kiitän ensinnäkin Karl-Heinz Florenzia hänen työstään mutta myös – omasta sosialistiryhmästäni – Riitta Myllerä, Dorette Corbeytä ja puheenjohtajaamme Guido Sacconia. He ovat kaikki tehneet erinomaista työtä ja luoneet hyvän pohjan tulevan parlamentin työlle.

Käsillä oleva mietintö on pitkä; siinä käsitellään monia asioita. Haluaisin korostaa yhtä asiaa, jota jotkut ovatkin jo käsitelleet, ja se on tärkeä yhteys, joka meidän on luotava työpaikkojen ja ilmastomuutoksen välille, sekä talouskriisistä selviytymisen ja ilmastomuutoksen välille. Sillä jos emme luo tuota yhteyttä emmekä toteuta elvytysohjelmaa oikein, ihmiset alkavat sanoa – ja he sanovatkin jo niin – että ilmastomuutosasia sujui hyvin niin kauan, kun talous kasvoi, mutta nyt meillä ei ole varaa sellaisiin investointeihin.

Meidän on esitettävä painavia perusteita, kuten ihmiset ovat täällä tehneet, ettei meillä ole varaa jättää investointeja tekemättä. Mielestäni ne, jotka sanoivat maansa ajautuvan vararikkoon investointien takia, ovat täysin väärässä. Heidän maansa ajautuu konkurssiin, jos emme investoi uusiutuviin energialähteisiin ja jos emme vähennä energiariippuvuuttamme fossiilisten polttoaineiden epävarmoista lähteistä. Meidän täytyy toteuttaa tämä toimenpidepaketti oikein.

Presidentti Obama on jo muodostanut mainitun yhteyden puheessaan Yhdysvaltojen elvytysohjelmasta, ja meidän on tehtävä se täällä. Dorette Corbey puhui siitä, mitä voidaan tehdä energiatehokkuutta koskevilla toimilla. Jos tarkastelen omaa vaalipiiriäni Yorkshireä, voin jo huomata merkittäviä investointeja uusiutuviin energialähteisiin sekä energiatehokkuutta koskeviin toimiin. Nyt meillä on suunnitelmia hiilidioksidin erotuksen ja varastoinnin kehittämiseksi monissa voimalaitoksissamme ja suurissa teollisuuslaitoksissamme. Se luo työpaikkoja ja auttaa meitä myös vähentämään päästöjä, mikä on tietysti kaiken tekemämme työn tavoite.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, kuten mietinnössäkkin katsotaan, ilmastomuutoksen hillitsemisen on levittävä koko ajattelutapaamme, kun toimimme asiaa koskevilla lainsäädännön aloilla, joita ovat esimerkiksi maatalous, kalastus, rakentaminen, kehitysyhteistyö ja ulkopoliitiikka. Ilmastopoliittikkaa ei voida toteuttaa erillään, vaan se on sisällytettävä kaikkeen lainsäädäntöömme.

EU:n valtion tai hallituksen päämiehet päättivät lähes kaksi vuotta sitten, että EU:n olisi otettava johtoasema, jotta Kööpenhaminassa päästään maailmanlaajuiseen ilmastopöytäkirjaan. Aikaa ei ole paljon jäljellä. Olemme nyt täällä parlamentissa hyväksyneet EU:n ilmastopaketin. Siinä olisi voinut olla vaativampia

tavoitteita, mutta se on nyt voimassa, ja meidän on tuettava EU:n neuvottelijoita, jotta he voivat saavuttaa kunnianhimoisen tavoitteen Kööpenhaminassa. Paketti vie meidät vuoteen 2020, mutta mietinnössä korostamme, että nyt alettava suunnitella vuoden 2020 jälkeistä aikaa. Jäsenvaltioiden hallitusten on syytä panna se merkillä. Meidän on ajateltava pitkällä aikavälillä. Talouskriisi ei tee asioita yhtään helpommaksi, mutta meidän on pidettävä kriisiä dynaamisena haasteena. Käytetään kriisiä mahdollisuutena käynnistää kipeästi kaivattu uusiutuvien energialähteiden ja energiaa säästävien tekniikoiden kehittäminen. Luodaan nyt uusia työpaikkoja tulevaisuuden ympäristöystävällisille teollisuudenaloille eikä suojella menneisyyden vanhoja teollisuudenaloja.

Lopuksi totean olevani tyytyväinen nähdessäni, että tarvetta Lissabonin sopimuksen ratifiointiin korostetaan, koska EU:n on tehtävä ilmastonmuutoksen hillitsemisestä erityistavoite kansainvälisellä tasolla Lissabonin sopimuksen mukaisesti.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät parlamentin jäsenet, ilmastopolitiikan laatiminen on erittäin tärkeää ympäristön kannalta ja siksi, että energia-alaa on uudenaikaistettava. Meidän on oltava tyytyväisiä tapaan, jolla on otettu huomioon Kioton pöytäkirjan edistyminen niissä maissa, jotka ovat vähentäneet päästöjään yli 20 prosenttia vuoden 1990 jälkeen, sekä Ignalinan voimalaitoksen sulkemisen vaikutus Liettuan ja Latvian energiahuollolle tarjoamalla mahdollisuus korvaukseen, mutta kunkin jäsenvaltion on laadittava selvä energiatehokkuutta koskeva strategia. Erilliset kiintiöt teollisuudelle edistävät kilpailukykyä, mutta tekevät rahoituksen saamisesta vaikeaa. Olen tyytyväinen suunnitelmaan yksinkertaistaa menettelyä Euroopan unionin rahoituksen saamiseksi ja lisätä Euroopan investointipankin lainojen määrää, erityisesti pk-yrityksille. Jotta vuoden 2020 tavoitteet voidaan saavuttaa, meidän on luotava EU:n laajuinen tehokas kannustinjärjestelmä, jolla tuetaan yrityksiä ja henkilöitä, jotka käyttävät tai ottavat käyttöön uusiutuvia energialähteitä. Se voidaan toteuttaa korvaamalla keskitetysti osa muutoksen vaatimista kustannuksista. Komission on toimittava aktiivisesti sen varmistamiseksi, että muu maailma seuraa esimerkkiämme, ja tekniikoidemme viemiseksi kehitysmaihin. Kiitos.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen Karl-Heinz Florenzin ja ilmastonmuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan perusteelliseen mietintöön.

Ilmastonmuutos haastaa näkemyksemme liikenteestä, maankäytöstä, jätehuollosta, rakentamisesta ja energiankäytöstä. Kehitymaat eivät luoneet olosuhteita, jotka aiheuttavat meille peruuttamattomia vahinkoja, mutta ne kärsivät eniten. EU:n on toimittava edelläkävijänä ja otettava vastuu realistisista, tarpeellisista kansainvälisistä toimista.

Vähemmän edistykselliset voimat ovat yrittäneet käyttää talouden taantumaa verukkeena tarpeellisten ilmastoa koskevien sitoumusten laiminlyömiselle. Se on todella lyhytnäköistä.

Valitettavasti omassa vaalipiirissäni ympäristöministeri Sammy Wilson on yksi näistä lyhytnäköisistä poliitikoista, jotka eivät ymmärrä ilmastonmuutoksen tieteellisiä ja käytännön realiteetteja. Toivon, että ministeri tulee järkiinsä ja käsittelee kysymystä, jonka muu Eurooppa on jo asettanut painopistealaksi.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on tässä kunnianhimoinen suunnitelma. Suunnitelma, jolla ei tehdä sen vähempää kuin pelastetaan maailma: suuri parhainakin aikoina. Kun Karl-Heinz Florenz esitteli mietintöluonnoksen valiokunnalle, sen ensimmäisenä kehotuksena oli muistuttaa, että me ihmiset olemme luomakunnan suojelijoita. Tätä yksinkertaista lausuntoa vastaan hyökättiin ensimmäiseksi ja se poistettiin. Mikä siinä oli niin vastenmielistä valiokunnalle? Sana ”luomakunta”. Miksi? Koska luomakunnalla on luoja.

En välitä siitä, miten tai missä ajassa maailmankaikkeus luotiin. Minulle on tärkeää, että Jumala on olemassa ja että me olemme tilanhoitajia, joiden täytyy, kuten tarkistuksessa 22 todetaan, varjella luomakuntaa. Kuten sanoin, olemme tänään täällä ottamassa tehtäväksemme maailman pelastamisen, muodostamassa toimintatapaa, joka vaatii kaikkien yhteistyötä ja uhrauksia kaikkialla. Tehtävä vaatii onnistuakseen yhteistyötä myös tuulelta, vedeltä ja auringolta. Mutta vaikka tiedämme sen, katsomme samalla, kuten olemme tehneet aikaisemmin muiden suurten haasteiden kanssa, että luulemme voivamme vastata ihmiskunnan valtaviin ja kiireellisiin haasteisiin ilman ylhäältä tulevaa apua. Voin vain sanoa: onnea tehtävään ja Luoja meitä armahtakoon.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin onnittelen ja kiitän Karl-Heinz Florenzia erinomaisesta mietinnöstä. En halua keskustella mietinnön yksityiskohdista. Mielestäni se pitäisi yksinkertaisesti hyväksyä.

Haluaisin palata ilmastonmuutospakettiin, joka hyväksyttiin joulukuussa, ja korostaa, että Euroopan unionilla on todella tasapainoinen paketti, joka ei uhkaa taloutta. Asiaa koskeneiden kuukausia kestäneiden keskustelujen aikana pakettiin tehtiin kauaskantoisia tarkistuksia. Se on ollut suurin saavutuksemme. Haluaisin nyt todeta, mitkä mielestäni ovat Euroopan unionin suurimmat haasteet. Ensimmäisenä tehtävänä meillä on riittävän rahoituksen tarjoaminen hyväksymällemme paketille sekä Florenzin mietinnössä mainitun rahoituksen tarjoaminen.

Toimin viime vuonna SET-suunnitelman esittelijänä ja keskustelimme pääasiassa siitä, että uudet tekniikat, jotka voisivat tuoda uusia innovaatioita ja uusia taloudellisia kannustimia EU:n talouteen, on ensin rahoitettava EU:n tasolla. Siksi onnittelen vilpittömästi komission jäsen Dimasia, komission puolesta, päätöksestä varata 3,5 miljardia euroa käyttämättömiä varoja energia-alan tutkimuksen rahoittamiseen, mikä auttaa myös suojelemaan ympäristöä. Arvoisa komissaari, päätös on erinomainen. Nyt meidän on nopeasti käsiteltävä se parlamentissa. Seuraavaksi käänny ministeri Bursikin puoleen: myös neuvoston on käsiteltävä nopeasti kyseinen Euroopan komission päätös.

Toinen erityisen tärkeä kysymys on se, että meidän on perustettava työmme maailmanlaajuiseen sopimukseen. Tämä oletus on Florenzin mietinnön taustalla. Kahden valtion – Puolan ja Tanskan – sopimuspuolten konferenssien 14 ja 15 isäntien kahdenväliset neuvottelut eivät riitä. Meidän kaikkien on annettava panoksemme, ja se tarkoittaa myös eurooppalaisia diplomaatteja sekä puheenjohtajavaltio Tšekin edustajia. Diplomaattiemme olisi osallistuttava neuvotteluihin kaikkialla maailmassa, sillä ilman maailmanlaajuisia sopimusta paketillamme ja Florenzin mietinnöllä ei ole mainittavaa merkitystä. Se on meille tällä hetkellä tärkeintä.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, kollegamme Karl-Heinz Florenzin mietintö kokoaa täydellisesti ilmastonmuutoksen vaikeaa ongelmaa koskevien pitkien neuvottelujen tulokset.

Tiedämme kaikki, että täytäntöön pantavat suunnitelmat ovat valtavia ja että meidän on annettava itsellemme ennen kaikkea keinot rajattoman kehityksen kulttuurimme muuttamiseen edistämällä muutoksia taloudessamme.

Ongelmana on nyt selvittää, miten voimme panna täytäntöön kaikki mietinnön suositukset. Meidän on löydettävä pikaisesti keinot maapallon lämpenemisen hillitsemiseen. Euroopan unionin nykyinen talousarvio on riittämätön kaikkien tavoitteiden saavuttamiseksi; emme pysty ratkaisemaan vaikeaa rahoitusongelmaa myöskään kansallisilla talousarvioilla tai yksityisrahoituksella.

Euroopan komissio arvioi, että ilmastonmuutoksen hillitseminen vaatii 175 miljardin euron vuosittaisia investointeja. 76 miljardin euron talousarviolla, olemme kaukana siitä. Komissio laatii siksi inventaarion kaikista olemassa olevista välineistä, mutta ehdotusten laatiminen tulevaisuuden rahoituskehystä varten on melkoinen urakka.

Optimoidaksemme kaikki ilmastokriisiä koskevat toimmme, tarvitsemme nyt uusia resursseja eurooppalaisen ilmastonmuutosrahaston luomiseksi. Se voidaan rahoittaa päästökauppajärjestelmällä ja sitä käytetään sopeutumisen, lievitykseen, kestävä kulutuksen ja energiatehokkuuden tukemiseen, ja siksi suuri osa siitä on osoitettava kaikkein köyhimmille maille.

Se vaatii poliittista rohkeutta neuvostolta, komissiolta ja tämän parlamentin jäseniltä, mutta se on välttämätön, elintärkeä, jotta planeetta selviytyy haasteesta.

Sivilisaatiollamme ei ole tulevaisuutta, jos me eurooppalaisina emme ryhdy toimiin itsekurin määräämiseksi, jotta ilmastomme pelastuu. Kyseessä on suuri poliittinen teko, joka on välttämätön, jotta mantereellamme ja muilla mantereilla...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän kovasti Karl-Heinz Florenzia mietinnöstä, joka ei valitettavasti ole ollut suuri menestys, luultavasti sen takia, että siitä on keskusteltu erittäin paljon ilmastonmuutosta koskevan lainsäädäntöpaketin varjossa.

Meidän on kohdattava ilmastonmuutoksen seuraukset; siitä ei ole epäilystäkään. Ainoastaan mietinnössä valittuja keinoja en voi täysin tukea. Ensinnäkin on oikein, että EU:n pitäisi aloittaa ilmastonsuojelu, mutta ei ole hyödyllistä ryynnistää eteenpäin ilman kumppanien osallisuutta. EU näyttämässä tietä ei riitä vakuuttamaan muuta maailmaa. Toimivampaan lähestymistapaan vaaditaan mukaan teollisuusmaat ja

ainakin Kiina, Intia ja Brasilia, muuten EU:n taloudelle jää epäoikeudenmukainen taakka ilman mitattavissa olevia vaikutuksia maailman hiilidioksidipäästöihin. Toiseksi, nykyisellä tietämystasollamme uusiutuvat energialähteet eivät voi täysin korvata fossiilisia energialähteitä. Voi olla motivoivaa poliittisella tasolla vaatia sitä, mutta se ei ole realistista. Poliittinen tahto, oli se kuinka suuri tahansa, ei kumoa fysiikan lakeja. Kolmanneksi, biopolttoaineita ylistetään ympäristöystävällisinä vaihtoehtoina. Niiden kielteiset sivuvaikutukset elintarvikkeiden hintoihin, jotka nousevat biopolttoaineiden takia, ja sademetsiin, joita hävitetään, eivät ole vielä hallinnassa. Neljänneksi, liikkumiskeino, joka säästää resursseja, on järkevä vaihtoehto pitkällä aikavälillä. Kannustimien tarjoaminen voi auttaa saavuttamaan tämän tavoitteen. Meidän olisi kuitenkin pohdittava, missä vaiheessa valtion puuttuminen menee liian pitkälle ja missä vaiheessa voimme saavuttaa tietämyksen, jota meillä ei vielä ole.

Kukaan ei tiedä tällä hetkellä, millä tekniikoilla täytetään parhaiten henkilöiden liikkumista koskevat tarpeet 50 vuoden kuluttua, eivätkä poliitikot tiedä sitä sen enempää kuin insinööritkään.

Vaikka mietintö aloitettiin hyvin aikein, jäljelle jää valitettavasti mietintö, joka on täynnä toiveajattelua kirjallisessa muodossa sekä moraalisia vetoamuksia ja osoittelevia sormia. Valitettavasti Saksan liberaaliryhmä ei voi tukea sitä.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kestää vielä kauan, ennen kuin poliitikot ymmärtävät, että ilmastonmuutoksen aiheuttaa auringon aktiivisuus eikä hiilen polttaminen. Menee vieläkin kauemmin vakuuttaa yhteiskunnat, jotka on aivopesty aggressiivisella ympäristöpropagandalla, tästä totuudesta.

Ottaen huomioon että maapallon ilmastoa säätelevät avaruuden tapahtumat, meidän on hyväksyttävä se, että ihmisen yritykset vaikuttaa ilmastoon on tuomittu epäonnistumaan. Maapallolla on esiintynyt ilmaston lämpenemisen kausia ja ilmakehän hiilidioksidipitoisuuden kasvua useita kertoja. Maapallon lämpeneminen on kuitenkin aina alkanut kymmenisen vuosisataa ennen hiilidioksidipitoisuuden kasvua. Lämpötilan suurten pudotusten aikana ilmaston kylmenemistä ei koskaan estänyt se, että siihen aikaan ilmakehä sisälsi jopa 10 prosenttia tai enemmän hiilidioksidia kuin nykyään.

Jos tunnustamme tämän tosiasian, ihmiskunta säästäisi miljardeja dollareita luopumalla hyödyttömistä toimista. Säästetyt rahat voisi käyttää köyhyyden poistamiseen ja uusiin teknologioihin. Jos emme tiedä mistä on kyse, niin kyse on rahasta ja päästökaupasta. Bravo. Mikä ilmastotempaus.

Derek Roland Clark (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, väitetyt ilmaston lämpenemisen ympärille on kehittynyt mystinen uskonlahko. Ilmastotutkijat ovat ottaneet siitä ilon irti, mutta luonto noudattaa fysiikan ja kemian lakeja, joita opetin 39 vuotta.

Ilmaston lämpenemistä koskeva teoria on tehnyt hiilidioksidista, joka on luonnollinen osa ilmakehää, pahan kaasun. Se sitoo – hieman – lämpöä maapallon ympärille, mutta miten? On piirrettävä kaavio sen osoittamiseksi, miten hiilidioksidi ehkä aiheuttaa lämpenemistä.

Onko se aritmeettinen käyrä – minun on käytettävä teknisiä termejä – jossa hiilidioksidipitoisuuden kasvu aiheuttaa vastaavan suuruisen lämpötilan nousun? Onko se eksponentiaalinen käyrä, jossa hiilidioksidipitoisuuden kasvu aiheuttaa jatkuvan maapallon lämpötilan nousun? Vai onko se logaritminen käyrä, jossa lisääntyvä hiilidioksidipitoisuus aiheuttaa yhä vähemmän lämpenemistä, ja muuttuu lopulta tasaiseksi viivaksi?

Oletin sen olevan viimeksi mainittu, ja Hadley Centre, Yhdistyneen kuningaskunnan johtava asiantuntijaelin vahvisti, että kyseessä on viimeksi mainittu. Saavutamme pian tasaisen viivan, elleimme jo ole siellä. Uudella hiilidioksidilla ei ole enää vaikutusta. Mitään ongelmaa ei ole.

Anders Wijkman (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän Karl-Heinz Florenzia. Tässä mietinnössä on paljon konkreettisia ehdotuksia. Siinä kehoitetaan erityisesti käyttämään kaikkialla maailmassa kannustinpaketteja puhtaan energian ja ympäristöystävällisen teknologian edistämiseksi ja korostetaan samalla, että talouskriisillä ja ilmastokriisillä on yhteiset juuret – kestämaton resurssien käyttö.

Vaikka kannatan mietintöä, haluaisin Caroline Lucasin tavoin, että enemmän huomiota kiinnitetään uusimpiin merkkeihin, jotka kertovat meille, että ilmastomuutos on nopeampaa ja vakavampaa kuin ajattelimme muutama vuosi sitten, päinvastoin kuin jotkut kollegat – erityisesti Roger Helmer – ovat sanoneet. Äskettäin muuten tehtiin tutkimus yli 900 ilmastoa käsittelevästä artikkelista, jotka on julkaistu tiedejulkaisussa – vertaisarviointi – ja se osoitti, että yhdessäkään niistä ei aseteta kyseenalaiseksi IPCC:n keskeistä viestiä.

Se, mistä olen erityisen huolestunut, ei koske itse hiilidioksidipäästöjä vaan positiivisia palautekytkentöjä, joita nyt alkaa tapahtua maapallolla, kuten merien happamoituminen, albedon väheneminen ja metaanin mahdollinen vapautuminen sulavasta tundrasta. Kaikki nämä tekijät nopeuttavat lämpenemistä. Voimme säädellä päästöjä, mutta emme voi säädellä kyseisiä tekijöitä.

Siinä on tärkein syy siihen, miksi päästövähennysten pitäisi mielestäni olla lähitulevaisuudessa paljon suurempia, kuin mistä parhaillaan keskustellaan EU:ssa ja YK:ssa.

Se muuten tarkoittaa sitä, että 2 celsiusasteen tavoite on tarkistettava ja että kasvihuonekaasupitoisuuksia on alennettava sen sijaan, että niiden annetaan kasvaa jatkuvasti. Siksi jotkut meistä puolustavat voimakkaasti 350 miljoonasosan tavoitetta. Ongelman laajuuteen viitataan mietinnössä vain ohimennen. Haluaisin se olevan mietinnön keskipisteessä. Otaksun, että muutaman vuoden kuluttua mainitsemani palautekytkennät ovat keskustelun keskipisteessä.

Lopuksi haluaisin vahvistaa sen, mitä Guido Sacconi sanoi. Puutteista huolimatta väliaikainen valiokunta on ollut oikealla tiellä käsitellessään tällaista monialaista kysymystä. Toivon, että seuraava parlamentti käyttää kokemuksiamme hyväkseen ja käsittelee ilmastomuutosta ja kestävästä kehitystä samalla tavalla.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, olemme kaikki samaa mieltä siitä, että Kööpenhaminassa on saatava aikaan edistystä, koska kyseessä on poliittisen maailman uskottavuus ja tulevien sukupolvien selviytyminen. Ehdotuksemme on suunnattava kehitykseen, työllisyyteen ja yhteisvastuullisuuteen: kolme avainsanaa, jotka merkitsevät tulevien sukupolvien tulevaisuutta. Mitä meiltä vaaditaan nyt? Tarvitaan vastuullisuutta ja päättäväisyyttä riittävän rahoituksen varmistamiseksi tärkeälle ilmastomuutosta koskevalle kehityssuunnitelmalle ja uusille dynaamisille kehityssopimuksille rajoittavien kauppasopimusten lisäksi.

Taktiikassamme on kuitenkin yksi huoli, ja meidän on ennen kaikkea saatava koko yhteiskunta vakuuttuneeksi asiasta ja edettävä sitten aktiivisesti tiettyjen tuotantoalojen integroimiseen maatalouden suureen edistysaskeleeseen: siksi meidän on muistettava, että maatalous on jo sisällytetty kansallisiin sitoumuksiin päästöjen vähentämiseksi 10 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, että YMP:ssä on jo tärkeitä ehdotuksia ympäristöystävällisistä maatalouden käytännöistä ja että kansainvälisten maataloussopimusten on oltava vastavuoroisia kaikille kansainvälisille kumppaneille.

Arvoisa komissaari, elintarvikemalli liittyy suoraan ilmastomalliin, ja meidän on nyt vain tarmokkaasti vakuutettava yhteiskunta asiasta. Ilmastomuutos on lisäämässä demokraattista osallistumista yhteiskunnassa, jossa on erilaisia kulttuuriarvoja.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Työskentelin erittäin mielelläni Karl-Heinz Florenzin ja kaikkien muiden kanssa väliaikaisessa valiokunnassa. Olemme luoneet kipeästi kaivatun perustan politiikalle, joka on tulevaisuudessa entistä yhtenäisempi ja suurisuuntaisempi, ja voimme luottaa laajaan tukeen, jopa täällä parlamentissa 20-20-20-tavoitteen puitteissa.

Ratkaisu tapahtuu muuttamalla talous ympäristöystävälliseksi ja saattamalla yritykset, kotitaloudet ja hallitukset kestävä kehityksen tielle. Yrittäjät, jotka hakevat tukea tällaiselle lähestymistavalle – kestävä kehitys koskevien aloitteiden kehittämiseksi ympäristöystävällisen teknologian alalla – törmäävät edelleen lukemattomiin esteisiin. Jos he haluavat pätevyyttä työntekijöille, he törmäävät politiikkaan, joka erittäin jakautunutta. Mietinnössä vaaditaan yhdenmukaista lähestymistapaa, joka pysyy koossa myös alueellisesti. Jos näin ei tehdä, hävitään lopussa.

Onneksi tarkistukseni alueiden ja kaupunkien käytöstä on hyväksytty. Ensi viikolla Euroopan parlamentin rakennuksissa 150 kaupunkia allekirjoittaa kaupunginjohtajien yleiskokous -sitoumuksen komission kanssa. Ne noudattavat tämän mietinnön päätelmiä kansalaisten ja yritysten lähellä. Se on mielestäni oikea lähestymistapa. Sellaisenaan lähestymistapa saa tukeni. Vastustan kuitenkin liian yksinkertaista lähestymistapaa maatalousalaan 189 kohdassa. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä ei vastusta lihankulutusta, mikä onkin oikein. Vastustamme tätä kohtaa sellaisenaan.

Lopuksi haluaisin pyytää komissiota tulevaisuudessa omaksumaan entistä yhdenmukaisemman lähestymistavan ja vähentämään jakautuneisuutta minimiinsä. Yhdessä parlamentin kanssa voidaan saavuttaa merkittävä virstanpylväs yhdistämällä hajautetusti lainsäädäntö, elvytyspolitiikan ja aktivointi. Siten voidaan saada paljon aikaan.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, ensinnäkin kiitän Karl-Heinz Florenzia hänen anteliaisuudestaan ja avomielisyydestään sekä kaikkia ryhmiä, jotka osallistuivat tähän poliittiseen tehtävään

ja keskusteluun tausta-asioista ja tulevaisuudesta. Sitä on ollut se etu, että olemme saaneet tietoa ja selvyyttä sekä riittävästi rohkeutta ja viisautta käsitellä muita tärkeitä, rinnakkaisia lainsäädäntötoimia, myös sellaisia joihin liittyy suuri riski, kuten ilmastonmuutospaketti, ajoneuvopolitiikka, Lissabonin strategia ja alat kuten energia, liikenne, teollisuus ja matkailu.

Katson, että tehtävä on ollut hyödyllinen ja mikä vielä tärkeämpää tapa siirtyä peruuttamattomasti 2000-luvulle ja, kuten komission jäsen totesi, näyttää esimerkkiä, jonka haluamme antaa tulevaisuudelle.

Tehtävä on ollut esimerkki vertailusta ja anteliaisuudesta, joka on tullut oikeaan aikaan, kun olemme kriisissä, johon liittyy huomattavia sosiaalisia riskejä sekä protektionismin ja taka-askelen mahdollisuus. Vallalla on myös paljon epävarmuutta, mikä tarkoittaa, että turvallisuus on erittäin tärkeää. Meidän on kuitenkin katsottava eteenpäin.

Tämä on uusi aikakausi Yhdysvalloille, kuten on sanottu, ja toivoaksemme myös Euroopan unionille, kunhan Lissabonin sopimus on ratifioitu, minkä odotamme tapahtuvan pian.

Se on myös uusi aikakausi, ja tämä on tärkeää, johon liittyy riskejä mutta myös valtavia mahdollisuuksia lukuisilla uusilla aloilla ja politiikanaloilla. Näin on Brasiliassa, Kiinassa ja Venäjällä, suurissa nopeasti kehittyvissä valtioissa, ja myös laajoilla alueilla, kuten Latinalaisessa Amerikassa ja kehitysmaissa, erityisesti Afrikassa.

Katson, että tämä on ratkaiseva askel eteenpäin kohti uutta kehityksen sekä taloudellisen ja sosiaalisen kasvun mallia, mutta tarvitaan myös kestävä kehitys ja vaikutusten rajoittamista. Arvoisa komissaari, arvoisa puhemies, meillä on edelleen haasteena viestin vieminen kansalaisille.

Haluaisin lopettaa korostamalla etuja, jotka on saatu aikaan ottamalla käyttöön vesivaroja ja kuivuutta koskevia mukautuksia ja kestävä liikkuvuuden alalla...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Karl-Heinz Florenzin mietintö sisältää todellakin monia hyviä ehdotuksia. Yksi hyvä asia ilmastokeskustelussa on se, että se nopeuttaa siirtymistä uusiutuvien energialähteiden aikaan. Se näkyy mietinnössä selvästi samoin kuin uusien teknologioiden ja talouskehityksen monet mahdollisuudet.

Minusta on kuitenkin vahinko, että olemme jättäneet pois monia tieteenaloja. Tutkimukset ja tutkijat, jotka käsittelevät ilmastomuutosta vähemmän synkin ennustein tai jopa myönteisesti, on yksinkertaisesti jätetty huomiotta. Enemmistö hylkäsi asiaa koskevat vaatimukset, joten se siitä. Tiedettä on vain se, mikä sopii poliittisesti kuvioon. Se ei onnistu, koska tiede ei salli itseään manipuloitavan. Niinpä mietintö joutuu lopulta valitettavasti vaikeuksiin.

Se, joka vaatii tältä pohjalta hiilidioksidin vähentämistä 80 prosentilla tai enemmän, vaarantaa talouden ja sosiaalielämä. Se, joka samalla kehottaa luopumaan ydinvoimasta, sulkee tietoisesti silmänsä todellisuudelta. Se, joka vaatii tilinpäätösstandardeja kaikille elämäntilanteille, joutuu ristiriitaan vapauden perusajatuksen kanssa. Se, joka vaatii uutta maaperää ja maataloutta koskevaa lainsäädäntöä, käyttää väärin ilmastokeskustelua pannakseen täytäntöön seuraamuksia, jotka hän haluaisi panna täytäntöön joka tapauksessa mutta jotka eivät liity millään tavalla ilmastomuutokseen. Se, joka vaatii suojavaatteita ilmastomuutoksen vaikutuksia vastaan, levittää tahallaan pelkoa.

Toivon, että tällaisia radikaaleja ja epätarkoituksenmukaisia ideologioita ei sisällytetä mietintöön. Sitten voin tukea mietintöä, sillä ympäristönsuojelu on minulle erittäin tärkeää, erityisesti silloin kun se voidaan yhdistää sosiaalietuihin ja talouden kilpailukykyyn.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ilmastomuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta on tehnyt erittäin hyvää työtä. Tänäa meillä on äänestettävänäme lopullinen mietintö. Se osoittaa, että me, Euroopan parlamentti, suunnittelemme tulevaisuuden ilmastopolitiikkaa ja toimia, jotka on toteutettava ilmastomuutokseen sopeutumiseksi.

Toivon, että saavutamme seuraavan lainsäädäntöprosessin aikana parlamentissa yhtä laajan yhteisymmärryksen, niin että tämän asiakirjan sisältö pannaan täytäntöön. Valiokunnan työmenetelmän avulla mietintöön on onnistuttu kokoamaan monialainen näkemys. Minun on sanottava, että meidän pitäisi säilyttää tämän valiokunnan työmenetelmä myös seuraavalla vaalikaudella, kuten Guido Sacconi juuri ehdotti.

Eurooppa ei yksin selviä ilmastonmuutoksen hillitsemisestä. Meidän on saatava muut mantereet ja valtiot mukaan toimintaan. Valiokunta on tehnyt tässä suhteessa hyvää työtä, koska me, Euroopan parlamentti, olemme ensimmäistä kertaa näkyvästi mukana ilmastodiplomatiassa, ja haluaisin korostaa sitä jälleen täällä täysistunnossa.

Kun puhumme sopeutumistoimista, niin puhumme myös rahoituksesta. Tässä suhteessa haluaisin jälleen kehottaa kahta muuta toimielintä, komissiota ja neuvostoa, tekemään asiasta painopistealan seuraavissa rahoitusnäkymissä.

Voimme hyväksyä täällä erinomaisia mietintöjä, mutta jos toimenpiteisiin ei ole rahaa, niin mietintö ei johda mihinkään. Meidän olisi myös tarkasteltava jälleen kerran miten hyvin rahoitustoimet, jotka olemme jo toteuttaneet, vaikuttavat, ja toivottavasti siitä tehdään yhteenveto tarkastuksessa.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Hyvät parlamentin jäsenet, koska Euroopan unioni aikoo johtaa kansainvälistä ilmaston lämpenemisen hillitsemistä, sen täytyy esittää ilmastonsuojelutavoitteita mutta myös panna ne täytäntöön poliittisilla toimilla. Karl-Heinz Florenzin monialainen mietintö vahvistaa sen, että ilmastonmuutoksen torjunnan on perustuttava monialaiseen lähestymistapaan ja se on otettava huomioon kaikessa sääntelyssä.

Vesi on keskeisessä asemassa ilmastonmuutoksessa. Meidän on ymmärrettävä, että ilmastonmuutoksen vaikutukset hydrogeologiaan voivat aiheuttaa dominovaikutuksen ja voivat vaikuttaa moniin talouden aloihin. Yhä kasvavat maailmanlaajuiset vesiongelmat vaativat jäsenvaltioilta koordinoitua vesienhoitopolitiikkaa ja ympäristöperiaatteiden soveltamista yhdenmukaisesti vesivarojen hoitamiseen.

Meidän on käynnistettävä ohjelmia maanpäällisten sadevesivarastojen luomiseksi metsä-, maatalous- ja kaupunkialueille säädöksillä sekä investointitoimilla ja muilla kuin investointitoimilla. Niillä annetaan tärkeä panos sadeveden varastointiin maaseudulla. Tähän saakka sadevettä on pidetty jätevetenä, josta on päästävää eroon mahdollisimman nopeasti. Uusi vettä koskeva lähestymistapa perustuu periaatteeseen, että sadevesi on tärkeää elämälle. Olen tyytyväinen siihen, että tšekkiläisten ja slovakialaisten tutkijoiden ryhmä esittelee sen. Lähestymistapa on mielenkiintoinen, ministeri Bursík. Uskon, että se saa teidän tukenne.

Ei ole mahdollista muodostaa kestävää elämäntapaa ilman talouden, tieteen, median, vapaaehtoissektorin ja yksityisten kansalaisten panosta. On tärkeää, ettei luovuteta näin monimutkaisen ongelman edessä. Olemme haasteen edessä ja meidän on toimittava nyt, koska nykyiset toimemme määrittelevät tulevaisuutemme. Keskeisenä tavoitteenamme on pidettävä sitä, ettemme riistä tulevilta sukupolvilta elämän perustekijöitä, jotka olemme saaneet Jumalalta.

Pärjäämme maailmanlaajuisessa kilpailussa vain, jos voimme tuoda markkinoille tehokkaita, innovatiivisia ja älykkäitä teknologioita avoimesti ja ilman byrokraattisia esteitä. Pärjäämme vain, jos näytämme ”vihreää valoa” kaikille edistyksellisille ratkaisuille Euroopassa.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Onnittelen esittelijää ja kaikkia samanmielisiä henkilöitä, jotka haastavat ilmastonmuutoksen aiheuttaman uhan. Liettuan ja muiden Baltian maiden asukkaat haluavat todellakin Euroopan sähköverkon. Jos sitä ei luoda muutaman vuoden kuluessa, puheet energiavarmuudesta jäävät pelkäksi puheeksi. Vaatimus lisätä rakennerahastorahoja, joita käytetään kerrostalojen lämmittämiseen, on erittäin tärkeä. Ihmeitä tapahtuu harvoin. Ignalinan ydinvoimalan elinajan pidentäminen, ihme, jota Liettuassa edelleen toivotaan, vähentäisi saasteita ja antaisi mahdollisuuden säilyttää vuosittainen BKT:n kasvu 4–5 prosentissa, mikä on erityisen tärkeää valtiolle, jolle talouskriisi aiheuttaa niin paljon haittaa. Kriisin takia yhä useammat EU:n kansalaiset miettivät enemmän selviytymistä kuin ilmastonmuutoksen hillitsemistä, mutta jos pystymme luopumaan tuhlaavaisesta elämäntavastamme ja muuttumaan säästäväisemmiksi, suojellemme luontoa ja estämme planeetan ylikuumenemisen ja täytämme myös taskumme. Säästämällä tiukasti jokapäiväisessä elämässä, resurssien käytössä, ja luopumalla lyhyistä automatkoista voi säästää jopa 1 000 euroa vuodessa.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, joku voisi sanoa, että tämä mietintö on turha sen jälkeen, kun energia- ja ilmastopaketiasta äänestettiin viime joulukuussa. Tällä mietinnöllä on kuitenkin se etu, että se on erinomainen yhteenveto siitä, mitä meidän on otettava huomioon ilmastonmuutoksen hillitsemisessä, ja haluaisin käyttää tämän tilaisuuden onnitellakseni esittelijää Karl-Heinz Florenzia, joka osoitti kaukonäköisyyttä mietinnön laatimisessa.

Siirrytään keskustelusta eteenpäin. Varmistetaan, että jäsenvaltiot tekevät vakaan sitoumuksen. Olen samaa mieltä niiden kollegoiden kanssa, jotka muistuttivat tarpeesta talousarvioon, jonka avulla tavoitteemme

voidaan toteuttaa. Ranskan puheenjohtajakaudella tapahtuneen energia- ja ilmastopaketin menestystarinan jälkeen meidän on tehtävä kaikkemme saavuttaaksemme tyydyttävän kansainvälisen sopimuksen Kööpenhaminassa.

On kuitenkin jotain, mistä meidän kaikkien pitäisi huolestua. Vuonna 2009 pidetään Euroopan parlamentin vaalit, ja Euroopan komissio vaihtuu. Olemme erittäin huolestuneita, kun luemme lausuntoja Tšekin tasavallan presidentiltä, joka väittää, että maapallon lämpeneminen ei ole totta.

Vaikka hän olisikin oikeassa, koko ilmastomuutoksen hillitsemistä koskeva suunnitelmamme on reaktio nyt kokemaamme vakavaan talouskriisiin. Energiavarojen väheneminen, energiavarmuuden tarve, metsien hävittäminen, tukehtuminen suurissa kaupungeissamme, joissa väestön enemmistö asuu, siitä johtuva tarve kestävään liikenteeseen, loputon nälkä koko maailmassa ja tarve ruokkia planeetta; kaikki tämä tukee ratkaisuja ilmastomuutoksen hillitsemiseksi.

Olemme siirtymässä kestäväen kasvun aikakauteen, kolmanteen teolliseen vallankumoukseen, joka on suuri etu tutkimukselle, innovoinnille, työllisyydelle ja yritystemme kilpailukyvyille. Energiatehokkuuden pitäisi jo olla osa kaikkia elvytysuunnitelmia, koska perustuu innovatiiviseen teknologiaan. Se on keino alentaa energialaskuja, mikä miellyttää kuluttajia. Alentamalla fossiilisen energian kulutusta Euroopan unioni tulee entistä riippumattommaksi ja tuottaa vähemmän hiilidioksidipäästöjä, ja kyse on tuhansista uusista työpaikoista.

Todellakin, ilmastomuutoksen hillitseminen on yksi reaktio talouskriisiin. Siitä tulee sellainen kehittämällä vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttava talous, paikallisyhteisöjen, yritysten, tutkijoiden ja kaikkien kansalaisten tuella.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Mietinnössä esitetään tieteellisiä tietoja ja suosituksia ilmastomuutoksen hillitsemiseksi sekä viitataan ongelman seurausten vähentämiseen ja sopeutumiseen. Ilmastomuutoksen hillitseminen on velvollisuus, jolla voimme taata tulevien sukupolvien tulevaisuuden, mutta se on myös mahdollisuus elvyttää maailman taloutta.

Kehotan osoittamaan energiatehokkuuden merkityksen komission talousarviossa ja käytettävissä olevissa rahoitusvälineissä. Liikenteen tehostaminen älykkäillä liikennejärjestelmillä, rautatie- ja laivaliikenteen edistäminen, intermodaalisuuden kehittäminen ja investoiminen ympäristöystävällisiin autoihin ovat toimia, jotka auttavat leikkaamaan alan päästöjä.

Olen suositellut ympäristöystävällisten matkailumuotojen, kuten urheilu- tai kulttuurimatkailun, kehittämistä. Haluaisin korostaa myös sitä, että huippumatkailukohteiden pitäisi olla niitä, jotka kunnioittavat ja suojelevat ympäristöä. Katson, että meidän on harkittava kansainvälisen rahaston perustamista puiden istuttamiseksi käyttämättömälle maalle.

Päätän puheenvuoroni toteamalla, että meidän on jatkettava tutkimusta lääketieteen ja lääketieteellisuuden alalla sellaisten lääkkeiden ja rokotteiden tuottamiseksi, jotka ovat kaikkien tiettyjä sairauksia sairastavien kansalaisten käytettävissä kohtuulliseen hintaan.

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Arvoisa puhemies, tällä hetkellä ilmastomuutos ja liikenne ovat erottamattomia, samaan aikaan kun vaivalla saavutettu ja huolellisesti suojeltu liikkuvuutemme, ihmisten, tavaroiden ja pääoman vapaa liikkuvuus, voi jatkua tulevaisuudessa vain, jos teemme muutoksia ja ryhdymme päättäväisesti toimeen. Viidennessä keskeisestä aiheesta, liikenteestä, vastaavana puheenjohtajana ilmastomuutosta käsittelevässä väliaikaisessa valiokunnassa tuen laajan paketin hyväksymistä ja samanaikaista täytäntöönpanoa.

Mitä täytyy tehdä? Ensinnäkin on muutettava taloudellinen ympäristö kaksinkertaisella tavoitteella: ensiksi on tuettava ekoinnovointia verotuksella ja julkisilla hankinnoilla ja toiseksi on sovellettava saastuttaja maksaa-periaatetta. Ekoinnovointia tarvitaan moottoriajoneuvotekniikassa vaihtoehtoisten polttoaineiden kehittämiseksi, älykkäissä liikennejärjestelmissä ja logistiikan hallintojärjestelmissä. Saastuttaja maksaa-periaatetta on sovellettava kaikkiin ajoneuvoihin päästökaupassa ja ulkoisten kustannusten sisällyttämisessä hintoihin.

Kaikkia käynnistettyjä aloitteita on nopeutettava. Ei riitä, että näistä asioista puhutaan: meidän on tehtävä niistä todellisuutta. Esimerkiksi millaisista asioista? Yhtenäinen eurooppalainen ilmatila ja hallintojärjestelmämme. Ne on pantava tehokkaasti täytäntöön, koska voimme säännellä teollisuutta ja kulutusta menestyksekkäästi, kunhan olemme suorittaneet omat tehtävämmme.

Ennen kaikkea meidän on käsiteltävä kaupunkejamme ja muita vaikeita alueita. Loppujen lopuksi, tämä on ehkä vaikein tehtävä. Meidän on edistettävä uutta liikennekulttuuria ja pyrittävä käyttämään paljon tehokkaammin tällä hetkellä käytettävissä olevia välineitä. Haluamme kiittää Karl-Heinz Florenzia, koska tämän mietinnön ansiosta meillä on uskottava, monikerroksinen suunnitelma, joka tarjoaa perustan, jolla voimme alkaa panna täytäntöön tavoitteitamme ja istua rohkeasti neuvottelupöytään Kööpenhaminassa ja pyytää kaikkia liittymään mukaan.

Adam Gierek (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, tänään keskusteltavana olevan Karl-Heinz Florenzin mietinnön johdanto-osassa hän viittaa aikaisempaan mietintöönsä ilmastonmuutoksen taustalla olevista tieteellisistä tosiasioista. Valitettavasti en löytänyt kyseisestä mietinnöstä tosiasioita vaan ainoastaan uskon IPCC:n raporttien erehtymättömyyteen. Käsillä olevalla päätöslauselmalla tai toukokuun 2008 päätöslauselmalla ei voida siksi millään tavoin perustella Euroopan komission poliittisia päätöksiä, koska niistä puuttuu objektiivinen, tieteellinen lähestymistapa. Ainoastaan yhtenäinen ilmastonmuutoksen malli, jossa otetaan huomioon kaikki muuttujat, kuten kasvihuonekaasujen vaikutus, ilman hiukkaset sekä ennen kaikkea auringon aktiivisuus, voivat tarjota perustelun kyseisille päätöksille.

Mietinnössä, joka sisältää yksipuolista tietoa korostaen ilmaston lämpenemisen taustalla mahdollisesti olevia mekanismeja, kuten hiilidioksidipäästöjä, jätetään huomiotta tarve torjua kansainvälisesti ilmastonmuutoksen todellisia vaikutuksia. Ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta on keskittynyt yksipuolisesti kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja on maininnut vain ohimenneen ilmastonmuutoksen todellisten vaikutusten torjumisen.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komissaari, hyvät parlamentin jäsenet, ensiksi minäkin kiitan esittelijää, joka on todellakin yrittänyt saavuttaa mahdollisimman paljon meidän kaikkien puolesta.

Ilmastonmuutos vaikuttaa erityisesti maatalouteen, koska tuotteet tuotetaan ulkoilmassa. Ajattelemmme kuivuutta ja aavikoitumista, joita näemme esimerkiksi Etelä-Italiassa, tai muita äärimmäisiä sääilmiöitä, kuten odottamaton sade ja raekuurot tai tulvat, jotka usein vaikuttavat maanviljelijöiden toimeentuloon.

Maatalous esitetään usein ilmastonmuutoksen suureksi syyksi. Maataloudessa tuotetaan noin 10 prosenttia maailman kasvihuonekaasuista, josta suurin osa on kuitenkin luonnollisia kaasuja, kuten metaania.

Mielestäni maatalous päinvastoin näyttää tietä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä. Haluaisin todistaa väitteen itävaltalaisella vuonna 2008 tehdyllä tutkimuksella: kasvien kuten ruohojen, maissin ja viljojen sekä maaperän avulla maatalous ja metsätalous kuluttavat ja sitovat paljon enemmän kaasuja kuin ne tuottavat. Vuonna 2008 tehdyn tutkimuksen mukaan maatalouden ja metsätalouden päästöt olivat noin 8 miljoonaa tonnia hiilidioksidiekvivalenttia vuodessa ja niiden sitova vaikutus oli yhteensä 58 miljoonaa tonnia hiilidioksidia tai hiilidioksidiekvivalenttia. Se osoittaa, että maataloutta ei pitäisi kuvata ympäristöhaitaksi. Päinvastoin. Tässä vielä lisää lukuja: vuodesta 1990 lähtien Itävalta on vähentänyt hiilidioksidipäästöjään 1,3 miljoonaa tonnia.

Energia on toinen tärkeä ala, jolla maatalous osallistuu ilmastonmuutoksen hillitsemiseen. Esimerkiksi Itävallan maatalous kuluttaa noin 2,2 prosenttia tuotetusta energiasta. Uusiutuvan energian osuus on 23 prosenttia, josta suuri osa jälleen kuuluu maatalouteen.

Lopuksi haluaisin sanoa seuraavaa. On erittäin tärkeää...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, lämmin kiitos Karl-Heinz Florenzille erittäin hienosta työstä esittelijänä. Nyt suurin haasteemme on seuraavan kansainvälisen ilmastopöytäkirjan aikaansaaminen. Sen kaksi vaikeinta kysymystä ovat eri maiden päästövähennystavoitteet ja se, miten teollisuusmaat osallistuvat kehitysmaiden ilmastoinvestointien rahoittamiseen. Molemmista näissä asioissa EU:n pitää nostaa tavoitetasoa, vaikka sinänsä voimme olla ylpeitä siitä, että olemme koko ajan olleet johtamassa maapallon ilmastonsuojelua.

30 prosentin päästövähennys vuoteen 2020 mennessä ei uusimpien tutkimusten valossa riitä, vaan päästövähennystavoitteita pitää tiukentaa. Mitä tulee kehitysmaiden ilmastotoimien rahoitukseen, valitan sitä, että komissio tuoreessa tiedonannossaan edelleen pitäytyi varsin yleisellä tasolla eikä esittänyt tarpeeksi konkreettisia malleja.

Parlamentti on eri yhteyksissä, muun muassa ilmastopaketin käsittelyssä, osoittanut valmiutensa siihen, että tuemme merkittävällä tavalla kehitysmaiden päästövähennyksiä. Tämä on yksi niistä asioista, joissa EU:n tulee rohkaista myös Yhdysvaltojen uutta presidenttiä ottamaan uusi linja. Yhdysvallathan ei ole tähän mennessä sanonut mitään valmiudestaan tukea kehitysmaiden päästövähennystavoitteita. Ilmastonsuojelu on toteutettavissa, mutta toimien pitää olla ripeitä ja johdonmukaisia.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää. Käsittelen erityisesti maataloutta ja mietinnön kahta kohtaa, joita en pidä tarpeellisina. Mietintö olisi ehkä parempi ilman niitä. Niissä puututaan erityisesti lihan kulutukseen, enkä usko, että kyseisille kohdille on sijaa mietinnössä.

Jälkimmäisessä kohdassa rehumääristä jätetään huomiotta se tosiasia, että useissa jäsenvaltioissa on vuosien ajan ollut käynnissä tutkimuksia, joilla pyritään juuri siihen mitä sanotaan tässä kohdassa, joka on siten vanhentunut todellisuuteen nähden.

Yksi aloista, joilla mielestäni on parannettava tiedotusta, on se, miten maanviljelijät ja ne, jotka käyttävät maata, voivat viljellä sitä entistä "ilmastoystävällisemmin". Katson, että tutkijat eivät ole onnistuneet tekemään yhteistyötä maanviljelijöiden kanssa ja meidän on lisättävä palveluita niin, että viesti menee perille ja että maanviljelijöitä kannustetaan eikä pakoteta.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, on ilmeistä, että ilmastomuutokseen keskitytään EU:n ja muussakin kuin EU:n politiikassa.

Yksikään valtio tai unioni ei voi erikseen ja itsenäisesti käsitellä ilmastomuutoksen haasteita. Siksi meidän on yhdenmukaistettava politiikkaa horisontaalisesti ja vertikaalisesti. Poliitiikan, lainsäädännön ja rahoituksen on toimittava yhteen. Mietintö tarjoaa sille erinomaiset puitteet.

Haluaisin kiinnittää huomion kahteen tosiseikkaan. Ilman niitä emme voi toimia ilmastomuutosta vastaan. Tiede: mietinnössä kiinnitetään erityishuomiota uuteen teknologiaan, mutta meidän puhuttava enemmän tieteestä ja tieteen investoinneista, joilla ratkaisuja on haettava. Muuten puuhastelemme vähemmän tärkeiden asioiden parissa.

Tieteellinen tutkimus on perustamme. Uudet teknologiat, joita yritykset ja tutkijat kehittävät yhdessä, ovat tulevaisuutemme. Kehotan investoimaan tieteeseen ja tekemään ilmastomuutoksesta tärkeän painopistealan kaikissa EU:n tieteellisissä ohjelmissa.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Ilmastomuutoksen hillitsemiseksi meidän on kiinnitettävä paljon huomiota liikennealaan, joka tuottaa tällä hetkellä lähes kolmanneksen EU:n hiilidioksidipäästöistä. Liikennealan on vähennettävä hiilidioksidipäästöjään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Tähän tavoitteeseen pääsemiseksi on pantava täytäntöön tukeva liikennepoliitiikan toimenpidepaketti, joka sisältää ekoinnovoinnin, hiilidioksidipäästöjen verottamisen, ajotapojen ja auton käyttötapojen muuttamisen ja muita toimia. Haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että joissain jäsenvaltioissa arvonlisäveroa nostetaan talouskriisin ja taloudellisen taantuman takia ja on siirrytty tilanteeseen, jossa on halvempaa matkustaa henkilöautolla julkisen liikenteen korkeiden maksujen takia. Haluaisin siksi kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan verokannustimia ja kannustamaan kansalaisia julkisen liikenteen käyttöön. On tärkeää edistää myös junien käyttöä investoimalla rautatieinfrastruktuurin kehittämiseen. Haluaisin muistuttaa teitä siitä, juna tuottaa kilometriä kohden keskimäärin kolme kertaa vähemmän hiilidioksidia kuin henkilöauto ja kahdeksan kertaa vähemmän kuin lentokone.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, voimme onnitella itseämme suuresta yksimielisyydestä täällä, mutta olemme kuitenkin eristyksissä: ympäristökomissaari, ympäristöministerit, kuinka tärkeä ympäristö on komissiolle ja neuvostoille ja hallituksille? Me tiedämme kuinka tärkeä.

Minä itse en kannattanut lainkaan tämän valiokunnan perustamista, koska katson, että millään ei eristetä jotain asiaa tehokkaammin kuin perustamalla uusi valiokunta. Ranskassa puhumme "Théodule-valiokunnasta".

Ilhmettelen tämän mietinnön tulevaisuutta siltä kannalta, miten se integroidaan EU:n politiikkaan. Haluaisin vain muistuttaa niitä jäseniä, jotka olivat täällä vuonna 1992, että silloin annettiin erinomainen mietintö kestävästä kehityksestä. Heti kun se oli hyväksytty – kaiken lisäksi yksimielisesti – tuo erinomainen mietintö haudattiin täysin. Ehkä jos olisimme siirtäneet sen osaksi EU:n politiikkaa, emme olisi täällä tänään.

Haluaisin puhua esittelijälle, joka kieltää esittelevänsä poliittista hanketta. Karl-Heinz Florenz, esittelette poliittista hanketta, koska sillä EU:n politiikka suunnataan aivan uudelleen maatalouden, kalastuksen ja liikenteen osalta. Siis kyllä, meidän on oltava entistä kunnianhimoisempia ja odotamme tuloksia.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, ilmastonmuutoksen seurausten vakavasti ottaminen tarkoittaa, että kuunnellaan kaikkia keskustelun osapuolia, myös tiedettä. Meillä oli valiokunnassa paljon asiantuntemusta, se pitää paikkansa. Valitettavasti he edustivat vain yhtä näkemystä. Emme saaneet tilaisuutta kuulla keskustelun kaikkia osapuolia. Pidän sitä erehdyksenä.

Meillä oli alkuperäinen Florenzin mietintö, joka oli huomattavasti parempi kuin se, joka meillä on edessämme tänään ja josta keskustelemme. Monet ehdotukset nykyisessä versiossa on hyviä, mutta mielestäni monet niistä ovat vääriä. Ei ole järkevää turvautua jatkuvasti uusiin säännöksiin ja uusiin toimenpiteisiin. Ainoa ratkaisu voi olla sanoa ”kyllä” innovoinnille ja ”kyllä” tutkimukselle. Ratkaisu on siinä, että otetaan henkilökohtainen vastuu eikä aina lisätä valtion sääntelyä. Mietinnössä on useita järjettömiä säännöksiä, kuten kirjanpitovelvollisuus, lihan kulutuksen vähentäminen ja sitä koskevat seuraamukset, maatalouden moittiminen ja monet muut. Mielestäni tämä on väärä tapa edetä ja siksi pidän mietintöä nykymuodossaan ongelmallisena.

Martin Bursík, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen huomannut, että arvostetut parlamentin jäsenet käyttävät äidinkieltään. Olen varma siitä, että tulkit puhuvat tuhat prosenttia parempaa englantia kuin minä, joten, jos sallitte, puhun tšekkiä ja pyrin vastaamaan tähän keskusteluun Euroopan parlamentissa.

(CS) Arvostan Euroopan parlamentin keskustelun syvällisyyttä, sen asiallista lähestymistapaa ja myös parlamentin jäsenten vastuullista asennetta. Keskustelussa on noin seitsemän kohtaa, joihin haluaisin tarttua. Ensinnäkin haluaisin korostaa hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin asemaa, koska joissakin puheenvuoroissa IPCC:n havainnot asetettiin kyseenalaiseksi. Mielestäni on jossain määrin haitallista, että IPCC:n julkaisemat raportit ilmastonmuutokseen liittyvistä aineellisista tosiasioista ja sopeutumisesta ja lieventämisestä ovat noin 1200–1400 sivua paksuja muodostaen erittäin yksityiskohtaisen tieteellisen teoksen, jota täydennetään viittauksilla asiaa koskevaan tieteelliseen kirjallisuuteen. Jälkeenpäin kyseisistä raporteista kuitenkin laaditaan tiivistelmä ja se päätetään ”tiivistelmään poliitikoille”, joka on noin 20 sivun pituinen eikä enää sisällä viittauksia. Mielestäni monet väärinkäsitykset johtuvat siitä, että meillä poliitikoilla ei ole aikaa – ja olen pahoillani jos tämä ei päde teihin – lukea noita 1200 tai 1500 sivua. On tärkeää korostaa sitä, että IPCC on saanut Nobelin palkinnon ja että Balin ilmastokonferenssissa 192 osallistujavaltiota totesivat yhdessä, että se oli laaja ja erittäin korkealaatuinen tieteellinen lähde ja tarjosi johdonmukaisinta saatavilla olevaa tietoa sen päättämiseksi, miten reagoida ilmastonmuutokseen. Se oli 192 kansallisen edustajan näkemys ja se on myös minun vastaukseni joihinkin vihjauksiin pelottelusta, johon olen tottunut väitteinä kotimaassani.

Mielestäni meillä on erittäin hyvä lähtökohta vuonna 2009. Toisaalta puhumme jälleen yhdellä äänellä Euroopan unionissa. Ymmärsin sen suunnattoman arvon Balilla. Onnistuimme saavuttamaan huomattavaa menestystä neuvotteluissa G77-kumppanien ja muiden talouksien kanssa, ja olimme itse asiassa ainoa suuri maailman talous, joka painosti hyväksymään tavoitteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Toinen toivo tämän vuoden alussa on muutos Yhdysvalloissa, kuten monet teistä totesivat. Näen tilanteen niin, että jossain Kööpenhaminassa on huone, jonka ovesa on noin 200 lukkoa. Jos onnistumme avaamaan kaikki nuo lukot, niin teemme uuden maailmanlaajuisen sopimuksen ilmastonsuojelusta vuoden 2013 jälkeen. Mielestäni olemme nyt avanneet ensimmäisen lukon, joka on Euroopan unioni. Toinen lukko on Yhdysvallat, ja siksi me painotamme niin paljon yhteyden luomista uuteen Yhdysvaltain hallintoon mahdollisimman pian ja siksi me suunnittelemme troikan yhteistä vierailua tulevan puheenjohtajavaltion Ruotsin ja ympäristöstä vastaavan komission jäsenen Stavros Dimasin kanssa. Tämä on vastaukseni Jerzy Buzekin puheenvuoroon, toisin sanoen emme todellakaan aio johtaa kansainvälisiä neuvotteluja yksin. Ei suinkaan. Aiomme koordinoida neuvotteluja. Tanskalla on ilmeisesti huomattavia etuja Kööpenhaminan konferenssin menestymisessä. Epävirallisen kevään Eurooppa-neuvoston suljetuissa ministerikokouksissa aiomme raportoida kansainvälistä ilmastomuutos sopimusta koskevien kahdenvälisen neuvottelujen edistymisestä. Aiomme myös yhdessä pyrkiä määrittelemään tulevan strategian siitä, miten koordinoida kansainvälisiä neuvotteluja diplomaattien kanssa. Sen lisäksi neuvottelemme sopeutuksista, jotka ovat epävirallisen kevään Eurooppa-neuvoston tärkein aihe Prahassa.

Seuraava kohta vastauksessani liittyy siihen, että olemme tulleet kiinnostavaan käännekohtaan, kun EU:n pyrkimykset suurisuuntaiseen ja aktiiviseen ilmastomuutospolitiikkaan ovat yhtäkkiä törmänneet rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksiin. Tässä yhteydessä pidän erittäin myönteisenä sitä, että äänet, jotka vaativat lykkäämään pitkän aikavälin ilmastomuutostavoitteita, ovat harvassa. Päinvastoin suuri äänten enemmistö

– myös täällä Euroopan parlamentissa mistä olen erittäin kiitollinen – kehottaa meitä käyttämään tätä tilaisuutta ja pitämään sitä mahdollisuutena, koska se mahdollistaisi kuusinkertaisen voiton strategian, toisin sanoen ”win, win, win, win, win, win” -strategian, koska jos yksittäiset taloudet ovat valmiita vastaamaan rahoitus- ja talouskriisiin investoimalla – ja jopa kaikkein konservatiivisimmat taloustieteilijät ovat valmiita myöntämään poikkeuksia – niin se tarjoaa meille mahdollisuuden muuttaa nykyinen taloutemme vähän hiilidioksidia tuottavaksi taloudeksi ja tukea uudenaikaista ympäristöteknologiaa. Miksi sitten kuusi voittoa? Siksi että säästämme rahaa energia-alalla energiansäästötoimilla. Siksi että vähennämme riippuvuuttamme tuontienergiasta, siksi että vähennämme uusiutumattomien luonnonvarojen kulutusta, siksi että luomme uusia työpaikkoja – älkääkää unohtako että rahoitus- ja talouskriisiä koskevilla EU:n eri suunnitelmilla luodaan uusia työpaikkoja juuri ympäristöystävällisten työpaikkojen ja uusiutuvia energialähteitä ja energiansäästöä koskevien uusien ympäristöteknologioiden alalla – ja samaan aikaan vähennämme kasvihuonekaasupäästöjä.

Puheenjohtajavaltio Tšekki katsoo siksi, että tämä tilanne on poikkeuksellinen tilaisuus muuttaa käyttäytymismallemme ja suunnata taloutemme kohti kestävä kehitystä. Suurin mahdollisuus muuttaa taloutta on hiilen maailmanmarkkinoilla. Verrattuna ympäristöpolitiikkaan 1970-luvulla, jolloin luotimme kieltoihin ja käytimme pääasiassa niin kutsuttua ”end-of-pipe” -politiikkaa, käytämme vuonna 2009 enemmän rahoitusvälineitä ympäristön auttamiseksi. Mielestäni se, että ilmasto- ja energiapaketti sisältää uuden päästökauppajärjestelmän, joka perustuu huutokauppaan, tarjoaa erinomaisen perustan maailmanlaajusten hiilimarkkinoiden luomiselle. Tarkastellaanpa tavoitteita. Vuonna 2013 sähköiset energiahuutokaupat otetaan asteittain käyttöön, ja vuonna 2015 haluamme nähdä maailmanlaajuiset hiilimarkkinat OECD:n tasolla. Seuraamme siksi erittäin tiiviisti Yhdysvaltojen kehitystä ja sitä, miten ”Cap and Trade” -järjestelmä etenee kongressissa.

Toinen kohta, jonka haluaisin mainita, on uusiutuvien energialähteiden ja myös energiansäästön osuus. Kehitysmaiden kanssa käytävien neuvotteluissa meidän on tarjottava jotain, meidän on tarjottava kyseisille maille taloudellista kehitystä mutta samalla meidän on tarjottava niille sellaista kehitystä, jolla varmistetaan IPCC:n asettamien ja meidän poliittikkojen hyväksymien tavoitteiden saavuttaminen. Tässä asiassa uusiutuvat energialähteet ovat merkittävässä asemassa, koska meillä on periaatteessa kaksi vaihtoehtoa. Maailmassa on miljardeja ihmisiä, joilla ei ole sähköä mutta jotka toivovat sähköä kovasti, koska se on niin houkutteleva mahdollisuus kuluttajille ja toive, josta ketään ei voida syyttää. Tosiasia on se, että kyseisten ihmisten on joko mentävä kaupunkiin saadakseen sähköä, joka toimitetaan heille tavanomaisella tavalla – suurista keskitetyistä lähteistä jakeluverkon kautta ympäristön kustannuksella – tai että sähkö tulee heidän luokseen paikkoihin, joissa he ovat eläneet sukupolvien ajan ja joissa he noudattavat perinteistä elämäntapaansa sopuosin luonnon kanssa. Jälkimmäinen vaihtoehto on mahdollinen vain hajautetun uusiutuvan sähkön avulla. Toisin sanoen, me, jotka kehitämme EU:ssa uusiutuvien energialähteiden teknologiaa, emme tee sitä vain teollisuusmaita varten vaan myös lisätäksemme laitosten määrää koko maailmassa, vähentääksemme investointi- ja käyttökustannuksia ja viedäksemme kyseiset teknologiat kehitysmaiden kansalaisille. Se on meille valtava poliittinen tehtävä suhteissa kehitysmaiden kanssa.

Haluaisin lopettaa vakuuttamalla teille, että puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo todellakin saavuttaa edistystä ilmastomuutosneuvotteluissa. Aiomme johtaa kansainvälisiä neuvotteluja intensiivisesti. Haluaisin myös vakuuttaa teidät puheenjohtajavaltio Tšekin johdonmukaisuudesta, ja jos Tšekin tasavallan pääministeri puolusti Tšekin presidenttiä Klausia Euroopan parlamentin keskustelussa, niin ilmastomuutoksen ja ilmastomuutospolitiikan alalla minun täytyy ottaa etäisyyttä Tšekin presidentin lausuntoihin ja kantoihin. Haluan vakuuttaa teille, että puheenjohtajavaltio Tšekin kannasta päättää Tšekin hallitus. Pyydän teitä muistamaan, että huolimatta lausunnoista, joita saatatte vielä kuulla Tšekin puheenjohtajuuskaudella – kun presidenttimme aikoo vierailla Yhdysvalloissa – että Tšekin hallitus muotoilee ilmastopolitiikan ja meidän kantamme on yhtenäinen ja toimimme yhdessä komission ja tulevan puheenjohtajavaltion Ruotsin kanssa troikassa. Siinä puheenvuoroni. Haluaisin kiittää teitä erittäin paljon jälleen kerran erittäin tuotteliaasta, asiallisesta ja ennen kaikkea vastuullisesta keskustelusta tässä kunnioitettavassa täysistunnossa.

Stavros Dimas, komission jäsen. – Arvoisa puhemies, mekin odotamme kiinnostuneena tiiviin yhteistyön jatkumista puheenjohtajavaltio Tšekin, Tšekin hallituksen sekä erityisesti ministeri Martin Bursikin kanssa. Olen varma siitä, että etenemme neuvotteluissa huomattavasti vuoden 2009 ensimmäisellä puoliskolla.

Kiitän kaikkia puhujia tämän päivän keskustelussa heidän myönteisestä panoksestaan.

Kuten mietintönne otsikosta käy ilmi, se, mitä tapahtuu maailman ilmastolle vuonna 2015 ja sen jälkeen, riippuu siitä, mistä toimista kansainvälinen yhteisö päättää nyt. On edelleenkin erittäin tärkeää noudattaa luotettavia tieteellisiä neuvoja, jotka ovat käytettävissämme, ja vaatia, että neuvotteluja käydään tieteen

ehdoilla. Meidän on tiedotettava tieteellisistä havainnoista entistä laajemmalle yleisölle, ja parannettava kuluttajien tietoa kasvihuonekaasujen vaikutuksista elin- ja kulutustapoihin.

Lisätietojen ohella yrityksille on annettava voimakkaita taloudellisia kannustimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi niiden tarjoamista tavaroista ja palveluista. Koko maailmassa on siirryttävä vähän hiilidioksidia tuottavaan talouteen, ja siihen voidaan päästä vain kokonaisvaltaisilla ja yhdenmetyillä toimilla kaikkien alojen päästöjen käsittelemiseksi.

Vain suurisuuntaisilla tavoitteilla voimme nyt pitää oven auki kasvihuonekaasupitoisuuksien vakauttamiselle alaspäin, jos IPCC katsoo tulevaisuudessa sen tarpeelliseksi. Yhdessä komission kanssa tekin voitte varmasti saada tärkeän roolin, joka heijastaa näitä tärkeitä viestejä.

2009 on ratkaiseva vuosi maailmanlaajuisille ilmastomuutosneuvotteluille. Komissiolle vuodesta 2009 tulee täytäntöönpanon vuosi: valmistelomme täytäntöönpanosuunnitelmaa. Meidän on toteutettava noin 15 toimenpidettä komitologiamenettelyllä; tarkistetussa päästökauppajärjestelmässä on luettelo määräajoista, joita aiomme noudattaa: esimerkiksi luettelo aloista hiilivuotoa varten valmistunee joulukuussa 2009. Suuri sidosryhmien kokous järjestetään 30. maaliskuuta 2009. Valtaosa työstä tehdään kesällä, ja vuoden 2009 lopussa olemme saaneet luettelon käsiteltä.

Huutokaupan yhdenmukaiset säännöt valmistunevat kesäkuussa 2010. Helmikuussa järjestetään suuri sidosryhmien kokous, ja kaikki nämä määräajat ja työohjelmat ovat teidän käytettävissänne. Vuodesta 2009 tulee kuitenkin, kuten sanoin, ratkaiseva vuosi maailmanlaajuisille ilmastomuutosneuvotteluille.

Maailman odotetaan ryhtyvän uusiin kansainvälisiin toimiin ilmastomuutoksen hillitsemiseksi Kööpenhaminan ilmastomuutoskonferenssissa joulukuussa. Sopimus Kööpenhaminassa ei kuitenkaan ole varma: paljon työtä on vielä jäljellä.

Ilmastomuutos- ja energiapaketti antoi meille etumatkaa tässä siirtymässä ja tarjosi erinomaisen perustan sille, että suurisuuntainen ilmastopolitiikka on mahdollista ja myös erittäin hyödyllistä talouksillemme ja yhteiskunnillemme. Kööpenhaminan tiedonanto toimii perustana Euroopan unionin kantojen kehittelylle keskeisistä kohdista ja antaa meille mahdollisuuden säilyttää johtoasema ja auttaa johtamaan neuvottelut menestykseen Kööpenhaminassa.

On selvää, että ilmastomuutoksen tarjoamaa haastetta ei voida ratkaista lisäämättä merkittävästi puhtaan teknologian rahoitusta ja investointeja siihen tai toimia, joiden avulla sopeudutaan ilmastomuutoksen väistämättömiin vaikutuksiin. Kehitysmaita koskevien vaatimusten arvioidaan nousevan 1 20–1 50 miljardiin euroon vuonna 2020.

Vuoteen 2020 saakka rahoitus voi suurelta osin tulla kehitysmaiden yksityisen sektorin talouksista. Esimerkiksi suuri osa energia-alan vähennyksistä tulee energiatehokkuuden kehittämisestä, joka maksaa itse itsensä. Sitä voidaan osittain rahoittaa kansainvälisillä lainajärjestelyillä kansainvälisen yksityisen rahoituksen saamiseksi.

Toinen merkittävä lisärahoituksen osa ja investointi saadaan hiilimarkkinoilta, päästöoikeuksien tulevasta huutokaupasta sekä puhtaan kehityksen mekanismin hiilidioksidikaupasta. Euroopan unioni on luonut ilmasto- ja energiakettilaan merkittävän kysynnän puhtaan kehityksen mekanismin päästövähennyksille vuoteen 2020 saakka. Se todennäköisesti kannustaa kehittämään puhtaita teknologioita kehityksissa.

Mitä köyhempiä kehitysmaat ovat sitä enemmän ne tarvitsevat julkista rahoitusapua teollisuusmailta. Ilman tätä apua ne eivät pysty vähentämään riittävästi kasvihuonekaasupäästöjään. Ilman tätä apua kaikkein köyhimmat ja heikoimmassa asemassa olevat maat kärsivät ilmastomuutoksen seurauksista. Ilman tätä apua Kööpenhaminassa ei tehdä sopimusta.

Kysymys kuuluu: miten voimme varmistaa sen, että nämä julkisen lisärahoituksen virrat ovat ennustettavia, että ne käytetään avoimesti ja tehokkaasti ja että maksut kyseisiin virtoihin jaetaan kansainvälisesti?

Sen lisäksi että olemme antaneet panoksemme Yhdistyneiden Kansakuntien neuvotteluihin, näemme että Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän menestyksen seurauksena hiilimarkkinoita perustetaan eri puolilla maailmaa. Australia on esittänyt järjestelmänsä keskeiset osatekijät. Syksyllä 2008, pian valintansa jälkeen Yhdysvaltain presidentti Obama vahvisti tavoitteensa luoda Yhdysvaltojen laajuiset hiilimarkkinat.

Yhdessä nämä päästökauppajärjestelmät voivat muodostaa tulevaisuuden kehittyvien maailmanlaajuisten hiilimarkkinoiden ytimen. Kuten olen jo korostanut, Euroopan unionin haasteena on nyt helpottaa tällaisten yhdistettyjen hiilimarkkinoiden kehittämistä, erityisesti OECD-maiden välillä vuoteen 2015 mennessä.

Kööpenhaminan tiedonannossaan komissio käsittelee näitä kysymyksiä esittämällä konkreettisia ehdotuksia, jotka ovat suurusuuntaisia mutta myös realistisia, ja antaa merkittävän panoksen Kööpenhaminan menestykselle, jota planeettamme niin kipeästi kaipaa.

Haluan lopettaa käyttämällä tätä tilaisuutta kiittää ilmastonmuutosta käsittelevää väliaikaista valiokuntaa, Karl-Heinz Florenzia ja Euroopan parlamenttia vahvasta tuesta ehdotuksillemme ja vakavuudesta ja nopeudesta, jolla ne ovat käsitelleet pakettia.

(Suosionosoituksia)

Karl-Heinz Florenz, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen erittäin tyytyväinen siihen, että tämän väliaikaisen valiokunnan loppuvaiheessa aihe on saanut osakseen voimakasta mielenkiintoa, ja arvostan sitä erittäin paljon. Haluaisin myös kiittää kaikkia niitä, jotka ovat osallistuneet tähän keskusteluun, ja niitä, jotka ovat tehneet kanssamme yhteistyötä. Olemme laatineet etenemissuunnitelman, joka vie meidät Kööpenhaminaan ja joka sisältää luonnollisesti tienviittoja, pysähtymismerkkejä ja rajoittamattoman liikenteen merkkejä mutta myös merkkejä, jotka varoittavat vaikeista tieosuuksista. Olemme keskustelleet siitä tänään.

Olen tyytyväinen siihen, että olemme saaneet kriittisiä kommentteja, joista osan voimme hyväksyä. Jens Holmin ehdotus, että eurooppalaiset lopettavat lihansyönnin, on valitettavasti aika naurettava, mutta meillä kaikilla on omat mielipiteemme. Tuloksesta tulee lopulta menestys, ja kaikki ovat antaneet siihen panoksensa. Vielä kerran vilpittömät kiitokseni.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Hyvät parlamentin jäsenet, viime kuukausina olemme nähneet, mitä luottokriisi tarkoittaa, kun maailman taloutta on kohdannut ennennäkemätön kriisi. Kuitenkin myös ilmasto- ja elintarvikekriisi sekä sosiaalinen kriisi tuntuvat yhtä paljon.

Romaniassa meillä on esiintynyt viime vuosina tuotannon laskua ulkoisten syiden, kuten tulvien, kuivuuden ja lintuinfluenssan takia, sekä viime kuukausina taloudellisia ongelmia kaiken tämän lisäksi. Nykyisen talouskriisin aikana meidän on entistä vaikeampaa korvata tulvien ja kuivuuden aiheuttamia menetyksiä valtion talousarvion avulla. Olen ollut koko ajan maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa ja olen tukenut ajatusta itsenäisten yhteisön interventiomekanismien luomisesta kansallisista ylärajoista riippumatta.

Uskon myös, että näin suuren haasteen edessä meidän on annettava etusija investoinneille puhtaaseen teknologiaan ja uusiutuviin energialähteisiin. Ne tarjoavat ratkaisun ilmastokriisiin ja elvyttävät myös taloutta luomalla uusia työpaikkoja. Osana EU:n mandaattiamme velvollisuutemme on taivutella hallituksemme investoimaan enemmän innovointiin ja uuteen ympäristöteknologiaan.

Gábor Harangozó (PSE), kirjallinen. – (EN) Ilmastonmuutoksen hillitseminen nyt, kun rahoitus on huomattavassa kriisissä ja luottamus talousjärjestelmiin on vähentynyt, voi monesta näyttää väärältä painotukselta. Ympäristöystävällisyys on kallista, ja ponnistelut, joita monilla aloilla tarvitaan perustavanlaatuisen uudelleenjärjestelyyn suurusuuntaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ovat valtavia.

Ympäristöystävällisissä investoinneissa ja politiikassa on kuitenkin paljon mahdollisuuksia tekijöinä, jotka suosivat talouden elvyttämistä ja vakautta. Vähän päästöjä aiheuttavan talouden kehittäminen on aito haaste, jota emme voi laiminlyödä. Tarvitsemme kunnianhimoisia mutta toteutettavissa olevia tavoitteita eikä meidän tarvitse pelätä väistämättömän teollisen vallankumouksen tielle lähtemistä. Talouden elpymisen ja kansalaisten parempien elinolojen varmistamiseksi tarvitaan kokonaisvaltaista ja kunnianhimoista lähestymistapaa, jolla edistetään innovointia sekä uusien työpaikkojen ja yritysten kehittämistä ympäristöystävällisen teknologian alalla.

Tarvitaan tietysti myös riittäviä rahoitusvälineitä vaadittujen investointien tekemiseksi ekoinnovointiin eikä näillä menoilla voida tietenkään heikentää muuta elintärkeää yhteisön politiikkaa, joka ei voi selviytyä ilmastonmuutoksen taakasta ilman lisärahoitusta.

Gyula Hegyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Yksi ilmastonmuutoksen vakavimmista pitkän aikavälin seurauksista on makean veden lähteiden väheneminen sekä puhtaan juomaveden hupeneminen. Ei ole liioittelua sanoa,

että vedestä tulee tärkein strateginen etu 2000-luvulla. EU:n ympäristönsuojelupolitiikkaa on siksi sovellettava tiukemmin kuin tähän saakka suojelemalla pohjavesiä, torjumalla veden ja maaperän saastumista ja tukemalla asianmukaisesti luonnon ja keinotekoisia vesiluentotyyppejä.

Tulvien ja kuivuuden vaihtelu sekä äärimmäiset sääolot vaativat entistä parempaa sadeveden hallintaa. Tarpeetonta vettä ei ole olemassakaan, vain huonosti hallittua vettä. Seuraavalla vaalikaudella ja uudessa talousarviossa Euroopan unionin on varmistettava, että tulvien torjuntaan, pohjavesien suojeeluun, kaupunkialueiden makean veden varastoihin ja jäteveden käsittelyohjelmiin on käytettävissä riittävästi varoja. Unkarin vesivarat ovat erinomaiset ja Unkarin vesi-insinöörit ovat tehneet loistavaa työtä lähes 200 vuoden ajan. Olen siksi varma siitä, että maamme toimii aktiivisesti ja rakentavasti yhteisen EU:n vesipolitiikan laatimisessa.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Vuoteen 2050 saakka ulottuvaa ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevassa keskustelussa haluaisin kiinnittää huomionne seuraaviin kohtiin.

Ensinnäkin, jos Yhdysvallat ja Kaakkois-Aasian maat eivät liity ohjelmaan, jolla pyritään vähentämään hiilidioksidipäästöjä, eivätkä osoita samaa sitoumusta kuin Euroopan unioni, niin siihen liittyvät huomattavat taloudelliset ponnistukset ja väistämätön hitaampi talouskasvu Euroopan unionissa on korkea hinta maksettavaksi pienestä hiilidioksidipäästöjen vähenemisestä. Euroopan unioni vastaa vain 14 prosentista maailman päästöistä, kun taas Yhdysvallat ja Kaakkois-Aasian maat tuottavat lähes 80 prosenttia päästöistä.

Toiseksi, yksittäisten maiden sitoumus vähentää hiilidioksidipäästöjä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä sekä tarve ostaa päästölupia aiheuttavat huomattavaa sähkön ja lämmityksen hinnannousua yksityishenkilöille ja vielä suurempia kustannuksia teollisuudelle, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa kuten Puolassa, jossa energia-ala on riippuvainen kivihiilestä. Sen seurauksena monia teollisuuden aloja, jotka kuluttavat paljon energiaa, voidaan sulkea kyseisissä maissa, millä on paljon kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia.

Lopuksi, uusien jäsenvaltioiden sekä erityisesti Puolan saavuttamat hiilidioksidipäästöjen vähennykset olisi otettava huomioon. Puolassa kauaskantoinen talouden uudelleenjärjestely vuosina 1990–2005 sai aikaan noin 30 prosentin hiilidioksidipäästöjen vähenemisen. Se aiheutti erittäin korkeita sosiaalisia menoja ja työttömyys oli tuolloin yli 20 prosenttia monen vuoden ajan.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Katson, että Karl-Heinz Florenzin mietintö ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmuettyä ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia” tuli oikeaan aikaan ja tarpeeseen ottaen huomioon jo havaitut sekä odotettavissa olevat ilmastomuutoksen vaikutukset.

Romania oli yksi ensimmäisistä Euroopan maista, joka allekirjoitti Kioton pöytäkirjan, mikä tarkoitti, että se sitoutui tukemaan ilmastomuutoksen hillitsemistä vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä 8 prosenttia vuoteen 2012 mennessä.

Olen vakuuttunut siitä, että tarvitsemme näitä toimia, vaikka moniin muihin Euroopan maihin verrattuna Romanian kasvihuonekaasupäästöjen taso on alhainen. Maatalous ja Romanian metsätalous voivat olla merkittävässä osassa hillittäessä ilmastomuutosta, jonka vaikutukset ovat tuntuneet voimakkaasti viime vuosina, erityisesti tulvina, korkeina lämpötiloina ja pitkittyneinä kuivina kausina. Nämä luonnonilmiöt vaikuttavat maatalouden ja metsien tuottavuuden lisäksi myös arvokkaihin luontotyyppeihin ja ekosysteemeihin.

Maa- ja metsätalouden odotetaan vaikuttavan merkittävässä määrin ilmastomuutoksen vaikutusten torjuntaan. Sitä edistävät metsittäminen, kasvihuonekaasujen erottaminen ja talteenotto sekä biomassan käyttö uusiutuvana energialähteenä.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on ottanut tärkeän tehtävän pyrkiessään löytämään kompromissin maailmanlaajuiselle Kioton pöytäkirjan jälkeiselle sopimukselle. On mahdollista, että yhteistyö Yhdysvaltain uuden hallinnon kanssa antaa mahdollisuuden erityiselle tavalle panna sopimus täytäntöön.

Ilmastomuutoksen vaikutusten torjumista koskevat erityistoimet tarjoavat myös mahdollisuuksia kestäväälle sosiaalis-taloudelliselle kehitykselle ja uusien työpaikkojen luomiselle. Ne on kohdistettu erityisesti uusille, dynaamisille aloille, joilla on paljon kasvumahdollisuuksia ja joilla investointien määrä on tähän saakka ollut riittämätön. Sen lisäksi, että kyseisillä toimilla on hyödyllisiä vaikutuksia ilmastomuutoksen hillitsemiseen, ne vaikuttavat myönteisesti rahoitus- ja talouskriisiin ja lieventävät sen vaikutuksia ja voivat auttaa pitkällä aikavälillä vähentämään Euroopan unionin riippuvuutta energiantuonnista.

Puhumme tässä yhteydessä uusista, intensiivisistä investoinneista liikenneinfrastruktuuriin, uusiutuviin energialähteisiin, bioteknologiaan, jätehuoltoon ja kierrätykseen, ydinenergiaan ja asuntojen lämmitysjärjestelmien uudistamiseen.

Metsittäminen ja aavikoitumisen torjuminen voivat myös tuottaa erinomaisia tuloksia keskipitkällä aikavälillä.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen Karl-Heinz Florenzin mietintöön ilmastomuutoksesta sellaisen politiikan muotoilemiseksi, jolla maailman ilmaston lämpeneminen pidetään alle 2 celsiusasteessa esiteolliseen aikaan verrattuna. Olen erityisen tyytyväinen kehotukseen parantaa energiatehokkuutta 20 prosentilla, antaa maataloudelle sitovia tavoitteita sekä luoda Euroopan ilmastorahasto.

Kyseiset ehdotukset sekä EU:n jo hyväksymät toimet antavat meille hyvät asemat puolustaa ilmastomuutosta koskevia maailmanlaajuisia toimia Kööpenhaminan huippukokouksessa.

Péter Olajos (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Haluan onnitella Karl-Heinz Florenzia mietinnöstä, joka on erinomaista materiaalia vuoden lopussa järjestettävää Kööpenhaminan konferenssia varten.

Pidän erittäin tärkeänä havaintoa, että rahoitus- ja talouskriisillä ja ilmastomuutuskriisillä on samat juuret. Siksi ulospääsy kriiseistä on myös sama. Kriisien seurausten lievittämiseksi ja pysäyttämiseksi tarvitaan kokonaisvaltaista innovointia ja paradigman vaihdosta kaikilla elämänaloilla.

Olen samaa mieltä komission jäsen Dimasin kanssa siitä, että kustannukset on katettava ensinnäkin hiilidioksidikaupalla, toiseksi yksityisten yritysten investoinneilla ja kolmanneksi valtion kannustimilla.

Kaikki etsivät läpimurtoa, tapoja parantaa työllisyyttä, elvyttää maailman talous mahdollisimman pian sekä hillitää ilmastomuutosta. YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon esitti käsitteen *Green New Deal*. Se tarkoittaa periaatteessa sitä, että maailmanlaajuisista taloudellisista kannustimista on tultava osa investointeja ympäristöystävällisiin teknologioihin. Taloudellisen organisaation uusi logiikka, joka perustuu ympäristöteknologian innovaatioihin ja jolla on kansainvälisten pääomamarkkinoiden tuki, on myös keskeinen piirre Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman ohjelmassa.

Ympäristöystävällisen ja tulevaisuuden teollisen teknologian innovaatiot edistäisivät valtion ja talouden tehokkuutta, lisäisivät taloudellisten toimijoiden kiinnostusta sekä kuluttajien hintaherkkyyttä tarjottavien tuotteiden ja palvelujen osalta.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Mietinnön 12 kohdassa annetaan selvä toimintasuunnitelma tulevaisuutta varten. Jotta voimme panna sen täytäntöön paikallisella, kansallisella, alueellisella ja maailmanlaajuisella tasolla, tarvitsemme asiantuntevien kansalaisten tukea.

Ilmastomuutoksesta keväällä 2008 tehdyn erityisen Eurobarometri-tutkimuksen mukaan noin 41 prosenttia eurooppalaisista totesi, että heillä oli vähän tietoa ilmastomuutoksen syistä, seurauksista ja siitä miten sitä hillitään. Romaniassa 65 prosenttia kansalaisista sanoi, ettei heillä ollut siitä tietoa.

Asiasta tiedottaminen suurelle yleisölle koulutus- ja tiedotuskampanjoilla, joita toteutetaan jokapäiväisen elämän aloilla, on elintärkeä askel tähän suuntaan. Komission ja jäsenvaltioiden on rahoitettava julkisia tiedotuskampanjoita ja luotava edellytykset ihmisten kouluttamiselle uusiin työpaikkoihin, jotka on mukautettu rakenteellisten taloudellisten muutosten työmarkkinoille aiheuttamiin haasteisiin, joita ilmastomuutos ja sen vaikutukset pahentavat.

Nykyisessä talouskriisissä EU:n on sitouduttava poliittisesti ja taloudellisesti keskeisiin aloihin, joita ovat puhtaiden teknologioiden ylläpitäminen ja kehittäminen ilmastomuutoksen torjumiseksi, rajat ylittävien sopeutumistoimien tukeminen, energiatehokkuuden edistäminen ja avun tarjoaminen mahdollisissa katastrofeissa EU:n yhteisvastuullisuusperiaatteen mukaisesti. Kaiken tämän lopputuloksena on ympäristöystävällisten työpaikkojen luominen uusiin, kilpailukykyisiin yrityksiin.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Hyvät parlamentin jäsenet, kaikki keskustelu ilmastosta, ekosysteemeistä ja energiasta on erittäin tärkeää, koska niissä tapahtuvat suuret muutokset voivat vaikuttaa elämään tällä planeetalla. Riippumatta siitä millaisia syitä tai tieteellisiä väitteitä eri tutkijaryhmät niistä esittävät, on tosiasia että ilmasto lämpenee. Tämä mittava, hyvin kirjoitettu mietintö sisältää paljon hyödyllistä, arvokasta tietoa ja myös kannustaa meitä kysymään seuraavaa: mitä teemme itsellemme ja tuleville sukupolville?

Tätä ilmastomuutoksen taustaa vasten katson, että on olemassa kolmenlaisia hankkeita, joita jäsenvaltioiden olisi käsiteltävä ja tuettava ensisijaisesti:

1. Hankkeet, joilla pyritään hallitsemaan energiavaroja mahdollisimman tehokkaasti ja löytämään ratkaisuja saastumisen vähentämiseksi, erityisesti teollisuusalueilla ja yrityspuistoissa.
2. Hankkeet, joilla rahoitetaan tieteellistä tutkimusta puhtaiden teknologioiden kehittämiseksi.
3. Hankkeet, joilla tuetaan välittömiä erityistoimia ekosysteemien elvyttämiseksi EU:ssa ja maailman muilla alueilla.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on ottanut johtavan aseman ilmastonmuutoksen hillitsemisessä. Pitkäaikaisen strategian kehittäminen maailman luonnonvarojen tehokasta hallintaa varten auttaa saavuttamaan maailmantalouden, jossa tuotetaan vähemmän hiilidioksidipäästöjä.

Kyseisen strategian on perustuttava yhteisvastuullisuuden periaatteeseen, jolla pyritään saavuttamaan tasapaino rikkaiden maiden ja kehitysmaiden välille. Kehitysmaat tarvitsevat apua, jotta ne eivät ole niin alttiita ilmastonmuutoksen haittavaikutuksille. Maapallon lämpenemisen merkit näkyvät selvästi köyhydessä, elintarviketuotannon puutteissa ja rajoitetuissa energiavaroissa. On tunnettu tosiasia, että öljy ei ole riittävä energialähde vastaamaan kysyntään, jonka arvioidaan kasvavan ainakin 60 prosenttia vuoteen 2030 mennessä. Vaihtoehtojen löytäminen ja nykyisten resurssien järkevä käyttö ovat haasteita, joihin EU:n on tulevaisuudessa vastattava. Maatalous on yksi ilmastonmuutokselle alttiimmista aloista, koska se on riippuvainen sääolosuhteista.

Koska kyseinen ala tarjoaa elintarvikeresurssit maailman väestölle, maaperän ja vesivarojen kestävä käyttö sekä metsien ja biologisen monimuotoisuuden suojelu on sisällytettävä pitkäaikaiseen strategiaan maapallon lämpenemisen vaikutusten torjumiseksi.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Eurooppa ja maailma ovat nyt melkoisten haasteiden edessä. Pääomamarkkinoiden kriisi ei ole ainoa kiireellinen ongelma. Meidän on myös käynnistettävä kestävä ohjelma ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi mahdollisimman nopeasti. Niin suuri taloudellinen ja poliittinen liitto kuin Euroopan unioni voi ryhtyä johtavaksi kumppaniksi ilmastonmuutoksen hillitsemisessä.

Tässä suhteessa ensimmäinen askel on jo otettu – unioni on sopinut sitovista ilmastotavoitteista ja hyväksyttyään ilmastonmuutospaketin joulukuussa 2008 sillä on käynnissä monia asianmukaisia toimia ilmaston suojelemiseksi. Nyt tärkeintä on tehdä kansainvälinen sopimus Kööpenhaminassa sekä välttää deindustrialisaatiota ja tarpeettomia taakkoja EU:n taloudelle. Sen sijaan meidän olisi lisättävä investointeja ympäristöystävälliseen teknologiaan sekä sitä koskevaa tutkimusta. Tällä tavoin EU voi siirtyä eteenpäin ympäristön sekä myös talouden alalla.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionista on tullut tärkein toimija, joka toteuttaa erityistoimia soveltamalla politiikkaa, jolla vastataan suoraan ilmastonmuutoksen aiheuttamaan maailmanlaajuiseen haasteeseen.

EU:n politiikkaa tällä alalla voidaan tehostaa maailmanlaajuisesti ja EU:ssa, jos: a) EU:n ulkopuoliset voimakkaat teollisuusmaat sekä sellaiset maat kuten Kiina, Intia, Brasilia ja Venäjä ja niin edelleen tukevat EU:n toimia; b) ydinenergian kehittämistä tuetaan eikä estetä, ainakin seuraavien 30–40 vuoden ajan, kunnes uusiutuvia energialähteitä hyödyntävä teknologia on kehitetty ja sen kustannukset ovat markkinahintaisia ilman tukia; c) Euroopan komissio antaa enemmän tukea hankkeille, joilla pyritään säästämään energiaa ja tuottamaan energiaa biomassasta, mukaan luettuna teknologian siirto, vähemmän kehittyneissä EU:n jäsenvaltioissa, joissa on paljon maatalouden potentiaalia.

Romania jatkaa ydinohjelmansa kehittämistä sähkön tuottamista varten. Samaan aikaan se nykyaikaistaa hiilivoimalansa ja tehostaa toimiaan energian tuottamiseksi biomassasta. Tältä pohjalta tarvitsemme kumppanuuksia jäsenvaltioiden kanssa ja kehotamme Euroopan komissiota nopeuttamaan prosessia, jolla yksinkertaistetaan EU:n varojen jakamista.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), kirjallinen. – (HU) Ympäristöystävällisten investointien on saatava keskeinen asema valtioiden elvytyspaketeissa, joilla torjutaan kansainvälisen talouskriisin kielteisiä vaikutuksia. Kyseiset investoinnit, joita käytetään uusiutuvien energialähteiden hyödyntämiseksi entistä tehokkaammin, energian kulutuksen hillitsemiseksi ja hiilidioksidipäästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, tarjoavat taloudellisia etuja ja myös merkittäviä sosiaalisia etuja. On Unkarin etujen mukaista, että EU:n jäsenvaltiot koordinoivat ja vahvistavat keskinäisiä ponnistelujaan tässä suhteessa. Kun asetamme ympäristötavoitteita, meidän on otettava huomioon myös jäsenvaltioiden taloudelliset ja sosiaaliset valmiudet. Meidän on asetettava vain saavutettavissa olevia tavoitteita ottaen huomioon niiden vaikutukset talouskriisiin.

Kyseiset tavoitteet voidaan saavuttaa vain, jos yhteiskunta osoittaa yhteisvastuullisuutta. Hallituksen toimet eivät riitä siihen; tarvitaan asteittaista asennemuutosta myös yhteiskunnassa. Florenzin mietinnön konkreettiset suositukset, kuten tuki nettoenergian alentamiselle nollaan asuinrakennuksissa, passiiviset talot, eurooppalaisen rahaston perustaminen, EU:n energiaverkkojen yhdistäminen ja tiedottaminen EU:n kansalaisille sekä erityisesti lapsille, vaikuttavat kaikki sosiaalisen asenteen muutokseen.

Meidän on myös ponnisteltava sen varmistamiseksi, että säilytämme EU:n teknologisen etumatkan ympäristönsuojelun kehittämisessä 2000-luvulla ja että teemme siitä taloudellisen ja sosiaalisen edun. Koska Unkarilla on huomattavat maatalousresurssit, huomattavia mahdollisuuksia voi avautua energian tuottamiselle biomassasta tai kasvien ja eläinten sivutuotteiden uudelleenkäytölle sekä muuhun kaupalliseen käyttöön sopimattomille jätetuotteille biokaasun muodossa.

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Diana WALLIS**

4. Alzheimerin taudin torjunnan prioriteetit (kirjallinen kannanotto): ks. pöytäkirja

*
* *

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Toivon nyt, että koko parlamentti kuuntelee. Tammikuun täysistunnon aikana hyväksyimme yksimielisesti päätöslauselman Afrikan sarvesta. Siinä oli yksi kohta, jossa todettiin, että Dawit Isaak pitäisi vapauttaa. Dawit Isaak on nyt erittäin sairas, ja haluaisin pyytää puhemiesä kirjoittamaan Eritrean viranomaisille.

Hänen sairautensa on vahvistettu monissa lähteissä, ja siitä on mainittu tänään ruotsalaisissa tiedotusvälineissä. Tilanne on äärimmäisen vakava ja epätoivoinen, ja haluaisin vain muistuttaa teitä siitä, että Dawit Isaak on ruotsalais-eritrealainen toimittaja, joka on ollut vangittuna ilman oikeudenkäyntiä vuodesta 2001 lähtien. Hänen terveysongelmansa ovat niin vakavia, että häntä pidetään sotilassairaalassa, ja minä pelkään hänen henkensä puolesta.

Pyytäisin tukea Dawit Isaakin vapauttamiseksi.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Arvoisa Eva-Britt Svensson, voin vakuuttaa, että puhemies kirjoittaa tämän mukaisesti.

5. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

5.1. 1 – 2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmennyä ilmaston suojelepolitiikkaa koskevia suosituksia (A6-0495/2008, Karl-Heinz Florenz) (äänestys)

(Istunto keskeytettiin klo 11.55 juhlaistunnon ajaksi.)

PUHETTA JOHTI

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

6. Juhlaistunto – Palestiinalaishallinto

Puhemies. – (DE) Arvoiset kollegat, olen hyvin iloinen ja liikuttunut voidessani toivottaa tänne tervetulleeksi tänään Mahmud Abbasin, palestiinalaishallinnon presidentin. Erittäin lämpimästi tervetuloa Euroopan parlamenttiin, arvoisa presidentti.

(Suosionosoituksia)

Kutsuimme myös Israelin presidentin Shimon Peresin. Sovittua tapaamista ei valitettavasti voitu pitää voimassa Israelin kansan 60-vuotisjuhlallisuuksien takia. Toivomme, että presidentti Peresin vierailu toteutuu pian.

Arvoisa presidentti, tämä ei ole ensimmäinen vierailunne Euroopan parlamentissa. Nyt kun toivotan teidät tervetulleeksi tänne Strasbourgin Lähi-idän ja erityisesti teidän kansanne, palestiinalaisten, kannalta erittäin vaikeana aikana, muistan edellisen tapaamisemme Lähi-idässä miltei kaksi vuotta sitten – toukokuun 2007 lopussa – Gazassa. Te otitte minut vastaan palestiinalaishallinnon virallisessa päämajassa. En ikinä unohda tapaamisemme, koska tilanne oli erittäin jännittynyt. Johditte silloin arkaluonteisia keskusteluja, joiden tavoitteena oli teidän energisesti ja kaukokatseisesti luomanne kansallisen yhtenäisyyden hallituksen pelastaminen. Kymmenen päivää myöhemmin kunniation vallankaappaus valitettavasti lopetti nämä ponnistelut.

Tänään te olette tullut suoraan Kairosta Pariisissa Ranskan presidentin tapaamista varten tehdyn pysähdyksen kautta. Kairossa on muutamana viime päivinä käyty joitakin hyvin lupaavia keskusteluja Palestiinan kansallisen konsensushallituksen luomisesta.

Euroopan parlamentti on tarkkaillut huolestuneena Palestiinan kansan kärsimyksiä Gazan alueen tragediassa. Euroopan parlamentti ei ole ollut hiljaa. Me vaadimme välitöntä tulitaukoa. Me tuomitsimme kohtuuttoman reaktion, johon Hamasin aseistettujen joukkojen lisäksi syylistyivät siviilit ja kansainväliset humanitaariset järjestöt. Päätimme myös tuomita Hamasin provokaatiot ja raketti-iskut, joita valitettavasti – ja me tuomitsemme sen – jatkettiin Israelia vastaan tulitauosta huolimatta. Sen on loputtava.

(Suosionosoituksia)

Arvoisat kollegat, haluaisin osoittaa kunnioitusta Yhdistyneiden Kansakuntien avustus- ja työelimen (UNRWA) henkilökunnalle esimerkillisestä rohkeudesta ja uhrautuvaisuudesta, jolla he ovat suorittaneet tehtävänsä ja jatkavat tehtäviensä suorittamista. Euroopan parlamentin puolesta kiitämme näitä Yhdistyneiden Kansakuntien miehiä ja naisia mitä vilpittömimmin.

(Suosionosoituksia)

Kehotamme jatkamaan rauhanneuvotteluja mahdollisimman pian, koska olemme vakuuttuneita siitä, että Israelin ja Palestiinan välistä konfliktia ei yksinkertaisesti voida ratkaista sotilaallisesti. Meillä on poliittisena toimijana nyt velvollisuus ja vastuu tehdä kaikki voitavamme, jotta Lähi-idän ihmiset voivat elää yhdessä rauhassa. Israelin ja Palestiinan välisen rauhan ennakoedellytys on Palestiinan sisäinen sovinto. Euroopan parlamentti tukee varauksetta meneillään olevia, erityisesti Egyptin johtamia neuvotteluja, jotta niiden avulla voitaisiin tasoittaa tietä Palestiinan kansallisen konsensuksen hallituksen muodostamiseen. Vain tällainen hallitus voi varmistaa Palestiinan kansan vaaditun yhtenäisyyden.

(Suosionosoituksia)

Me vaadimme ja odotamme, että kyseinen hallitus noudattaa rauhanprosessin peruseriaatteita, pidättäytyy väkivallasta ja sitoutuu Israelin kanssa käytäviin rauhanneuvotteluihin. Euroopan unioni on valmis tekemään yhteistyötä sellaisen hallituksen kanssa.

Yhdysvaltain uuden presidentin Barack Obaman sitoutuminen ja George Mitchellin nimittäminen Lähi-idän erityislähettilääksi ovat myönteisiä merkkejä. Euroopan unionin päättäväisyys – ja olen iloinen, että toimivaltainen komission jäsen Benita Ferrero-Waldner on kanssamme täällä, sekä hänen kollegansa – käyttää tässä asiassa kaikki poliittinen ja taloudellinen painoarvonsa sekä monien arabikumppaneiden poliittinen tahto osoittavat, että rauhanprosessin jatkaminen ja menestyksekkäs loppuunsaattaminen Yhdistyneiden Kansakuntien päätöslauselmien ja arabien rauhanaloitteen nojalla voisi olla mahdollista.

Arvoisa presidentti Abbas, olemme kiitollisia, että olette täällä tänään, ja sanon tämän Euroopan parlamentin puolesta, mutta erityisemmin itseni puolesta. Kunnioitamme ja arvostamme paljon sitä, mitä teette hyvin vaikeissa olosuhteissa. Me luotamme teihin, koska te olette sovittelun, sovinnon ja siten myös rauhan mies. Toivomme teille menestystä.

Pyydän teitä nyt käyttämään puheenvuoron ja antamaan viestinne Euroopan parlamentille. Erittäin lämpimästi tervetuloa Euroopan parlamenttiin, arvoisa presidentti Mahmud Abbas.

(Suosionosoituksia)

Mahmud Abbas, palestiinalaishallinnon presidentti (*alun perin arabiaksi pidetyn puheen englanninkielisestä tulkkauksesta*). – (EN) Jumalan, laupiaan armahtajan nimeen. Arvoisa Euroopan parlamentin puhemies Hans-Gert Pöttering, hyvät naiset ja herrat, Euroopan parlamentin jäsenet, aivan ensiksi haluaisin esittää kiitokseni arvoisalle Euroopan parlamentin puhemiehelle Hans-Gert Pötteringille ja teille siitä, että annoitte minulle tämän tilaisuuden puhua teille täällä kunnianarvoisassa parlamentissa.

Olen tullut luoksenne Palestiinasta, jonka kansa kärsii yhdestä aikamme pisimmästä sotilaallisesta miehityksestä. Palestiinaa on haavoittanut syvästi hyvin väkivaltainen, suora ja hirvittävä sotilashyökkäys, hyökkäys, joka on kohdistunut lasten, naisten ja vanhusten elämään sekä heidän taloihinsa, toimeentuloonsa, tiloihinsa, viljelyksiinsä ja kouluihinsa. Se on kohdistunut juomaveteen, viemärijärjestelmiin ja sähköön sekä sairaaloihin, laitoksiin, teihin ja siltoihin.

Kyllä, Israelin sota on kohdistunut ennen kaikkea kansani toimeentuloon, sen infrastruktuuriin ja sen tulevaisuuteen sekä sen Palestiinan valtion tulevaisuuteen, jonka puolesta olemme kauan tehneet yhteistyötä ja jonka perustamisen puolesta teemme edelleen työtä.

Te olette koko muun maailman kanssa nähneet lasten palaneita ja hajallaan olevia jäännöksiä. Te olette kuulleet niiden miesten huudot, niiden lasten ja naisten valitukset, jotka ovat menettäneet useimmat perheenjäsenistään. Kyllä, te olette nähneet äidin murhattavan hänen pitäessään lastaan sylissään. Te olette nähneet isän, joka menetti viisi lastaan raketti-iskujen takia, ja Balousha-tytön, joka nukkui sisartensa vieressä ja heräsi räjähdykseen, joka tappoi heidät kaikki, ja satoja lapsia, joiden kodit romahtivat heidän päälleen.

Te olette nähneet myös Al-Fahuran koulun, jota Jabalian asukkaat pitivät turvallisena ja johon he pakenivat, ja miten pommit vaativat noiden syyttömien pakolaisten hengen, ja yli 40 ihmistä menehtyi. Näillä ihmisillä oli perheitä, heillä oli nimet, heillä oli tarinoita, tavoitteita ja toiveita. Lisäksi yli sata ihmistä loukkaantui.

Näiden syyttömien uhrien myötä hävisivät myös ihmisen omatunnon arvot, Yhdistyneiden Kansakuntien periaatteet ja sen velvollisuudet suojata kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta. Saatatte myös muistaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien päämaja, sen koulut, klinikat ja elintarvike- ja lääkevarastot eivät myöskään säästyneet tältä Gazan rauhanomaisista ja sitkeitä ihmisiä vastaan suunnatulta sodalta.

Hyvät naiset ja herrat, olen tullut luoksenne Palestiinasta mukanaani kysymys Luay-nimiseltä pojalta, joka menetti pommien takia näkönsä. Hän kysyi minulta, kuka palauttaisi hänen silmiinsä toivon valon, elämän valon, ja hänen kansalleen vapauden ja rauhan valon.

Kyllä, hyvät naiset ja herrat, ne olivat hirvittäviä näkymiä ja kuvia. Nämä olivat jälkiseurauksia tästä sodasta, joka johti yli 1 400 marttyyriin kuolemaan, yli 5 000 haavoittuneeseen, joiden enemmistö oli syyttömiä siviilejä ja joista suuri osa oli lapsia, naisia ja vanhuksia. Noin 500 haavoittunutta on edelleen kriittisessä tilassa, ja heitä kuolee päivittäin, ja sen lisäksi yli 4 000 kotia, rakennusta ja noin 20 000 muuta taloa on kokonaan tuhoutunut.

Tämä tarkoittaa, että noin 90 000 ihmistä joutui kodittomaksi ja joutui lähtemään kotoaan.

Sähköjärjestelmien, vesijärjestelmien ja viemärijärjestelmien laajan tuhon lisäksi, teiden ja elintärkeiden laitosten, julkisten ja yksityisen rakennusten lisäksi tämä Israelin sota on vaatinut Palestiinan kansamme verellä ja hiellä aikaansaadut hedelmät, niiden satojen tuhansien palestiinalaisten työn hedelmät, jotka ovat työskennelleet koko elämänsä ja menettäneet tämän työn hedelmät.

Se on myös tuhonnut sen, mitä palestiinalaishallinto on luonut yli 15 vuoden aikana.

Paljosta tästä infrastruktuurista ja monista näistä laitoksista kuuluu kiitos maidenne ja muiden ystävällisten maiden panokselle.

Se on tämän sodan jälkiseurausten näyttäjä. Tämä vastaa maitamme, viljelijöitämme ja kansallista talouttamme vastaan suunnattua toisenlaista hyökkäystä, joka on käynnissä päivittäin Länsirannalla.

Israelin asutustoiminta ei ole lainkaan pysähtynyt. Asutuspolitiikka johti muurin rakentamisen jatkamiseen sekä tiesulkujen, tarkastuspisteiden ja kaupunkien, kyliä ja pikkukaupunkeja ja pakolaisleirejä saartavien esteiden lisääntymiseen Länsirannalla, myös Jerusalemissa.

Päinvastoin, siirtokuntien yksiköjä koskevat tarjoukset lisääntyivät 17-kertaisesti viime vuonna verrattuna Annapolisia edeltävään vuoteen. Tarkastuspisteet ovat lisääntyneet 580:sta 660:een.

Sotilashyökkäykset eivät ole loppuneet, eivät myöskään kansalaisten päivittäiset pidätykset ja salamurhat, siirtokuntalaisten harjoittama pelottelu ja heidän aseelliset hyökkäyksensä ja kotien polttamisensa, joita tapahtui Hebronissa, Nablusissa ja muilla alueilla, eivätkä siirtokuntalaisten terroristihyökkäykset viljelijöitä vastaan oliivien satokaudella, jota kansamme pitää rauhan ja elämän vertauskuvana eikä pelkästään kymmenien tuhansien palestiinalaisperheiden toimeentulona.

Tämä Israelin hyökkäysten ja tunkeutumisten traaginen näyttämö Länsirannalla, myös Itä-Jerusalemossa, vahvistaa meille ja maailmalle, että nyt on käynnissä hyökkäys koko Palestiinan kansaa, sen tulevaisuutta ja sen oikeutettuja kansallisia oikeuksia vastaan. Se on hyökkäys ja sota rauhan tulevaisuutta vastaan ja niitä erityisiä kansainvälisiä ponnisteluja vastaan, joita on toteutettu sen luomiseksi.

Tämä epäoikeudenmukaisen kansamme saarto Gazassa ja sota sitä vastaan olivat vain yksi osa sellaisten toimenpiteiden ketjua, joilla pyritään erottamaan Gaza muista miehitetyn Palestiinan maista sekä saattamaan Gaza ja koko meidän kansamme syrjään ja estämään kansaamme saavuttamasta perimmäistä tavoitettaan: miehityksen lopettamista, vapauden ja itsemääräämisoikeuden saavuttamista ja itsenäisen Palestiinan valtion perustamista vuonna 1967 miehitykselle maille Itä-Jerusalem pääkaupunkina.

Tämän vahvistaa laajenevia siirtokuntia koskeva politiikka huolimatta kaikista ponnisteluista ja sopimuksista, mukaan luettuna myös George Mitchellin raportti vuonna 2001, joista viimeisin oli Annapolisin sopimus, jossa Palestiinan kansalle luvattiin valtio vuoden 2008 lopussa. Annapolisin sopimuksen huippukohta oli kuitenkin tuhoisa sota Gazassa ja siirtokuntia koskeva sota Länsirannalla, myös Jerusalemissa.

Maailma julisti Annapolisissa, että yksipuoliset ja sotilaalliset ratkaisut ovat epäonnistuneet. Me myös julistimme, että Israelin pitäisi sitoutua lopettamaan siirtokuntia koskevat toimet tasottaakseen tietä sellaiselle poliittiselle prosessille, joka lopettaa miehityksen ja jolla saavutetaan oikeus kahden valtion ratkaisuun, Palestiinan valtioon ja Israelin valtioon. Todellisuus kuitenkin osoittaa meille, että sotilas- ja siirtokunta-ajattelu hallitsevat edelleen Israelia, vaikka sen johtajat puhuvat kahden valtion ratkaisusta.

Meidän ei pidä toimia Israelin kanssa aivan kuin se olisi vastuuvollisuuden, kansainvälisen oikeuden yläpuolella oleva valtio. Meidän on lopetettava sellainen käytäntö ja meidän on pidettävä Israelin johtajia vastuussa heidän kansainvälisen ja humanitaarisen oikeuden loukkauksistaan.

(Suosionosoituksia)

Samalla meidän pitäisi korostaa, että avustus- ja tukitoimien menestys sekä kotinsa menettäneiden perheiden uudelleenassutaminen edellyttää saartojen poistamista, tarkastuspisteiden ja rajanylityspaikkojen avaamista sekä Israelin pitämistä vastuussa vuoden 2005 liikkumis- ja pääsytysopimuksessa tekemästä sitoumuksesta, mikä johtaisi jälleenrakennuksessa ja tavaroiden ja henkilöiden tavanomaisessa liikkumisessa tarvittavien materiaalien, laitteiden ja avun virtaan. Tämä koskee kaikkia Gazan rajanylityspaikkoja, ei vain Rafahin rajanylityspaikkaa, ja se koskee myös liikkumisen vapautta Länsirannalla ja turvakäytäviä Länsirannan ja Gazan välillä Palestiinan maan ja sen talouden yhtenäisyyden korostamiseksi.

Haluaisin tässä vaiheessa kiittää UNRWA:ta sen ponnisteluista ja jatkuvasta työstä, kaikista esteistä ja vastuksista huolimatta, kansamme auttamiseksi. Kehotan järjestöänne ja muita järjestöjä tukemaan sen ponnisteluja kaikilla aloilla.

Kansallinen sovinto ja kansallisen sovinnon hallituksen perustaminen on yksi ensisijaisista tavoitteistamme. Olemme avanneet oven tälle sovinnolle, joka lopettaa jaot ja kuohunnan sekä kehotukset Gazan ja Länsirannan väliseen jakoon. Varoitimme putoamasta tähän ansaan, johon Israel haluaa meidän putoavan.

Siksi me pyysimme kesäkuun alussa ehdotonta vuoropuhelua. Hyväksyimme Egyptin työasiakirjan. Ovimme ovat edelleen avoinna, emme salli kansamme ja maantieteellisen yhtenäisyyden jakamista, jatkamme erityisiä ponnisteluja selvitäksemme kaikista erotusyrityksistä.

Tuntemme alueellisten voimien aikeet ja suuntaukset, joilla tuetaan ja kannustetaan erottamista. Nämä voimat haittaavat Egyptin ratkaisua, joka lopettaa sisäiset kiistat ja jaot. Tämän ratkaisun tukena arabien puolelta on arabiliitto ja turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1860, jonka laatimiseen osallistuin henkilökohtaisesti yhdessä arabimaiden ja Euroopan maiden ministerien kanssa.

Haluaisin korostaa, että meidän on jatkettava ponnisteluja saavuttaaksemme kunniakkaimman tavoitteemme, joka on ratkaisun löytäminen arabien ja palestiinalaisten asiaan, koska vallitseva asema tekee tulevaisuudesta tuntemattoman ja kansastamme sodan, väkivallan ja ääriliikkeiden politiikan uhrin.

Kun saamme aikaan kansallisen sovinnon hallituksen, joka perustuu arabiosapuolten ja kansainvälisten osapuolten hyväksymään ohjelmaan, voimme valvoa rajanylityspaikkoja sekä jälleenrakennusponnisteluja kansamme ja presidentin- ja parlamenttivaalien valmistelujen eduksi.

Toivon, että se saa tukenne, ja toivon myös, että voitte auttaa meitä järjestämään kyseiset vaalit ja valvomaan niitä, kuten tapahtui vuonna 1996 ja 2006. Toivomme myös voivamme luottaa tukeenne Palestiinan lakiasäättävän neuvoston puheenjohtajan ja kaikkien niiden parlamentin jäsenten vapauttamisessa, jotka pidätettiin ja jotka yhä ovat vangittuina Israelissa.

(Suosionosoituksia)

Alueemme konfliktin ydin on Israelin miehitys. Se on konflikti sen välillä, että kansamme toivoo vapautuvansa miehityksestä ja pyrkii siihen, ja sen välillä, että Israel yrittää tuhota nämä toiveet sekä estää kansainvälisiä ponnisteluja, joilla pyritään perustamaan Palestiinan valtio rauhanomaisin keinoin.

Kansamme katsoo teihin ja kaikkiin rauhaa ja oikeutta rakastaviin kansoihin ja kehottaa näin: on tullut aika, että kansainvälinen yhteisö kantaa oikeudellisen, poliittisen ja moraalisen vastuunsa tarjotakseen kansallemme riittävää kansainvälistä suojelua, jotta se voi päästä eroon tästä miehityksestä ja elää rauhassa ja vapaudessa. Nyt haluaisin jälleen kerran korostaa pyyntöämme ja teidän pyyntöänne kansainvälisten joukkojen lähettämisestä suojelemaan kansaamme.

Olemme kuulleet kansainvälisistä ponnisteluista ja arabien ponnisteluista Gazan jälleenrakentamiseksi. On totta, että nämä ponnistelut pitäisi käynnistää mahdollisimman pian, jotta kansamme voisi saada uutta toivoa ja luottamusta, mutta ihmettelemme, miten kauan Israelille annetaan vapaat kädet tuhota arabien varoja ja infrastruktuuria.

Kansainvälisen yhteisön on siksi estettävä noiden aiempien tapahtumien toistuminen, ja sen pitäisi myös kehottaa Israelia lopettamaan tuhoisa politiikkansa. Haluaisin toistaa kiitokseni Euroopan komissiolle sen avusta palestiinalaishallinnon laitosten ja elinten jälleenrakentamisessa. Haluaisin korostaa, että vakavia ja kattavia neuvotteluja ei voida jatkaa ilman siirtokunta-asutuksen, kaikkien siirtokunta-alueiden ja kaikenlaisten saartojen täydellistä pysäyttämistä – mukaan luettuna se, mitä kutsutaan luonnolliseksi laajentumiseksi.

Haluaisin vakuuttaa teille, että mikään osapuoli ei voi jättää huomioimatta palestiinalaishallituksen saavutuksia rauhan, yleisen järjestyksen ja vakauden vahvistamisessa. Israelin pitäisi sitoutua määräaikoihinsa ja sen pitäisi lopettaa myös palestiinalaishallituksen ponnistelujen heikentäminen hyökkäyksillä ja pidätyksillä. Sen pitäisi myös kunnioittaa palestiinalaishallinnon oikeudellista asemaa ja turvallisuusasemaa ja lisäksi antaa hallituksen panna täytäntöön sen olennaiset taloudelliset hankkeet käyttämättä G-alueiden ja muiden esimerkkien kaltaisia verukkeita.

Emme voi enää neuvotella miehityksen lopettamisesta. Se, mitä tarvitsemme, on miehityksen täydellinen loppuminen, eli sen maan miehityksen, joka on ollut miehittynä 5. päivästä heinäkuuta 1967 alkaen, kuten etenemissuunnitelmassa todettiin. Emme voi palata neuvottelemaan osa- ja sivuasioista, kun pääasia – miehityksen lopettamista – ei ratkaista, ja kun siirtokunnat laajenevat pyrkien vahvistamaan ja syventämään tätä miehitystä ja kun 11 000 palestiinalaista vankia on pidätettynä. Tällä, ja vain tällä rauhanprosessi saa takaisin uskottavuutensa meidän kansamme silmissä ja koko alueen kansojen silmissä.

Hyvät naiset ja herrat, meidän on jälleenrakennettava Gaza, mutta meidän on jälleenrakennettava myös rauhanprosessi. Se on meidän yhteinen velvollisuutemme. Euroopan, joka puolusti aiemmin – ja puolustaa edelleen – turvallisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteita alueellamme ja maailmassa, on nyt enemmän kuin koskaan korostettava asemaansa kattavassa ja selkeässä kumppanuudessa presidentti Obaman hallinnon, kvartetin ja kansainvälisen yhteisön kanssa. Presidentti Obaman valinta ja hänen ilmoittamansa kannat sekä hänen aloitteensa George Mitchellin nimittämisestä erityislähettilääksi ovat rohkaisevia aloitteita, jotka tasoittavat neuvottelujen ja koko poliittisen prosessin tietä.

Haluaisin kaikessa rehellisyydessä sanoa, että meidän arabien päätös on panna täytäntöön arabien rauhanaloite – arabien rauhanaloite, joka on osa etenemissuunnitelmaa ja josta on kehittynyt 57 muslimimaata käsittävä islamilainen rauhanaloite. Tämä aloite pitäisi saattaa täysin loppuun.

Kuten aiemmin sanoin, tämä aloite on osa turvallisuusneuvostossa päätöslauselman 1515 mukaisesti hyväksyttyä etenemissuunnitelmaa. Emme voi poimia ja valita sen kansainväliseen oikeuteen nojaavia perustoja ja neuvotella niistä. Tämä on viimeinen mahdollisuutemme todelliseen ja oikeudenmukaiseen rauhaan alueellamme. Kaikkien osapuolten, erityisesti Israelin ja kvartetin, pitäisi sanoa se kovaan ääneen ja rehellisesti.

Meidän on pantava merkille, että arabien rauhanaloitteesta on kehittynyt myös islamilainen aloite. Se on aloite, jossa kehoitetaan maata rauhaan. Heti, kun Israel vetäytyy kaikilta miehityiltä alueilta, 57 arabi- ja muslimimaata on valmiina normalisoimaan suhteensa Israeliin. Tämä on historiallinen tilaisuus, jota ei saa hukata.

Hyvät naiset ja herrat, kuoleman ja tuhon näyttämöt järkyttivät miljoonien ihmisten omatuntoa ja tunteita koko maailmassa, myös Euroopan ystävällisissä maissa. Kansamme arvosti tätä voimakasta inhimillistä omatuntoa, mutta meidän on tässä suhteessa korostettava, että Palestiinan kansa ei menetä haluaan vapauteen ja elämään. He odottavat tukeanne taistelussaan vapautta ja itsenäisyyttä koskevan oikeutensa saavuttamiseksi voidakseen rakentaa tulevaisuutensa ja voidakseen antaa lapsilleen näiden oikeuden turvalliseen elämään, kehittyneeseen kouluun ja valoisaan tulevaisuuteen heidän kotimaassaan, tässä kotimaassa, joka ansaitsee elämän ja turvallisuuden.

Hyvät naiset ja herrat, suuri palestiinalainen runoilija, Mahmud Darwish, sanoi kerta toisensa jälkeen: Tämä maa on elämisen arvoinen. Tässä suhteessa haluaisin esittää syvimmat kiitokseni ja kiitollisuuteni tämän suuren runoilijan kansan puolesta teille siitä, että isännöitte hänen muistojuhlaansa liittyviä toimia. Tämä runoilija on palestiinalaisten isänmaanrakkauden symboli. Hän on ihmisyyden runoilija.

Mahmud Darwishille sanon: Teidän runonne, jotka ovat vielä kirjoittamatta Gazan lapsista, heidän kärsimyksistään ja toiveistaan, kirjoittaa runoilija noiden lasten joukosta, jotka pitivät yllä henkeänne aivan kuten te piditte yllä heidän asiaansa ja heidän pieniä toiveitaan. Kiitos kuuntelemisesta.

(Pitkään jatkuvia suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Arvoisa presidentti Abbas, haluaisin kiittää teitä lämpimästi Euroopan parlamentin puolesta siitä, että tulitte tänne Strasbourgisiin ja puhuitte meille. Meillä on nyt yhteinen tehtävä rauhan työstämisessä. Me Euroopan unionissa ja Euroopan parlamentissa haluamme olla rauhan rehellisiä välittäjiä. Haluamme, että Israelin kansalla on turvalliset rajat, ja haluamme, että Palestiinan kansalla on turvalliset rajat. Lähtöpisteemme on ihmisarvo. Palestiinalaiset tytöt työskentelevät koulussa yhtä ahkerasti kuin israelilaiset tytöt. Israelilaiset pojat rakastavat jalkapallon pelaamista yhtä paljon kuin palestiinalaiset pojat. On tultava aika sellaiselle rauhanomaiselle yhteisölle kuin meillä on Euroopassa. Tämä on toiveemme Lähi-idän osalta.

Toivomme teille, arvoisa presidentti Abbas, kaikkea menestystä kaikissa ponnisteluissanne rauhan aikaansaamiseksi. Turvallinen Palestiinan valtio sekä turvallinen Israelin valtio, ja tämä huomio on osoitettu Israelille, ne eivät saa jäädä tulevaisuuden haaveeksi. Niistä on tultava totta, ja sen on tapahduttava meidän elinaikanamme. Jos todella haluamme sen tapahtuvan, pystymme sen myös saavuttamaan.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa presidentti, haluaisin kiittää teitä. Jos olosuhteet sallivat, tapaamme uudelleen 23. ja 24. helmikuuta. Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puhemiehistö on pyytänyt minua vierailemaan Palestiinassa ja Israelissa. Johdan valtuuskuntaa, joka matkustaa Gazaan, ja käymme myös Etelä-Israelin alueilla. Jos aikataulunne sallii, ja toivon, että se on mahdollista, tapaamme Ramallahissa. Käyn tietysti myös Jerusalemissa.

Haluamme auttaa – ja tämä on sekä järkemme että sydämemme ääni – tekemään rauhasta mahdollista Israelin ja Palestiinan välillä, Palestiinan ja Israelin välillä Lähi-idässä.

Arvoisa presidentti Abbas, haluaisimme kiittää teitä ankarasta työstänne ja rohkaista teitä jatkamaan sovinnon, kompromissin ja rauhan tiellä. Haluaisimme kiittää teitä vierailustanne Euroopan parlamenttiin.

(Suosionosoituksia)

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Diana WALLIS**

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, viisi kuukautta sitten Pakistanissa siepattiin puolalainen insinööri. Talibanin sieppaajat pitävät häntä vankina, ja he uhkaavat teloittaa hänet tänään, ellei heidän vaatimuksiinsa suostuta. Pyydän tätä parlamenttia tukemaan Puolan ja Pakistanin hallituksia niiden ponnisteluissa varmistaa maanmieheni turvallinen vapauttaminen.

7. Äänestykset (jatkoa)

7.1. Laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavat seuraamukset (A6-0026/2009, Claudio Fava) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Claudio Fava, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, luvallanne haluaisin pyytää muiden ryhmien tukemana neuvostoa liittämään seuraavan virallisen julkilausuman direktiiviin ja siten lykätä äänestystä lainsäädäntöpäätöslauselmasta. Luen lausuman ja toivon, että se liitetään:

(EN) ”Parlamentti ja neuvosto toteavat, että tämän direktiivin 9 artiklassa sovitut alihankintaa koskevat säännöt eivät rajoita tästä aiheesta tulevista säädöksistä annettavia säännöksiä”

Martin Bursík, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio huomioi ehdotetun julkilausuman. Sen on kuitenkin tiedotettava Euroopan parlamentin jäsenille, että se ei voi antaa sitoumuksia neuvoston puolesta kuulematta sitä.

Claudio Fava, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, ymmärrän, että neuvostolla on oltava virallinen kokous pysyvien edustajien komitean kanssa. Pyydän puheenjohtajavaltiota ehdottamaan virallisesti, että tämä julkilausuma lisätään, ja siksi pyydän lykkäämään äänestystä päätöslauselmasta seuraavaan täysistuntoon, jotta neuvostolle annetaan aikaan virallisen kuulemisen suorittamiseksi.

(Parlamentti hyväksyi äänestyksen lykkäämisen)

7.2. Energiatехokkuuden parantaminen tieto- ja viestintäteknologian avulla (äänestys)

7.3. Guantánamon vankien palauttaminen ja uudelleensijoittaminen (äänestys)

8. Äänestyslitykset

*

* *

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, edellisen juhlaistunnon aikana kysyin, eikö kameran käyttöä voisi helpottaa jättämällä yhden istuimen tyhjäksi. Tänäankään ei ollut tehty niin. Kamera ei kuvannut minua vaan Philippe Morillonia ja sitten Mathieu Groschia. Ehkä olisi mahdollista varmistaa, että sekä kameramiehen työtä että meidän työtämme helpotetaan.

Puhemies. – (EN) Kiitos, hyvä Reinhard Rack, muistutamme yksikköä.

Suulliset äänestyslitykset

– **Mietintö: Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin lopulta tämän mietinnön puolesta, koska kaiken kaikkiaan me kaikki kannatamme ympäristömme säilyttämistä. Se on puolueeni – Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolueen – kunniakas perinne, mutta luulen, että meidän on tehtävä siihen kaksi lisähuomautusta.

Ensimmäinen lisähuomautus on se, että meillä voi olla asianmukainen ilmastonmuutosta koskeva politiikka vain, jos kaikki liittyvät siihen. On yksinkertaisesti ajantuhlausta, jos Euroopan unionilla tai yksittäisellä maalla on oma politiikkansa. Joten meidän on otettava Aasian maat mukaan.

Toinen lisähuomautus on se, että nykyisin epävarmoina aikoina ilmastonmuutosta koskevaa politiikkaa on lievennettävä energiavarmuutta koskevan tarpeen osalta. Maailmassa on nyt tilanne, jossa kaikki maamme tarvitsevat vaivatonta energiahuoltoa. Sen on oltava tärkeimmällä sijalla, koska ilman sitä talouksia ja sosiaaliturvaa ja ihmistemme hyvinvointia ei voida pitää yllä.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin puhua tämän direktiivin aiheesta. Äänestin direktiivin vastaan, koska olen täysin vakuuttunut, että se on äärimmäisen vaarallinen ja että se uhkaa Euroopan kehitystä. Siinä yhdistetään ympäristön järkevää suojelua koskeva itsestään selvä tarve täysin tekopyhään ajatukseen eli siihen, että ihmiset voivat vaikuttaa ilmastomme syklisiin muutoksiin.

Juuri tämä osa eli hiilidioksidipäästöjen vähentäminen on tämän asiakirjan merkittävin osa. Tähän tavoitteeseen käytetyt suunnattomat rahamäärät, arvioiden mukaan sadat miljardit, joutuvat täysin hukkaan, vaikka niitä olisi voitu käyttää luomaan todellista ympäristö- ja energiavarmuutta Euroopan unionissa. Tämä on hyvin onneton ja traagisen huono-onninen ratkaisu.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Karl-Heinz Florenzin mietinnön monissa kohdissa ja osissa, erityisesti 190 kohdassa, viitataan maatalouden osuuteen ilmastomuutoksessa. Vaikka vähäinen viljely tai kesannointiviljely on monissa EU:n jäsenvaltioissa vaihtoehto ja vaikka sillä on talouteen sekä ilmastomuutokseen liittyviä etuja – ja vaikka se minun mielestäni ansaitsee enemmän tukea – maatalouden keskustelussa ja tutkimuksessa keskitytään suurelta osin märehittijöiden metaani- ja ilokaasupäästöihin.

Vaikka edistystä tapahtuu, en tue sitä, että jäsenvaltioiden on täytettävä muiden kuin kaupan liittyvien sektorien päästövähennyksiä koskevat tavoitteet Euroopan nautakarjan pakollisen vähentämisen kautta. Älkäämme unohtako, että tuomme sen, mitä emme täällä Euroopassa tuota. Yksi kilo Brasiliassa tuotettua naudanlihaa aiheuttaa kuusi kertaa enemmän hiilidioksidipäästöjä kuin yksi kilo Irlannissa tuotettua naudanlihaa.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n talous on fossiilisten polttoaineiden suurin tuoja. Kyseisten polttoaineiden suuremmasta kysynnästä ja korkeammista valmistamiskustannuksista johtuva hintojen nousu voi vaikuttaa merkittävästi ja kielteisesti kansalaistemme elämänlaatuun ja vähentää Euroopan unionin talouden kilpailukykyä.

Ponnistelut energian säästämiseksi ja vakaata ja suhteellisen edullista energiaa tuottavien puhtaiden energialähteiden käyttöönottamiseksi voisivat heikentää tätä suuntausta. Tieteellisen tutkimuksen hyödyntäminen ja sen käyttäminen teknisten ratkaisujen kehittämiseen vähentävät automaattisesti hiilidioksidipäästöjä. Ristiriitaisten teorioiden levittämisellä ja hiilidioksidia koskevilla tiedoilla pelottelulla ei kuitenkaan ole lisäarvoa, vaan ne vaikeuttavat hiilidioksidipäästöjen vähentämistä ja energiantuotannossa käytettävien fossiilisten polttoaineiden käytön rajoittamista koskevia teknisiä ja materiaalisia prosesseja.

Tuen kaikkea teknistä ja tieteellistä toimintaa, jolla pyritään vähentämään fossiilisten polttoaineiden käyttöä. En voi kuitenkaan valitettavasti olla samaa mieltä Karl-Heinz Florenzin mietinnössä esitetyistä teorioista. En tue mietintöä.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Karl-Heinz Florenzia hänen ponnisteluistaan ja demokraattisesta tavasta, jolla hän on toiminut ilmastomuutosta käsittelevässä väliaikaisessa valiokunnassa. Vaikka hänen alkuperäinen mietintönsä oli parempi kuin tämä kompromissi, äänestin kuitenkin sen puolesta. Tämän päivän asiallisessa ja liikemiesmäisessä keskustelussa esitettiin hyvin monenlaisia näkemyksiä, joista jotkin olivat kriittisiä, mutta kaikissa jaettiin näkemys siitä, että ilmasto on muuttumassa ja että ei ole epäilystäkään siitä, että nykyisellä sivilisaation tasollamme pystymme vaikuttamaan siihen ja että meidän on tulevien sukupolvien tähden saatava aikaan sopimus tehokkaista toimenpiteistä. Mikään niistä ei ole patenttiratkaisu, ja kaikkia on sovellettava kaikissa maanosissa. Uskon, että huolimatta Tšekin presidentin äärimmäisistä näkemyksistä puheenjohtajavaltio Tšekki pystyy saamaan Yhdysvalloilta joitakin uusia sitoumuksia.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minä äänestin Karl-Heinz Florenzin mietintöä vastaan. Tämän mietinnön hyväksyminen merkitsee huonoja uutisia EU:n kansalaisille. Maapallon ilmasto on muuttunut, muuttuu ja jatkaa muuttumistaan riippumatta siitä, haluammeko sitä vai emme. Siihen eivät millään tavalla vaikuta järjettömät sitoumukset, joita EU itselleen tällä alalla määrää. Karl-Heinz Florenzin mietinnössä väitetään, että EU:n vuonna 2007 antamat ilmasto koskevat sitoumukset eivät riitä ja että niitä on lisättävä. En ole tästä samaa mieltä. Niin kauan kuin EU on ainoa päästöjään vähentävä osapuoli maailmassa, maailmanlaajuisten päästöjen vähentämistä koskevaa tavoitetta ei koskaan saavuteta. Ainoa saavutuksemme on se, että suurempi osa eurooppalaisia liikeyrityksiä sijoitetaan uudelleen ja työpaikkoja menetetään. Mietinnön laatijat haluavat muuttaa Euroopassa kaiken, ruokalistaista matkailuun, jossa sosiaalisen matkailun pitäisi olla virallinen tavoite. Jopa Mao Zedong olisi ylpeä tällaisesta kulttuurivallankumouksesta, jossa kaikki vanha heitetään ulos ja korvataan uudella. Kukaan järkevä ihminen ei voisi olla samaa mieltä tällaisesta lähestymistavasta, ja siksi äänestin sitä vastaan.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, vaikka 70 prosenttia maapallon pinta-alasta onkin vettä, vesivaramme, erityisesti juomavesivaramme, vähenevät pelottavalla vauhdilla. Koko ajan suurempia alueita planeetallamme uhkaa veden puute. Mitä nopeampaa kehitys on, sitä enemmän tarvitaan vettä. Tutkimukset ovat osoittaneet, että yhteiskuntien vaurastuessa veden kysyntä kasvaa. Ilman vettä ei ole edistystä.

Monet maailman alueet hoippuvat katastrofin partaalla. Vesitalouden vallitsevan tilanteen säilyttäminen voi johtaa tilanteeseen, jossa veden saatavuus ei aiheuta pelkästään kiistoja vaan johtaa sotiin. Maiden aineellinen tilanne, ei niinkään niiden mahdolliset sotilaalliset valmiudet, määrää niiden menestyksen. Vedenpuute johtaa hyvin lyhyessä ajassa elintarvikekriisiin.

Tarvitsemme sopivaa, yhdenmuettyä politiikkaa, jonka avulla voimme säilyttää vesivaramme ja kehittää niitä. Meidän on järjeistettävä veden käyttöä.

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin selittää, miksi äänestin Karl-Heinz Florenzin ilmastonmuutoksesta laatimaa mietintöä vastaan.

Ilmastonmuutokseen liittyvä politiikka perustuu suurelta osin pelkoa herättäviin ideologioihin. Todisteet ilmastonmuutoksesta ovat ristiriitaisia. Olettamukset, joiden mukaan tästä muutoksesta syytetään ihmiskuntaa, ovat myös vähintään kiistanalaisia. Ihminen nähdään olentona, joka on luonnolle haitallinen antamalla hyödyllistä panosta. En ole tästä samaa mieltä.

Mietinnön sisältö on suora seuraus nykyisestä muodikkaasta vihreästä ideologiasta, jonka mukaan meidän on asetettava luonto ja planeetta etusijalle, emmekä voi huolehtia ihmisistä, heidän tarpeistaan ja eduistaan.

Mietintöön tehdyt muutamat tarkistukset, joissa kehoitetaan edistämään edelleen ydinvoimaa ja tuetaan ydinfuusion edistämistä, tuskin voivat lieventää sen kielteistä vaikutusta koko Euroopan talouteen ja maatalouteen.

Äänestin mietintöä vastaan, koska se johtaa huomattaviin poliittisiin ongelmiin. Sen sijaan, että edistämme ajatuksia, joista kukaan ei ole kiinnostunut, meidän pitäisi pitää huolta ihmisistä ja heidän tarpeistaan.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuin tätä mietintöä pääasiassa siksi, että ne kohdat, joista olin hieman huolissani, joko poistettiin tai niitä muutettiin tavalla, joka minusta oli asianmukainen. Ne liittyivät erityisesti maatalouden karjankasvatukseen. Haluaisin korostaa sitä, että Euroopan unioni on vähentänyt huomattavasti karjankasvatustaan YMP:n aiempien uudistusten takia, että nyt olemme naudanlihan nettotuojia ja että naudanlihaa tuotetaan muualla, mihin liittyy ilmastonmuutosta koskevia huolia.

Tämä todella osoittaa, miten tärkeää maailmanlaajuinen yhteisymmärrys siitä on, ja että vaikka Eurooppa voikin olla edelläkävijä, meidän on pyrittävä saamaan muut seuraamaan meitä, koska vahingoitamme vain itseämme, jos meidän katsotaan olevan ainoita, jotka vauhdittavat toimiaan.

Lopuksi tuen tämän mietinnön ajatusta erityisestä temavuodesta, jonka avulla pyritään tarjoamaan tietoa ilmastonmuutoksesta ja käsittelemään sitä tavalla, jolla ihmiset saadaan tukemaan meitä. Tällä alalla on jo tehty hyvää työtä.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta, koska minun mielestäni Euroopan unioni toimii ensimmäistä kertaa samassa tahdissa Yhdysvaltojen kanssa. Presidentti Obama on valittu virkaan, ja hän on sanonut aikovansa asettaa ympäristön ensimmäiselle sijalle ohjelmissaan.

Mutta en tiedä, hyväksyvätkö äänestäjäni sen, että todella aiomme saada jotakin aikaan. Vaikka Yhdysvallat ja Euroopan unioni toimisivatkin yhdessä hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi, on mietittävä myös, mitä tapahtuu, jos emme kannusta tarpeeksi nousevia Intiaa ja Kiinaa tekemään samoin – siirtämällä teknologiaa ja auttamalla kiinalaisia ja intialaisia löytämään uudenaikaisin vähähiilinen tekniikka, jonka voimme viedä ja auttaa heitä kehittämään kumppaneina. Tosiasia on se, että meidän puhuessamme Kiina käynnistää hiili-intensiivisten hiiltä polttavien voimaloiden tuotantoa joka toinen viikko. Joten miten autamme itseämme rajoittamaan tätä edistämättä teknologian siirtoa?

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on jälleen kerran asuttamassa virtuaalista maailmaa, maailmaa, joka on olemassa vain parlamentin päätöslauselmissa, komission tiedonannoista ja neuvoston lehdistötiedotteissa.

Tuomitsemme ilmaston lämpenemisen, ja silti kuukausittainen vaelluksemme Brysselin ja Strasbourgin välillä tuottaa satoja tuhansia tonneja kasvihuonekaasuja. Me ruikutamme kestävästä maankäytöstä, ja silti yhteisellä maatalouspolitiikalla rohkaistaan pensasaitojen kaatamista, kemikaalipohjaisten lannoitteiden käyttöä ja ylijäämien polkumyyntiä heikossa asemassa olevilla kolmannen maailman markkinoilla. Me saarnaamme säilyttämisestä, ja silti yhteisellä kalastuspolitiikalla on luotu ekologinen katastrofi ja pyyhitty pois se, minkä olisi pitänyt olla mahtava uusiutuva luonnonvara.

Arvoisat kollegat, ettekö usko, että äänestäjämme ovat huomanneet? Kuvitteletteko te, että voitte Descartesin ilkeän demonin lailla vääristää heidän todellisuuttaan valvomalla heidän havaintojaan? Tosiasia on, että äänestäjämme ovat nähneet lävitsemme kauan sitten, ja siksi he äänestävät aina tilaisuuden tullen "ei". Jos luulette, että olen väärässä, osoittakaa se. Järjestäkää Lissabonin sopimuksesta kansanäänestys. *Pactio Olisiapiensis censenda est.*

– **Mietintö: Claudio Fava (A6-0026/2009)**

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Vaikka äänestin Claudio Favan mietinnön puolesta, minulla on perustavanlaatuisia varauksia maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajien kohdistettavien seuraamusten säätämisestä annetun direktiivin otsikon osalta. Tämä on tekopyhää, kun harmaaseen talouteen kuuluu myös miljoonia eurooppalaisia työntekijöitä, kauppiaita, kotiapulaisia ja muita, ja seuraamusten yhtenäistämistä on sovellettava pimeillä markkinoilla tehtävään työhön riippumatta siitä, mistä työntekijä tulee.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Alankomaiden työväenpuolueen (PvdA) valtuuskunta tukee tämän direktiivin tavoitetta eli rankaisemista laittomien maahanmuuttajien palvelukseen ottamisesta, jotta voidaan ehkäistä laitonta työskentelyä yhtä laittomia maahanmuuttajia eniten houkuttavana tekijänä ja jotta samalla pyritään estämään ja valvomaan maahanmuuttajien hyväksikäyttöä.

Tämän kompromissin monista myönteisistä osista huolimatta meidän oli mielestämme pakko äänestää vastaan monista syistä. Alun perin korvausvastuu kattoi koko ketjun pääasialliseen toimeksisaajaan asti. Valitettavasti neuvosto ja parlamentti eivät päässeet tästä lausekkeesta kompromissiin, ja sitä rajoitetaan nyt ulkoistamisen tai alihankinnan ensimmäiseen vaiheeseen. Tämä vaikuttaa kielteisesti ja rohkaisee ulkoistamiseen yhteiskuntavastuun välttämiseksi.

Siinä ei myöskään ole riittävästi takeita siitä, että maahanmuuttajia suojellaan ja että työnantajia rangaistaan sääntöjen rikkomisesta. Maahanmuuttajat eivät voi saada maksamattomia palkkoja ennen karkottamista, eikä heidän anneta odottaa palkkaansa Euroopan unionissa. Mahdollisuudet siihen, että he saavat rahansa karkottamisen jälkeen, ovat olemattomat. Tämä tarkoittaa, että laittomat maahanmuuttajat, jotka ovat hyväksikäytön uhreja ja jotka haluavat taistella oikeuksiensa puolesta, saavat tuskin mitään mahdollisuuksia.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää tässä tärkeässä äänestyksessä täällä parlamentissa. En tietysti kannata sitä, että laittomat maahanmuuttajat tulevat maihimme ja vievät työpaikat niiltä, jotka ovat aikanaan maksaneet veronsa ja maksaneet oman osuutensa, mutta minun mielestäni vastuun ei pitäisi tässä olla työnantajilla vaan yksittäisen maiden kansallisilla hallituksilla.

Tämän pidättäytymisen ansiosta minulla on tilaisuus merkittyttää pöytäkirjaan näkemykseni, jonka mukaan meidän nykyinen Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksemme on epäonnistunut surkeasti asianmukaisen maahanmuuttopolitiikan luomisessa maahamme – maahanmuuttopolitiikan, jossa seurataan sekä maahan tulevia että maasta lähteviä, jolla varmistetaan oikeudenmukaisuus niiden välillä, jotka ovat oikeutettuja maahantuloon ja jotka eivät, ja ennen kaikkea politiikan, jolla ylläpidetään hyviä rotujen ja yhteisöjen välisiä suhteita, mikä perustuu siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansa tuntee, että niiden, jotka tulevat maahan, niiden, jotka ovat täällä, ja niiden jotka lähtevät maasta, välillä on oikeudenmukainen ja asianmukainen tasapaino.

*

* *

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, halusin esittää työjärjestyspuheenvuoron, koska minun nähdäkseni emme ole äänestäneet Claudio Favan mietinnöstä. En ymmärrä, miten voimme antaa äänestysseleityksiä, kun äänestystä ei ole järjestetty.

Puhemies. – (EN) Äänestimme mietinnöstä, mutta emme järjestäneet lopullista äänestystä, joten ihmiset voivat hyvinkin haluta ilmaista mielipiteensä aiemmista äänestyksistä.

*
* *

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, väestönkehityksen kriisi on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä haasteista lähitulevaisuudessa. Alhainen syntyvyys ja pidempi keskimääräinen eliniänodote tarkoittavat, että yhteiskuntamme ikääntyy. Samalla myös koko ajan pienempi kansalaisten ryhmä joutuu maksamaan liitännäiskustannukset.

Puute tiettyjen työpaikkojen hakijoista tarkoittaa, että palvelukseen otetaan laittomia maahanmuuttajia, koska heidän työvoimakustannuksensa ovat huomattavasti alhaisemmat. Laittomasta palvelukseen ottamisesta pitäisi rangaista, ja sen kielteisten seurausten pitäisi ennen kaikkea koskea työnantajia ja vasta myöhemmin vaikuttaa itse työntekijöihin.

Direktiivillä säädetään asianmukaisista hallinnollisista vaatimuksista, jotka työnantajien on täytettävä. Nämä vaatimukset eivät kuitenkaan saisi olla liiallisia, koska ne saattavat vaikuttaa kielteisesti niihin ihmisiin, jotka ovat saapuneet Euroopan unioniin laillisesti ja joilla on voimassa olevat työluvut. Hakijan paperien tutkimisvelvollisuus voisi estää työnantajia ottamasta ulkomaalaisia palvelukseen ja siten johtaa työllisyyden laskuun ja heikentää työmarkkinoita.

Philip Claeys (NI). – (NL) Aion äänestää Claudio Favan mietinnön puolesta, vaikka se on tietysti kaukana täydellisestä. Haluaisin joka tapauksessa ilmaista tukeni direktiiville, jolla pyritään puuttumaan laittomien maahanmuuttajien palvelukseen ottamiseen.

Tämä on tietysti vain jäävuoren huippu, koska meidän pitäisi myös puuttua ihmiskauppiaisiin, verkostoihin, joilla annetaan tukea laittomille maahanmuuttajille, ja tietysti niiden jäsenvaltioiden hallituksiin, jotka laillistavat suurin joukoin laittomia maahanmuuttajia. Kaiken kaikkiaan juuri tämä rankaisemattomuus on yksi tärkeimmistä vetonumeroista koko tässä laitonta maahanmuuttoa koskevassa kysymyksessä. Laittomat maahanmuuttajat voivat järjestää mitä tahansa haluamiaan protesteja, tehdä vaatimuksia, toimittaa vetoaustoimia ilman vaaraa joutua pidätetyksi tai palautetuksi alkuperämaahan. Pitäisi ottaa käyttöön palautuspolitiikka, joka on tehokas ja jossa tehdään juuri se, mitä kannessa luvataan.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, oikeus määrätä, kuka saa ylittää rajat ja asettua alueelle, on valtion määräävä tuntomerkki. Vuosien ajan tämä parlamentti on pyrkinyt liittämään tuon valtion tuntomerkin Euroopan unioniin ja tehnyt niin ilman äänestäjien suostumusta ja Ranskan, Alankomaiden ja Irlannin kansanäänestyksistä päätellen äänestäjien aktiivisesta vastustuksesta huolimatta. Laitonta maahanmuuttoa koskevan kysymyksen pitäisi olla kansallinen erioikeus, ja laittomien maahanmuuttajien työnantajille annettuja seuraamuksia koskeva kysymys pitäisi ehdottomasti varata jäsenvaltioille.

Jos Euroopan unioni haluaa laajentaa toimivaltaansa tälle alalle, sen pitäisi ensin varmistaa kansan varaukseton tuki oikeusperustalle, jonka nojalla se aikoo tehdä niin. Se tarkoittaa, että Lissabonin sopimuksesta järjestetään kansanäänestys. *Pactio Olisipiensis censenda est.*

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hirvittävä laki. Se on hirvittävä, koska siinä kriminalisoidaan työnantaja, mutta ei kriminalisoida laitonta maahanmuuttajaa. Se on hölynpölyä. Tällä luodaan pahoja aavistuksia kaikille työnantajille aina, kun heidän on otettava joku palvelukseen. Voitteko kuvitella, mitä tapahtuu, kun mahdollinen työnantaja katsoo mahdollista työntekijää ja alkaa kysellä hyvin tungettelevia kysymyksiä?

Tällä ei myöskään ole mitään tekemistä Euroopan unionin kanssa. Tämän pitäisi kuulua kansalliseen lainsäädäntöön ja kansallisille hallituksille – yksittäisten jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien pitäisi päättää, keitä ne haluavat maahansa ja keitä eivät. Kansallisten työnantajien kriminalisointi syvenevän laman aikana on järjetöntä. Tämän lain ei pitäisi milloinkaan nähdä päivänvaloa.

– Päätöslauselmaesitys: B6-0062/2009 (energiatehokkuus)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Euroopan unioni voi nyt nähdä yhteisen energiapolitiikkansa ensimmäiset tulokset. Päästökauppajärjestelmän huutokaupat alkavat vuonna 2015, ja uusiutuvaa energiaa koskevat ohjelmat ovat alkanet. Vain Lissabonin sopimuksen hyväksymisen myötä voidaan EU:n painopistealoja hallita tehokkaammin energia-alalla, ja ne ovat nyt muuttumassa. Kaikkein tärkeintä on poliittinen riippumattomuus. Energiahuolto ei saa olla poliittisen kiristyksen lähde. Toinen painopisteala on puhtaan energian ja uusiutuvan energian osuuden lisääminen. Siksi myös näihin tekniikoihin kuten ydinenergiaan ja sen toiminnan turvallisuuteen ja jätekysymyksiin on kohdennettava tutkimusrahoitusta.

Perustavimmanlaatuinen asia, jonka tämä keskustelu on osoittanut, on se, että meidän on myös tutkittava tapoja rajoittaa kulutusta ja osoittaa kunnioitusta luonnonvarojamme kohtaan. Se kuitenkin alkaa lastemme valistamiselle.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, muistan, että eräs luennoitsija sanoi minulle kerran ollessani nuori yliopisto-opiskelija, että tekniikka tarjoaa monia ratkaisuja, mutta asioiden saavuttamiseksi tarvitaan usein poliittista ja hallinnollista tahtoa saavuttaa päämäärät.

Näin se on jälleen kerran Euroopan parlamentissa. Puhumme ilmastonmuutoksesta. Puhumme energiatehokkuudesta. Muistetaan kuitenkin, että muutamme tämän parlamentin 12 kertaa vuodessa Brysselistä Strasbourgii, puhumattakaan ylimääräisistä rakennuksista, joita meillä on Luxemburgissa. Sen lisäksi, että se maksaa eurooppalaisille veronmaksajille ylimääräiset 200 miljoonaa euroa vuodessa, siitä pääsee 192 000 tonnia hiilidioksidia, mikä vastaan 49 000 kuumailmapalloa. Joten on aika, että tämän salin poliitikot lopettavat päästämästä omaa kuumaa ilmaansa energiatehokkuuden ja ilmastonmuutoksen osalta, lopettavat tekopyhyiden ja sulkevat Strasbourgin parlamentin.

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, ajan autoa ja olen jatkuvasti kyllästynyt kaikkeen vainoon, jota autonajat kohtaavat. Jotkin tässä mietinnössä esitetyistä ehdotuksista ovat tästä tyypillisiä esimerkkejä, ja siksi äänestin sitä vastaan.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuin tätä vastahakoisesti, vaikka olisin mieluummin ollut äänestämättä siitä. Syy on se, ettemme saa aikaan tehokkuutta ilman kilpailua. Kilpailu on tehokkuuden liikkeellepaneva voima kaikilla markkinoilla – energiamarkkinoilla ja millä tahansa – ja nyt me käytämme välinettä – tekniikkaa – koko Euroopan unionissa edistääksemme energiatehokkuusmarkkinoita.

Meidän pitäisi varmasti edistää energiatehokkuutta kilpailukyvyn avulla Euroopan unionissa. Jos olisimme tehneet niin ja jos olisimme miettineet, miten voimme kilpailla toistemme kanssa lisätäksemme energiatehokkuutta, meillä olisi maailman parhaat tehokkaat energian markkinat. Siksi sanoin, että äänestin tämän puolesta vastahakoisesti.

– Päättöslauselmaesitys: RC-B6-0066/2009 (Guantanamo vangit)

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin heitämme Guantanamoon jäähyväiset tämän parlamentin päättöslauselman ja Yhdysvaltojen presidentin täytäntöönpanopäätöksen yhdistelmällä – ilkeä yhdistelmä alastonta valtaa – haluaisin, että pöytäkirjaan kirjataan kaksi asiaa.

Ensinnäkin, Guantanamo perustettiin suojelemaan kaikkia kansalaisiamme. Yhdysvaltojen osalta se toimi. Syyskuun 11. päivän jälkeen Yhdysvaltojen mannosuun ei ole tehty yhtään terrori-iskua. Presidentti George W. Bushin jäädessä eläkkeelle tehkäämme kunniat hänen perinnölleen siltä osin. Huomaan lausuneeni äärimmäisen harhaoppisuuden tässä parlamentissa, mutta se on totta.

Toiseksi, muistetaan myös se, että vaikka olemmekin neuvoneet sangen vapaasti yhdysvaltalaisia, katsotaan, mitä EU nyt tekee jakaakseen taakan joidenkin näiden vankien osalta ja suojellakseen kansaamme tulevilta terrori-iskuilta. En pidätä hengitystäni.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, aina yhtä innokkaana hyppäämään minkä tahansa soittokunnan liikkuvaan vaunuun Euroopan parlamentti on tänään vaatinut, että jäsenvaltiot avaavat ovensa selkoselälleen Guantanamo vangeille, juuri sinä päivänä, kun turvallisuuspalvelut ovat paljastaneet, että viime vuonna vapautettu mulla Sakir on nyt Al-Qaidan korkea johtaja ja johtaa iskuja Yhdistyneen kuningaskunnan ja Naton joukkoja vastaan Afganistanissa. Juuri sinä päivänä me julistamme, että EU:ssa on avoimet ovet tuollaisille terroristeille. Olemmeko hulluja? Muistakaa, että kun kyseiset ihmiset on hyväksytty ja laillistettu kansalaisiksi, he voivat liikkua vapaasti kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Luotan siihen, että tämän hulluuden puolesta äänestäneet huolehtivat siitä, kun kaikki menee pieleen.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluaisin selittää, miksi äänestin tyhjää Guantanamo vankilan sulkemista koskevan päättöslauselman kohdalla. Eilisen keskustelu osoitti, että kaikki pitävät myönteisenä tätä Yhdysvaltojen presidentin suosittua tai populistista suunnitelmaa, mutta se on kaikki, mitä voimme tehdä. Päättöslauselmassa on arvioita, joita varten meillä ei ole riittävästi varmennettuja arvioita tai varmennettuja tietoja. Käytimme kolme tuntia eilisen kiihkeästä keskustelusta kysymykseen siitä, minne pannaan vangit ja ne, joiden rikoksista ei ole todisteita. Ratkaisu on tietenkin Yhdysvaltain kongressissa ja joidenkin Euroopan maiden yksittäisissä hallituksissa, mutta ei Euroopan parlamentissa. Siksi en äänestänyt päättöslauselmasta.

Philip Claeys (NI). – (NL) Vaikka Guantanamo koskevassa päätöslauselmassa on monia osia, jotka vahvistavat oikeusvaltion periaatteen todellisen perustan, en tietenkään ole tyytyväinen tämän tekstin taustalla olevaan ajatukseen eli siihen, että Guantanamon vangit olisivat jonkinlaisia uhreja, jotka ansaitsevat myötätuntonamme. He eivät tarkalleen ottaen ole putipuhtaita. He ovat ihmisiä, joita epäillään terrori-iskujen tekemisestä mutta joiden osalta ratkaisevat todisteet puuttuvat.

Jäsenvaltioiden pitäisi ryhtyä tarvittaviin järjestelyihin Guantanamon vankien vastaanottamiseksi, tai niin päätöslauselmassa vaaditaan. Tämä on vähintäänkin ongelmallista. Jyrkkää islamilaista fundamentalismia koskeva ongelma on minun mielestäni riittävän huomattava Euroopassa, ja osoittaa tiettyä lyhytnäköisyyttä haluta torjua terrorismia mutta samalla avata ovet ihmisille, joita epäillään yhteyksistä Al-Qaidaan, talibaneihin ja muihin ryhmittymiin.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä parlamentti on vuosien ajan arvostellut Yhdysvaltoja kansalaisvapauksien riistämisestä Guantanamon turvalaitoksen ylläpidon takia. Minun ääneni oli huolestuneiden joukossa.

Hyväksyin – toisin kuin jotkut tässä salissa – että nämä olivat vaikeita ja arkaluonteisia asioita. Monia pidätettyjä vapautettiin vain, jotta heidät vangittiin uudelleen Afganistanin taisteluentellillä. Yksi räjäytti itsensä torilla Irakissa ja tappoi kymmeniä ihmisiä. Jotkin periaatteet ovat kuitenkin ehdottomia, eikä niitä pidä uhrata tarkoituksenmukaisuudelle. Yksi sellainen periaate on, että ketään ei saisi pidättää ilman rikossyytettä.

Arvoiset kollegat, me alustimme jokaista Guantanamo koskevaa päätöslauselmaamme hyvän tahdon vastalauseilla. Puhuimme, vaadimme, Yhdysvaltojen ystävinä. No, nyt on tilaisuutemme lunastaa tuo kerskailu. Yhdysvaltain hallinto tekee sen, mitä olemme pitkään vaatineet, ja pyytää tukeamme. Sen tarjoamatta jättäminen olisi ilkeää, epäjohtonmukaista, tekopyhää ja tuhoisaa.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, ne meistä, jotka uskovat vapauteen, yksilönvapauteen ja oikeusjärjestykseen, ovat vuosien ajan yrittäneet saada yhdysvaltalaisia ystäviämme sulkemaan Guantanamon, tai sen pidätyskeskuksen. Maa, joka kutsuu itseään vapaan maailman johtajaksi, ei voi panna kyseisiä arvoja syrjään mukavuutensa takia, vaikkakin ymmärrettävien turvallisuuskysymysten takia.

Nyt, kun presidentti Obama on ilmoittanut Guantanamon sulkemisesta, meidän pitäisi auttaa kaikilla mahdollisilla tavoilla. Ei ole kuitenkaan Euroopan unionin asia määritellä, kuka tulee Euroopan unionin maihin. Sen pitäisi olla jäsenvaltioiden asia, ja kehottakaamme Euroopan unionin jäsenvaltioita tekemään oma osansa yhdysvaltalaisen ystäviemme auttamiseksi tällä kertaa. He ovat osoittaneet tahtoa. He ovat kuunnelleet meitä. On korkea aika, että me kuuntelemme heitä, aivan kuin EU:n poliittisen eliitin pitäisi kuunnella äänestäjiä, kun nämä kansanäänestys kansanäänestyksen jälkeen ovat torjuneet Lissabonin sopimuksen. Meidän on aika kuunnella ääniä, joilla on merkitystä.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Magna Carta ja habeas corpus ovat perustat, joille Yhdysvaltain perustuslaki kirjoitettiin. Ne ovat myös perusta, jolle minun kotimaani lait on kirjoitettu. Ei voida syyttää jotakuta ja vangita häntä nostamatta syytettä ja pitämättä oikeudenkäyntiä. Vuosi vuoden jälkeen me tässä parlamentissa kuitenkin tuomitsimme presidentti Bushin siitä, mitä hän teki Guantanamossa. Nyt olemme tilanteessa, jossa presidentti Obama on aivan oikein päättänyt päästä siitä eroon.

Kun Yhdysvaltain istuva presidentti on kuunnellut, mitä meillä on sanottavana, meidän tehtävänä on varmasti rohkaista jäsenvaltioita ottamaan taakka yhdysvaltalaisen liittolaistemme hartioilta. Ei ole kuitenkaan niin, että tämä parlamentti voisi antaa määräyksiä toisille parlamenteille. On kansallisten parlamenttien asia päättää, että on niiden etujen mukaista auttaa yhdysvaltalaisia, kun apua tarvitaan.

Kirjalliset äänestysesitykset

– **Mietintö: Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) EU tarvitsee yhtenäisen strategisen energiapolitiikan, jolla taattaisiin luonnonvarojen tehokas hyödyntäminen ja vähennettäisiin ympäristövaikutukset mahdollisimman pieniksi.

EU:n ja jäsenvaltioiden on varmistettava EU:n energiainfrastruktuurin kehittäminen, sillä se on olennaista pyrittäessä monipuolistamaan EU:n energialähteitä ja vähentämään riippuvuutta fossiilisista polttoaineista.

Tällä hetkellä EU:ssa rakennusten lämmittämiseen käytetään suurin osa käytetystä energiasta, ja siitä aiheutuu suurin osa kaikista päästetyistä hiilidioksidipäästöistä, noin 40 prosenttia. Erityisesti tällä alalla on monia mahdollisuuksia energiansäästöön.

Olen samaa mieltä esittelijän ehdotuksesta, joka koskee tehokkaan energiankäytön lisäämistä koskevien kansalaisten tiedotuskampanjoiden järjestämistä, minkä aikana talojen ja huoneistojen omistajat saisivat lämpökuvia kiinteistöistään ja heille annettaisiin tietoa niiden energiatehokkuudesta ja esitettäisiin rahoitusehdotuksia mahdollisia modernisointitoimia varten mikrolainoja hakemalla. Huono energiatehokkuus on neuvostoajan jälkeisten rakennusten heikko kohta, ja monet omistajat eivät tiedä, miten he voivat säästää energiaa. Mielestäni on välttämätöntä lisätä rakennerahastoista saatavaa tukea 15 prosenttiin asti (tällä hetkellä kolme prosenttia) asuntojen remontoimia varten.

John Bowis (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit pitävät ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan mietinnön yleisiä vaikuttimia myönteisinä. Mielestämme mietinnöllä edistetään huomattavasti keskustelua, joka johtaa tehokkaaseen kansainväliseen ilmastomuutossovimukseen Kööpenhaminassa vuonna 2009. Tuemme erityisesti kunnianhimoisia keskipitkän ja pitkän aikavälin päästövähennystavoitteita koskevaa päämäärää, uusiutuvan energian ja paremman energiatehokkuuden edistämistä ja kehotusta metsätaloutta, sademetsiä ja metsien häviämistä koskevaan kestäväan lähestymistapaan. Mielestämme myös vähähiilinen talous saa aikaan enemmän innovointia, joka luo uusia ja kilpailukykyisiä liikeyrityksiä ja uusia työpaikkoja puhtaan teknologian, uusiutuvien energialähteiden ja vihreiden yritysten alalla.

Emme kuitenkaan voi tukea käsitystä siitä, että Euroopan turvallisuusstrategialla ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikalla olisi tehtävänsä ilmastomuutoksen vaikutusten käsittelemisessä.

Vastustamme myös lujasti viittauksia Lissabonin sopimukseen, erityisesti niitä, joissa esitetään, että Euroopan unionin toimivalta ilmastomuutoksen alalla ei ole vielä riittävä. Meidän mielestämme EU:lla on kaikki valta, mitä se tarvitsee auttaakseen Euroopan kansoja työskentelemään onnistumisen eteen yhdessä ja johtaakseen esimerkillään ilmastomuutoksen osalta.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Karl-Heinz Florenzin mietinnön puolesta, koska olen samaa mieltä suosituksista, jotka on tehty tulevan yhdenmisen ilmastonsuojelupolitiikan osalta.

Tässä mietinnössä komissiota kehoitetaan valvomaan tiiviisti ja analysoimaan uusimpia tieteellisiä tietoja erityisesti sen arvioimiseksi, täyttäisikö EU:n kahden celsiusasteen tavoite edelleen vaarallisen ilmastomuutoksen välttämisen tavoitteen.

Samalla siinä korostetaan, että EU:lle ja muille teollistuneille maille on ryhmänä asetettava keskipitkän aikavälin tavoite kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 25–40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä sekä pitkän aikavälin tavoite niiden vähentämisestä vähintään 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoteen 1990 verrattuna niin, että keskitytään edelleen rajoittamaan globaalin keskilämpötilan kohoaminen kahteen asteeseen teollistumista edeltävään tasoon verrattuna, jotta näin päästään 50 prosentin todennäköisyyteen tämän tavoitteen saavuttamisen osalta.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tällä mietinnöllä osoitetaan tie eteenpäin ja lähetetään selkeä viesti siitä, että toimiin on ryhdyttävä nyt, ennen kuin se on liian myöhäistä. Emme voi ottaa riskejä luonnon ja ihmiskunnan säilymisen ehkäisemisessä. Tarvitsemme yhdenmista politiikkaa välttääksemme työn päällekkäisyyttä, ja meidän on yhtenäistettävä tavoitteitamme ja strategioitamme. Euroopan unionin pitäisi ottaa johtava asema ilmastomuutoksen torjunnassa, ja tämä mietintö on suuri askel siihen suuntaan. Oikeudet elämään, turvallisuuteen, terveyteen, koulutukseen ja ympäristönsuojeluun ovat perustavanlaatuisia, ja meidän velvollisuutemme on turvata ne tuleville sukupolville. Olemme jo tietoisia ilmastomuutoksen aiheuttamasta valtavasta vahingosta, ja velvollisuutemme on sitoutua pienentämään tämä vahinko mahdollisimman pieneksi.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Olemme jo tänään äänestäneet EU:n tulevaa yhdenmista ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevista suosituksista laaditun mietinnön puolesta. Haluaisimme kuitenkin tässä yhteydessä korostaa, että päästöoikeuksien kaupasta peräisin olevien tulojen pitäisi mennä jäsenvaltioille.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmista ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia” puolesta, koska ilmastomuutos voi aiheuttaa peruuttamattomia katastrofeja ja koska halvan fossiilisen energian aika on päättymässä.

Siksi EU:n on yhdistettävä voimat strategisten kumppaneidensa kanssa tehdäkseen kaiken voitavansa, jotta sen nykyistä riippuvuutta fossiilisista polttoaineista voidaan vähentää ja jotta käytetyn uusiutuvan energian osuutta voidaan lisätä huomattavasti.

Asianmukaisten investointien avulla EU:n talouden energiatehokkuuden on kasvettava, ja saastuttavia kasvihuonekaasuja on leikattava yli 25 prosentilla seuraavien 12 vuoden aikana.

EU:n on ryhdyttävä tarvittaviin lujiin toimenpiteisiin saavuttaakseen seuraavat tavoitteet vuoteen 2050 mennessä: kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen, 60 prosentin taso uusiutuvan energian käytössä ja energiatehokkuus.

Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi voi olla tässä suhteessa merkittävä lähtökohta, koska siinä korostetaan tieteelliseen tutkimukseen ja uusiin teknologioihin suunnattujen investointien perustavanlaatuista merkitystä.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Ilmastonmuutos johtuu siitä, että pääoma on voitontavoittelussaan käyttänyt luonnonvaroja vastuuttomasti hyväkseen.

EU katsoo, että syy on työntekijöissä, heidän elintavoissaan ja kulutustottumuksissaan. Se haluaa panna pukin kaalimaan vartijaksi asettamalla vastuun ilmastonmuutoksen hillitsemisestä juuri niiden harteille, jotka aiheuttavat sitä: monopolille ja ylikansallisille yhtiöille. Energia, vesi, metsät, jäte ja maataloustuotanto yksityistetään ja keskitetään ylikansallisten yhtiöiden käsiin, tällä kertaa ympäristön nimissä. ”Vapaiden markkinoiden” esteetön toiminta, markkinoiden vapauttaminen ja kapitalistiset uudelleenjärjestelyt ovat Euroopan parlamentin mietinnössä ehdotettujen toimenpiteiden ydin.

EU:n sopimuksissa kolmansien maiden kanssa vaaditaan markkinoiden ja julkisten palvelujen vapauttamista kaikilla näillä aloilla. Siihen kuuluu tavoitteita muun muassa metsiä suunnattomasti tuhoavien biopolttoaineiden osalta. Edistetään mutaatioita ja annetaan tukea yksipuoliselle viljelylle ja tuhotaan siten luonnon monimuotoisuutta.

Jopa ympäristönsuojelua käytetään verukkeena imperialistiselle toiminnalle ”Solanan opin” mukaisesti.

EU:n ja Yhdysvaltojen edistämä vihreä talous tarjoaa keinon liiaksi kasaantuvan pääoman, monopolien voittojen suojelun ja työntekijöiden ja luonnonvarojen hyväksikäytön lisäämistä varten. Sen lisäksi, että sillä ei ratkaista mitään, sillä päinvastoin pahennetaan ilmastonmuutosta koskevaa ongelmaa.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Karl-Heinz Florenzin mietinnön ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmukaistettua ilmastosuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia” puolesta, koska siinä annetaan Euroopan unionille, jäsenvaltioille ja niiden kansalaisille monia ehdotuksia Euroopan unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi.

Haluaisin korostaa, että ilmastonmuutosta koskeva ongelma edellyttää monialaista lähestymistapaa kaikilla julkisen päätöksenteon tasoilla ja että investoiminen ”vihreisiin” teknologioihin on myös nykyisestä talouskriisistä johtuva vaatimus, koska se auttaa luomaan lisää työpaikkoja.

Minun mielestäni ilmastonmuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan, jonka jäsen olin, laatima loppumietintö on erittäin myönteinen panos ilmastonmuutoksen torjunnalle, ja siinä osoitetaan selkeästi, että vuoden lopussa Kööpenhaminassa on saatava aikaan kansainvälinen sopimus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mietinnössä ei käsitellä ympäristön hyväksikäytön syitä koskevaa ydinkysymystä, joka on kapitalismissa harjoitettu riisto. Siinä vain yritetään jakaa vastuuta kaikille osapuolille, jotta voidaan oikeuttaa suositukset, jotka olennaisesti perustuvat markkinoiden vapauttamiseen, jonka kustannukset käyttäjät ja työntekijät maksavat.

Vaikka täysistunnossa hyväksytty teksti on maltillisempi kuin alkuperäinen ehdotus, ja siinä todellakin on joitakin myönteisiä osia, emme ole samaa mieltä muista kohdista, eli siitä, että ympäristönsuojelua käytetään tekosyynä vielä yhdelle mahdollisuudelle vahvistaa ideologista hyökkäystä, kaataa vastuu tavallisten ihmisten ja työntekijöiden niskaan ja kaupallistaa kaikki ympäristöön liittyvä toiminta ja tehdä siitä kannattavaa.

Siksi me äänestimme tiettyjen ehdotusten puolesta, mukaan luettuna oman ryhmämme esittämät ehdotukset, joilla pyrittiin parantamaan mietinnön sisältöä, mutta meidän oli osoitettava olevamme eri mieltä pyrkimyksistä kaupallistaa kaikki, mikä on ihmiselämälle olennaista, mukaan luettuna hengittämämme ilma.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Ilmastomuutos on tällä hetkellä yksi maailman suurimmista haasteista. Kannatan energiaa säästäviä hehkulamppuja, mutta se ei suoraan sanottuna riitä. Meidän kaikkien on muutettava elintapaamme ja elämäämme jyrkemmin ja dramaattisemmin.

Minulta kysyttiin äskettäin julkisessa kuulemisessa vaalipiirissäni Cheltenhamissa, mikä minun mielestäni on tärkein asia, joka voidaan tehdä ilmaston lämpenemisen ja ilmastomuutoksen torjumiseksi. Vastaukseni oli selkeä: Lissabonin sopimuksen ratifioiminen. Ilman vahvaa EU:ta, jolla on toimivalta yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, ei minun mielestäni saada Yhdysvaltoja ja Japania, Kiinaa ja Intiaa ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin.

Yhdellä äänellä esiintyvän EU:n tuki ja kannustus edistää enemmän ilmastomuutoksen torjumista kuin miljoonat energiaa säästävät hehkulamput.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä yhdistetään monien poliittisten ryhmien kannat ja alakohtaiset edut viimeisimpien ja luotettavimpien tieteellisten tietojen pohjalta. Tämä asiakirja on siksi kiistämättömän perusteellinen, kauaskantoinen, ajankohtainen ja asiaankuuluva.

Kannatan mietintöä yleisesti, mutta äänestin karjankasvatuksen vaikutusta ilmastomuutokseen koskevia suurempia viittauksia vastaan, koska ne olivat mielestäni liiallisia. Maataloutta ei saa julistaa pannaan. Sen sijaan on korostettava paikallisten tuotteiden tuotantoa ja kulutusta, koska niiden kuljetus vähentää kasvihuonekaasupäästöjä.

Toisaalta äänestin maataloudelle ilmastomuutoksesta koituvia ongelmia koskevien viittausten puolesta, koska mielestäni alueille, joihin se vakavimmin vaikuttaa, pitäisi maksaa asianmukainen korvaus. Ilmastomuutokseen sopeutumista koskevasta aiheesta haluaisin vielä sanoa, että olen samaa mieltä siitä, että on kiireellisesti pantava täytäntöön uusi maaperän suojelusta annettu puitedirektiivi ja että koheesiopolitiikka, vesiensuojelupoliittikka ja Natura 2000 -verkosto on sopeutettava selviämään odotettavissa olevista vaikutuksista.

Lopuksi, äänestin niiden viittausten puolesta, joiden mukaan on vältettävä käyttämästä liikaa Kioton pöytäkirjan joustavuusmekanismeja, koska EU:n on todella vähennettävä päästöjään, jos se haluaa säilyttää johtavan asemansa kansainvälisissä neuvotteluissa ja varmistaa, että Kööpenhaminassa saadaan aikaan maailmanlaajuinen sopimus.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Ilmastomuutos on tosiasia. Jotkut tiedemiehet esittävät kuitenkin siitä perusteltuja epäilyksiä. Samoin jotkut tiedemiehet kyseenalaistavat ihmisten toiminnan vaikutuksen, jota jopa tässä mietinnössä pidetään ilmastomuutoksen tärkeimpänä syynä. Oli miten oli, mietinnön 22 luvussa tarjotaan hyvä yhteenveto ongelmasta asiantuntijoiden maailmanlaajuisen enemmistön näkemyksen perusteella. Yksittäisten lukujen osalta energiaa koskeva luku on sangen epätäydellinen. Siinä todetaan aivan oikein, että fossiiliset polttoaineet ovat rajallinen luonnonvara, mutta laiminlyödään täysin tärkein kysymys eli riittävän energiamäärän varmistaminen, mikäli maailmanlaajuinen kulutus todella kasvaa vuoteen 2030 mennessä 60 prosentilla.

Siksi on selvää, että hyvin lähellä olevassa tulevaisuudessa tarvitaan tehokkaita ponnisteluja ydinvoimaloiden rakentamiseksi. Tällä hetkellä se on ainoa tunnustettu laajassa mittakaavassa tuotettavan puhtaan energian lähde, mutta sillä on Euroopan parlamentissakin aatteellisia vastustajia. Siihen asti, kunnes lämpöydin fuusio hallitaan, ydinenergialle ei ole vaihtoehtoja etsittäessä puhdasta energialähdettä. Tällä varauksella tuen mietintöä.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), kirjallinen. – (FR) Karl-Heinz Florenzin mietinnössä laaditaan hyvin yksityiskohtainen luettelo toimista, joihin on ryhdyttävä ilmastomuutoksen torjumiseksi ja tukitoimien kehittämiseksi. Se kärsii kuitenkin rakenteellisista heikkouksista Euroopan unionin elintärkeän ja toivottavan uudelleensuuntautumisen osalta.

Suurimmat puutteet liittyvät rahoitukseen.

Vaikka hiilidioksidiveron luomista suunnitellaan, sen tai tuotekohtaisen päästöhyvityksen analysointia ja täytäntöönpanoa ei ole sisällytetty vuosien 2009–2011 toimintasuunnitelmaan. Se on kuitenkin olennainen tekijä.

Talousarvion osalta ei ole mainittu mitään lukuja lopullisesti kohdennettuja toimia ja hankkeita, julkista infrastruktuuria tai innovatiivista teollisuuspolitiikkaa, aluekehitystä, paikallisviranomaisten tukea tai tutkimusta ja kehitystä varten.

Teollisuuden osalta viittaus ”säädöksiin” ei riitä.

Eurooppalaisen ilmastorahaston perustamiseen sovelletaan vaatimusta, jonka mukaan ”jätetään markkinoiden päätettäväksi, mitä tekniikoita tulevaisuudessa käytetään...”.

Siten sillä ei edistetä pitkän aikavälin näkemystä eikä yleistä etua. Tämä on järjetöntä.

Siksi on ehdottoman tärkeää, että EU tarkastelee hyvin pian hiilidioksidiveroa, julkista apua vihreän *New Dealin* tukemiseksi ja yhteisön talousarviota ilmastonmuutoksen estämiseksi.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Ilmaston muuttumisesta ei ole epäilystäkään. Ei ole kuitenkaan selvää, johtuuko se pääasiassa vai suurelta osin ihmisen toiminnasta vai onko se pääasiassa tai suurelta osin luonnollinen prosessi. Sen suhteen, mitä tapahtuu ja mitä sille pitäisi tehdä, on huomattavasti epävarmuutta. Juuri tämä epävarmuus kuitenkin esimerkiksi osoittaa, että meidän pitäisi ottaa ensimmäiset askeleet ilmakehään joutuvien hiilidioksidipäästöjemme vähentämiseksi. Tämä selittää, miksi äänestin aiemmin niiden vähentämistä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan ehdotuksen puolesta.

Euroopan parlamentin ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta on nyt jättänyt mietinnön siitä, miten EU:n pitäisi toimia ilmastonmuutoksen osalta. Mietintö on hyvin rönsyilevä. Minusta näyttää, että siihen osallistuvat jäsenet ovat sitoutuneet tyydyttämään tiettyjä etuja, kuten maatalouden ja matkailun etuja. Mietinnössä vaaditaan samalla enemmän rahoitusta ja uusia mekanismeja, ja käytännössä siinä ehdotetaan merkittäviä askelia keskitetysti suunnitellun talouden ja Brysselistä valvottujen koulujen propagandakampanjoiden ja vapaa-ajan virkistyskeskusten suuntaan.

Mietintö on niin kaukana tärkeimmistä kysymyksistä, että huomasin olevani pakotettu äänestämään sitä vastaan. Emme voi edelleen sanoa ”kyllä” kaikelle, mitä on esitetty, osoittaaksemme perustellun huolestuksen, epävarmuutemme ja halukkuutemme toimia ilmastonmuutoksen osalta.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuin tätä mietintöä, jossa vahvistetaan EU:n lyhyen aikavälin sitoutuminen päästöjen vähentämiseen 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, jos kansainvälinen sopimus on olemassa. Siinä myös vahvistetaan Balin etenemissuunnitelmaan sisällytetty tavoite siitä, että teollistuneiden maiden pitäisi vähentää päästöjään 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä. Pidän myönteisenä tätä mietintöä, jossa vaaditaan komissiota ja neuvostoa ottamaan johtava asema tulevissa Kioton jälkeisissä neuvotteluissa Kööpenhaminassa ja kehoitetaan ottamaan käyttöön energiatehokkuutta koskevat EU:n vähimmäisstandardit uusille ja kunnostetuille rakennuksille. Mietinnössä kehoitetaan Ecofin-neuvostoa ottamaan käyttöön alhaisempi arvonalisävero uusiutuvalle energialle ja energiaa säästäville tuotteille.

Tuen kehotusta päästökauppajärjestelmän kaltaisten taloudellisten kannustimien luomisesta maille, jotta ne voivat suojella trooppisia sademetsiään, sekä kehotusta energiaköyhyyden torjumista koskevien energiatehokkuustoimenpiteiden käyttöönottamisesta paikallisella ja alueellisella tasolla.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Se, että Euroopan unioni hyväksyy tämän mietinnön, todistaa, että se sitoutuu aktiivisesti torjumaan ilmastonmuutoksesta johtuvia kielteisiä vaikutuksia. Ilmaston lämpeneminen on yksi koko planeetan kohtaamista monimutkaisimmista haasteista. Siksi tarvitaan kaikkien maiden yhteistä ponnistusta. Tämän mietinnön sisältämät yli 150 suositusta kattavat useimmat alat, joilla voidaan tehdä parannuksia, jotta EU voi saavuttaa tavoitteensa lämpötilan nousun vähentämisestä kahteen celsiusasteeseen.

Tämän tavoitteen saavuttamisen takaamiseksi kaikkien ihmisten on osallistuttava aktiivisesti, ja heille on tiedotettava asianmukaisesti, miten ympäristöä suojellaan, ja heidän on kannettava vastuunsa tulevien sukupolvien osalta.

Euroopan talouden elvyttämissuunnitelmalla tuetaan ilmaston lämpenemisen torjuntaa osoittamalla varoja innovatiivisten teknologioiden kehittämiselle mutta myös käyttämällä keinoja, jotka vauhdittavat energiatehokkuutta. Tutkimukseen ja innovointiin investoiminen mahdollistaa puhtaiden teknologioiden kehittämisen vastauksena ilmastonmuutoksen mukanaan tuomiin haasteisiin.

Mielestäni ehdotetut toimenpiteet voidaan toteuttaa ja ne voidaan panna täytäntöön keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Vaikka useimmilla maille on monia talouteen ja rahoitukseen liittyviä ongelmia, ilmastonmuutoksen kielteisten vaikutusten estämiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjallinen. – Olin tyytyväinen voidessani tukea ilmastonmuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan lopullista mietintöä.

Karl-Heinz Florenzin laatima tämänpäiväinen mietintö perustuu tieteellisiin periaatteisiin ja kartoituksiin yhteiskuntamme liikenteen, maankäytön, energian ja jätteenkäsittelyn kaltaisilla aloilla kohtaamista haasteista. Nykyistä talouskriisiä ei pitäisi käyttää tekosyynä ilmastoa koskevista sitoumuksistamme luopumiselle. Jotkin vähemmän edistyselliset voimat ovat yrittäneet käyttää taloudellista taantumaa tekosyynä ilmastoa koskevien välttämättömien sitoumusten perumiselle. Sitä ei pitäisi nähdä vain kyynisenä juonena, joka se on, koska se on peräisin voimilta, jotka eivät ole tippaakaan kiinnostuneita ilmastomuutoksen todellisuuden kohtaamisesta, vaan myös äärimmäisenä lyhytnäköisyytenä.

Vastustan erityisesti käsitystä, että ydinvoimalla olisi minkäänlainen asema huomisen ja tulevaisuuden vihreässä taloudessa. Irlannin on pysyttävä ydinvoimasta vapaana saarena. Energiahuoltomme perustana pitäisi olla puhtaat ja uusiutuvat energialähteet, ei ydinvoiman vaarallinen lyhyen ajan hullutus.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Hyvää päivää kaikille. Annan täyden tukeni mietinnölle ja haluaisin kiittää teitä, hyvä Karl-Heinz Florenz, Euroopan unionin tulevaa ilmastomuutospolitiikkaa koskevasta yksityiskohtaisesta mietinnöstä. On kauheaa, miten maailmanlaajuinen ilmastomuutos vaikuttaa nyt ja vaikuttaa jatkossakin ympäristöömme ja siten terveyteemme ja yhteiskuntaamme. Siksi meidän velvollisuutemme on edetä kohti sellaista poliittista sopimusta, joka auttaa meitä vähentämään tulevaa katastrofia edistäviä tekijöitä.

Siitä lähtien, kun parlamentti huhtikuussa päätti perustaa ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan, neuvottelut EU:n vastauksen yhdentämisestä maailmanlaajuisiin puitteisiin ovat olleet menestyksekkäitä. Meidän on kuitenkin jatkuvasti arvioitava uudelleen huolenaiheitamme vähennystavoitteiden, energiankulutuksen ja maatalouden aseman osalta. Yhteistyöllä voimme ehkä vähentää hiilidioksidipäästöjä ja hidastaa ilmaston lämpenemistä Euroopassa ja koko maailmassa.

Kuten Karl-Heinz Florenz on sanonut, ilmastomuutoksen käsittelemiseksi on useampia kuin yksi tapa, mutta tiedämme, että on oikein aloittaa parannuksista tehokkuudessa ja luonnonvarojen hallinnoinnissa. Globaali ilmastomuutos tuhoaa ympäristöämme, nykyistä elintapaamme ja tulevien sukupolvien mahdollisuuksia. Meidän on tehtävä parhaamme hidastaaksemme tätä prosessia, jos emme pysty pysäyttämään sitä. Kiitan teitä kaikkia.

Jan Mulder (ALDE), kirjallinen. – (NL) Vaikka tämä mietintö saikin tukeni lopullisessa äänestyksessä, se ei estä minua ilmaisemasta vakavaa vastustustani joitakin sen osia kohtaan. En usko, että rehun viljely tehokasta karjankasvatusta varten vaikuttaa kielteisesti ilmastoon. Enkä usko, että ilmastomuutosta koskevan ongelman käsittelemiseksi pitäisi esittää EU:n maaperää koskevaa direktiiviä.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa on koko ajan vaikeampaa rahoittaa investointeja puhtaaseen teknologiaan ja vihreään talouteen, jotka ovat niin välttämättömiä ilmaston lämpenemisen torjunnassa. Siksi haluan liittyä niihin kollegoihini, jotka tukevat tätä mietintöä, ja ehdottaa toimenpiteitä, joilla pyritään lisäämään ”älykkäitä” investointeja, mikä ei ole ratkaisu ainoastaan ilmastokriisiin vaan myös luottokriisiin, koska siinä on mahdollisuudet uusien työpaikkojen luomiseen.

Yksi sellainen toimenpide on komission asetuseräluonnos, josta keskustellaan parlamentissa ja jossa säädetään, että jäsenvaltiot voivat rahoittaa rakenne- ja koheesiorahastoista laajamittaisia julkisia töitä koskevia ohjelmia asuntojen kunnostamiseksi. Tästä voi koitua monia etuja. Pienituloiset perheet voivat esimerkiksi saada taloudellista apua, jolla niitä autetaan ajanmukaistamaan lämmitysjärjestelmänsä, mikä auttaa heitä säästämään huomattavasti ylläpitokustannuksissaan. Tällä toimenpiteellä autetaan myös vähentämään Euroopan energiariippuvuutta, mikä on ensisijainen tavoite Euroopan äskettäin kokeman energiakriisin takia.

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tässä mietinnössä käsitellään ilmastomuutokseen liittyviä tärkeimpiä kysymyksiä, kuten kehotusta vähentää huomattavasti kasvihuonekaasupäästöjä, edistää uusiutuvia energialähteitä ja parantaa energiatehokkuutta.

Olemme tällä hetkellä tilanteessa, jossa ilmastomuutoksen ja ilmaston lämpenemisen seuraukset lähenevät meitä nopeammin kuin aiemmin kuvittelimme. Tämän takia on ehdottoman tärkeää, että ympäristöpolitiikka pysyy EU:n ja yksittäisten jäsenvaltioiden ensisijaisena painopisteenä.

Joulukuussa hyväksytyn ilmasto- ja energiapaketin ansiosta EU on selkeästi johdossa ympäristölainsäädännön osalta, ja se voi kannustaa Euroopan ulkopuolisia maita seuraamaan esimerkkiä ja edistämään politiikkaa, jolla pyritään puuttumaan ilmastomuutokseen.

Meillä ei yksinkertaisesti ole varaa jättää tätä asiaa huomiotta ja odottaa 50 vuotta nähdäksemme mahdolliset seuraukset.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska siinä esitetään tulevan yhdenntetyn ilmastonsuojelupolitiikan ”12 toimintakohdan etenemissuunnitelma”.

Mietinnössä korostetaan, että EU:lle ja muille teollistuneille maille on ryhmänä asetettava keskipitkän aikavälin tavoite kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 25–40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä sekä pitkän aikavälin tavoite niiden vähentämisestä vähintään 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoteen 1990 verrattuna.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja ilmastomuutokseen sopeutumiseksi EU:n tasolla on osoitettava varoja noin 175 miljoonan euron arvosta vuodessa. Tämä sisältää päästökauppajärjestelmästä ja/tai vastaavista jäsenvaltioiden yksityisistä rahastoista saatavista tuloista rahoitetun ilmastorahaston luomisen, jotta voidaan mahdollistaa tulevan ilmastopolitiikan rahoittamisessa vaaditut investoinnit ja solidaarisuus.

Tutkimukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta voidaan varmistaa tieteellinen tuki ”puhtaiden” teknologioiden kehittämiselle ja täytäntöönpanolle. Ympäristöpolitiikkaa on käytettävä mahdollisuutena ilmastomuutoksen vaikutuksiin sopeutumista koskevalle strategialle. Sitä on myös sovellettava asianmukaisesti ja niillä eri aloilla, joilla kamppaillaan kriisin vaikutusten kanssa, luomalla ”vihreitä” työpaikkoja kilpailukykyisiin yrityksiin.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Tähän mennessä Euroopan parlamentissa on esitetty eri vaalikausien aikana 13 päätöslauselmaa ilmastomuutoksesta. Sekä komission että parlamentin ponnisteluista huolimatta tämä asia aiheuttaa edelleen ristiriitoja. Karl-Heinz Florenzin mietinnöllä ei muuteta niiden kantaa, jotka eivät ole vakuuttuneita ihmisen toiminnan ratkaisevasta vaikutuksesta ilmastomuutokseen, johon ovat miljoonien vuosien ajan vaikuttaneet vain luonnonlait.

Toinen ongelma koskee itse ajatusta kaikkien Euroopan maiden yhdenntetystä politiikasta. Koska mietinnössä ei viitata uusien jäsenvaltioiden erityisiin olosuhteisiin tai, mikä on vielä tärkeämpää, niiden vuodesta 1989 alkaen tekemiin ponnisteluihin saastumisen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, yhdenntetystä lähestymistavasta ei voida puhua. Eri mailla on oikeus asettaa erilaiset tavoitteet. Mailla on oltava oikeus valita teknologia, jota ne käyttävät energian saamiseen. Sen suosituksen osalta, että komission on määrättävä sitovasta 20 prosentin tavoitteesta energiatehokkuuden parantamisen osalta, näyttää siltä, että epäilyt kalliin, ulkomaisen energian salamyhkäisestä edistämisestä eivät ole perusteettomia.

Lydie Polfer (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Karl-Heinz Florenzin mietinnön puolesta. Se on erinomainen työ, koska tässä mietinnössä esitetään yksityiskohtaisesti monia toimenpiteitä, joihin on ryhdyttävä niin erilaisilla aloilla kuin energia, biopolttoaineet, energiatehokkuus, liikkuvuus, matkailu, maatalous ja karjankasvatus, maaperän suojelu ja vesitalous sekä jätteiden ja luonnonvarojen käsittely, tulevaisuutta koskevat aiheet, opetus ja koulutus.

Vuonna 2007 huhtikuun 25. päivä perustetun ilmastomuutosta käsittelevän väliaikaisen valiokunnan erinomainen työ on kaukonäköistä, ja sen suositukset ilmastomuutoksen torjunnasta ansaitsevat kaikkien poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen elämään osallistuvien tuen.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) EU:n tulevaa yhdenntettyä ilmastonsuojelupolitiikkaa koskeva keskustelu kattaa valtavan määrän aiheita, ja sen pitäisi ohjata meitä järkevien, toteuttamiskelpoisten ja tieteeseen perustuvien ratkaisujen etsimisessä. Fanaattinen keskustelu, jossa torjutaan kaikki virallisesta versiosta poikkeava tiede, jätetään huomioimatta tieteen tarpeellisuus ja luovutaan tieteelliseen keskusteluun liittyvästä epävarmuudesta, muuttaa tieteen opinkappaleeksi, ja opinkappaleista on hyvin vähän hyötyä politiikan päätöksentekijöille.

Siksi meidän on ensisijaisesti keskityttävä monipuoliseen ja tehokkaaseen energiantuotantoon ja -kulutukseen, joilla voidaan vähentää riippuvuuttamme ja varmistaa elämänlaatu, jota haluamme kaikille, eurooppalaisille ja myös muille kuin eurooppalaisille.

Siksi meillä on edessämme valtava tieteellinen haaste, jossa julkisilla viranomaisilla on velvollisuus asettaa tärkeysjärjestykseen investoinnit tutkimukseen ja kehitykseen, ja erityisesti, jos ne ovat myös itse markkinoiden toimijoita, edistää kannattavien markkinoiden luomista energiatehokkaammille tuotteille. Ilmastomuutos vaatii meitä ottamaan kehityksessä askelen eteenpäin, ei taaksepäin. Yritetään.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) EU:n asettamat tavoitteet koordinoitun vähentämisen toteuttamisesta ovat olennaisia, jos halutaan, että ympäristömme muuttuu vastaavasti paremmaksi.

Äänestin, jotta tämän koordinoinnin rakennetta parannetaan käyttämällä monia lähteitä – mukaan luettuna turvallisesta ydinenergian tuotannosta johtuva hyödylliset vaikutukset – joita kaikkia on tarkasteltava kansallisista tarkastuskeskuksista saatujen tietojen ja teknologian muutosten perusteella.

Koska rahoitus on välttämätöntä, myös minä äänestin sen puolesta, että päästökauppajärjestelmän huutokauppaa käytetään kattamaan kaikkien tarvittavien muutosten kustannukset. Tähän sisältyy investointi uuteen teknologiaan.

Lentoliikenteen päästökauppajärjestelmä on jatkossa edelleen asianmukainen tapa edetä, vaikka sillä saattaakin olla vain rajalliset vaikutukset.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – Keskustelu yhdenmetystä ilmastomuutospolitiikasta on olennaista, jos haluamme leikata hiilidioksidipäästöjä 50 prosentilla vuoteen 2050 mennessä.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin Karl-Heinz Florenzin mietinnön ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmetyä ilmastonsuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia” puolesta. Mietintö laadittiin ilmastomuutosta käsittelevässä väliaikaisessa valiokunnassa, joka nimitettiin kesäkuussa 2007.

Mietinnössä on erityinen luettelo suosituksista, jotka koskevat hiilidioksidipäästöjen vähentämistä ja jotka yhteisön elinten (pääasiassa Euroopan komission) ja jäsenvaltioiden on määrä toteuttaa. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on myös välttämätöntä ryhtyä toimenpiteisiin paikallistasolla.

Muutokset ilmastossamme ovat äkillisiä, ja niillä on vakavia kielteisiä seurauksia. EU:n ja teollistuneiden maiden pitäisi hyväksyä tavoite kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 25–40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ja pitkän aikavälin tavoite niiden vähentämisestä 80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä vuoteen 1990 verrattuna.

Muut mietinnön sisältämät suositukset sisälsivät kumppanuuden ja yhteistyön Välimeren alueella sijaitsevien kolmansien maiden kanssa aurinkoenergian tuotannon alalla, jotta nettoenergia on nolla uusissa asuinrakennuksissa vuoteen 2015 mennessä ja kaikissa muissa rakennuksissa vuoteen 2020 mennessä ja että kunnostetut rakennukset on sisällytettävä tähän tavoitteeseen pitkällä aikavälillä. Suunnitelmaan kuuluu myös Euroopan uusiutuvan energian yhteisön luominen, minkä tarkoituksen on tukea tutkimus- ja kehitystoimia uusien uraauurtavien teknologioiden kehittämiseksi.

Thomas Ulmer (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Äänestin tyhjää ilmastomuutosta koskevasta mietinnöstä. Se ei tarkoita, että minun mielestäni koko mietintö olisi huono. Siinä kuitenkin yhdistetään asianmukaista tieteellistä tietoa ja valheellista polemiikkaa. Kaikki valiokunnan tekemä työ oli yksipuolista ja monia tieteellisiä lausuntoja ei otettu huomioon. Tällä perusteella ei ole mahdollista saada aikaan tasapainoista mietintöä. Valitettavasti tällainen lähestymistapa on yleistynyt Euroopan parlamentin vaalien lähestyessä.

– Mietintö: Claudio Fava (A6-0026/2009)

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Claudio Favan laittomien maahanmuuttajien työnantajiin kohdistettavia seuraamuksia koskevasta direktiiviluonnoksesta laatiman mietinnön puolesta.

Komission lukujen mukaan 4,5–8 miljoonaa kolmansien maiden kansalaista elää laittomasti Euroopan unionissa, ja he ovat siksi suotuisia kohteita häikäilemättömille työnantajille, jotka haluavat hyötyä laittomasta työvoimasta.

On ehdottoman tärkeää, että korostamme näitä käytäntöjä, jotka eivät ole sellaisen Euroopan arvoisia, jossa perusihmisoikeuksien kunnioitusta pitäisi soveltaa jokaiseen ihmiseen. Viimeinkin on aika korostaa niiden vastuuta, jotka hyötyvät näistä erityisen heikossa asemassa olevista ihmisistä. Meidän on lopetettava uhrien kriminalisointi leimaamalla laittomia maahanmuuttajia. Puolustamiemme toimenpiteiden osalta kyse ei ole ainoastaan epärehellisten pomojen rankaisemisesta vaan myös ammattijärjestöjen edustusoikeuden kaltaisten tiettyjen yhteiskunnallisten oikeuksien puolustamisesta.

Meidän ei pitäisi kuitenkaan julistaa voittoa liian pian, koska seuraamusten uhka ei riitä, vaan meillä on mieluummin oltava käytössämme tarvittavat oikeudelliset valvontavälineet. Vain sitten voimme panna täytäntöön tehokkaan yhteisen maahanmuuttopolitiikan.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentti on tänään äänestänyt Claudio Favan (Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä, Italia) mietinnöstä (A6-0026/2009), joka koskee EU:ssa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden työntantajia koskevia seurauksia.

Koska mietinnössä säädetään jäsenvaltioiden vastuusta seuraamusten säätämisestä rikosoikeuden nojalla, me Ruotsin sosialidemokraatit olemme päättäneet olla antamatta sille tukeamme.

Gérard Deprez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Tuin Claudio Favan mietintöä, jota käytämme säätääksemme ankarampia rangaistuksia niitä työntekijöitä kohtaan, jotka käyttävät laitonta työvoimaa.

Sakkoihin pitäisi tästä alkaen kuulua kustannukset työntekijöiden palauttamisesta alkuperämaihinsa ja maksamattomista maksuista (palkat, verot ja sosiaalimaksut). Muut ehdotetut seuraamukset vaihtelevat julkisten etuuksien poistamisesta väliaikaiseen tai pysyvään toiminnan lopettamiseen.

Korostetaan järjestelmän kolmea tärkeintä kohtaa: ensinnäkin häikäilemättömille tai epärehelliselle työntantajille annettu viesti säätämällä seuraamuksista laittoman työvoiman hyväksikäytön vakavimmissa tapauksissa, kuten alaikäisten palvelukseen ottamisesta erityisesti epäsovivissa työoloissa tai kun työntekijä on ihmiskaupan uhri. Seuraavaksi, mahdollisuus löysempiin määräyksiin yksittäisten henkilöiden osalta, jos yksityiset työolot ovat kunnossa. Lopuksi, alihankintaketjuun osallistuvien yritysten vastuu, jos voidaan osoittaa, että ne tiesivät, että alihankkija on ottanut palvelukseensa laittomia maahanmuuttajia.

Lopuksi, emme saa unohtaa, että tässä on kyse vähimmäisvaatimuksista (kaikki valtiot voivat vapaasti säätää enemmän seuraamuksia työntekijöille ja laittomien maahanmuuttajien suojaksi) ja että joka kolmas vuosi pidettäviä tarkistuksia koskevan lausekkeen nojalla voimme mukauttaa tavoitettamme kokemuksen perusteella.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kollegamme laatima mietintö on ensimmäinen askel laittoman työnteon torjumiseksi ja rajatylittävän rikollisuuden yhden vakavimman osan vähentämiseksi. Tähän asti maiden politiikassa on keskitytty enemmän siihen, miten estetään laittomia maahanmuuttajia pääsemästä työmarkkinoille, mutta tästä lähtien puutummme ongelmaan alusta alkaen rankaisemalla työntantajia, jotka hyötyvät laittomien maahanmuuttajien heikosta asemasta.

Suurin osa näistä työntekijöistä työskentelee maatalousalalla, ja lukemattomissa tapauksissa olosuhteet, joita nämä ihmiset joutuvat sietämään, ovat epäinhimillisiä, ja hyvin usein palkkaa ei makseta. Ehdottamillamme asetuksilla ei ainoastaan rangaista työntantajia vaan varmistetaan myös, että työntekijät saavat kaikki heille kuuluvat palkat. Tarvitsimme tällaisia säännöksiä laatiaksemme yleiset asetukset yhteisön tasolla työntantajien rankaisemiseksi, koska useimmissa tapauksissa rajatylittävät ihmiskaupan verkostot toimittavat ihmisiä tasaisena virtana.

Tätä mietintöä ei pidä tulkita niin, että EU:n rajat aiotaan sulkea, vaan yhteisön suosituimmuusperiaatteen vahvistamisena. Jäsenvaltioiden enemmistön väestörakenne mielessä pitäen meidän on pidettävä työmarkkinoiden rajat avoinna, mutta sillä edellytyksellä, että työntekijöiden virta on laillinen ja että tulijat sopivat yhteisön tarpeisiin.

Patrick Gaubert (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Olen iloinen, että hyvin suurella enemmistöllä hyväksyttiin direktiiviluonnos, jonka merkitys laittoman maahanmuuton torjunnassa on perustavanlaatuinen ja joka on olennainen yhteisen yleisen maahanmuuttopolitiikan täytäntöönpanolle.

Laiton työnteke on pääasiallinen vetovoimatekijä niille tuhansille miehille ja naisille, jotka ylittävät rajamme joka päivä kuvitellessaan, että he löytävät ihmisarvoisen työn ruokkiakseen perheensä. Todellisuudessa heistä tulee vain orjia tietyille työntantajille, jotka hyödyntävät ja käyttävät hyväksi heidän heikkoa asemaansa ja tietämättömyyttään oikeuksistaan käyttääkseen heitä hyväksi ja käyttääkseen heitä halpana työvoimana.

Tällä direktiivillä lähetetään kaksinkertainen viesti: toinen petoksellisille työntantajille, jotka eivät enää pysty käyttämään tilannetta rankaisematta hyväksi, ja toinen mahdollisille laittomille maahanmuuttajille, joiden määrää yritetään rajoittaa lailliseen työhön pääsyä koskevilla tiukemmilla ehdoilla.

Neuvoston kanssa neuvoteltu kompromissi on tyydyttävä, ja voidaan vain toivoa, että jäsenvaltiot panevat tämän direktiivin nopeasti täytäntöön, jotta voidaan lopettaa tämä haavoittuvuus, josta tuhannet ihmiset Euroopassa kärsivät.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Voimme vain tukea laittomien työntekijöiden työnteon yleistä kieltoa laittoman maahanmuuton rajoittamiseksi. Samoin voimme vain tukea seuraamuksia niille työnantajille, jotka turvautuvat tällaiseen työvoimaan käyttäkseen sitä usein hyväksi, sillä he ovat vain uuden ajan orjakauppiaita.

Minulla on kuitenkin joitakin varauksia. Jälleen kerran Euroopan unioni hyödyntää yhteisön lainsäädäntöön (ensimmäiseen pilariin) perustuvaa asiaa laajentaakseen toimivaltaansa jäsenvaltioiden rikosoikeuden yhtenäistämisen osalta, huomattavana poikkeuksena Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta, sillä ne ovat käyttäneet perustamissopimuksilla tunnustettua osallistumattomuuttaan.

Sitten muistutan, mitä tapahtui Ranskassa Neuillyssä sijaitsevan presidentti Sarkozyn suosiman muodikkaan ravintolan lakon jälkeen: johtajat väittivät olevansa liian jäykkien työmarkkinoiden uhreja tai suojelevansa työvoimaa, jolle he maksoivat lainmukaisen vähimmäispalkan, ja laillisen aseman hankkimisesta työn kautta tuli helppoa laittomille maahanmuuttajille – tilanne, jota tällä direktiivillä edistetään entisestään lupaamalla sellaisten henkilöiden laillistamista, jotka ilmoittavat hyväksikäyttötapauksista.

Pelkään, että todellisuudessa maissa, jotka ovat tässä yhteydessä yhtä löyhiä kuin Ranska, kaikella tällä ei rajoiteta laittoman maahanmuuton tulvaa.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Tällä mietinnöllä on erilaisia ansioita.

Ensimmäinen on se, että sillä on valistustavoite. Siinä todetaan se hälyttävä tosiasia, että laitton maahanmuutto lisääntyy Euroopassa, komission omien lukujen mukaan maahanmuutto on arviolta 4,5–8 miljoonaa, ja siinä eritellään talouden alat, joille laitton työvoima on keskittynyt eniten: rakennusala, maatalous, siivous sekä hotelli- ja ravintola-ala.

Toinen ansio on se, että siinä tehostetaan pimeän työn torjuntaa erityisesti ottamalla käyttöön taloudelliset ja rikosoikeudelliset seuraamukset laittomien maahanmuuttajien työnantajille.

Valitettavasti mietinnössä on myös paljon rajoitteita. Siinä ei mainita mitään toimenpiteistä näiden laittoman maahanmuuton epäsäännöllisten tulvien pysäyttämiseksi. Sisärajojen valvonnan ottamista uudelleen käyttöön ei edes harkita.

Sosiaalisen ja taloudellisen kriisin sekä jyrkästi kasvavan työttömyyden aikana Euroopan unionin jäsenvaltioiden ensisijainen välttämättömyys on lisäksi niiden omien työpaikkojen suojeleminen, joten on elintärkeää panna täytäntöön sosiaalista protektionismia koskevat kansallisen tason ja Euroopan tason politiikat. Meidän on varattava työpaikat ranskalaisille Ranskassa ja eurooppalaisille Euroopassa. Siinä on kyse kansallisen ja eurooppalaisen suosituimmuus- ja suojeluperiaatteen soveltamisesta ensisijaisena edellytyksenä Euroopan unionin jäsenvaltioiden taloudelliselle ja sosiaaliselle elpymiselle.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän Claudio Favan maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä laatiman mietinnön puolesta.

Meidän on lopetettava laittomien maahanmuuttajien työhön ottaminen sekä heidän suojelemisekseen hyväksikäytöltä että kyseessä olevan maan talouden vahingoittumisen estämiseksi.

Tärkein asia on se, että ei rangaista kolmansista maista tulevia laittomia työntekijöitä, vaan säädetään seuraamuksista heidän työnantajilleen, jotka ovat vahvemmassa asemassa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen sitä, että maassa laittomasti oleskelevien maahanmuuttajien työnantajiin kohdistettavat seuraamukset otetaan käyttöön ja että niitä valvotaan. Tämä mietintö sisältää vähimmäissäännöt työnantajiin kohdistettavista rikosoikeudellisista seuraamuksista, ja tarkastuksia on tehtävä aloilla, jotka ovat alttiimpia hyväksikäytölle, vaikka meitä Skotlannissa jo suojellaankin vuonna 2006 maahanmuutosta, turvapaikasta ja kansallisuudesta annetulla asetuksella.

Lydie Polfer (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä direktiiviluonnosta, jossa puututaan laittoman maahanmuuton laajalle levinneeseen uhkaan, joka usein aiheuttaa hyväksikäyttöä. Euroopan unionissa on itse asiassa 4,5–8 miljoonaa laitonta maahanmuuttajaa työskentelemässä rakennusallalla, maataloudessa, hotellialalla ja muilla aloilla. Meidän on vahvistettava laittoman maahanmuuton torjuntaa ottamalla käyttöön erilaisia seuraamuksia näiden laittomien maahanmuuttajien työnantajia kohtaan EU:n tasolla.

Kyse on itse asiassa siitä, että annetaan yritykselle vastuullisuuden tunne ja edistetään siten laittoman maahanmuuton torjunnan vahvistamista.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen, että Euroopan parlamentti on tänään suurella enemmistöllä hyväksynyt direktiiviluonnoksen, jolla pyritään säätämään seuraamuksista laittomien maahanmuuttajien työnantajille.

Tämä ”seuraamusdirektiivi” sopii EU:n laittoman maahanmuuton torjuntastrategiaan, johon kuuluu ”sininen kortti”, jolla edistetään valikoivaa maahanmuuttoa, ja ”palauttamisdirektiivi”.

Pimeä työ on uhka Euroopan taloudelle, etenkin nyt nykyisen talouskriisin puitteissa.

EU näyttää edelleen olevan ihmemaa monen laittoman maahanmuuttajan mielestä, he löytävät täältä usein työtä ja elämänlaatua, joita he eivät voi omassa maassaan löytää.

Arvioidaan, että EU:ssa elää laittomasti noin 4,5–8 miljoonaa kolmannen maan kansalaista, jotka yleensä löytävät työtä rakennuslalla, maataloudessa, kotitaloustöissä ja hotellialalla. He tekevät huonosti palkattua työtä, johon usein liittyy hyväksikäyttöä.

Häikäilemättömät työnantajat hyötyvät näistä laittomista työntekijöistä, jotka ovat valmiita työskentelemään hyvin pienillä palkoilla ja vaarallisissa oloissa.

Tämän päivän äänestyksen ansiosta laittomien maahanmuuttajien työhön ottaminen on tästä lähin työnantajille kallista ja saattaa jopa viedä heidät vankilaan.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Claudio Favan maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä laatiman mietinnön puolesta. Jaan esittelijän esittämän huolen tämän ilmiön sosiaalisista seurauksista ja hyväksikäytölle alttiista oloista, joissa nämä maahanmuuttajat työskentelevät.

Häikäilemättömät työnantajat käyttävät laittomia maahanmuuttajia täyttääkseen huonosti palkatut ja vähäistä ammattitaitoa vaativat työpaikat, joita kukaan muu ei halua. Laitonta työtä olisi myös pidettävä ei sen vähempänä kuin yhteiskunnallisena pahuutena, koska se voi huonontaa palkkoja ja työoloja sekä häiritä liikeyritysten välistä kilpailua. Siksi kiitän Claudio Favan aloitetta, jolla pyritään suojelemaan näiden heikossa asemassa olevien ihmisten oikeuksia.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Komission ehdotus direktiiviksi ja siihen liittyvä Euroopan parlamentin mietintö maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä ovat tekopyhyyden ja petoksen muistomerkki. Todellisena tavoitteena ei ole seuraamusten säätäminen niitä työnantajia kohtaan, jotka käyttävät raa’asti hyväksi maahanmuuttajatyöntekijöitä. Tavoitteena on päinvastoin maahanmuuttajien rankaiseminen, pidättäminen ja karkottaminen väkivaltaisesti alkuperämaihinsa. Tämä on yksi monista toimista EU:n maahanmuuton vastaisessa politiikassa, kuten ”maahanmuuttosopimuksessa” ilmaistaan, ja se seuraa pahamaaineista ”häpeädirektiiviä”, jolla säädetään laittomien maahanmuuttajien 18 kuukauden pituisesta säilöönnotosta, karkottamisesta ja viiden vuoden kiellosta saapua EU:n alueelle.

Täysin samaan suuntaan kulkevilla direktiiviehdotuksella ja Euroopan parlamentin mietinnöllä itse asiassa vahvistetaan maahanmuuttajiin kohdistettuja sortotoimenpiteitä, järjestetään metodisesti heidän sosiaalinen syrjäytymisensä ja tehdään pääomalle vielä helpommaksi heidän raakalaismainen hyväksikäyttönsä.

Kreikan kommunistinen puolue äänestää sekä mietintöä että komission direktiiviehdotusta vastaan.

Se tukee maahanmuuttajien oikeudenmukaisia vaatimuksia, heidän laillistamistaan, pimeän ja ilmoittamattoman työn poistamista, palkkojen nostoa, samaa palkkaa samasta työstä ja sosiaalisten oikeuksien ja kansalaisoikeuksien täysimääräistä turvaamista.

– Päätöslauselmaesitys: (B6-0062/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin energiatehokkuuden parantamisesta tieto- ja viestintäteknologian avulla laaditun päätöslauselmaesityksen puolesta, koska mielestäni tieto- ja viestintäteknologialla on ratkaiseva tehtävä energiatehokkuuden parantamisessa ja koska se voi johtaa arvioituihin 50 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöjen vähennyksiin vuodessa.

Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä täysimääräisesti tieto- ja viestintäteknologian tarjoamia mahdollisuuksia, jotta ne voivat saavuttaa ilmasto- ja energiapaketissa asetetut tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä vähintään 20 prosentilla, uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian lisäämisestä

20 prosenttiin ja 20 prosentin parannusten saavuttamisesta energiatehokkuudessa Euroopan unionissa vuoteen 2020 mennessä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tämän parlamentin ryhmäämme kuuluvan tšekkiläisen jäsenen laatiman mietinnön puolesta, koska mielestämme siinä käsitellään erittäin merkittävää aihetta: energiatehokkuuden parantamista tieto- ja viestintäteknologian avulla koskevaa haastetta. Kyseinen teknologia voisi olla liikkeellepaneva voima suuremmassa tuottavuudessa, kasvussa ja kustannusten vähentämisessä, joilla edistetään kilpailukykyä, kestäväää kehitystä ja EU:n kansalaisten elämänlaadun parantamista. Siksi olemme samaa mieltä ehdotuksesta esittää tuleville neuvoston puheenjohtajavaltioille, että ne ottaisivat toimikautensa yhdeksi painopistealueeksi tieto- ja viestintäteknologian ja sen merkityksen ilmastomuutoksen torjunnalle ja siihen mukautumiselle.

Meistä on myös tärkeää, että kaikilla päätöksentekotasoilla on vielä entistä ponneikkaammin käytettävä saatavilla olevia rahoitusvälineitä, jotta uusia energiatehokkuutta parantavia tieto- ja viestintäteknologiaan perustuvia sovelluksia voitaisiin ottaa käyttöön.

Ottaen huomioon viiveen älykkäitä tieto- ja viestintäteknologian ratkaisuja koskevan järjestelmällisen lähestymistavan hyväksymisessä on tärkeää tiedottaa niistä korostamalla erityisesti päästöjen vähentämistä kaupunkikehityksessä, varsinkin kehittämällä älykkäitä rakennuksia, katuvalaistusratkaisuja ja siirto- ja jakeluverkkoja sekä liikenteen reaaliaikaisen organisoinnin avulla.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Tuin päätöslauselmaa energiatehokkuuden parantamisesta tieto- ja viestintäteknologian avulla.

Tieto- ja viestintäteknologiasta pitäisi kehittyä tulevaisuuden ratkaisu käytännössä kaikille energiaa kuluttaville laitteille, ja sen pitäisi auttaa saavuttamaan huomattavia säästöjä energiankulutuksen osalta. Sellaiseen toimintaan ryhtymättä jättäminen voisi johtaa huomattavaan kasvuun energian kysynnässä jo muutaman seuraavan vuoden aikana (noin 25 prosenttia neljän vuoden aikana).

Suurimmat säästöt voisivat olla mahdollisia sähköntuotantoa ja -siirtoa käsittelevillä aloilla. Tehokkuuden pitäisi lisääntyä noin 40 prosentilla energiantuotannon alalla ja noin kymmenellä prosentilla energianjakelun alalla. Tieto- ja viestintäteknologialla edistetään myös energiaverkon parempaa hallintaa sekä helpotetaan uusiutuvien energialähteiden yhdistämistä. Tieto- ja viestintäteknologian soveltamisen ansiosta on mahdollista saada huomattavia säästöjä rakennusten lämmityksen, ilmastoinnin ja valaistuksen osalta. Kaikki tämä edistää hiilidioksidipäästöjen todellista vähentämistä sekä energiayksiköissä että yleisesti.

Tämä teknologia mukaan luettuna itse osat sekä mikro- ja nanoelektronijärjestelmät ja monet nykyaikaiset tekniset lähestymistavat (esimerkiksi fotonikka) lisäävät kilpailukykyä ja luovat uusia mahdollisuuksia liikeyrityksille ja työmarkkinoille.

Energiatehokkuuden lisäämiseen kuuluu energiankulutuksen vähentäminen tuotanto-, siirto- ja jakeluvaiheiden aikana sekä loppukuluttajan osalta. Koska tämä saavutetaan sellaisilla muutoksilla tekniikassa ja käytöksessä sekä taloudessa, joilla pyritään varmistamaan mukavuuden ja palvelun samanlaisen tason säilyminen, nykyaikainen tieto- ja viestintäteknologia pitäisi panna täytäntöön mahdollisimman laajasti.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin energiatehokkuuden parantamisesta tieto- ja viestintäteknologian avulla laaditun päätöslauselman puolesta.

Väittäisin itse asiassa, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä koskevan tavoitteen ohella meidän on myös sitouduttava parantamaan energiatehokkuutta 20 prosentilla samana aikana. Tämän takia tuen annettua esitystä, jolla pyritään esimerkiksi esittelyhankkeiden avulla lisäämään tietoisuutta tieto- ja viestintäteknologian merkityksestä energiatehokkuuden parantamisessa EU:n taloudessa. Kyseinen teknologia on liikkeellepaneva voima suuremmassa tuottavuudessa, kasvussa ja kustannusten vähentämisessä, joilla edistetään kilpailukykyä, kestäväää kehitystä ja EU:n kansalaisten elämänlaadun parantamista.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin energiatehokkuutta koskevan ongelman ratkaisusta tieto- ja viestintäteknologian avulla laaditun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, koska uskon lujasti, että tämä teknologia voi tarjota toteuttamiskelpoisia ratkaisuja tähän ongelmaan.

Energiatehokkuus on erittäin tärkeä aihe, koska olemme kaikki hyvin tietoisia siitä, että luonnonvarat, joista saamme energiamme, vähenevät koko ajan ja loppuvat jossain vaiheessa. Siksi minun mielestäni kaikki teknologiat, joita voidaan käyttää energiatehokkuuden saavuttamiseksi, hyödyttävät koko yhteiskuntaa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin energiavarmuutta koskeva kysymys on nostettu monesti tässä parlamentissa esiin ja erityisesti uusien jäsenvaltioiden edustajat ovat tehneet niin.

Viime viikkoina moniin jäsenvaltioihin vaikuttanut kriisi on osoittanut selkeästi, miten todellinen vaara oman kaasuhuoltomme katkaiseminen on ja miten huonosti olemme valmistautuneet käsittelemään seurauksia.

Euroopan on lopulta alettava osoittaa yhteenkuuluvuutta ajatuksissaan ja toimissaan. Meidän on rakennettava sopiva siirtoinfrastruktuuri, luotava tukimekanismeja maille, joilla ei ole raaka-ainevaroja ja monipuolistettava lähteitä, joista niitä saamme. Meidän on etsittävä vaihtoehtoisia kaasulähteitä ja luotava järjestelmä energian säästöä ja kaasunkulutuksemme tehostamista varten.

Tiedän, että nämä kohdat on nostettu esiin monta kertaa aiemmin, mutta mitä se hyödyttää, jos olemme edelleen jumissa piirustuslaudalla?

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Energiatehokkuuden merkitystä ja sen panosta ilmastonmuutosta koskevien tavoitteiden saavuttamisessa ei voi aliarvioida. Energiatehokkuusohjelmat voivat luoda työpaikkoja.

– Päätöslauselmaesitys: (RC-B6-0066/2009)

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän Guantanamon pidätyskeskuksen vankien palauttamisesta ja uudelleensijoittamisesta laaditun päätöslauselmaesityksen puolesta.

Minusta näyttää, että Eurooppa voi vain onnitella presidentti Obamaa päätöksestä sulkea pidätyskeskus, mikä on jotain sellaista, mitä monet meistä ovat vaatineet monia vuosia. Siksi tämä näyttää minusta hyvältä tilaisuudelta vastata Yhdysvaltojen pyyntöön esittämällä yhteinen kanta Euroopan unionin arvojen mukaisesti.

On olennaista, että pystymme panemaan myös omat asiatamme kuntoon omien rajojemme sisällä ja että niille eurooppalaisille valtioille, jotka ovat antaneet CIA:n kuljettaa salaisesti vankeja, tehdään puolestaan niiden vastuu selväksi.

Niels Busk, Anne E. Jensen ja Karin Riis-Jørgensen (ALDE), kirjallinen. – (DA) Tanskan liberaalipuolueen Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät Guantanamon pidätyskeskuksen vankien palauttamisesta ja uudelleensijoittamisesta laaditun päätöslauselmaa 4 kohtaa vastaan, koska meidän mielestämme on yksittäisten jäsenvaltioiden riippumaton oikeus päättää, ottavatko ne Guantanamon vankeja vastaan, mikäli Yhdysvaltain hallinto sitä pyytää.

Me kannatamme tietysti sitä, että jäsenvaltiot kuulevat toisiaan mahdollisista vaikutuksista yleiseen turvallisuuteen koko EU:ssa, mikäli jäsenvaltiot haluavat ottaa vankeja vastaan.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Guantanamon vankilasta tuli monelle Euroopan parlamentin jäsenelle keppi Yhdysvaltojen lyömiseen. Minä olen henkilökohtaisesti kiitollinen siitä, että Yhdysvallat kantoi jälleen epäsuhtaisen vastuun Euroopan suojelemisesta terrorismilta.

Hyväksyn kuitenkin sen, että Guantanamon vankila pitäisi sulkea. Se ei johdu siitä, että mielestäni väkivaltaisia terroristeja ei pitäisi sulkea vankilaan, itse asiassa aivan päinvastoin. Mutta vihollisen taistelijoitten pidätystä koskevat oikeudelliset ongelmat on selkeästi ratkaistava, ja paras tapa tehdä se, on Camp X-Ray -leirin sulkeminen.

Niin paljon kuin ihailenkin ja tuen Yhdysvaltoja, on sanottava, että Guantanamon vangit ovat ensisijaisesti Yhdysvaltojen vastuulla, eivät meidän. Heidät otettiin kiinni tai pidätettiin Yhdysvaltojen komennossa, ja siksi heitä pitäisi syyttää ja heidät pitäisi vangita väitetyistä rikoksista Yhdysvaltoja vastaan, Yhdysvaltain lainsäädännön nojalla Yhdysvaltojen alueella.

En tue ajatusta siitä, että EU:n jäsenvaltiot ottaisivat vastuuta näistä äärimmäisen vaarallisista terroristeista. En myöskään kuitenkaan usko, että EU:n pitäisi kertoa jäsenvaltioille, mitä tässä suhteessa on tehtävä.

Siksi äänestin tyhjää tämän päätöslauselman kohdalla.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Meidän on oltava hyvin huolellisia tehdessämme päätöksiä, kuten tässä päätöslauselmassa esitettyjä päätöksiä. Emme voi vain avata syliämme ja toivottaa kaikki Guantanamosta vapautetut tervetulleiksi. Taatessamme entisten vankien ihmisarvoisen kohtelun meidän on varmistettava,

että he ovat syyttömiä ilman varteenotettavaa epäilyä ennen kuin mitään päätöksiä tehdään. Yksikin huono-onninen päätös voi olla kohtalokas, jos emme ole äärimmäisen tarkkaavaisia.

Chris Davies (ALDE), kirjallinen. – (EN) Pidän päätöstä Guantanamon sulkemisesta myönteisenä, mutta olen kuitenkin huolestunut Euroopan maiden halukkuudesta ottaa vastaan entisiä vankeja, joilla saattaa edelleen olla yhteyksiä terroristeihin. Koska EU:ssa on voimassa ihmisten vapaata liikkumista koskeva politiikka, EU:n yhden jäsenvaltion toimilla voi olla seurauksia muille, kun meillä jo on monimutkaisia terrorismiongelmia. Valmiuttamme karkottaa terroristiksi epäilty rajoitetaan lisäksi kansainvälisillä yleissopimuksilla kuten ECHR:llä, jonka tarkistaminen on myöhässä.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä päätöslauselmaa, jossa pidetään myönteisenä presidentti Obaman päätöstä sulkea Guantanamon pidätyskeskus sekä hänen muita merkittäviä siihen liittyviä asetuksiaan, muistutetaan, että päävastuu tämän keskuksen sulkemisprosessista ja sen vankien tulevaisuudesta on Yhdysvalloilla, kehoitetaan kuitenkin jäsenvaltioita vastaamaan myönteisesti kaikkiin Yhdysvaltojen pyyntöihin tuesta Guantanamon vankien sijoittamisessa Euroopan unioniin, jotta siten kaikille tarjottaisiin oikeudenmukainen ja inhimillinen kohtelu ja vahvistettaisiin kansainvälistä oikeutta.

Olen kuitenkin syvästi huolissani raporteista, joiden mukaan Obaman hallitus aikoo pitää voimassa luovuttamiskäytännön.

Edite Estrela ja Armando França (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatimme äänestyksessä Euroopan parlamentin yhteistä päätöslauselmaesitystä, joka koskee mahdollisuutta ottaa vastaan Guantanamon vankeja, joita ei ole syytetty rikoksista, koska mielestämme EU:n yhteistyö on olennaista kansainvälisen oikeuden vahvistamiseksi ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että Guantanamon vangit saavat oikeudenmukaisen ja puolueettoman kohtelun.

Siksi pidämme Portugalin hallituksen aloitetta ja halukkuutta tehdä yhteistyötä Yhdysvaltain hallinnon kanssa Guantanamon pidätyskeskuksen sulkemisprosessissa esimerkkinä, jota muiden jäsenvaltioiden on seurattava Yhdysvaltojen tukemiseksi tämän monimutkaisen ongelman ratkaisemisessa ihmisoikeuksia ja kansainvälisen oikeuden sääntöjä kunnioittaen.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tätä yhteistä päätöslauselmaesitystä vastaan. Johdanto-osan D kappaleen (kolmas alakohta) ja F kappaleen perusteella on minun mielestäni mahdotonta hyväksyä, että EU:n pitäisi kannustaa jäsenvaltioitaan olemaan valmiina ottamaan vastaan Guantanamosta vapautettuja vankeja vastauksena Portugalin ulkoasiainministerin ajattelemattomaan ja demagogiseen ehdotukseen.

Meidän ei itse asiassa pitäisi missään oloissa sallia EU:n jäsenvaltioiden ottaa vastaan vankeja, joiden uskotaan olevan "turvallisuusuhkia" (johdanto-osan D kappale), emmekä saisi unohtaa ennakkotapausta eli että 61 entistä Guantanamon vankia on syyllistynyt terrorismiin vapauttamisensa jälkeen.

Koska on mahdotonta tehdä varmasti ero niiden välillä, jotka ovat turvallisuusuhka, ja niiden välillä, jotka eivät ole, on selvää, että ennalta varautumisen periaatetta ei pitäisi soveltaa pelkästään REACH-asetuksen puitteissa.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Vaikka yhteinen päätöslauselmaesitys sisältää tiettyjä kohtia, joita pidämme myönteisinä, erityisesti, kun siinä todetaan, että "päävastuu koko Guantanamon pidätyskeskuksen sulkemisprosessista ja sen vankien tulevaisuudesta on Yhdysvalloilla", siinä ei tarkenneta oloja, joissa meidän pitäisi tarkastella kyseessä olevaa äärimmäisen vakavaa humanitaarista tilannetta.

Kuten olemme korostaneet aiemmin, vastustamme kaikkia maiden välisiä tai Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisiä sopimuksia Guantanamossa pidettyjen vankien siirrosta. Se ei tarkoita, että yksittäisten henkilöiden vapaasti ilmaisemia päätöksiä ja pyyntöjä, erityisesti turvapaikasta Portugalissa, ei pitäisi käsitellä kansallista itsemääräämisoikeutta, Portugalin tasavallan perustuslakia ja kansainvälistä oikeutta kunnioittaen.

Päätöslauselmassa kuitenkin

– jätetään ilmoittamatta se, että Yhdysvaltain uusi hallinto ei ole kyseenalaistanut kansalaisten pidättämistä ja laitonta siirtämistä, ja

– jätetään täysin huomioimatta se, että on paljastettava koko totuus kansainvälisen oikeuden ja ihmisoikeuksien loukkauksista, joita tehtiin osana niin sanottua terrorismin vastaista sotaa, mukaan luettuna

monien EU:n jäsenvaltioiden hallitusten vastuu niiden maiden ilmatilan ja alueen käytöstä laittomasti pidätettyjen vankien luovuttamiseen ja kuljetukseen.

Ona Juknevičienė (ALDE), kirjallinen. – (LT) Onnittelien ja tuen lämpimästi Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman päätöstä aloittaa Guantanamoon pidätyskeskuksen sulkeminen. Se on tärkeä askel kohti uutta alkua Yhdysvaltain politiikassa. Olen varma, että kaikki EU:n jäsenvaltiot tukevat sellaista Yhdysvaltojen politiikkaa ja vastaavat presidentti Obaman kehotukseen yhteistyöstä tai auttavat vapautettuja vankeja koskevan kysymyksen ratkaisemisessa, jos hän sitä pyytää. Äänestin kuitenkin sitä päätöslauselman kohtaa vastaan, jossa kehoitetaan jäsenvaltioita "valmistautumaan vastaanottamaan Guantanamoon vankeja", koska mielestäni yhteisön kunkin jäsenvaltion pitäisi päättää tästä kysymyksestä itsenäisesti. En epäile yhtään, että kun niillä on edessään konkreettinen tapaus, ne kaikki vastaavat myönteisesti ja tarjoavat tukea Yhdysvaltain hallinnolle. Se edustaa kuitenkin niiden omaa valintaa ja hyvää tahtoa, ja siinä kunnioitetaan humanitaarisia ja kansainvälisiä oikeudellisia normeja.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kreikan kommunistisen puolueen Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät tätä Euroopan parlamentin poliittisten puolueiden laatimaa päätöslauselmaesitystä vastaan. Siinä vaaditaan vapauttamaan välittömästi kaikki Yhdysvaltojen mielivaltaisesti pidättämät ja Guantanamoon tukikohdassa pitämät vangit ja sulkemaan välittömästi ja lopullisesti tukikohta, jota he myös laittomasti ylläpitävät Kuuban maaperällä vastoin Kuuban kansan ja sen hallituksen tahtoa.

Sen lisäksi päätöslauselmassa kehoitetaan järjestämään "oikeudenmukainen oikeudenkäynti" kaikille, joita vastaan Yhdysvalloilla on mielestään todisteita, ja kehoitetaan EU:n jäsenvaltioita vastaanottamaan vankeja omiin vankiloihinsa EU:n ja Yhdysvaltojen yhteisen terrorismin vastaisen taistelun puitteissa. On täydellistä pilkkaa ja rikoskumppanuutta suostua vankien oikeudenkäynteihin ja tuomioihin, kun me kaikki tiedämme, millaista keskiaikaista kidutusta he ovat joutuneet kärsimään ja miten uskottavia sellaiset epäinhimillisen vangitsemisen avulla saadut todisteet ovat.

Presidentti Obamaa ympäröivät juhlallisuudet ja tervehdykset saavat ihmiset pettämään itseään imperialistisen politiikan osalta. Tämän erityiskysymyksen osalta Guantanamoa koskevalla määräyksellä ylläpidetään CIA:n valmiuksia "siepata terroristiepäilyjä" ja viedä heidät salaisiin vankiloihin.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) Äänestin Guantanamoon pidätyskeskuksen vankien palauttamisesta ja uudelleensijoittamisesta laaditun Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska pidän myönteisenä sitä, että EU:n jäsenvaltiot ottavat vastaan Guantanamoon vankeja. Monet EU:n jäsenvaltiot ovat yhteisesti syyllisiä Guantanamoon osalta, koska ne esimerkiksi myönsivät oikeuden ylilentoihin vankien laitonta kuljetusta varten.

Mietinnössä on kuitenkin muutamia kohtia, joiden takia oli vaikeaa äänestää sen puolesta.

Guantanamoon kidutuskäytäntöihin ja erityisesti vesikidutukseen ei viitata yksiselitteisesti kidutuksena vaan sen sijaan "kovaotteisina kuulustelutekniikoina, joita voidaan pitää kidutuksena ja julmana, epäinhimillisenä ja halventavana kohteluna".

Lisäksi kaikki Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ja Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän tarkistukset, joissa pyydettiin sulkemaan kaikki salaiset vankileirit sekä korvausoikeutta uhreille ja tutkimusta ihmisoikeuksien loukkauksista Guantanamoossa, hylättiin.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan vaikeudet Guantanamoon sulkemista koskevan päätöksen käsittelyssä osoittavat selkeästi kuilun päteviin periaatteisiin perustuvien aikomusten ja täynnä vaikeuksia olevan todellisuuden välillä.

Guantanamoon sulkeminen on hyvä uutinen sekä itsessään että vertauskuvasisesta. Sulkeminen ei kuitenkaan ratkaise ongelmaa, jota varten keskus perustettiin – ja jota silläkään ei onnistuttu ratkaisemaan – ja jossa on kyse siitä, miten käsitellään kansalliseen ja kansainväliseen turvallisuuteen kohdistuvaa uhkaa, jonka ominaispiirteet ovat täysin erilaiset kuin niiden perinteisten vihollistaistelijoiden piirteet, joita varten kansainvälinen oikeus suunniteltiin ja laadittiin.

Pikemmin kuin pelkästään yhteistyö Guantanamoon entisten vankien mahdollisessa vastaanottamisessa – toimenpide, joka saattaa olla välttämätön mutta jossa on otettava huomioon monet rajoitukset – EU:n, Yhdysvaltojen ja kansainvälisen yhteisön on tehtävä yhteistyötä pyrittäessä kansainvälisten terroristitaistelijoiden esittämän haasteen vakaaseen ja kestäväseen oikeudelliseen ratkaisuun. Ilman sitä Guantanamoa seuraa vain uusi huono ratkaisu.

Sen osalta, että vastaanottaissimme entisiä vankeja, EU:n tasolla pitäisi olla koordinoitua, mutta lisäksi olisi viisasta olla vastaanottamatta niitä, joille muissa oloissa ei myönnettäisi viisumeita turvallisuussyistä. Hyväksyttyinä perusteina pitäisi olla halukkuus ja varovaisuus.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Äänestin Guantanamon pidätyskeskuksen vankien palauttamisesta ja uudelleensijoittamisesta laadittua yhteistä päätöslauselmaesitystä vastaan. Olen erityisesti lujasti vakuuttunut siitä, että vastuu koko Guantanamon pidätyskeskuksen sulkemisprosessista ja sen vankien tulevaisuudesta on ainoastaan ja yksinomaan Amerikan yhdysvalloilla.

Lisäksi en ole samaa mieltä päätöslauselmassa esitetystä väitteestä, jonka mukaan vastuu kansainvälisen oikeuden ja perusoikeuksien noudattamisesta kuuluu kaikille demokraattisille valtioille, erityisesti Euroopan unionille. Emme voi puuttua asiaan, jossa Yhdysvaltain hallituksella on yksinomainen toimivalta. Lyhyesti, edellä mainittujen syiden takia vastustan Guantanamon vankien mahdollista vastaanottamista EU:hun.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Kaikkien EU:n jäsenvaltioiden on tehtävä osansa, jotta Guantanamon vankilan sulkeminen olisi mahdollista. Ei ole oikein kehottaa yhdysvaltalaisia sulkemaan paikka, mitä uusi presidentti on tekemässä, jos emme ota harteillemme jotakin vastuuta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Pidin myönteisenä Barack Obaman päätöstä Guantanamon vankilan sulkemisesta. Barack Obama oli jo vaalikampanjansa aikana korostanut, että tämän pahamaineisen vankilan sulkeminen olisi ensisijaista.

Guantanamon vankien palauttamista ja uudelleensijoittamista koskeva asia voi olla merkki Yhdysvaltojen politiikan tärkeästä muutoksesta oikeaan suuntaan eli kohti perusoikeuksien sekä humanitaarisen ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamista. Nyt kaikkien vankien pitäisi saada oikeudenkäynti. Jos heidät todetaan syyllisiksi, heidän pitäisi istua tuomionsa Yhdysvalloissa sijaitsevassa vankilassa. Ne, joita ei ole syytetty ja jotka suostuvat vapaaehtoisesti palaamaan kotimaahansa, pitäisi lähettää takaisin alkuperämaihinsa mahdollisimman pian. Niiden vankien, joita ei voi palauttaa alkuperämaahansa kidutuksen tai vainon uhan takia, pitäisi antaa jäädä Yhdysvaltoihin, jossa heidän pitäisi saada humanitaarista suojelua ja korvauksia. Tällä hetkellä Guantanamossa on noin 242 vankia. Jotkut heistä ovat siellä vain siksi, että ei ole turvallista maata, johon he voisivat palata. Näitä ihmisiä ei ole syytetty mistään rikoksesta.

Terrorismin torjunta on, ja pysyy, sekä Euroopan unionin että Yhdysvaltojen ulkopoliittikan painopistealana. Meidän on kuitenkin korostettava vahvasti, että haluamme aina yhdistää siihen perusoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteen kunnioittamisen.

9. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.20 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Mechtild ROTHE**

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

(DE) (Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin)

Nils Lundgren (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron ja viittaan työjärjestyksen 142 artiklan 2 kohdan a ja b alakohtaan puheajan jakamisesta. Kun eilen keskustelimme tässä salissa Guantanamon vankilasta, minut ja monet muut puhujat keskeytettiin armotta, kun olimme ylittäneet puheaikamme muutamalla sekunnilla. Tätä ankaraa kohtelua jakelivat Hans-Gert Pöttering ja hänet myöhemmin iltapäivällä korvannut varapuhemies Marek Siwiec.

Toisaalta Hans-Gert Pöttering antoi sosialidemokraattisen ryhmän johtajan Martin Schulzin ylittää aikarajansa yli minuutilla. En tietenkään nyt tohtisi vihjata, että tämä johtuu siitä, että Hans-Gert Pöttering ja Martin Schulz ovat kavereita – *alte Kameraden* kuten joku saattaisi saksaksi sanoa – mutta havaitsen tässä toistuvan kaavan. Niitä suurten ryhmien kollegoita, jotka esittävät poliittisen viestin, jonka puhemies haluaa kuulla, kohdellaan hyvin anteliaasti. Niitä pienten ryhmien kollegoita, jotka esittävät poliittisen viestin, jota puhemies ei halua kuulla, kohdellaan hyvin ilkeästi. Sillä rikotaan työjärjestystä, jossa todetaan selkeästi, miten puhe aika pitäisi jakaa.

Haluan muistuttaa Hans-Gert Pötteringiä ja kaikkia hänen varapuhemiehiään –

(Puhemies ilmoitti puhujalle, että tämä oli ylittänyt puheaikansa)

Minut lähetettiin tänne puolustamaan toissijaisuutta ja jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeutta, ja tämän parlamentin puhemiehellä ja varapuhemiehillä ei ole mitään oikeutta yrittää hiljentää 15 prosenttia Ruotsin valitsijakunnasta.

Puhemies. – (DE) Arvoisa Nils Lundgren, keskeytän teidät nyt. Olette ylittänyt puheaikanne yli puolella. Olen pannut merkkeille, mitä sanoitte. Uskon, että se on kaikille selvää.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, saanko muistuttaa teitä, että näin ei olisi käynyt Martin Schulzille. Häntä te ette olisi keskeyttänyt. Tässä on suuri ero. Mutta osoitte, että olin oikeassa – kiitos oikein paljon.

Puhemies. – (DE) Arvoisa Nils Lundgren, olen varma, että olette erehtynyt. Kirjaan ylös, mitä sanoitte, ja se näkyy pöytäkirjassa. Olisi myös ehdottomasti asianmukaista keskustella puhemiestistössä erilaisesta käytöksestä, joka osittain riippuu käytettävissä olevasta ajasta.

11. Kosovo (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission lausunnot Kosovosta.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään Kosovosta esittelijä Joost Lagendijkin hyvin yksityiskohtaisen mietinnön perusteella, ja se tietysti liittyy komission ja neuvoston lausuntoihin.

Tässä tapauksessa esittelijällä ei ole virallista puheaikaa, mikä minun mielestäni on kauhistuttavaa. Jos esittelijän pitäisi vain esitellä valiokunta-aloitteinen mietintö maanantai-iltana, hänellä olisi neljä minuuttia. Minusta tämä on epäoikeudenmukaista. Siksi pyytäisin puhemiestistöä harkitsemaan, eikö myös jollekulle, joka on työskennellyt kuukausien ajan ulkoasiainvaliokunnan esittelijänä, pitäisi antaa virallista puheaikaa.

Nyt Gisela Kallenbach on antanut hänelle oman minuuttinsa, koska hän tuntee yhteenkuuluvuutta Vihreät / Euroopan vapaa allianssi –ryhmään kuuluvan kollegansa kanssa. Ehkä olisi mahdollista, arvoisa puhemies, jos tämä on teidän vallassanne, antaa Gisela Kallenbachille yksi minuutti catch-the-eye-menettelyn nojalla. Haluaisin kuitenkin pyytää teitä miettimään sitä huolellisesti. Meidän on löydettävä toinen ratkaisu tällaisille tapauksille.

Puhemies. – (DE) On varmasti asianmukaista, että perusongelmaa pitäisi käsitellä. Tämän kyseessä olevan tapauksen osalta suosittelen, että Gisela Kallenbach pyytää minuuttia catch-the-eye-menettelyn nojalla, koska se yksinkertaistaisi asioita huomattavasti.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen tästä tilaisuudesta tehdä katsaus Kosovon viimeaikaiseen kehitykseen. Kahden viikon päästä – 17. helmikuuta 2009 – Kosovo juhlii ensimmäistä itsenäiseksi julistautumisensa vuosipäivää, ja tämä keskustelu on ehdottomasti oikein ajoitettu. Sen jälkeen Kosovo on hyväksynyt perustuslain ja täysin uudet oikeudelliset ja institutionaaliset puitteet. Itsenäisyysjulistus loi uuden tilanteen ja uudet haasteet kansainväliselle yhteisölle ja erityisesti EU:lle.

Jäsenvaltioiden erilaiset näkemykset vastauksena itsenäisyysjulistukseen eivät mitenkään heikennä unionin yleisiä poliittisia tavoitteita. Olemme edelleen sitoutuneet avustamaan Kosovon taloudellista ja poliittista kehitystä, minkä yleisenä tavoitteena on pitkän aikavälin vakauden varmistaminen koko Balkanilla.

Kosovon tapauksessa se tarkoittaa erityisesti oikeusvaltion, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja vähemmistöjen suojelun vahvistamista sekä taloudellisen kehityksen edistämistä ja työn tekemistä Kosovon rikkaan kulttuurisen ja uskonnollisen perinnön suojelemiseksi.

Se tarkoittaa myös sitä, että Kosovoa käsitellään edelleen Länsi-Balkanille Thessalonikin huippukokouksessa vuonna 2003 laadituissa laajemmissa puitteissa. Kyseisessä tilaisuudessa sovittu tuki kaikkien Länsi-Balkanin maiden mahdolliselle EU:n jäsenyydelle on sittemmin vahvistettu, viimeksi neuvoston kokouksessa 8. joulukuuta 2008.

Todiste sitoutumisestamme on Pieter Feithin nopea nimittäminen viime vuonna EU:n erityislähettilääksi Prištinaan, ja teillä on tilaisuus tavata hänet ulkoasiainvaliokunnan kokouksessa hyvin pian. Hänen ja hänen

ryhmänsä tehtävä on arvokkaan tuen tarjoaminen kentällä, jotta voimme kaikki yhdessä saavuttaa poliittiset tavoitteemme.

Vielä lähempänä, EULEX, tähän mennessä kunnianhimoisin ETPP:n siviilioperaatio, aloitti toimeksiantonsa joulukuun 2008 alussa. Sen päätavoitteena on avustaa ja tukea Kosovon viranomaisia oikeusvaltion alalla, erityisesti poliisitoimen, oikeuslaitoksen ja tullihallinnon kehittämisessä.

Tärkein haasteemme tulevina kuukausina on sitouksemme vahvistaminen Kosovossa, erityisesti siirtymällä EULEXin täysimääräiseen käynnistämiseen. Olemme kyllin realistisia tietääksemme, että vuonna 2009 on riittävästi vaikeuksia ja esteitä.

Kosovon laitoksilla on myös monia haasteita, kun ne panevat täytäntöön sitoumuksiaan vakaan monietnisen ja demokraattisen Kosovon kehittämisestä. Kansainvälisen yhteisön tuki on elintärkeää, jos Kosovo aikoo onnistua yhdentymään täysimääräisesti muun alueen kanssa.

Komissio on ilmoittanut, että se esittää myöhemmin tänä vuonna tutkimuksen tavoista, joilla Kosovon poliittista ja sosioekonomista kehitystä voidaan edistää. Neuvosto on pitänyt sitä myönteisenä. Sen pitäisi tarjota uusia mahdollisuuksia ja kehittää sitä, mikä on jo saavutettu, mukautettuna seuraavan muutaman kuukauden aikana hankkimamme kokemuksen mukaisesti.

Pohjois-Kosovon tilanne on varmasti hankala tulevina kuukausina, ja se vaatii erityistä huomiota. Viimeisimmät etnisen väkivallan purkaukset Mitrovicassa tämän vuoden tammikuun alussa olisivat saattaneet olla vakavia, mutta ne saatiin hillittyä. On erityisen rohkaisevaa, että Priştinan viranomaiset toimivat sangen hillitysti. Nämä tapaukset ovat kuitenkin jatkuva muistutus jatkuvasta epävakauden vaarasta alueella. Valvomme edelleen tiiviisti tilannetta erityisesti maan pohjoisosassa.

Puheenjohtajavaltio on kiitollinen parlamentin jäsenten jatkuvasta mielenkiinnosta ja tuestanne unionin asemalle alueella. Pidän erityisen myönteisenä ehdotettua päätöslauselmaa, joka on esitetty tässä täysistunnossa. On rohkaisevaa, että parlamentti voi antaa laajan tukensa ponnisteluillemme alueella ja unionin sitoutumiselle Kosovon vakaudelle laajemman alueen puitteissa.

Tämä puheenjohtajavaltio on sitoutunut tiedottamaan teille sekä säännöllisten täällä täysistunnossa käytyjen keskustelujen kautta että valiokunnissa esitettyjen yksityiskohtaisempien katsausten avulla. Suunnittelemme tänä keväänä erilaisia toimia, muun muassa maaliskuun lopussa järjestettävän Gymnichin kokouksen omistamista Länsi-Balkanille. Tiedän myös, että Pieter Feith tulee ensi viikolla AFET-valiokunnan kokoukseen, ja hän voi antaa kattavan päivityksen itse paikalla tapahtuneesta viimeaikaisesta kehityksestä.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, vain vuosi itsenäisyysjulistuksen jälkeen tilanne Kosovossa ja koko Länsi-Balkanin alueella on yleisesti vakaa ja valvonnassa muutamista välikohtauksista huolimatta.

Euroopan unionin läsnäolo Kosovossa toteutuu asteittain, kun se korvaa Yhdistyneet Kansakunnat. EU:n erityislähettiläs on Priştinassa, ja EU:n oikeusvaltio-operaatio (EULEX) käynnistetään koko Kosovossa, ja se on täysin toiminnassa maaliskuun lopussa.

Vakaa ja monietninen Kosovo on Euroopan unionin ensisijainen painopisteala. Paras tapa Kosovolle edetä Euroopan yhdentymistä kohti on luoda demokraattinen ja monietninen yhteiskunta, jossa oikeusvaltion periaatetta kunnioitetaan täysimääräisesti, tehdään rauhanomaista yhteistyötä naapureiden kanssa ja edistetään alueellista ja eurooppalaista vakautta. Se sisältää myös kattavat toimenpiteet kaikkien yhteisöjen tulevaisuuden turvaamiseksi Kosovossa ja luo siten perustan kestäväälle taloudelliselle ja poliittiselle kehitykselle.

Viranomaiset pitivät komission marraskuun 2008 tilannekatsausta puolueettomana ja oikeudenmukaisena arviointina siitä, mitä on saavutettu, ja tulevista haasteista. Kosovon viranomaiset ovat sitoutuneet työskentelemään ja tekemään yhteistyötä komission kanssa näihin haasteisiin vastaamiseksi. Me osoitamme huomattavaa rahoitusta Kosovolle liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA) nojalla osana yleistä 1,2 miljardin euron sitoumusta, joka saatiin aikaan heinäkuussa 2008 järjestetyssä avunantajien konferenssissa.

Vuonna 2008 liittymistä valmistelevasta tukivälineestä tuettiin hankkeita 185 miljoonan euron arvosta Kosovossa, kolme kertaa enemmän verrattuna edelliseen vuoteen. Osoitamme edelleen 106 miljoonaa euroa vuonna 2009. Tämän rahoituksen hallinnosta vastaa yksinomaisesti komissiomme Priştinan yhteystoimisto, joka on nyt täysin toiminnassa ja jossa kaikki asiaankuuluvat valvontajärjestelmät ovat käytössä. Se ottaa vastuun Euroopan jälleenrakennusvirastolta.

Komissio pitää myönteisenä päätöslauselmaluonnosta, jota käsitellään tänään täällä Euroopan parlamentissa. Siinä käsitellään monia asioita, joiden olennaisesta merkityksestä olemme samaa mieltä, kuten Kosovon kulttuuriperinnön säilyttäminen, sen julkishallinnon valmiuksien parantaminen, sen yhteisöjen parempi integroituminen, monietnisen opetuksen merkitys ja romaniperheiden ahdinko lyijyn saastuttamissa pakolaisleireissä pohjoisessa.

Komissio suhtautuu kaikkiin näihin kysymyksiin hyvin vakavasti. Ehkä voin sanoa niistä jokaisesta vuorollaan muutaman sanan.

Vuodesta 2004 alkaen komissio on rahoittanut uskonnolliseen ja kulttuuriseen perintöön kuuluvia alueita – ohjelmallaan, jonka talousarvio on kymmenen miljoonaa euroa – tiiviissä yhteistyössä Euroopan neuvoston kanssa. Vuonna 2008 ja 2009 rahoitus jatkuu, ja muille hankkeille osoitetaan 2,5 miljoonaa euroa. Me pidämme tätä hyvin merkittävänä sovintoa koskevana näkökohtana ja olemme tukeneet Kosovon kulttuuriperinnön tietokannan perustamista. Hautausmaat voitaisiin myös sisällyttää tähän keskusteluun, jotta voitaisiin varmistaa niiden asianmukainen kunnostaminen ja säilyttäminen.

Haluaisin ilmaista kiitollisuutemme Euroopan parlamentille täydentävästä kolmen miljoonan määrästä EU:n vuoden 2008 talousarviossa kulttuuriperinnön jälleenrakentamiseen sodasta kärsineillä alueilla Länsi-Balkanilla. Komissio on osoittanut puolet tästä määrästä – 1,5 miljoonaa euroa – Kosovolle yhteishankkeessa kulttuuriministeriön kanssa Prizrenin monietnisessä kaupungissa.

Olemme kiitollisia tämän otsakkeen täydentävästä määrästä, joka osoitettiin myös tämän vuoden talousarviossa. Vuoden 2007 liittymistä valmistelevan välineen nojalla komissio panee täytäntöön hankkeita helpottaakseen sisäisesti siirtymään joutuneiden ihmisten ja pakolaisten paluuta ja uudelleensijoittamista Kosovossa yhteensä 3,3 miljoonan euron arvosta. Olemme suunnitelleet täydentävää rahoitusta – neljä miljoonaa euroa vuoden 2008 liittymistä valmistelevan välineen nojalla ja kaksi miljoonaa euroa vuoden 2009 liittymistä valmistelevan välineen nojalla. Näitä rahoja käytetään myös edistämään paikallisten valmiuksien parantamista paluumuuttajien uudelleensijoittamisessa paikalliseen sosiaaliseen ja taloudelliseen ympäristöön.

Sukupuolten tasa-arvo on myös korkealla asialistallamme. Komissio on antanut teknistä tukea Kosovon sukupuolten tasa-arvoa käsittelevälle virastolle. Se on myös tukenut sukupuolten tasa-arvon ja naisten oikeuksien alalla työskentelevien monien paikallisten kansalaisjärjestöjen toimia demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen avulla.

Julkishallinnon valmiuksien osalta komissio valvoo Kosovon julkishallinnon uudistusstrategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa. Olemme korostaneet viranomaisille virkamiehiä koskevan lainsäädännön antamisen kiireellisyyttä. Sitoutumalla julkishallinnon alueellisen koulun perustamiseen teemme myös yhteistyötä Kosovon julkishallinnon instituutin kanssa. Paikallishallituksista ja -hallinnosta vastaavaan ministeriöön kiinnitetään erityistä huomiota miltei yhden miljoonan euron arvoisen tukihankkeen avulla.

Komissio toteuttaa huomattavia ponnisteluja auttaakseen opetusjärjestelmän uudistusta Kosovossa. Taloudellinen tukemme on kattavaa. Sillä pyritään parantamaan sekä aineellisia oloja että opetuksen laatua ensimmäisellä, toisella ja kolmannella asteella ja ammattikoulutuslalla sekä vahvistamaan monikulttuurisia näkökulmia sovinnon perusedellytyksenä.

Heinäkuussa pidetyn avunantajien konferenssin jälkeen Maailmanpankki perusti monenvälisen rahaston laajemmalle yhteiskunnalliselle alalle, mukaan luettuna koulutus. Viidellä miljoonalla eurolla komissio on rahaston tärkeimpien lahjoittajien joukossa. Kaiken kaikkiaan EU:n tuki koulutukselle Kosovossa vuosien 2006–2010 aikana on 30,5 miljoonaa euroa. Annamme tukeamme monietnisen Euroopan korkeakoulun avaamiselle heti, kun kaikki paikalliset sidosryhmät pääsevät sopimukseen siitä, että tästä ponnistuksesta tehdään kestävä hanke.

Romaniperheiden ahdinko lyijyn saastuttamilla pakolaisleireillä pohjoisessa on vakavaa huolta aiheuttava asia. Komissio avustaa aktiivisesti kaikkien hyväksyttävissä olevan nopean ja kestävä ratkaisun löytämisessä. Olemme toistuvasti kehottaneet kaikkia osapuolia pidättäytymään kysymyksen politisoinnista ja toimimaan vain romaniperheiden etujen mukaisesti.

Lopuksi, Kosovo hyötyy myös usean edunsaajan ohjelmistamme, jotka kattavat Länsi-Balkanin ja Turkin ja joista rahoitetaan romanien siviilirekisteriä koskevaa prosessia. Tukemme romaneille Kosovossa sisältää myös opetuksen. Tuemme yhdessä Euroopan neuvoston kanssa laadukasta opetusta romanilapsille, mukaan luettuna heidän äidinkieltensä.

Minun mielestäni kaikki tämä vastaa hyvin paljon ehdotuksianne. Kiitän kaikkia tämän parlamentin arvoisia jäseniä hyvin paljon heidän mielenkiinnostaan ja odotan kysymyksiänne.

Doris Pack, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella esittelijää ja varjoesittelijöitä, koska minun mielestäni olemme yhdessä saaneet aikaan erittäin hyvän päätöslauselman.

Päätöslauselmassa kehoitetaan neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että Kosovossa pannaan täytäntöön yhteinen toiminta, että EULEX toimii yhdessä EU:n korkean edustajan kanssa ja että luodaan Kosovon taloudellisen ja yhteiskunnallisen elämän etujen mukaista vuorovaikutusta, jota on parannettava.

EULEX-operaatiolla on myös varmistettava, että vuosia oikeudessa käsiteltävinä olleet asiat käsitellään viimein ja saatetaan päätökseen. Edelleen on monia kauhutekoja, joita ei ole paljastettu ja tuotu oikeuteen. Korruption torjunta Kosovossa on myös tärkeää, koska siellä on edelleen vapaana ja rankaisematta monia rikollisia.

Sen lisäksi, mitä olemme jo kuulleet, Euroopan unionin pitäisi harkita laajamittaisiin toimiin ryhtymisen lisäksi myös keskittymistä tiiviimmin siellä asuvien ihmisten jokapäiväiseen elämään ja paikalliset ihmiset osallistavia paikallisia hankkeita koskeviin mahdollisuuksiin. Tämä työ on hyvin tärkeää.

Meidän on kehoitettava Kosovon hallitusta viimeinkin aloittamaan sen perustuslain käytännön täytäntöönpano, mihin kuuluu Martti Ahtisaaren suunnitelma. Kosovon kansan on tiedostettava jokapäiväisessä elämässään, että he kaikki elävät yhdessä. Serbejä, albaaneja ja kaikkia muita Kosovon vähemmistöjä on lisäksi pidettävä kansalaisina, joilla on yhdenvertaiset oikeudet.

Kosovon hallituksen on myös edettävä hajauttamisohjelmassaan. Minä kannatan tietysti lujasti monietnisen Euroopan korkeakoulun perustamista, sillä se voisi olla uusi yhteinen yhteiseen tulevaisuuteen keskittyvä laitos Priştinan yliopiston ja Mitrovican yliopiston rinnalla.

Haluaisin lisäksi, että Serbia tajuaa viimein, että Kosovon serbit eivät halua, että heitä rohkaistaan olemaan osallistumatta hallitukseen. Heidän on annettava osallistua hallitukseen, parlamentaariseen työhön ja siviilielämään. Vain näin Kosovo voi kukoistaa.

Csaba Sándor Tabajdi, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puolesta. Voimme vahvistaa, että tilanne Kosovossa on paranemassa. Olemme kiitollisia puheenjohtajavaltio Tšekille ja komissiolle hyvästä yhteistyöstä. Olen täysin samaa mieltä Doris Packin kanssa sen vahvistamisesta, että EULEX-operaatio on hyvin suuri haaste Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikalle, yksi suurimmista haasteista Euroopan unionin historiassa oikeusvaltion periaatteeseen perustuvana yhteisönä.

On hyvä, että turvallisuusneuvoston puheenjohtajan lausunnon perusteella on jo saatu aikaan oikeusperusta, jota Serbian hallitus on pitänyt myönteisenä. Aiemmin kaikenlaisen konfliktin sovittelun torjuneet Kiina ja Venäjä antoivat hiljaisen suostumuksen.

On olennaista, että EULEX tekee hyvää yhteistyötä asiaankuuluvien osapuolten kanssa Kosovossa. Emme saa toistaa MINUKin tekemiä virheitä, joissa hukattiin paljon rahaa ja vieraannutettiin Kosovon kansa. Doris Pack käsitteli myös tätä aihetta. On hyvin tärkeää selkeyttää toisaalta Kosovon hallituksen ja parlamentin ja toisaalta EULEXin välisen toimivallan jakoa.

Emme voi ottaa vastuuta Kosovon kehityksestä. EULEXin läsnäolo Pohjois-Kosovossa on hyvin tärkeää tämän alueen jaon välttämiseksi. Lopuksi, perustuslain säännösten täysimääräinen täytäntöönpano Ahtisaaren suunnitelman mukaisesti on olennainen asia vähemmistöille.

Johannes Lebech, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin ilmaista suuren tyytyväisyyteni tähän päätöslauselmaesitykseen ja kiittää Joost Lagendijkia erinomaisesta työstä. Tuloksena on tasapainoinen ja ytimekäs teksti, jossa samaan aikaan onnistutaan käsittelemään kaikkia merkittäviä ongelmia. Tällä päätöslauselmalla me Euroopan parlamentissa ennen kaikkea lähetämme Kosovon kansalle ja muiden Länsi-Balkanin maiden kansoille viestin, joka kuuluu näin: ”teitä ei ole unohdettu, te olette osa Eurooppaa”. Ne eivät ole pelkkiä tyhjiä sanoja ilman todellista sisältöä. EULEX-operaatio, Euroopan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tähän asti laajin operaatio, on jo käynnissä. On ilahduttavaa, että YK tukee operaatiota ja että se kattaa koko maan.

Päätöslauselmamme me Euroopan parlamentissa tuemme Kosovoa tässä operaatiossa. Kiinnitämme myös huomion aloihin, joilla EU:n jäsenvaltiot voivat auttaa Kosovoa. Tämä liittyy erityistukeen julkishallinnon luomiselle, kansalaisyhteiskunnan vahvistamiselle ja koulutushankkeille. Kun panemme merkille aloja, joilla

Kosovon johtajien on saatava aikaan parannuksia, esimerkiksi vähemmistöjen suojelun osalta, se johtuu siitä, että olemme vakavissamme sanoessamme, että tuemme Kosovoa sen ponnisteluisia luoda demokraattinen yhteiskunta. Demokraattinen yhteiskunta, jossa kunnioitetaan vähemmistöjä ja joka elää rauhallisesti yhdessä naapurimaidensa kanssa. Kyseessä ei ole vain Kosovon tulevaisuus vaan myös koko Balkanin ja koko Euroopan tulevaisuus. Edessämme oleva tie on pitkä, ja se on vaikea. On vain yksi tie, ja se on kohti EU:ta ja Kosovon sekä muun Länsi-Balkanin täysimääräistä ja täydellistä yhdentymistä eurooppalaisen yhteistyön puitteisiin.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, perussynti, johon syyllistyi, kun tämä uusi maa eli Kosovo syntyi, oli Kosovon ja Metohijan serbivähemmistössä sekä itse Serbiassa vallitseva tunne, että uusi valtio ja koko muslimienemmistö oli serbien vastainen. Tämän on täytynyt vaikuttaa Belgradin ja Priştinan välisiin suhteisiin ja varmasti myös Kosovon kansan ja etnisten serbien erillisalueilla elävien serbien välisiin suhteisiin.

Jos serbivähemmistön kulttuuriin, opetukseen ja uskontoon liittyviä oikeuksia ei kunnioiteta, Kosovon ja Serbian ja Balkanin muiden osien väliset kahdenväliset suhteet huononevat, ja sen lisäksi Priştinan tie Euroopan unionin jäseneksi pitenee.

Olen samaa mieltä minua ennen puhuneen Johannes Lebechin kanssa siitä, että Kosovon hallituksen on ymmärrettävä, että vähemmistöjen oikeuksien kunnioittaminen on eurooppalainen normi. Meidän on noudatettava kyseisiä periaatteita tiukasti ja tässä yhteydessä pidettävä huolellisesti silmällä kumppaneitamme Kosovossa.

Joost Lagendijk, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Vei melkein vuoden ennen kuin EULEX-operaatio pystyi aloittamaan alkuperäisen toimeksiantonsa. On hyvä muistuttaa itseämme lyhyesti tänään siitä, mitä tähän alkuperäiseen toimeksiantoon kuului.

EULEX, tähän mennessä suurin EU:n operaatio – kuten joku jo huomautti – luotiin kehittämään Kosovoa ja olemaan aktiivinen kaikkialla Kosovossa, sekä Ibar-joen pohjois- että eteläpuolella. EULEXin oli myös määrä ottaa vastuu kolmella alalla: tullissa, poliisitoimissa ja oikeuslaitoksessa, ja mikä tärkeintä, EULEXin ja YK:n järjestön UNMIKin välillä ei pitänyt olla minkäänlaista – ja tarkoitan ei minkäänlaista – epäselvää suhdetta. Eikä ainakaan niin, että EULEXin toiminta johtaisi maan jakautumiseen pohjoiseen ja etelään. Se ei missään nimessä ollut aikomus.

Hyvin kauan aikaa näytti siltä, että alkuperäisen toimeksiannon suorittaminen olisi mahdotonta turvallisuusneuvoston pahamaineisen esteen takia. Itse asiassa vasta viime vuoden marraskuusta alkaen on alkanut näyttää siltä, että se kuitenkin onnistuisi. On asianmukaista – kaksi, kolme kuukautta sen jälkeen, kun toimet todella alkoivat – tehdä katsaus ja nähdä, toimivatko asiat, tai sallikaa minun ilmaista tämä varovaisemmin, näyttävätkö asiat toimivan.

Kosovon poliisi on tyytyväinen EULEXin kanssa tekemäänsä erinomaiseen yhteistyöhön. Tullitoimipaikat ovat myös lopulta jälleen pystyssä ja toiminnassa, erityisesti Kosovon pohjoisosassa sen jälkeen, kun Kosovon serbit polttivat ne viime vuonna. Lopuksi, kansanryhmien välistä väkivaltaa ja korruptiota koskevien oikeusjuttujen valtavaa sumaa on alettu purkaa, mikä osoittaa jälleen kerran, että EULEXin toiminta on kaikkien yhteisöjen etujen mukaista, ei vain albaanien tai serbien.

Toivon todella, että EULEXin viime kuukausien aikana saavuttama edistys on kestävää myönteisellä tavalla. Toivon myös vilpittömästi, että Belgrad ymmärtää, että sen nykyinen toimintatapa rakentavasta yhteistyöstä Euroopan unionin kanssa on huomattavasti tehokkaampi kuin yrittää kirjoittaa koko ajan historiaa uudelleen. Ennen kaikkea toivon, että Kosovon viranomaiset onnistuvat ratkaisemaan tämän niiden edessä vielä olevien ongelmien pinon. Vihdoin viimein selvittää korruptiosta sekä järjestäytyneestä rikollisuudesta, jotka ovat edelleen aivan liian hallitsevia Kosovossa. Vihdoin viimein Kosovolla on EU:n lainsäädäntöön perustuva kestävä energiahuolto, ja vihdoin viimein Kosovon talous lähtee nousuun.

Kosovo on itsenäinen valtio, ja takaisin ei ole menemistä, pitääpä tämä parlamentti siitä tai ei. Me, Euroopan unioni, pysymme lujina saadaksemme Kosovon kehittymään elinkelpoiseksi valtioksi. Siksi olemme siellä ja siksi meidän on pysyttävä siellä.

Tobias Pflüger, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto, torjuu Kosovosta esitetyn päätöslauselman. Jäsenvaltioiden enemmistö, mutta eivät kaikki, on tunnustanut Kosovon kansainvälisen oikeuden vastaisesti. Ryhmäni vaatii, että kaikkien Kosovoa koskevien asetusten on vastattava kansainvälistä

oikeutta ja että kaikkien asianosaisten osapuolten, myös Serbian, on oltava niistä samaa mieltä. Kosovon tunnustaminen on luonut kauhistuttavan ennakkotapauksen, jota nyt seurataan muilla alueilla, kuten Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa.

EU on käynnistänyt EULEX-operaation Kosovossa. GUE/NGL-ryhmä torjuu tämän operaation, koska se perustuu Kosovon tunnustamiseen kansainvälisen oikeuden vastaisesti ja koska sillä luodaan jotakin EU:n suojelualueita muistuttavaa. EULEXilla on, lainaan, ”eräitä toimeenpanotehtäviä”. Se tarkoittaa, että EULEXin virkailijat voivat peruuttaa Kosovon viranomaisten tekemiä yksinkertaisia päätöksiä. EULEX-operaatioon kuuluu jo 500 poliisia, jotka torjuvat kapinaa. EULEX ja KFOR järjestivät 26. tammikuuta yhteisen harjoituksen kapinan torjunnasta. Tämä osoittaa valitettavasti EU:n ja Naton välillä Kosovossa harjoitettavan tiiviin yhteistyön.

Samalla EU ja muut järjestöt edistävät uusliberalistista talouden jälleenrakentamista Kosovossa, mutta paikalliset ihmiset eivät halua sitä. Tämän takia kehotamme, että tehdään kansainvälistä oikeutta vastaavia ratkaisuja ja että äänestetään selkeästi EU:n EULEX-operaatiota vastaan. Jos todella haluamme tukea paikallisia ihmisiä, EULEX-operaation avulla emme voi tehdä niin.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Kun tein Kosovoon kaksi kuukautta sitten työvierailun, pystyin ymmärtämään, miksi monen mielestä on vaikeaa päästä perille kansainvälisestä läsnäolosta kyseisessä maassa. Sain lisäksi vaikutelman, että eri tasot eivät aina työskennelleet kovinkaan hyvin yhdessä.

EU:n toimielinten ei pitäisi vain kohautella olkapäitään. Me olemme keskellä tätä. EULEX-operaation nojalla EU vastaa tilanteesta itse paikalla. EULEXin pitäisi omaksua vakuuttavampi kanta, ja sen pitäisi avustaa Kosovon viranomaisia missä vain voi, pyydettyinä sitä tai ei.

Haluaisin korostaa kahta asiaa. Ensinnäkin kehotan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä tunnustaneet Kosovoa, harkitsemaan uudelleen kantaansa. Kosovolle ei ole paluuta Serbian rajojen sisäpuolelle. Toiseksi kehotan laatimaan Länsi-Balkanille yleissuunnitelman, jonka pitäisi toimia käytännön tasolla kaikissa asianosaisissa maissa, jotta niitä voitaisiin auttaa valmistautumaan Euroopan unioniin liittymiseen. Tämä on EU:n sitoumus Länsi-Balkanin osalta.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijänä haluaisin onnitella Joost Lagendijkä erinomaisesta tekstistä. Tuemme uudistusohjelmaa Serbiassa ja kunnioitamme tietysti sitä EU:n jäsenvaltioiden vähemmistöä, joka ei ole vielä tunnustanut Kosovoa kansainvälisen oikeuden nojalla.

Haluamme kuitenkin estää ihmisiä uskomasta, että tämä kehitys voitaisiin kääntää. Kolme neljäsosaa tämän parlamentin jäsenistä äänesti Kosovon tunnustamisen puolesta. Komissio on myös julistanut kannattavansa sitä, samoin 23 Euroopan unionin 27 jäsenvaltiosta, kaikki G7-maat, neljä kuudesta entisen Jugoslavian tasavallasta ja kolme neljästä Kosovon naapurimaasta.

Se osoittaa, että tämä kehitys on peruuttamatonta. Siksi on tärkeää katsoa tulevaisuuteen, johon kuuluu monia uhkia. Ensimmäinen suuri uhka on Kosovon jakautuminen. Tähän asti entinen Jugoslavia oli jaettu vanhojen tasavaltojen rajojen mukaisesti tai autonomisten alueiden vanhojen sisärajojen mukaisesti. Jos kartta piirretään uudelleen esimerkiksi Mitrovicassa, se johtaisi siihen, että esimerkiksi Serbian Preševon laakson albaanit, ihmiset Novi Pazarin Sandžakissa ja muut alkaisivat kyseenalaistaa sen, mistä rajojen pitäisi kulkea. Se aiheuttaisi erittäin vaarallisen tilanteen.

Tämän takia on järkevää noudattaa Ahtisaaren suunnitelmaa, jossa noudatetaan Jugoslavian vanhoja sisärajoja ja tarjotaan keskinäistä ja kattavaa suojelua vähemmistöille. Kosovon perustuslakiin nyt kuuluvassa entisessä Ahtisaaren suunnitelmassa tarjottu vähemmistöjen tuki on maailman kattavin suojeluohjelma. Kosovon serbien pitäisi tarttua tähän tilaisuuteen ja hyödyntää tätä vähemmistöjen suojelua.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, te tiedätte, että minä tulen itse vähemmistöstä, jota aiemmin käytettiin hyväksi muiden tarkoituksiin sopivasti. Kosovon serbien on varmistettava, että he välttävät tällaisen tilanteen. Toinen uhka Kosovolle on kaaoksen ja korruption uhka. Tässä tapauksessa voin vain sanoa, että meidän on vahvistettava EULEXia, koska UNMIK ei ollut ratkaisu vaan itse asiassa osa ongelmaa.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, kollegani Joost Lagendijk on samassa tilanteessa kuin Kosovo. Hän on olemassa, mutta kaikki eivät ole tunnustaneet häntä esittelijänä, vaikka hän itse asiassa on sellainen. Tässä yhteydessä haluaisin kiittää häntä yhdessä Csaba Sándor Tabajdin kanssa hyvin paljon mietinnöstä.

Emme tietenkään ole edistyneet niin paljon Kosovon tunnustamisessa kuin monet ihmiset, myös Kosovossa, olisivat halunneet. Meidän on tunnustettava, että tämä on ollut tuskallinen tapaus Serbialle. Emme saa lisätä vettä myllyyn. Sen sijaan meidän pitäisi tehdä kaikki voitavamme varmistaaksemme, että prosessi on rauhallinen. Olen hyvin tyytyväinen, että Serbian johtajat ovat monista alussa esittämistään kovista puheista huolimatta yrittäneet laillistaa ja neutralisoida tilanteen antaakseen EULEX-operaatiolle mahdollisuuden. Kysyisin kaikilta EULEX-operaatiota vastustavilta, missä tilanteessa serbit ja muut maan vähemmistöt olisivat, jos EULEX-operaatiota ei olisi olemassa.

Serbivähemmistön tai Serbian kannalta on järjetöntä tuomita EULEX-operaatio. Minun mielestäni on yksinkertaisesti irvokasta, että täällä parlamentissa Serbiaa tukevat ovat tuominneet EULEX-operaation. On kuitenkin totta, että joihinkin kysymyksiin ei ole edelleenkään saatu vastausta. Kosovon poliittisten johtajien on ponnisteltava saadakseen asiat tehdyksi. Yksi tärkeimmistä tehtävistämme ja pyynnöstämme on Ahtisaaren suunnitelman kaikkien näkökohtien täytäntöönpano, ja siitä äänestämme huomenna osana tätä päätöslauselmaa.

Lopuksi, meidän pitäisi edistää koko alueen yhdentymistä. Kaikkien maiden on tietysti tehtävä läksynsä. Mitä enemmän Serbia ja Makedonia edistyvät yhdentymisprosessissa, sitä nopeammin me pystymme ratkaisemaan Kosovon kysymyksen ja muut siihen liittyvät avoimet kysymykset. Vain alueen kaikkien maiden yhdentymisellä luodaan Kosovon rauhalliseen kehitykseen tarvittavat edellytykset.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Koska kaikki puheenvuoron käyttäneet tuntevat hyvin tai poikkeuksellisen hyvin Kosovon tilanteen, ei ole tarpeen käsitellä tätä laajasti sen takia, että vain yritettäisiin vakuuttaa itsellemme, miten hyvin tunnemme tilanteen.

Meidän pitäisi ennen kaikkea iloita siitä, että Kosovon ensimmäinen itsenäinen vuosi päättyi lopuksi sangen hyvin, ja paremmin kuin monet pelkäsivät. Haluaisin myös ilmaista iloni ja tyytyväisyyteni siitä, että EULEX-operaatio on viimein lähtenyt todella käyntiin, monien YK:n turvallisuusneuvostossa istuvien hyvän tahdon ja taitojen ansiosta. Tämän EULEX-operaation onnistumisesta riippuu paljon, koska Kosovo oli suojelualue kymmenen itsenäistymistään edeltävän vuoden ajan. Nyt on tärkeää, että me kaikki ohjaamme Kosovoa kypsytyteen.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, albaaniyhteisön tekemä yksipuolinen päätös johti siihen, että Serbian Kosovon provinssi erotettiin Serbiasta. Minun mielestäni tämä liike oli ennennäkemätön kansainvälisen oikeuden loukkaus. Tällä päätöksellä on lisäksi muita seurauksia, kuten Kaukasuksen tapahtumat viime vuonna osoittivat.

Haluaisin muistuttaa teitä, että Yhdistyneet Kansakunnat ei tunnustanut Kosovon albaanien tekemää päätöstä. YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1244 pysyy voimassa.

Siksi haluaisin varoittaa tekemästä mitään päätöksiä ennen kuin Haagin kansainvälinen rikostuomioistuin antaa asiasta tuomion.

Vasta sitten tiedämme, mikä on sen provinssin todellinen oikeusasema, joka kansainvälisen oikeuden nojalla on edelleen olennainen osa Serbian tasavaltaa.

Haluaisin kiinnittää huomionne dramaattiseen tilanteeseen, jossa serbiyhteisö edelleen on itse itsenäiseksi julistautuneessa Kosovon tasavallassa. Myönnetäänpä avoimesti, että tiettyjen Euroopan unionin jäsenvaltioiden tekemä päätös tuon maan tunnustamisesta oli kohtalokas virhe. Se on sangen yksinkertaista: Kosovo kuuluu Serbiaan.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Siitä asti, kun Kosovo julistautui itsenäiseksi miltei vuosi sitten, Euroopan unioni on ollut sen osalta toivottoman jakautunut. Kreikka ei ole vielä tehnyt päätöstään, kun taas Espanja, Romania, Slovakia ja Kypros torjuivat itsenäisyyden kansallisista syistä. Yhteinen EULEX-hanke, jonka avulla Euroopan unioni toivoo saavansa vaikutusvaltaa Kosovossa, näyttää pikemminkin välineeltä, jolla yritetään peitellä tätä sisäistä jakoa.

EULEX voi hyödyttää Euroopan unionia, mutta voidaanko samaa sanoa Kosovosta? Kosovon kansa on innokas liittymään Euroopan unioniin ja tulemaan yhdenvertaiseksi jäsenvaltioksi. Oltuaan miltei vuosisadan Serbian alaisuudessa, he eivät varmasti halua mitään uutta ulkopuolista puuttumista. EULEXin kaltainen hanke olisi ehkä voinut olla hyödyllinen vähän aikaa vuoden 2008 ensimmäisenä muutamana kuukautena kaiken kaaoksen välttämiseksi.

Tuo vaihe on kuitenkin ohi.

EULEXin myöhäinen saapuminen antaa nyt hyvinkin sellaisen vaikutelman, että Euroopan unioni haluaisi tehdä Kosovosta suojelualueen, jossa se olisi läsnä sotilaallisesti ja johon se vaikuttaisi hallinnollisesti, kuten aiemmin Bosnia ja Hertsegovinassa, jossa tällaisella politiikalla ei ollut juurikaan menestystä.

Rauhallisen ja sopusointuisen tulevaisuuden takaamiseksi Kosovossa on välttämätöntä, että mukaan ei oteta ainoastaan nykyistä hallitusta ja hallitsevia puolueita. Tärkeitä voimia ovat itsemääräämisoikeutta kannattava etelän liike Vetëvendosje, joka katsoo, että EU:n aloite on järjetöntä kolonialismia, ja Ibar-joen pohjoispuolella sijaitsevien kuntien serbien edustajat, jotka tekevät kaiken voitavansa säilyttääkseen pysyvän yhteyden Serbiaan. Ilman näitä EULEXin arvostelijoita emme saa aikaan pitkän aikavälin ratkaisua. Kosovon tulevaisuutta edistävät paremmin laajasti hyväksytyt kansalliset kompromissit kuin Euroopan unionin näytösluontoinen voiman osoitus.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kymmenen vuotta sitten Nato pommitti Belgradia, epäilemättä juhlistaakseen 50. vuosipäiväänsä ja määritelläkseen uudelleen toimivaltansa, jota rajoitetaan Washingtonin yleissopimuksella. Nämä pommitukset suoritettiin kansainvälisen oikeuden vastaisesti eli ilman YK:n ennakolta antamaa lupaa.

Vuosi sitten Prištinassa julistettiin Kosovo yksipuolisesti itsenäiseksi halveksien räikeästi Jugoslavian liittovaltion riippumattomuutta, vaikka sen riippumattomuus ja alueellinen koskemattomuus oli vahvistettu YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 1244.

Nyt toivotaan, että EU:n EULEX-operaation ja Yhdysvaltojen asiantuntijoiden kanssa tehtävän yhteistyön avulla Kosovosta voi kehittyä oikeusvaltion periaatteeseen perustuva valtio. Jos tilanne ei olisi niin kauhea, olisi hauskaa miettiä, miten sellaisista alkuasetelmista saadaan sellainen tulos.

Sillä välin pyydämme operaatiota varmistamaan, että kansallista serbivähemmistöä kunnioitetaan ja arvostetaan heidän esi-isiensä mailla. Meistä tämä näyttää hyvältä alulta oikeusvaltion uudelleen luomiselle.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Synnyin Balkanilla. Seurasin Kosovon levottomuuksia lähietäisyydeltä 1980-luvun lopussa. Näin, miten Slovenia ja Kroatia itsenäistyivät ja kokivat sodan 1990-luvun alussa. Minä koin henkilökohtaisesti sodan Bosniassa ja lopulta lähdin maasta pakolaiseksi. Tiedän, että sodan aloittaminen on erittäin helppoa, mutta tiedän myös, että on paljon vaikeampaa saada aikaan rauha ja palauttaa ihmisten luottamus toinen toisiinsa.

Kosovo on tällä hetkellä tilanteessa, joka on ratkaiseva alueen tulevien sukupolvien kannalta juuri tämän eri kansanryhmien välisen luottamuksen palauttamisen osalta. Olen iloinen, että Joost Lagendijk on ilmaissut päätöslauselmassaan niin selkeästi, että meidän pitäisi jättää keskustelut Kosovon itsenäisyydestä ja siihen liittyvistä konflikteista taaksemme.

Meidän pitäisi nyt panna aikamme ja energiamme keskusteluihin siitä, miten aiomme vahvistaa kaikkien ihmisten yhdenvertaisia oikeuksia elää rauhassa ja työskennellä paremman tulevaisuuden luomiseksi Kosovolle. Meidän on keskityttävä vähemmistöjen tehokkaaseen suojeluun ja taloudellisen tilanteen parantamiseen ja laajalle levinneen korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseen.

Kaikkien Kosovossa pitäisi ottaa henkilökohtaiseksi tehtäväkseen auttaa kansanryhmien välisen väkivallan lopettamisessa. Tuomioistuinten pitäisi varmistaa, että sotarikoksia käsitellään. Jotkin tämän parlamentin jäsenistä pitävät EU:n läsnäoloa ja osallistumista Kosovossa valitettavana, mutta ne meistä, jotka ovat kokeneet Balkanin sodat, pitävät valitettavana sitä, että EU ei sitoutunut selkeämmin ja kattavammin.

Työtä on tehtävänä vielä suunnattomasti, ja se vie aikaa, mutta loppujen lopuksi kyse on ihmisten välisen luottamuksen palauttamisesta, jotta tulevilla sukupolvilla on tilaisuus saada koulutusta ja elää ja työskennellä yhdessä, rauhassa, toinen toisensa eroja kunnioittaen. Tästä koko Euroopan ajatuksessa on kyse.

(Suosionosoituksia)

Libor Rouček (PSE). – (CS) Haluaisin puhua lyhyesti erityisesti Serbian asemasta. Vaikeasta kansallisesta tilanteestaan huolimatta Serbian hallitus on omaksunut hyvin rakentavan ja vastuullisen lähestymistavan EULEX-operaation käynnistämiseen Kosovossa. Yhteistyössä YK:n kanssa se on myös edistänyt serbikansallisuutta olevan vanhemman poliisivirkamiehen nimittämistä Kosovon poliisivoimiin. Uskon lujasti, että näin saadaan Kosovon serbit ja myös muut vähemmistöt asteittain integroitua Kosovon poliittiseen, taloudelliseen ja sosiaaliseen elämään. Tässä yhteydessä haluaisin myös pyytää Euroopan unionin korkeaa edustajaa varmistamaan, että Kosovon viranomaiset osoittavat riittävästi huomiota Mitrovican alueen

monenväliseen kehitykseen. Ja olen samaa mieltä Anna Ibrisagin kanssa siitä, että nyt on kiinnitettävää entistä enemmän huomiota turvallisuus- ja taloustilanteeseen sekä Kosovon talouskehitykseen.

Nicholson of Winterbourne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Joost Lagendijkia, jonka suuret poliittiset taidot ovat tuottaneet käsiteltäväksemme loistavan päätöslauselman.

Kiitän häntä erityisesti 26 kohdan hyväksymisestä, ja siihen haluaisin kiinnittää ministerin ja komission huomion. Tässä me panemme merkille poikkeuksellisen huonossa terveydentilassa olevat 1 500 romanian, jotka istuvat lyijykaivoksen reunalla ja jotka ovat olleet siellä yhdeksän vuotta YK:n virhearvioinnin takia. Hyväksyn täysin sen, mitä ministeri Vondra sanoi, että tämä ei välttämättä ole aivan Euroopan unionin tehtävä. Kiitän kuitenkin komission ryhmää siitä, että se tarttui aiheeseen heti, kun nostin sen esille, ja siitä, että se kävi paikalla ja näki lyijypitoisuuksien aiheuttamat tuhot. Näiden ihmisten veren lyijypitoisuus on hirvittävä, tuho on peruuttamaton, ja heidät on välittömästi ja kiireellisesti sijoitettava muualle ja heille on annettava lääkehoitoa.

Arvoisa ministeri Vondra, te lupasitte, että tiedotatte tälle parlamentille täysimääräisesti. Voinko pyytää, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että kiinnitätte huomionne tähän asiaan mitä perusteellisimmin ja kerrotte minulle, mitä teette.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Onnittelen vilpittömästi esittelijää ja varjoesittelijöitä erinomaisesta mietinnöstä. Sen tarkoituksena on edistää Kosovon vakautumista ja normalisoitumista edelleen.

Viime vuosien edistysaskeleet Kosovossa ovat vahvistaneet toivoamme siitä, että monietninen ja monikulttuurinen yhteisö on mahdollista Kosovossa. EU:n toiveet Kosovossa ja koko Länsi-Balkanilla voivat toteutua vain, jos tämä edellytys täytetään.

Olemme saavuttaneet siinä edistystä, huomattavaa edistystä, ja nyt meidän on edettävä siinä. Pidän erityisen myönteisenä sitä, että EULEXin ponnistelut auttavat myös Kosovon tilanteen normalisoimisessa. Pidän myönteisenä Kosovon turvallisuusjoukkojen äskettäistä perustamista ja serbiyhteisön osan osallistumista Kosovon poliisivoimiin. Jos aiomme edistyä nopeammin, meidän on toimittava politiikan, talouden, turvallisuuden, yhteiskunnan ja muiden alojen rintamilla, ja meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, mitä tapahtuu paikallistasolla, jossa kysymys yhteiselosta on arkaluontoisin. Meidän on tuettava hankkeita, joilla vahvistetaan kansanryhmien välistä yhteiseloja ja yhteistyötä. Tässä hengessä pidän myönteisenä Euroopan komission aikomusta käyttää kaikkia käytettävissään olevia keinoja edistyksen aikaansaamiseksi. Juuri sitä Kosovo tarvitsee.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän tämän päivän keskustelua ja päätöslauselmaa myönteisinä, sillä ne ovat yksi vaihe Euroopan unionin ja Kosovon välisten suhteiden normalisoinnissa vuosi itsenäisyysjulistuksen jälkeen.

On tärkeää korostaa, että niiden, jotka vastustavat esitystä, kuten Geoffrey Van Orden ja Charles Tannock Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiiveista, on osoitettu olevan väärässä, sillä nyt 54 maata – mukaan luettuna 22 oman unionimme jäsenvaltiota – tarjoaa laillista tunnustusta ja EU:n oma oikeusvaltio-operaatio on käynnistetty Serbian suostumuksella. Olemme tosiaankin koko ajan todenneet, että Kosovon kysymyksen ratkaiseminen auttaisi Serbian EU:ta koskeissa toiveissa, ja nyt toistamme, että haluamme niiden onnistuvan.

EU:n oikeusoperaatio avasi eilen ensimmäisen sotarikostuomioistuimen Kosovossa. Tänään hänen kuninkaallinen korkeutensa Yhdistyneen kuningaskunnan prinsessa Anne vieraillee vammaisten lasten koulussa Gjilanissa, Kosovossa. Molemmat yhdessä kertovat varmasti EU:n sitoutumisesta siihen, että mennyttä epäoikeudenmukaisuutta ei unohdeta mutta tänään työskennellään yhdessä paremman tulevaisuuden varmistamiseksi kaikille.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Haluaisin aivan ensiksi onnitella Joost Lagendijkia tästä hyvin tasapainoisesta päätöslauselmasta ja käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni kiittääkseni Doris Packia ja hänen valtuuskuntaansa, sillä he ovat tehneet tällä alalla huomattavan määrän hyödyllistä työtä.

EU:n tavoitteet ovat selkeät: Kosovosta ei saa tulla mustaa aukkoa. Ensisijainen velvollisuus siitä on Kosovon viranomaisilla. Väestön on pystyttävä luottamaan sekä hallitukseen että oikeusjärjestelmään. Korruptio ja rikollisuus heikentävät valtiota. Naiset ja vähemmistöt on otettava täysimääräisesti mukaan.

Vastuu on mielestäni lisäksi myös naapurimailla, erityisesti Serbian viranomaisilla. Rakentava vuoropuhelu ja alueellinen yhteistyö ovat kaikkien etujen mukaisia tällä alueella.

Lopuksi, Euroopan unionilla on suuri vastuu. EULEXin myötä Euroopan unioni on asettanut tavoitteensa korkealle. On hyvä, että todellinen työ on nyt alkanut. Seuraavat kaksi vuotta osoittavat, pystyykö EULEX todella muuttamaan asioita pitkällä aikavälillä. Toivon todella, että pystyy.

Vakaas, sovinto ja oikeusvaltion kehittäminen Kosovossa ovat äärimmäisen tärkeitä kosovolaisille ja kaikille Kosovon etnisille vähemmistöille, mutta ne ovat myös Euroopan unionin etujen mukaisia. Avun tehokkuuden on tässä oltava ratkaisevaa. Doris Pack ja minä vierailimme Kosovossa vähän aikaa sitten. Avusta ei ole puutetta, mutta sitä voitaisiin luultavasti koordinoida vielä paremmin ja vielä tehokkaammin.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuinka monta tunnustamista valtio tarvitsee ollakseen itsenäinen? Siitä ei ole kysymys, koska tunnustamisten laatu on tärkeämpää kuin määrä. Itsemääräämisoikeuden julistaminen ei johda itsenäisyyteen, jos ne, joilta valtio haluaa itsemääräämisoikeuden, eivät tunnusta kyseessä olevaa valtiota.

Valtion itsenäisyys ei ole todellista ennen kuin Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyy sen. Valtio ei myöskään ole itsenäinen, jos se ei pysty tarjoamaan kaikille alueellaan eläville yhteisöille oikeudenmukaisia mahdollisuuksia todelliseen integroitumiseen kansalaisyhteiskuntaan ja monikulttuuriseen yhteiskuntaan ja jos se ei pysty huolehtimaan itsestään ja hallinnoimaan itseään.

Kaikkien näiden syiden takia Ahtisaaren suunnitelma epäonnistui. Aiemmin vallinneeseen tilanteeseen kehottaminen ei myöskään ole ratkaisu – pitäisi mennä eteenpäin. Tätä varten Euroopan unionin ja Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston pysyvien jäsenten on kutsuttava koolle kansainvälinen konferenssi, jossa pitäisi löytää kestävä ratkaisu demokraattiseen turvallisuuteen, geostrategiseen tasapainoon ja yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen vakauteen Länsi-Balkanilla. Näissä puitteissa Kosovo pitäisi palauttaa kansainvälisen laillisuuden tielle, ja alueen pitäisi saada selkeä etenemissuunnitelma jäsenyydelleen EU:ssa.

Joost Lagendijkin mietinnössä ei valitettavasti tutkita kyseisiä tapoja ja siten hylätään kaikki realistiset pyrkimykset parempaan tulevaisuuteen. Romanian sosialidemokraattien on siksi pakko äänestää tätä mietintöä vastaan.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kansainvälisen oikeuden säännösten ja YK:n turvallisuusneuvoston vuonna 1999 antaman päätöslauselman 1244 mukaan Kosovoa ei voi pitää valtiona. Viisi EU:n jäsenvaltiota ei ole tunnustanut Kosovon yksipuolista itsenäiseksi julistautumista. Kosovo on kuitenkin todellisuutta, ja meidän on siksi käsiteltävä sitä.

Vakaas Länsi-Balkanilla, alueella, jolla on suurimmat mahdollisuudet liittyä lähitulevaisuudessa EU:hun, on olennaista. Siksi EU:lla on oltava johtava asema alueen tilanteen hoidossa. EULEX-operaatio, joka on jo saavuttanut alkuperäiset toiminnalliset valmiutensa, on merkittävä ensimmäinen askel tähän suuntaan, koska tarvitaan apua ja koordinoitua ennen kaikkea kansanryhmien välisen yhteistyöympäristön takaamiseksi, minkä avulla voidaan mahdollistaa paluu normaaliin elämään.

Kaikkien vähemmistöjen suojeleu Kosovossa on turvattava, mukaan luettuna serbivähemmistö. Toimielimiä on vahvistettava kaaoksen välttämiseksi ja vakaan kehityksen varmistamiseksi. Omaisuus on annettava takaisin ja pakolaisten paluuoikeus taattava. EU:n rahoitusvälineitä, erityisesti liittymistä valmistelevaa välinettä on käytettävä helpottamaan yhteiskunnallista ja taloudellista kehitystä, lisäämään avoimuutta ja edistämään etnisten yhteisöjen välistä sovintoa. Kosovoa ei saa millään tavalla eristää eurooppalaisista prosesseista. Sillä on oltava mahdollisuudet EU:n jäsenyyteen alueellisissa puitteissa. Meidän on sovellettava samoja normeja kaikilla alueilla. Kaikkea, mitä alueen muilta mailta pyydetään, on sovellettava myös Serbiaan ja Kosovoon.

Euroopan unionin on vaadittava, että vuoropuhelua Priştinan ja Belgradin välillä jatketaan. Mielestäni päätöslauselma ei tällaisenaan esitetä koko näkemystä Kosovoa koskevista kannoista, joita Euroopan unionin 27 jäsenvaltiolla on. Siksi PPE-DE-ryhmän romanialainen valtuuskunta aikoo äänestää tätä päätöslauselmaa vastaan lukuun ottamatta unkarilaista alkuperää olevaa Euroopan parlamentin jäsentä.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Serbiaa piti pommittaa, jotta se saadaan ymmärtämään: vähemmistöjen oikeuksia on kunnioitettava. Se oli ankara opetus. Sen sijaan, että se olisi myöntänyt Kosovolle autonomian, sen piti hyväksyä Kosovon itsenäisyys. Kosovo on varoitus myös EU:n jäsenvaltioille. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että niiden alueella olevat perinteiset etniset vähemmistöt voivat elää turvallisesti ja tuntea olevansa kotonaan. Tyytyväiset vähemmistöt ovat maan turvallisuuden, itsemääräämisoikeuden ja talouskehityksen lujin perusta. Osallistuin 17. helmikuuta 2008 henkilökohtaisesti Kosovon itsenäisyysjulistuksen virallisiin juhlallisuuksiin Priştinassa. Toivon, että pystyin myös vakuuttamaan, että

serbivähemmistön kulttuurinen ja alueellinen autonomia Kosovon alueella tunnustetaan. Kosovon albaaneille annettiin tilaisuus eurooppalaistyyliiseen ratkaisuun. Serbialla on vielä yksi mahdollisuus: Vojvodina. EU:n jäsenvaltiot voivat myös ponnistella antaakseen kulttuurisen ja alueellisen autonomian alueillaan eläville etnisille vähemmistöille. Olisi noloa, jos tietyt EU:n jäsenvaltiot olisivat tässä suhteessa Kosovoa ja Serbiaa jäljessä.

Victor Boștinăru (PSE). – (RO) Euroopan parlamentin jäsenenä ja suhteista Kaakkois-Euroopan maihin vastaavan valiokunnan jäsenenä odotan ”eurooppalaisiksi arvoiksi” ylpäänä kutsumiemme yhteisten arvojen puolesta kuulevani, että Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio vaativat kaiken voimansa ja vaikutusvaltansa nojalla, että Kosovon poliittiset puolueet avataan monietnisiselle edustukselle ja että kaikki tuleva edistyminen Kosovon ja Euroopan unionin välisissä suhteissa riippuu kyseisestä kehityksestä.

Odotin, että tässä mietinnössä meille kerrotaan, että malli, jonka EU aikoo rakentaa Kosovoon eurooppalaisten veronmaksajien rahoilla muuten, on todella monietninen, monikulttuurinen ja moniarvoinen, eikä se perustu erotteluun. Kosovon parlamentin jäsenten kanssa keskustellessamme he kertoivat meille, että tällaista mallia ei voida vielä tällä hetkellä panna täytäntöön.

Haluaisin päättää puheenvuoroni seuraavaan kysymykseen: jos tätä mallia ei voida soveltaa Kosovossa ja jos eurooppalaisilla arvoillamme ei ole mitään sijaa Kosovossa, mitä mallia Euroopan komissio voi sitten soveltaa?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Joost Lagendijkia sekä ulkoasiainvaliokuntaa siitä, että he ovat tämän päätöslauselman ja tämän keskustelun avulla varmistaneet, että Kosovoa koskeva kysymys pysyy asialistallamme. Minun mielestäni Kosovon kansa on todella ansainnut tämän sen jälkeen, kun Euroopan unioni epäonnistui siellä 1990-luvulla.

Meillä on siellä velka maksettavana nimittäin siinä, että olemme Kosovon ja koko alueen kansalle velkaa sen, että tarjoamme heille sangen intensiivisesti apua heidän matkallaan EU:hun. Tässä yhteydessä painopistealana numero yksi on ehdottomasti edellytykset talouskehityksen parantamiselle, sillä ilman niitä yhteiskunnallisia levottomuuksia ei voida lopettaa.

Haluaisin pyytää komissiota käyttämään vaikutusvaltaansa varmistaakseen, että Keski-Euroopan vapaakauppasopimus todella pannaan täytäntöön kaikissa allekirjoittajavaltioissa. Haluaisin myös pyytää neuvostoa ystävällisesti varmistamaan, että jäsenvaltiot käsittelevät turvapaikanhakijoiden pakkopalauttamista hienotunteisesti.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) EULEX on suurin Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa koskaan käynnistetty siviilioperaatio. Haluaisin korostaa, että 1 900 ihmistä käsittävissä vahvoissa kansainvälisissä joukoissa on 200 sotilaspoliisia ja tavallista poliisia Romaniasta. Romania osallistuu siten EULEXiin, koska Bukarestin velvollisuus on tukea kumppaneitaan Euroopan unionissa, vaikka se ei aina olekaan samaa mieltä sen enemmistön tekemistä päätöksistä.

Romania ei ole tunnustanut Kosovon valtion itsenäisyyttä, ja yksi syy siihen on se, että se haluaa välttää kaikkien separatististen levottomuuksien laillistamista. Belgradin ja Priştinan välillä neuvoteltu, mahdollisesti valtioliittoa koskeva ratkaisu olisi tässä tilanteessa ollut suositeltavampi. Näissä olosuhteissa on kuitenkin tärkeää, että Euroopan unioni saa operaationsa onnistuneesti päätökseen. On kuitenkin vältettävä sellaisia tilanteita, joissa EU:n osallistuminen pitkittyy loputtomasti. Kosovosta ei saa tulla Euroopan unionin suojelualueeta, vaan sitä on autettava hoitamaan omat asiansa.

Tämä näkökohta on tärkeä sekä Kosovolle että Euroopan unionille erityisesti nykyisissä talouskriisissä ja käytettävissämme olevien rajallisten resurssien takia.

PUHETTA JOHTI

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Olen samaa mieltä monista parlamentissa esitetyistä ajatuksista, mutta tämä ongelma on paljon monimutkaisempi. Romania on oikeassa ilmaistessaan, että Kosovon yksipuolisen itsenäiseksi julistautumisen oikeusperusta on erittäin kyseenalainen, koska kansainvälisen oikeuden nojalla vähemmistöillä ei ole kollektiivisia oikeuksia eikä niillä ole oikeutta itsemääräämiseen tai eroamiseen. Haluaisin korostaa, että etnisiin vähemmistöihin kuuluvilla ihmisillä on oikeuksia.

Kosovon eroaminen ja se, että muut valtiot ovat tunnustaneet sen valtioksi, luovat vaarallisen ennakkotapauksen, josta oli vain muutaman kuukauden jälkeen seurauksena se, että Venäjä tunnusti yksipuolisesti Etelä-Ossetian ja Abhasian separatistialueiden itsenäisyyden. Molemmissa tapauksissa presidentti Putin viittasi selkeästi Kosovon malliin. Kashmirin, Vuoristo-Karabahin, Transnistrian, Krimin, Pohjois-Kyproksen ja muiden kaltaiset separatistialueet ovat välittömästi todenneet, että nämä alueet ovat aivan yhtä oikeutettuja itsenäisyyteen kuin Kosovo.

Mielestäni Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on tulevaisuudessa tuettava johdonmukaisesti alueellisen koskemattomuuden periaatetta kaikkien valtioiden osalta ja aktiivisesti heikennettävä separatistisia suuntauksia. Euroopan unionin on ponnisteltava erityisesti vakauden säilyttämiseksi koko Länsi-Balkanin alueella ja annettava sisältöä niiden EU:n jäsenyyttä koskeville mahdollisuuksille.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Jotkut ovat hyväksyneet Kosovon olemassaolon ja toiset eivät. Vaikka jäsenvaltioiden enemmistö kannattaa sen itsenäisyyttä tai on tunnustanut sen itsenäisyyden, viisi jäsenvaltiota ei ole tehnyt niin – puhumattakaan YK:n turvallisuusneuvostosta.

Jos haluamme, että päätöslauselma vaikuttaa Euroopan unionin ulkopolitiikkaan, sillä on oltava yhdistävä vaikutus. Jos näytämme, että yhteinen ulkopolitiikkamme on enemmistön pakottamaa, oli se sitten neuvostossa tai Euroopan parlamentissa, se vaikuttaa kielteisesti unionin yhtenäisyyteen. Pyrkikäämme yhtenäiseen ratkaisuun eikä yritetä saada läpi päätöksiä, joiden sanamuodot ovat parhaimmillaankin kaksisielitteisiä tai jopa hämmentäviä tai epäselviä.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kansainvälistä ryntäystä Kosovon tunnustamiseen oli minun mielestäni vaikeaa ymmärtää. Ratkaistavana oli paljon vanhempia kiistoja, jotka olisivat olleet EU:n ponnistelujen arvoisia. Esimerkiksi Kashmir tai Taiwan tai jopa Somalimaa Afrikan sarvessa.

Kosovon itsenäisyysjulistus on myös paljastanut jäsenvaltioiden välisen hajaannuksen. Kosovo ei mitenkään voi olla osa Euroopan unionia tai Yhdistyneitä Kansakuntia niin kauan kuin jotkin jäsenvaltiot eivät tunnusta sen itsenäisyyttä. Kosovon ennakkotapaus myös närkästytti Venäjän ja yllytti sen viime kesänä tunnustamaan Georgian alueet, Abhasian ja Etelä-Ossetian, valtioiksi.

Entisen Jugoslavian eri osien ihmisillä on selkeästi oikeus elää rauhassa ja vauraudessa. Meillä Euroopan unionissa on moraalinen velvollisuus auttaa, mutta tämä apu ei saisi koskaan olla loputonta. Kosovossa on tapahduttava todellisia uudistuksia, aitoja ponnisteluja järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmiskaupan torjumiseksi ja siellä on toteutettava serbien kaltaisten vähemmistöjen asianmukainen suojelu ja tasa-arvo.

Komission ja neuvoston on pysyttävä tarkkaavaisina ja vaadittava kouraantuntuvaa edistystä.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, talousarvion valvontavaliokunta antaa itselleen luvan sanoa muutaman sanan korkean tason ulkopolitiikasta. Olemme todenneet, että Kosovossa – suurimman osan avustaan Euroopan unionista saava kolmas maa – on erittäin huolestuttavia korruptiotapauksia, joilla on vakavat seuraukset talousarvion varmuuteen ja yhteisön taloudellisiin etuihin.

Yhdistyneiden Kansakuntien työryhmä, komission petostentorjunnan virasto ja *Guarda di Finanza* -poliisi ovat laatineet loppuraportin. Tätä loppuraporttia ei ole vielä pantu täytäntöön. Se on peräisin kesäkuun 2008 lopusta, ja siinä paljastetaan vakavia EU:n varoihin liittyviä korruptiotapauksia. Odotamme selitystä.

Tämä loppuraportti todella on loppuraportti. Seurantajärjestöä ei ole. Kukaan ei tällä hetkellä edusta etujamme tässä asiassa. Myös tämän takia kehottaisin komissiota lopultakin nimittämään jonkun. EULEX ei voi itse tehdä tätä työtä. Vastustan myös sitä, että jatkuvasti esitetään tekosyitä tämän valtion epävarmalle asemalle.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää teitä tämän keskustelun aloittamisesta. Luulen, että oli oikein hyödyntää Kosovon itsenäisyysjulistuksen tulevan ensimmäisen vuosipäivän tehoa. Mielestäni se oli oikea-aikainen esitys etenkin nykyisen talouskriisin osalta, koska on olemassa vaara, että se jotenkin katoaa meidän näkökentästämmme, vaikka meillä onkin vielä paljon vastuuta työn loppuun saattamisessa: ei pelkästään Kosovossa vaan myös laajemmalla Länsi-Balkanin alueella. Luulen, että se, mitä te – esimerkiksi Hannes Swoboda ja muut – olette sanoneet, ansaitsee paljon huomiota. Luulen, että neuvoston kanta on täysin sama.

Meillä on edessämme paljon haasteita. Haluaisin korostaa kolmea tärkeintä pilaria Kosovoa koskevassa politiikassamme. Ensimmäinen on Kosovon jakamattomuus ja vakaus. Toinen on hajauttaminen ja kaikkien vähemmistöjen yhdenvertaiset mahdollisuudet. Kolmas – ja luultavasti tärkein ja haastavin – on Kosovon

osallistuminen alueen ja Euroopan yhdentymiseen: alueelliseen yhteistyöhön Länsi-Balkanilla. Jonain päivänä meidän pitäisi varmasti saada Kosovo lähemmäksi vakautus- ja assosiaatioprosessia, mutta jäljellä on vielä paljon tehtävää, eikä ole mikään salaisuus, että tietyissä kysymyksissä neuvostossa on hyvin vaikeaa saavuttaa yhtenäisyyttä.

Mielestäni tavoitteenamme pitäisi olla mieluummin tulevaisuuteen kuin menneisyyteen keskittyminen, ja arvostan todella näin tehneiden lausuntoja. Vuoropuhelua Serbian kanssa jäljellä olevista käytännön asioista on tietenkin käytävä täysin avoimesti ja hyvin tehokkaasti, mutta mielestäni realismiin pitäisi olla ohjaava periaatteemme.

Taloudellinen tilanne ja sen parantaminen ovat ratkaisevan tärkeitä vakauden tavoittamisessa, joten Kosovon omien resurssien tehokas hallinnointi ja hyödyntäminen on siinä ehdoton edellytys, kuten on myös kansainvälisten resurssien vakaa hallinto ja hyödyntäminen. Myös korruption torjunta ja avoin yksityistäminen ovat tärkeitä osia.

Mielestäni parlamentin tuki EULEXille on hyvin tärkeä. Haluaisin onnitella Joost Lagendijkia hänen tekemästään työstä. Se oli erinomainen. Kun luin tekstin, minulla ei henkilökohtaisesti ollut mitään valitettavaa siitä, vaikka ehkä minun pitäisi olla hieman varovainen: me kaikki tunnemme Kosovon taloustilanteen ja energiapulan Kosovossa sekä yleisesti Balkanilla. Ruskohiilen ja sähkön tuotanto on niille yksi harvoista mahdollisuuksista jotenkin rakentaa kestävää taloutta ja integroida tämä talous alueeseen. Kyllä, ympäristökysymykset ovat tärkeitä, mutta talouden tulevan vakauden edistäminen ei ole vähemmän tärkeää.

Jotkut teistä mainitsivat romaniperheiden tilanteen Trebcan kaivoksilla. Me kaikki tiedämme, että se on tuhoisa tilanne, ja olette varmasti tietoisia komission tätä asiaa koskevasta työstä. Pierre Morelin johtama valtuuskunta vieraili alueella joulukuussa, ja he tarjoutuivat tapaamaan romanileirin johtajia Trebassa. Helppoa ratkaisua ei ole. Tiedämme, että heille on tarjottu mahdollisuutta muuttaa alueen ulkopuolelle, mutta tähän mennessä he eivät ole olleet valmiita siihen. Itse asiassa he kieltäytyvät tekemästä niin, joten tässä asiassa on vielä paljon tehtävää. Luulen, että seuraavan viikon kokous tässä myös mukana olevan Pieter Feithin kanssa on tilaisuus keskustella tästä enemmän.

Jälleen kerran, kiitos hyvin paljon. Mielestäni meillä oli hyvin hedelmällinen keskustelu, ja toivon, että parlamentti jatkaa kaikkien ponnistelumme tukemista Kosovossa ja koko alueella.

Meglana Kuneva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio onnittelee Joost Lagendijkia ja pitää hänen päätöslauselmaansa myönteisenä: siinä säädetään Kosovon laajemmasta osallistumisesta meneillään olevaan prosessiin alueen lähentämiseksi Eurooppaan.

Komissio on perustanut tehokkaan yhteistyömuodon kaikkien Kosovossa työskentelevien paikallisten toimijoiden kanssa, mukaan luettuna EULEX ja EU:n erityisedustaja. Jatkamme tätä yhteistyötä. Se on ainoa tapa, jolla työemme Kosovossa voi olla tuloksekasta. Hyvä yhteistyö on tähän mennessä osoittautunut olennaiseksi tekijäksi rauhan säilyttämiseksi tällä alueella.

Komissio rahoitti seitsemän miljoonan arvoista oikeusvaltiohanketta, mukaan luettuna yhden miljoonan euron arvoinen korruption torjuntaa koskeva osa. Ollakseni tarkempi, annoimme joulukuussa 2008 yksityiskohtaisia ja kattavia vastauksia kaikkiin sekä suullisesti että kirjallisesti esitettyihin kysymyksiin talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajalle Herbert Böschille. Niissä selvennettiin EU:n rahoitusta koskevaa kysymystä ja tapaa, jolla rahoitusta on Kosovossa hallinnoitu. Niissä myös tiedotettiin jäsenille taloushallinnosta ja valvontajärjestelmistä, joita komissiolla on tällä hetkellä käytössä.

Sen jälkeen emme ole saaneet muita tietopyyntöjä. Voimme toimittaa jäsenille jäljennökset talousarvion valvontavaliokunnalle lähetystä aineistosta, jos he haluavat.

Haluaisin viitata Gisela Kallenbachin huomioihin Keski-Euroopan vapaakauppasopimuksesta (CEFTA). Toivomme, että Serbian ja Kosovon välisten suhteiden parantumisen ansiosta Kosovo voidaan liittää CEFTAan. Komissio tekee parhaansa edistääkseen sitä.

Päätöslauselmassa on mainittu monia tärkeitä kysymyksiä, kuten Kosovon kulttuuriperinnön säilyttäminen, julkishallinnon valmiuksien parantaminen, kaikkien yhteisöjen parempi integroituminen Kosovossa, monietnisen opetuksen tarve ja romaniperheiden ahdinko lyijyn saastuttamissa pakolaisleireissä pohjoisessa. Komissio aikoo seurata näitä kysymyksiä olemassa olevien välineiden avulla ja yhteistyössä muiden avunantajien kanssa.

Teemme tutkimuksen Kosovosta osana laajentumispakettiamme syksyllä. Olen vakuuttunut, että siihen sisältyy monia ajatuksia sen varmistamiseksi, että Kosovo pysyy lujasti ankkuroituneena eurooppalaisiin tulevaisuudennäkymiin, kuten koko Länsi-Balkan.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 5. helmikuuta 2009.

12. Rahoituskriisin vaikutus autoteollisuuteen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat rahoituskriisin vaikutuksesta autoteollisuuteen.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni siirrymme nyt käsittelemään todella tärkeää kysymystä. Nykyisissä olosuhteissa tämä on sellainen asia, josta täytyy keskustella. Totean vielä kerran, että olemme kiitollisia tästä otollisesta tilaisuudesta keskustella nykyisen talous- ja rahoituskriisin vaikutuksista autoteollisuuteen.

Kuten monet teistä vaalipiirejään hyvin tarkasti seuraavat tietävät, autoteollisuus on koko Euroopan talouden kannalta keskeinen tekijä. Vuosien mittaan olemme tukeneet alan kilpailukykyä perustamalla Euroopan autoalan yhtenäismarkkinat ja vaatimalla kolmansien maiden kanssa käytävään kauppaan tasapuolisempaa kilpailua. Viime aikoina olemme keskittyneet vähäpäästöisempiin autoihin ilmansaasteiden ja ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Kaikilla näillä aloilla Euroopan parlamentti on tukenut meitä johdonmukaisesti.

Näiden toimien ja erityisesti Euroopan autoteollisuuden sinnikkyiden ja sopeutumiskyvyn ansiosta eurooppalaiset autot kuuluvat nykyisin maailman parhaimpiin, innovatiivisiin, kilpailukykyisiin ja myös turvallisimpiin, polttoainetehokkaisiin ja ympäristön kannalta kestävimpiin. Meidän pitäisi olla ylpeitä Euroopan saavutuksista.

Silti Euroopan autoteollisuus on periksi antamattomuudestaan huolimatta ja suureksi osaksi valvontansa ulkopuolelle jäävien tehtaiden takia kärsinyt erityisen vakavasti maailmanlaajuisesta talouskriisistä. Ongelmat olivat nähtävissä jo viime vuoden marraskuussa, jolloin neuvosto pääsi yksimielisyyteen vielä kestävämpien ja polttoainetehokkaampien autojen edistämiseen perustuvasta strategiasta, valmistajia koskevista realistisista tavoitteista ja kysyntää lisäävistä tehokkaista kannustimista.

Tästä on kulunut vain vähän aikaa, ja tilanne on entistä vakavampi. Alan edustajien ilmoituksen mukaan EU:ssa myytiin viime vuonna 8 prosenttia vähemmän autoja kuin sitä edeltävänä vuonna, kun verrataan vuotta 2008 vuoteen 2007. Todennäköisesti tilanne pysyy yhtä huonona – tai jopa pahenee – vuonna 2009, eikä vaikutus kohdistu vain autonvalmistajiin vaan myös koko autoteollisuuden toimitusketjuun.

Ministerit tapasivat ystäväni Günter Verheugenin, joka on komission jäsen ja komission varapuheenjohtaja, 16. tammikuuta keskustellakseen autoteollisuuden erityisongelmista. He ilmaisivat erityisen huolensa siitä, että nykyiset ongelmat vaarantaisivat huomattavan määrän työpaikkoja, ja korostivat pitävänsä alan tulevaisuutta erittäin tärkeänä.

Päävastuu näiden haasteiden ratkaisemisesta on tietenkin alalla itsellään. Sitä on kannustettava toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet rakenteellisten ongelmien, kuten ylikapasiteetin ja uusiin teknologioihin tehtävien investointien puutteen ratkaisemiseksi.

Autoteollisuuden merkitys Euroopan taloudelle ja se seikka, että ala kärsii poikkeuksellisen voimakkaasti nykyisestä kriisistä, merkitsevät kuitenkin sitä, että jonkinlainen julkinen tuki on tarpeen. Tämä otetaan huomioon Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa, josta Eurooppa-neuvosto pääsi yksimielisyyteen viime joulukuussa, sekä jäsenvaltioiden kansallisissa ohjelmissa. Emme tietenkään voi antaa alalle myönnetyn lyhytaikaisen tuen heikentää sen kilpailukykyä pitkällä aikavälillä. Näin ollen tuki on keskitettävä selvästi innovointiin.

⁽¹⁾ ks. pöytäkirja

Jäsenvaltiot ovat samaa mieltä siitä, että autoteollisuudelle myönnettävän julkisen tuen on oltava sekä tarkasti kohdennettua että koordinoitua. Siinä on myös noudatettava tiettyjä keskeisiä periaatteita, kuten tervettä kilpailua ja avoimia markkinoita. Kyse ei saisi olla tukikilpailusta, eikä se saisi aiheuttaa markkinavääristymiä. Näitä tavoitteita silmällä pitäen jäsenvaltiot ovat vahvistaneet olevansa valmiita tiiviiseen yhteistyöhön komission kanssa sekä tarjontaan että kysyntään liittyvien kansallisten toimenpiteiden osalta. Komissio on puolestaan luvannut tarttua nopeasti toimeen silloin, kun siltä edellytetään reaktiota.

Yleisesti ottaen neuvoston puheenjohtajavaltio antaa komissiolle täyden tukensa siinä, että Euroopan talouden elvytysuunnitelman täytäntöönpanoa on edistettävä nopeasti. Komissiota on myös kehoitettu selvittämään yhdessä Euroopan investointipankin kanssa, miten autoteollisuudelle tarkoitettujen lainojen käyttöä voidaan entisestään tehostaa nopean saatavuuden, hankerahoituksen ja lainojen varhentamisen avulla suosimatta toisia valmistajia tai jäsenvaltioita toisten kustannuksella.

Maa-ilmalaajuista toimintakehystä ajatellen meillä on selvä tarve käynnistää alustava vuoropuhelu Yhdysvaltain uuden hallinnon sekä kansainvälisten kumppaneidemme kanssa.

Puheenjohtajavaltio Tšekki on päättänyt edistää tarmokkaasti tätä autoteollisuuden yleistä tukistrategiaa ja noudattaa samalla mainitsemiani periaatteita ja parametreja. Käytössä on jo lukuisia erilaisia yhteisön välineitä, joita voidaan hyödyntää tukitoimenpiteissä etenkin uuden teknologian alalla, esimerkiksi vähäpäästöisten autojen kehitystyössä. Innovatiivisten ja ympäristöystävällisten käyttövoimateknologioiden kaikki mahdollisuudet – polttokennot sekä hybridi-, sähkö- tai aurinkovoima – on selvitettävä perinpohjaisesti ja otettava käyttöön.

Toisaalta on myös tavanomaisempia ja nopeasti käytettävissä olevia välineitä, kuten esimerkiksi vanhojen autojen romutusohjelma. Näillä välineillä voitaisiin yhdistää uusien autojen kysynnän vauhdittamiseen myönteisiä ulkoisvaikutuksia, jotka liittyvät liikenneturvallisuuteen, päästöjen vähentämiseen ja muihin seikkoihin. Tämä väline on jo useiden jäsenvaltioiden käytössä. Tästä syystä puheenjohtajavaltio haluaisi pyytää komissiota esittämään välittömästi ehdotuksen siitä, miten edistää Euroopan ajoneuvokannan koordinoitua uudistamista ajoneuvojen talteenoton ja kierrätyksen alalla. Ehdotuksen tulisi perustua kyseisten ohjelmien vaikutustenarviointiin jäsenvaltioissa. Tavoitteenamme on saada komissiolta ehdotus hiukan ennen kevään Eurooppa-neuvoston kokousta, elvytysuunnitelman arvioinnin yhteydessä, ja pystyä käsittelemään kysymystä kilpailukykyneuvoston kokouksessa maaliskuussa. Kokousta johtavat kollegani Martin Říman ja komission varapuheenjohtaja Günter Verheugen. Talteenotto- ja kierrätysohjelmilla saatetaan piristää merkittävästi kysyntää yhteisön autoteollisuudessa, ja niiden pitäisi myös varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla. Haluaisin korostaa virkkeen jälkimmäistä osaa myös nykytilanteessa.

Lyhyesti sanoen kyse ei ole vain taloutemme keskeisen alan tukemisesta vaan strategiasta, josta meillä kaikilla on mahdollisuus hyötyä pitkällä aikavälillä.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, Alexandr Vondra antoi teille juuri selvityksen tuloksista, joita saavutettiin ajoneuvoteollisuudesta vastaavien ministereiden kanssa 16. tammikuuta käymissani neuvotteluissa. Vahvistan ehdottomasti kaiken, mitä sanottiin, vaikka kehottaisinkin samalla varovaisuuteen. On varottava herättämästä toiveita tai odotuksia, joita emme yksinkertaisesti pysty täyttämään. Käsitelen hieman yksityiskohtaisemmin Euroopan ajoneuvoteollisuuden tämänhetkistä tilaa.

Kokemusten perusteella autot ovat suhdannekehityksen ensimmäisiä indikaattoreita. Näin ollen ei ole mitenkään yllättävää, että viimekesäistä ajoneuvojen kysynnän voimakasta laskua seurasi taloudellinen taantuma kaikilla muilla talouden aloilla. Miksi näin kävi?

Kysynnän lasku on merkki talouden kehityssuuntaa koskevasta luottamuspulasta. Tässä suhteessa kuluttajat toimivat aivan samoin kuin yritykset. Taloudellisesti epävarmoina aikoina, kun ihmiset ovat epätietoisia tulevaisuudestaan, he pitävät tiukasti kiinni rahoistaan. Yksityisessä kotitaloudessa uuden auton hankinta on suurin investointi vuosikausiin. Sitä voidaan kuitenkin lykätä, sillä tietenkin eurooppalainen auto kestää vielä yhden vuoden.

Kaikki tietävät, että tilanne paranee olennaisesti vasta sitten, kun yleinen luottamus ja usko talouden yleisiin kehityslinjoihin ovat palautuneet. Näin ollen kaikkein tärkeimpiä ovat ehdottomasti ne toimenpiteet, joita toteutamme yhdessä EU:ssa selviytyäksemme yleisesti tästä kriisistä.

Haluan vielä mainita muutamia lukuja osoittaakseni, miten tärkeää tämä on. Euroopan ajoneuvoteollisuus työllistää 12 miljoonaa ihmistä välittömästi ja välillisesti. Tämä on 6 prosenttia kaikista Euroopan unionin

työpaikoista. Ajoneuvoteollisuus on EU:n viennin kannalta kaikkein merkittävin talouden ala. Moottoriajoneuvot tuottavat EU:n suurimman vientiylilijäämän.

Vuonna 2007 EU:ssa tuotettiin 19,6 miljoonaa moottoriajoneuvoa. Viime vuonna määrä laski lähes miljoonalla, ja se laskee jälleen huomattavasti vuonna 2009. Varastoissa on tällä hetkellä 2 miljoonaa myymättä jäänyttä ajoneuvoa. Ajoneuvoteollisuus on Euroopassa se teollisuudenala, joka investoi suurimman osuuden liikevaihdostaan tutkimukseen ja kehittämiseen. Autonvalmistajat investoivat keskimäärin 4 prosenttia tutkimukseen ja kehittämistoimiin. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että eurooppalaisten yhtiöiden keskimääräiset T&K-investoinnit ovat kaiken kaikkiaan 2 prosenttia. Autoteollisuus on siis yksinkertaisesti keskeinen toimiala Euroopassa.

Taluskriisi koettelee autoteollisuuden jokaista sektoria samanaikaisesti. Tätä ei ole koskaan ennen tapahtunut – tämä on ensimmäinen kerta – ja todettakoon, että yleisö ajattelee tilannetta vain henkilöautojen kannalta. Hyötyajoneuvojen ahdinko on paljon syvempi. Tällä alalla uudet tilaukset ovat koko Euroopan unionin alueella käytännöllisesti katsoen tyrehtyneet, vaikka tuotantokapasiteetti on lähes 40 000 hyötyajoneuvoa kuukaudessa.

Kielteinen vaikutus työllisyystilanteeseen on väistämätön pääasiassa kahdesta syystä. Euroopan unionissa on moottoriajoneuvojen ilmeinen ylikapasiteetti. Alan edustajat myöntävät 20 prosentin ylikapasiteetin. Jotkut sanovat sen olevan vielä paljon suurempi. Silti 20 prosenttiakin on erittäin suuri määrä, ja kun tätä verrataan alan työllistämien ihmisten määrään, puhumme yli 400 000 työpaikasta. On selvää, että eurooppalaiset autonvalmistajat aikovat käynnistää jo jonkin aikaa suunnitteilla olleiden rakenneuudistustoimenpiteiden nopeutetun täytäntöönpanon tänä vuonna puhjenneen taluskriisin aikana. Tätä asiaa haluan selvästi korostaa: ei ole mitään takeita siitä, että kaikki Euroopan tämänhetkiset tuotantoyksiköt ovat tämän vuoden lopulla vielä jäljellä. On erittäin todennäköistä, että vuoden loppuun mennessä melkoinen joukko kyseisistä tuotantoyksiköistä on lopettanut toimintansa. Ei ole takeita edes siitä, että vuoden lopussa kaikki eurooppalaiset valmistajat olisivat edelleen markkinoilla.

Kansainvälinen kilpailu aiheuttaa suuria paineita ajoneuvoteollisuudessa. EU:n lainsäätäjinä olemme koventaneet kilpailua edelleen asettamalla EU:n ajoneuvoteollisuudelle huomattavia vaatimuksia lähivuosiksi. Toimialalta edellytetään suuria edistysaskeleita innovoinnin alalla. Jotteri Rebecca Harms jälleen suoralta kädeltä moittisi minua, haluan tehdä hänelle selväksi, etten sano tätä arvostellakseni – mielestäni se on oikeus ja kohtuus. Älkää moittiko minua siitä, että kerron tosiasiat niin kuin ne ovat. Tämä ei ole arvostelua minun puoleltani, vaan ainoastaan huomio. Lainsäädäntömme takia eurooppalaiset autot ovat huomattavasti kalliimpia, ja lähivuosina ne kallistuvat vielä huomattavasti. Hinnannousun pääasialliset vaikutukset ovat kilpailu- ja kustannuspaineiden kasvu ja kyseessä olevien yhtiöiden lisääntynyt tarve parantaa tuottavuuttaan. Tämä on ainoa keino selviytyä nykyisessä kilpailutilanteessa.

Tiedämme kaikki, mitä tuottavuuden parantaminen tarkoittaa ajoneuvoteollisuudessa. Joka tapauksessa sillä on kielteinen vaikutus työllisyyslukuihin. Tämä on nykyisessä tilanteessa tosiasia.

Toiminnallamme on nyt kaksi samanaikaista tavoitetta. Ensinnäkin tarkoituksena on saada eurooppalainen ajoneuvoteollisuus selviämään tästä kriisistä – ja painotan tässä yhteydessä jokaista yksittäistä sanaa – samalla kun pyritään säilyttämään joka ainoa eurooppalainen autonvalmistaja mahdollisuuksien mukaan. Joka ainoa. Toinen tavoite on parantaa eurooppalaisen ajoneuvoteollisuuden kilpailukykyä pitkällä aikavälillä ja luoda Euroopalle kestävä perusta maailman johtavana autoteollisuusalueena.

Ensimmäiseen tavoitteeseen liittyvien toimenpiteiden osalta olemme tehneet kaiken voitavan. Olemme huolehtineet siitä, että Euroopan moottoriajoneuvoteollisuudella, joka siis kärsi erityisen pahasti luottolamasta, on mahdollisuus saada rahoitusta. Euroopan investointipankki (EIP) myöntää pelkästään autoteollisuudelle tänä vuonna 9 miljardia euroa, ja todettakoon, ettei Euroopan parlamentissa kannata tänään pyytää enempää. EIP:n omat varat huomioon ottaen lisävaroja ei ole tiedossa. Yhdeksän miljardia euroa on jo myönnetty.

Kollegani, komission jäsenen Neelie Kroesin ahkeruuden ansiosta valtiontukien valvonta on nyt niin joustavaa ja olemme muuttaneet sääntöjä siinä määrin, että jäsenvaltioilla on huomattavasti suuremmat valmiudet reagoida nopeasti ja kohdennetusti niissä yksittäistapauksissa, joissa apua tarvitaan. Komissio on siten täyttämässä sitä tehtävää, joka sille on lainsäädännössä annettu, toisin sanoen se varmistaa, etteivät kyseiset toimenpiteet vääristä kilpailua eivätkä vaaranna strategisia tavoitteitamme. Haluan mainita tästä asiasta vain yhden esimerkin. On täysin selvää, että tuen myöntäminen yhdysvaltalaisen yhtiöiden tytäryhtiöille voidaan sallia vain silloin, kun kyseisen tuen tavoitteena on pelkästään eurooppalaisten työpaikkojen säilyttäminen.

Olemme toteuttaneet lukuisia toimenpiteitä edistääksemme Euroopan teillä liikennöivän ajoneuvokannan uudistamista, ja samalla pyrimme näiden toimenpiteiden avulla myönteisiin ympäristövaikutuksiin. Kaikki jäsenvaltiot eivät aio turvautua romutuspalkkioiden maksujärjestelmään, mutta ne, jotka näin tekevät, noudattavat sovittuja periaatteita, toisin sanoen toimenpiteet eivät saa johtaa valmistajien eriarvoiseen kohteluun. Vielä yhden esimerkin mainitakseni jäsenvaltiot eivät voi luvata palkkiota vain siinä tapauksessa, että vanhan auton romuttaja hankkii tilalle uuden saksalaisen auton, jos hän asuu Saksassa, tai ranskalaisen tai tšekkiläisen auton. Näin ei yksinkertaisesti voida menetellä.

On kuitenkin mahdollista liittää romutuspalkkiot ympäristötavoitteisiin, mihin suhtaudun erittäin myönteisesti. Toisin sanoen palkkio maksettaisiin vain, jos hankittu uusi auto täyttää tietyt päästövaatimukset. Ainakin komission mielestä palkkiojärjestelmä on toimiva, ja sillä on haluttu myönteinen vaikutus.

On vain yksi tapa saada hyötyajoneuvomarkkinat jälleen toimimaan. Kuten voitte kuvitella, romutuspalkkiot eivät ole tällä alalla mahdollisia. Alan pienet ja keskiuuret yritykset tarvitsevat ennen kaikkea rahoitusmahdollisuuksia. Niistä me huolehdimme. Julkisia varoja investoitaessa on myös tarpeen varmistaa, että ympäristöystävällisten hyötyajoneuvojen hankinta asetetaan etusijalle esimerkiksi julkisessa liikenteessä tai muissa julkisissa palveluissa, joissa ajoneuvoja tarvitaan. Tämän kaiken olemme jo tehneet.

Pitkällä aikavälillä – juuri tästä aiheesta olemme usein keskustelleet parlamentissa – on välttämätöntä panna täytäntöön Cars 21 -prosessin suositukset, toisin sanoen varmistaa eurooppalaisen ajoneuvoteollisuuden tulevaisuus tehostamalla innovointiin, tutkimukseen ja kehittämiseen liittyviä toimia, jotta eurooppalaiset autot ovat tulevaisuudessa johtoasemassa sekä teknisen tasonsa, viimeistelynsä ja turvallisuutensa että polttoainetehokkuutensa – eli vähäisen kulutuksen – ja ympäristöystävällisyytensä – eli päästöjen vähäisyyden – ansiosta. Euroopan autoteollisuus on lähtenyt tähän mukaan, ja kuten tiedätte, tuemme Euroopan talouden elvytyspakettiin kuuluvia liitännäishankkeita.

Lopuksi toteaisin, että kaikkein tärkein tulos jäsenvaltioiden kanssa käydyistä neuvotteluista oli yhteinen lupaus torjua protektionistinen kilpajuoksu Euroopassa. Tällainen kilpajuoksu johtaisi taloudellisesti heikommassa asemassa olevien jäsenvaltioiden tappioon ja haittaisi erittäin vakavasti yhteiskunnallisen yhteisvastuun toteuttamista Euroopassa.

Toinen asia, jonka voimme tehdä piristääksemme kysyntää ja auttaaksemme ajoneuvoteollisuutta selviämään kriisistä, on varmistaa, ettei myöskään kansainvälisiä kilpailuedellytyksiä rikota. Tämä kysymys on kohdistettava erityisesti Yhdysvalloille. Nähtäväksi jää, mitä toimenpiteitä presidentti Barack Obama toteuttaa Yhdysvaltojen ajoneuvoteollisuuden kriisin torjumiseksi. Tässä suhteessa huomauttaisin, ettei amerikkalaisten autonvalmistajien vararikko hyödytä Eurooppaa. Jos näin kävisi, seuraukset olivat Euroopalle katastrofaaliset. Ei kuitenkaan liioin ole etumme mukaista, että Yhdysvallat ottaa käyttöön strategian, joka suosii sen ajoneuvoteollisuutta muunmaalaisten kilpailijoiden kustannuksella. Toivon, että saamme tilaisuuden neuvotella tästä rauhassa amerikkalaisten ystäviemme kanssa.

Euroopan autoteollisuus ei ole kuilun partaalla. Se on vaikeuksissa, mutta olemme vakaasti sitä mieltä, että ala on kykenevä ja kyllin vahva selviytymään näistä vaikeuksista ja jatkamaan tulevaisuudessakin merkittävänä työllistäjänä sekä turvaamaan työpaikat ja vaurauden Euroopassa.

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, valitettavasti pelkään, että juuri esitetty sanoma ei mitenkään voi olla toivon sanoma, jonka tarkoituksena on luottamuksen palauttaminen. Arvoisa komission jäsen, olin samaa mieltä puheenvuoronne viimeistä edellisestä kohdasta, joka koski autoteollisuudelle asetettuja vaatimuksia. Valitettavasti pelkään, että ehdotukset eivät ole tyydyttäviä, ja erityisesti ne rohkaisevat joitakin jäsenvaltioita selviämään täysin yksin silloin, kun EU ei pysty huolehtimaan koordinoinnista.

Mitä kansalaiset nykyään odottavat? He odottavat EU:lta paljon, varmastikin aivan liian paljon, mutta he odottavat meidän tekevän jotain muuta. Kuten totesitte, autoteollisuus työllistää 12 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa ja vastaa 10:tä prosenttia BKT:sta. Ranskassa se tarkoittaa 2,5:tä miljoonaa työpaikkaa tai 10:tä prosenttia palkansaajista ja 15:tä prosenttia tutkimus- ja kehittämismenoista.

Autoteollisuus on tällä hetkellä ennennäkemättömässä kriisissä, jonka olennaisia piirteitä ovat kysynnän lasku, valmistajien ja alihankkijoiden ohella myös kuluttajien rahoitusvaje ja yhä kireämmässä kansainvälisessä kilpailutilanteessa olevien yritysten rakenteellinen kilpailuhaaste. Ellen pelkäisi olevani poliittisesti epäkorrekti, lisäisin, että tilannetta pahentavat myös autoteollisuudelle asetetut vaatimukset ja kehotukset ajoneuvojen käytöstä luopumiseen.

On välttämätöntä toteuttaa pikaisesti koordinoituja toimia EU:n tasolla ja tehostaa useiden hallitusten jo toteuttamia toimia. Ensiksikin on välttämätöntä, että pankkijärjestelmä antaa autoteollisuudelle normaalisti lainaa, toisin sanoen tavanomaisin hinnoin ja ehdoin sekä sellaisina määrinä, jotka vastaavat kyseisen teollisuudenalan tarvetta. Tiedämme, että EIP:n toimista huolimatta luotonsaanti ei ole vielä päässyt uudelleen vauhtiin. Siksi EU:n pitäisi toteuttaa merkittäviä toimia.

Toiseksi kyse ei ole vain kriisin vaikutusten lieventämisestä vaan myös autoteollisuuden tulevaisuudennäkymien uudistamisesta. Oikea teollisuuspolitiikka on välttämätöntä. Meidän on ennakoitava tulevaisuutta ja nopeutettava välttämätöntä kehitystä, joka koskee ympäristönsuojelua ja erityisesti kestäväen kehityksen edellytyksiä. On kehitettävä tieteiskulttuuri. On välttämätöntä, ettei innovointia vauhditeta kriisin kustannuksella ja että valtionapu mahdollistaa tämän alan toimet.

Guido Sacconi, *PSE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitän Alexandr Vondraa ja Günter Verheugenia heidän täsmällisistä julkilausumistaan. Todettakoon, että jaan suurimmaksi osaksi heidän huolenaiheensa ja hyväksyn heidän ehdottamansa realistisen toimintastrategian.

Loppujen lopuksi olemme kaikki selvillä tilanteesta. Yhden näkemäni arvion mukaan autoteollisuudessa voitaisiin vuoden aikana menettää kaiken kaikkiaan 2 miljoonaa työpaikkaa, joista suurin osa olisi autonosa-alalla. Tämä on tavattoman ristiriitaista. Toisaalta EU:n julkinen ja yksityinen ajoneuvokanta – kuten oikeutetusti totesitte – on erittäin vanhentunutta, ja sen päästötasot ovat korkeat, kun taas toisaalta kysyntä on hiipunut jyrkästi tai jopa kokonaan romahtanut.

Olen siksi erittäin tyytyväinen elvytysuunnitelmaan, josta komissio päätti. Se on pyrkinyt hyödyntämään kaikkia käytettävissään olevia keinoja, vaikka tiedämmekin niitä olevan niukasti ja ymmärrämme syyt siihen. Aidosti suhdanteita tasaavat toimet ovat todella välttämättömiä kysynnän piristämiseksi ja antavat sille vankan tuen niiden ympäristötavoitteiden mukaisesti, joiden eteen olemme tehneet lujasti töitä viime kuukausina.

Mitä sitten tapahtuu? Vastaus on, että jokainen maa toimii toisistaan riippumatta. Toiset puuttuvat asiaan kun taas toiset eivät tee mitään: kotimaani ei esimerkiksi ole toistaiseksi tehnyt mitään. Jotkut tekevät yhtä, toiset toista. Olen kuitenkin samaa mieltä kanssanne, että meidän olisi ennen ensi kevään kilpailukykyneuvoston kokousta pyrittävä mahdollisimman suureen yhteensovittamiseen ainakin periaatteiden osalta esimerkiksi nivomalla romutusohjelmat konkreettisiin päästötavoitteisiin. Mielestäni Ranska on löytänyt hyvän ratkaisun kytkemällä autonostajille myönnetyn palkkion hankitun ajoneuvon päästötasoon. Mielestäni tämä olisi kaikkia osapuolia hyödyttävä ratkaisu työllisyyden, innovaatioiden, kilpailukyvyyn ja ympäristön kannalta.

Patrizia Toia, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ajoneuvoteollisuuden kriisi on levinnyt koko ajoneuvosektorille, sen liitännäisaloille ja muille sen yhteydessä toimiville aloille, kaupallisiin verkostoihin ja siten palveluihin, ja työllisyysnäkymät ovat lohduttomat.

Nähdäkseni uusien rekisteröintien tyrmistytävä romahdus – joissakin jäsenvaltioissa ne ovat tässä kuussa vähentyneet 33 prosenttia tai 20 prosenttia ja niin edelleen – osoittaa, ettei kriisi koske teknisesti vanhentunutta alaa, eikä se myöskään ole määrätyn yhtiön liikkeenjohdon virheistä johtuva sisäinen kriisi. Kyse on järjestelmäkriisistä, ja näin ollen Euroopan unionin toimielinten on selvitettävä se pikaisesti ja määrätietoisesti.

Joitakin ratkaisuja on ehdotettu, mutta tärkeintä on se, miten ja millä voimavaroilla ja innovaatiomahdollisuuksilla ne toteutetaan. Kysyntää on tietenkin tuettava, sillä kulutus on ainoa elvytyskeino. Samalla kun kyseinen kulutusta edistävä keskipitkän aikavälin toimenpide toteutetaan, meidän on mielestäni kuitenkin vaadittava välitöntä luottotukea tuotannon uudelleen käynnistämiseksi, materiaalikustannusten kattamiseksi ja työpaikkojen säilyttämiseksi tilausten ja kysynnän laskusta huolimatta.

Ratkaisu on siis luotonanto, mutta kuten totesimme, tärkeintä on toimintatapa. Minäkin kehotan EU:ta ottamaan ohjat tiukemmin käsiinsä. EU:n toimielinten on tärkeää näyttää selkeää esimerkkiä. Yhdysvallat toteuttaa toimia, kuten jotkut Euroopan maatkin, ja toivon, että kotimaani siirtyy yleisistä ehdotuksista käytännön toimiin. EU:lta toivon kuitenkin tehokkaampia toimia sekä elvytysuunnitelman yhteydessä että sen ulkopuolella, sillä katson – ja olen selvittänyt asiaa komission jäsenelle yksityiskohtaisesti – että eurooppalaisten suuryritysten kohtalo on yhteinen kohtalomme. Suurten eurooppalaisten autonvalmistajien ei pitäisi kohdata yhteismarkkinoilla kilpailua, johon kuuluu lukuisia erilaisia valtiontukia tai erityisehtoja, vaan niiden pitäisi nähdä EU:n toteuttavan tehokkaita, määrätietoisia ja koordinoituja toimia, sillä Euroopan automarkkinoiden kohtalo riippuu kyvystämme vastata yhdessä globaaliin kilpailuun.

Haluaisin vielä kerran kiinnittää huomiota myös toiseen seikkaan, jonka Guido Sacconi mainitsi: tämä tuki ei ole mikään avustus, tai mikä vielä pahempaa, hätäapu, jolla säilytetään vallitseva tilanne, vaan kannustin alan tulevan kilpailukyvyyn parantamiseksi. Se perustuu innovaatioihin, ympäristöystävälliseen tuotantoon ja teknologioihin, joissa otetaan paremmin huomioon ympäristö, matkustajien suojeleminen ja liikenneturvallisuus.

Guntars Krasts, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Arvoisa puhemies, rakennusteollisuuden tavoin autoteollisuuden voimavarat on keskitetty nopeaan tulevaan kasvuun, mutta kehitys tällä alalla on jäänyt jälkeen ja liittyy edelleen tiiviisti luotonsaantiin. Siksi autoteollisuus on kärsinyt rahoituskriisistä erityisen voimakkaasti. Alan vakauttaminen on mahdollista vasta pankkien lainanannon normaalistuttua, ja tämä puolestaan on kytköksissä rahoituskriisistä selviämiseen. Olen täysin varma siitä, että rahoituskriisi johtaa huomattaviin korjaustoimiin automarkkinoiden tulevassa rakenteessa. Tämänhetkinen tehtävämme ei ole nykyisten työpaikkojen säilyttäminen vaan Euroopan autoteollisuuden tulevan kilpailukyvyyn turvaaminen, ja näin ollen autoteollisuudelle myönnettyyn julkiseen tukeen olisi kytkettävä kaksi päätavoitetta: öljyriippuvuuden ja siihen liittyvien hintavaihteluiden vähentäminen sekä ympäristöindikaattoreiden ja päästövähennysten huomattava parantaminen. Nämä tehtävät limittyvät toisiinsa. Ne ovat myös periaatteessa tärkeitä koko EU:n taloudelle, jotta lievennetään riskiä, että osaksi autokaupan elpymisestä johtuva öljyn hinnannousu kriisin jälkeen saattaisi haitata yhteistä talouden elvytysprosessia.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni olisi ensisijaisen tärkeää nivoa talouskriisin hallinta ilmastokriisin asettamaan maailmanlaajuiseen haasteeseen. Tekisimme suuren virheen, jos pyrkisimme taloudellisilla toimenpiteillä yhtä vaatimattomiin ilmastonsuojelua ja energiavarmuutta koskeviin tavoitteisiin kuin ne, joista olemme säätäneet autojen hiilidioksidipäästöjä koskevassa asetuksessa.

Emme saa toistaa sitä virhettä, että kiinnittäisimme huomiota autoteollisuuden epämääräisiin huhuihin. Virhe, joka tässä asiassa tehtiin viime talvena, on nyt nähtävissä aivan kaikkialla. Samat ryhmät, jotka estivät meitä panemasta täytäntöön autojen hiilidioksidipäästöjä koskevaa merkittävää asetusta, eivät nyt pääse eroon varastoissaan olevista valtavista polttoainesäiliöistä, joita he eivät enää pysty myymään. Vakaa käsitykseni on, että meidän on todella pyrittävä selvästi osoittamaan autonvalmistajille, että autoalan tulevaisuutta ovat pienet, tehokkaat ja ilmastoa säästävät mallit ja että tällaisten mallien myynnin edistämiseksi on toteutettava kaikki mahdolliset kannustintoinenpiteet. On myös selvítettävä, missä määrin esimerkiksi sähkömoottorin kaltaiset innovaatiot kuuluvat niiden piiriin. Tämä on kuitenkin mahdollista vain osana koordinoitua suunnitelmaa, jossa energiapolitiikka on otettu huomioon.

Haluaisin erittäin mielelläni korostaa sitä, mitä eräs Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsen edeltävässä puheenvuorossa totesi ja mistä olen täysin samaa mieltä: olen aivan vakuuttunut siitä, että jos keskitymme pelkästään autoihin ottamatta samanaikaisesti huomioon sitä, millaiset liikennealan uudelleenjärjestelyt ovat tarpeen ja millainen on julkisen liikenteen alan tulevaisuus kymmenen vuoden kuluessa, jäämme kauas jälkeen asettamistamme tavoitteista. Myös tällä tavoin voidaan turvata ja luoda suuri määrä työpaikkoja. Mainitsemalla henkilöautojen lisäksi linja-autojen ja rautatiekaluston sekä muiden kulkuneuvojen valmistuksen komission jäsen Günter Verheugen antoi tärkeän vihteen.

Näin ollen meidän on ajateltava tulevaisuutta ja suunniteltava ja edistettävä tulevaisuuteen suuntautuneita liikennejärjestelmiä jo nyt.

Roberto Musacchio, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on käynyt selväksi, että rahoituskriisi on kärjistynyt hirvittäväksi taloudelliseksi ja nyt myös yhteiskunnalliseksi kriisiksi.

Olen Guido Sacconin kanssa samaa mieltä siitä, että tämä on nähtävissä autoteollisuudessa, jossa oletettavasti yli 2 miljoonaa työpaikkaa on vaakalaudalla. Vaarana on, että kriisin takia irtisanotaan erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevia työntekijöitä, toisin sanoen ikääntyneitä ja määräaikaista työsuhhteessa olevia työntekijöitä. Tarvitaan nopeita ja määrätietoisia toimia. Tukea on saatavilla, ja totean komission jäsenelle aivan suoraan, että meidän on päätettävä, olisiko se koordinoitava EU:n tasolla vai muulla tavoin, kuten määrättyt suuret valtiot tuntuvat ehdottavan.

Mielestäni tarvitaan EU:n laajuista koordinoitua, ja tuki on kohdennettava kahdelle alalle: ilmastomuutospakettia koskeviin innovaatioihin ja – saanen jälleen mainita – päästöistä annettuun asetukseen, johon Guido Sacconi viittasi, sekä sosiaalisiin. Olen vakaasti sitä mieltä, ettei yhtään työntekijää pitäisi irtisanoa, olipa kyseessä sitten ikääntynyt tai määräaikainen työntekijä. Innovaatioita ei voida toteuttaa irtisanomalla työntekijöitä.

Tätä taustaa vasten myös Euroopan globalisaatorahastoa olisi mukautettava samalla tavoin kuin Euroopan sosiaalirahastoa – miksipä ei? Sosiaalirahastossa käsitellään parhaillaan työllisyyden lisäämistä, mutta sen pitäisi myös pyrkiä estämään irtisanomiset. Työvoimalle on sen jälkeen palautettava sen keskeinen asema Euroopassa, jotta se voi täyttää asianmukaisesti tehtävänsä demokratian perustajana.

Patrick Louis, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme selvillä autoteollisuuden ja sen alihankkijoiden kriisin rakenteellisista syistä. Kyseinen ala kärsii maatalouden ja tekstiiliteollisuuden tavoin yhteiskunnallisesta, ympäristöön liittyvästä ja verotusperusteisesta uudelleensijoittamisesta ja polkumyynnistä.

Mitä teemme, kun amerikkalaiset dollarin arvon heikentyessä myyvät polttoainetta nielevät, tuella rahoitetut ja paljon mainostetut nelivetonsa markkinoillemme, jotka Turkista, Intiasta ja Kiinasta tuodut alemman hintaluokan ajoneuvot ovat jo vallanneet?

Tähän on olemassa ratkaisu. Meidän on otettava uudelleen käyttöön yhteiset ulkoiset tullitariffit, jotka kumottiin Maastrichtin sopimuksissa. Vain Euroopan unionin rajoilla perittävillä korvausmaksuilla voidaan palauttaa aito ja oikeudenmukainen kansainvälinen kauppavaihto. Meidän on rohjettava noudattaa tervettä järkeä ennen kuin on liian myöhäistä. Kuten kuitenkin tiedätte, Lissabonin sopimuksen pöytäkirjassa nro 27 ja sen 63 artiklassa kielletään ehdottomasti tullisuojaan käyttö EU:n markkinoilla.

Hyvät kollegat, olkaamme johdonmukaisia. Älkäämme enää pitäkö kiinni perusteista, jotka ovat kannaltamme erittäin vahingollisia. Haudatkaamme vihdoin tämä vahingollinen sopimus ja lakatkaamme teeskentelemästä tulipaloa sammuttavia pyromaaneja.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää sekä puheenjohtajavaltiota että komissiota erittäin selvistä julkilausumista, jotka ne antoivat tästä tilanteesta. Komission jäsenen Günter Verheugenin tavoin suhtaudun toiveikkaasti siihen, että autoteollisuus on tunnistanut ajan merkit ja löytää tulevaisuuteen suuntautuneita ratkaisuja monille aloille.

Elämme silti tietenkin reaali maailmassa, ja ajoneuvotuotannon vähennyttyä 5 prosenttia edellisvuoden aikana alan edustajat odottavat sen vähentyvän vielä 15 prosenttia vuonna 2009. Tämä on suurin Euroopan unionissa tapahtunut vähennys sitten vuoden 1993, ja se merkitsee 3,8 miljoonan ajoneuvon vähennystä vuoteen 2007 verrattuna. On tärkeää ymmärtää, että jokaista autoteollisuudessa säilyvää työpaikkaa kohti on toiset viisi työpaikkaa sen liitännäisaloilla ja siitä riippuvaisilla aloilla. Näin ollen rahoituskriisillä on selvästi erityisen raskaat seuraukset autoteollisuudelle, koska se vaikuttaa sekä valmistajiin että heidän asiakkaisiinsa. Molempien ryhmien luotonsaantimahdollisuuksia on parannettava huomattavasti. On huomautettu, että ajoneuvoteollisuus saa 9 miljardia euroa Euroopan investointipankilta. Sekä valmistajat että toimittajat tarvitsevat kuitenkin lisää luottoa liiketoimintansa rahoittamiseen, kuten asiakkaatkin auton hankinnan rahoittamiseen. Siksi meidän on lisättävä kaasua tukeaksemme kysyntää, sillä henkilöautojen rekisteröintien määrä laski Euroopassa 19 prosenttia vuoden 2008 viimeisellä neljänneksellä, kun taas hyötyajoneuvojen rekisteröintien määrä laski 24 prosenttia.

Pankkeja on toistaiseksi tuettu nykyisen kriisin aikana jopa miljardeilla euroilla koko järjestelmän pelastamiseksi. Yleisesti ottaen ajoneuvoteollisuuden pankit on kuitenkin jätetty vaille tukea. Toistaiseksi kyseisillä laitoksilla ei ole mahdollisuutta saada valtiontukea. Kuten aiemmin Yhdysvalloissa, autoteollisuus on kaikkialla Euroopassa joutunut varaamaan miljardeja euroja katteettomilla leasing-tileillä olevia jäljelle jääviä määriä varten. Nämä tappiot perustuvat – etenkin 2 miljoonaa varastossa olevaa ajoneuvoa huomioon ottaen – leasing-ajoneuvojen kirjanpitoarvon merkittävään laskuun, mikä puolestaan johti ongelmiin myös tässä suhteessa. Toisin sanoen tässä asiassa on toimittava erittäin nopeasti näiden pankkien pelastamiseksi, aivan kuten muille järjestelmään kuuluville pankeille on jo tehty.

Stephen Hughes (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Nissan on ilmoittanut 1 200 työpaikan menetyksestä Sunderlandin tehtaalla, Koillis-Englannin vaalipiirissäni. Tämä on suunnilleen neljännes sen työvoimasta, ja tähän on lisättävä vielä tuntematon määrä työpaikkoja tehtaan toimitusketjussa.

Nissanin Sunderlandin tehdas tunnustetaan yleisesti Euroopan kannattavimmaksi tehtaaksi. Jos Euroopan kannattavimman tehtaan on irtisanottava neljännes työvoimastaan, niin taivas varjelkoon, kun lama iskee täydellä voimallaan heikommin kannattaviin tehtaisiin.

Alueellani on perustettu elvytystyöryhmä, johon kuuluvat kaikki tärkeimmät alueelliset vaikuttajat. Niiden suunnittelemat toimenpiteet – työnhaun tukeminen, koulutus ja uudelleen koulutus, pienyritysten perustaminen, yrittäjyyden tukeminen – soveltuvat kaikki erinomaisesti Euroopan globalisaatorahaston

tukikohteiksi. Kannatan komission ehdotuksia rahaston yksinkertaistamisesta. Sitä on yksinkertaistettava pikaisesti ja hyödynnettävä laajamittaisesti sen koordinoitun ratkaisun yhteydessä, jolla EU vastaa autoteollisuuden kriisiin.

Viime vuonna käytettiin vain murto-osa globalisaatorahastosta. Älkäämme kootko sinne varoja, vaan pankaamme se töihin kansalaisten työllistämiseksi.

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Ángel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, monista muista aloista poiketen autoteollisuuden toimintaperuste ei ole keinottelu, vaan pikemminkin hyvin pienet marginaalit, jotka tuottavat voittoa vasta, jos autoja myydään paljon.

Tietenkin autot aiheuttavat huomattavan määrän kasvihuonekaasupäästöjä, mutta on myös totta, että autoteollisuus yhdessä sitä tukevien alojen kanssa muodostaa 10 prosenttia EU:n BKT:sta ja työllistää 12 miljoonaa ihmistä, ja sen osuus EU:n työpaikoista on 6 prosenttia.

Tästä syystä se on hyvin tärkeä ala kansalaisten hyvinvoinnin kannalta. Emme voi jättää sitä oman onnensa nojaan ja kysynnän ja tarjonnan kovien ja nopeiden lakien armoille. Juuri näistä samoista syistä rahoitusala, ja siten kaikki muutkin alat, ovat nyt kriisissä, autoteollisuus mukaan luettuna.

Meidän on etsittävä Euroopan unionin vapaan kilpailun periaatteen mukaisia tukiratkaisuja, jotka tarjoavat tarvittavan avun tämän teollisuudenalan pelastamiseksi. Tätä varten tarvitaan EU:n toimintapuitteet yhdenmukaisuuden varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Yhdysvalloissa ja muissa maissa on jo hyväksytty miljardien dollarien suuruinen tuki. Lisäksi jotkin maat ovat tarkistaneet valuuttakurssejaan ja ottaneet käyttöön muita järjestelyjä lisätäkseen kilpailukykyään omilla markkinoillamme.

Näin ollen meidän ei pidä huolehtia siitä, mitä muu maailma sanoo, vaan sen sijaan toteuttaa tarvittavat toimet viipymättä.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onnistumme torjumaan ilmastomuutoksen ja uudistamaan maailmantalouden rakenteen vain, jos selvitämme nämä asiat yhdessä. Tarvitsemme ekologisia New Deal -uudistuksia.

Autoteollisuuden kriisi ei ole pelkkä talouskriisi. Autoteollisuuden romahdus johtuu myös sen viime vuosina omaksumasta ajattelutavasta: ”suurempi, nopeampi, raskaampi”. Vain muutama kuukausi sitten General Motors, Daimler ja muut yhtiöt keskittyivät vielä paljon polttoainetta kuluttaviin malleihin ja markkinoivat samalla kaupunkimaastureita uusina kaupunkiautoina. Ne yksinkertaisesti sivuuttivat ilmastomuutoksen. Nyt tästä on tulossa niille rasite.

Jos aiomme nyt antaa käyttöön miljardeja euroja veronmaksajien rahoja, sille on asetettava selvät ehdot. Autoalan yritysten on käytettävä varat tuotevalikoimansa muuttamiseen pienemmäksi ja tehokkaammaksi sekä vaihtoehtoisiin käyttövoimajärjestelmiin – ei ainoastaan ympäristön eikä ilmaston takia, vaan myös satojentuhansien työpaikkojen turvaamiseksi pitkällä aikavälillä.

Käytän kotimaatani Saksaa esimerkkinä siitä, miten tätä ei pidä tehdä. Jos Saksan Deutsche Bankin toimitusjohtaja Josef Ackermann päättää romuttaa yhdeksän vuotta vanhan kolmos-, nelos- tai viitosautonsa ja ostaa uuden Porsche Cayennen, hän saa 4 000 euroa. Tämä ei ole yhteiskunnallisesti eikä ekologisesti järkevää. Tosiasiassa siinä ei ole järjen hiventä. Emme saa mennä mukaan tähän.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Monien maiden tavoin kotimaani Ruotsi on suuresti riippuvainen autoteollisuudesta. Volvo ja Saab ovat yleisesti tunnettuja automerkkejä. Ruotsin autoteollisuus on muun autoteollisuuden tavoin kärsinyt kriisistä vakavasti. Useat tekijät ovat olleet osasyynä kriisiin, mutta yksi erityinen syy on se, ettei tarvittavaa tuotantosuunnan muutosta ole tehty riittävän varhaisessa vaiheessa. Siirtyminen pienempien, energiaa säästävien ja ympäristöystävällisempien ajoneuvojen tuotantoon on välttämätöntä.

EU on jo pitkään edellyttänyt työntekijöiltä yksipuolisia joustoja. Minä ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä/Pohjoismaiden vihreä vasemmisto -ryhmä vaadimme, että joustavuutta edellytetään myös suuryritysten johdolta. Joustavuuden ja luovan ajattelun puute on loppujen lopuksi ollut osasyyn autoteollisuuden ja muiden teollisuudenalojen nykyiseen kriisiin.

Lopuksi toteaisin, että autoteollisuus on merkittävä työllistäjä ja usein hyvin miesvaltainen työpaikka, ja se saa täyden tukemme. Luotan siihen, että EU kantaa yhtä suuren vastuun, kun kriisi ja taantuma koskettavat naisvaltaisina pidettyjä työpaikkoja.

John Whittaker (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, näiden kertomusten sisältö oli ennalta arvattavissa. Meillä on ongelma, ja Euroopan unionin on otettava siihen kantaa. Sen on annettava vaikutelma, että ongelmanratkaisu on sen hallinnassa. Näin ollen se laati Euroopan talouden elvytyssuunnitelman, jossa autoteollisuus on mukana. Tosiasiassa jokainen valmistaja huolehtii itsestään parhaan kykynsä mukaan, ja jokainen maa huolehtii valmistajistaan, miten parhaiten taitaa.

Luonnollisesti tukea on mahdollista saada jonkin verran – rahoitustukea autoteollisuudelle ja muille aloille, ettei pääomaan tarvitse koskea ja ammattitaito säilyy. Tästä voidaan kuitenkin päättää vain jäsenvaltioissa, koska tukea voivat antaa vain jäsenvaltioiden veronmaksajat – Günter Verheugenin mainitsemaa Euroopan investointipankin tukea lukuun ottamatta.

On kuitenkin yksi asia, jossa Euroopan unioni voisi toimia rakentavasti ainakin siihen saakka, kunnes lama on ohi: se voisi vapauttaa autonvalmistajat ympäristövaatimuksista. Toimiala on jo nyt vakavissa vaikeuksissa. Vaatimukset, jotka liittyvät ympäristöalan ja muihin normeihin, nostavat autojen hintoja. Edistätte jo valmiiksi vakavissa vaikeuksissa olevan teollisuudenalan hävittämistä.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, eilen kotikaupungissani Birminghamissa pidettiin autoalan kriisiä koskeva huippukokous. Oli valitettavaa, etten voinut olla paikalla, sillä aloitin työt autoteollisuudessa 40 vuotta sitten. Olen kokenut monia kriisejä, mutta mitään tämänkaltaista.

Koskaan ennen myynti ei ole romahtanut yhtä nopeasti. Haluan sanoa vihreiden ryhmään kuuluville kollegoilleni, että jos he ottaisivat selvää, he huomaisivat pienempien, kevyempien ja ekologisempien mallien osuuden myymättömistä autoista olevan suurempi. Kyse ei ole liiketoimintamallien vaan koko talousjärjestelmän epäonnistumisesta.

Huippukokouksen tilastotietojen joukossa on Birmingham Business Schoolin professorilta David Baileyltä saatu arvio, jonka mukaan 300 000 kuluttajan autoluottihakemus hylättiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa viimeisten kuuden kuukauden aikana. Jotkut niistä olisi todennäköisesti hylätty joka tapauksessa, mutta tämänlaatuinen asia meillä on selvitettävänä.

Liittyen joihinkin käsittelemiimme aiheisiin totean – ja olen täysin samaa mieltä siitä, mitä Stephen Hughes totesi Nissanista, jonka hän tuntee erittäin hyvin – että voimme toteuttaa asioita kansallisella ja EU:n tasolla auttaaksemme autoteollisuutta selviytymään rakenneuudistuksesta. On paljon parempi auttaa autoteollisuutta säilyttämään ydinosaajat palkkalistoillaan uudelleenkoulutuksen avulla kuin päästää heidät menemään ja sitten palkata heidät myöhemmin uudestaan.

Meillä on investointikannustimet niitä uusia autoja varten, joita Rebecca Harms ja muut jäsenet vaativat. Se, että vihreiden ryhmä ehdottaa ratkaisuksi sähköautoja, osoittaa ainoastaan heidän epärealistisuutensa: sähköautojen kehittäminen vie vielä ainakin 10 vuotta, ja sen me kaikki tiedämme.

Varsinainen ongelma on ostajien ja kysynnän saaminen takaisin talouteen. Meidän on huolehdittava luotonsaannista, autettava julkisten hankintojen tekijöitä takaisin markkinoille ostamaan ympäristöystävällisiä linja-autoja, kuorma-autoja ja henkilöautoja – loppujen lopuksi tätä kautta saadaan toteutettua muita asioita. Emme halua yritysten välistä kilpajuoksua. Alexandr Vondra teki täysin selväksi, että meillä on yhtenäismarkkinat, joille emme halua kilpailutoimintaa.

Ennen kaikkea on hyväksyttävä se tosiasia, että autokauppiaiden on oltava markkinoilla myymässä autoja ja huolehtimassa niistä.

Arvoisa komission jäsen, mainitsitte aiemmin Neelie Kroesin työskentelevän tämän asian parissa, ja viimeinen huomautukseni on teille: olkaa hyvä ja pyytäkää Neelie Kroesia lopettamaan jälleenmyyntisopimusten rakenteen täydellistä muuttamista koskevan ehdotuksen käsittely. Se on erittäin haitallinen ja aiheuttaa epävarmuutta. Kukaan ei ole pyytänyt sitä, emmekä halua sitä.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme kuulleet neuvoston ja komission lupaukset, mutta muistuttaisin, että autoalan myynti on vähentynyt vuonna 2008 kaiken kaikkiaan 8 prosenttia. Tuhannet työntekijät ovat nyt menettäneet työpaikkansa ja ovat työttömyysetuuksien varassa. Guido Sacconi kertoi meille aikaisemmin tilastotietoja.

Tämä ei koske ainoastaan suuria autoalan yrityksiä, vaan myös kaikkia autoteollisuuden liitännäisaloja. Tarkoitin Toscanaa, josta itse olen kotoisin. Kuten olen hiljattain syystäkin maininnut, Euroopan auton osien toimittajien kattojärjestön (*European Association of Automotive Suppliers*) mukaan, joka kymmenes yritys on vaarassa mennä konkurssiin lähikuukausina. Siksi tarvitaan mielestäni nopeita, varmoja ja realistisia toimia, ja tiedän, että komission jäsen Günter Verheugen on tarkkaavainen ja myönteinen.

Arvoisa komission jäsen, aikaa ei ole hukattavana. Euroopan maiden välinen koordinointi on välttämätöntä, sillä muuten vaarana on, että saamme aikaan vain muutamien hajanaisen toimenpiteen, joista ei ole hyötyä EU:n taloudelle tai työntekijöiden tukemiselle. Tarvitsemme EU:n tasolla yhteensovitettuja kannustimia, kuten Guido Sacconin mainitsema kannustimet, joiden ansiosta voidaan investoida saasteettomiin autoihin ja tukea tutkimusta ja uusia teknologioita. Meidän on välittömästi käynnistettävä eurooppalaisten työntekijöiden tukemiseen tarkoitettua Euroopan globalisaatiorahaston perusteiden uudelleentarkastelu, ja mielestäni tarvitaan enemmän rahoitusta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Arvoisa komission jäsen, Euroopan autoteollisuuden pelastaminen on vaarassa kääntyä EU:ta itseään vastaan. Jokainen jäsenvaltio puuhaa omiaan ja käynnistää kansallisia tukitoimenpiteitä. Tiedätte paremmin kuin me, että jotkut jäsenvaltiot lupaavat autonvalmistajille halpoja lainoja sillä edellytyksellä, että ne ostavat osia kyseisen maan paikallisilta toimittajilta. Tämä on tietenkin täysin järjetöntä, ja on hyvä, että totesitte täällä heti sitten, että ette salli tätä ja aiotte suitsia tällaista menettelyä.

Kuten Malcolm Harbour jo totesi, autonvalmistajat tarvitsevat tällä hetkellä välittömiä toimenpiteitä ja investointitukea tulevaisuutta varten: uusiin ympäristöystävällisiin autoihin ja hybridautoihin. Tämä on täysin oikeutettua, mutta se ei ratkaise nykyisiä ongelmia. Siksi on erittäin hyvä uutinen ja toivon pilkahdus, että puheenjohtajavaltio Tšekki ilmoittaa parlamentissa tänään, ennen tulevaa kevään huippukokousta, uudesta aloitteesta. Kyseessä on toisin sanoen ehdotus sellaisen toimenpiteen toteuttamisesta koko EU:n alueella, jolla vauhditettaisiin ratkaisevasti ympäristöystävällisten autojen hankintaa.

Ei myöskään ole mitään uutta, että autonvalmistajat tarvitsevat uusia luottoja ja luottotakuita. Euroopan investointipankki on vapauttanut huomattavan määrän varoja, mutta nykyisistä vaikeuksista selviämiseksi niitä tarvitaan paljon lisää. Monesti kyseiset yritykset, jotka tarvitsevat välittömästi luottoa selviytyäkseen, ovat tuotantoteollisuuden pk-yrityksiä.

Arvoisa komission jäsen, toisaalta meidän pitäisi myös hyödyntää tämän kriisin tarjoamaa mahdollisuutta vauhdittaaksemme lopultakin läpimurtoa autoverotuksen alalla. Olemme vuosia kinastelleet autoveron tarkistamista koskevasta komission ehdotuksesta. On tullut vihdoinkin aika tehdä muutos koko Euroopan unionin alueella ja muuttaa autoverojärjestelmä pysyvästi sellaiseksi, että ympäristöystävällisiä autoja valitsevat kuluttajat palkitaan valinnastaan.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Autoteollisuus on Belgiassa erittäin tärkeä työllistäjä. Belgian Antwerpenissa sijaitsevalla Opelin tehtaalla ja sen lähialoilla on tällä hetkellä vaarassa 2 700 työpaikkaa. Päätökset tehdään Detroitissa, ja kaikilla Opelin tehtailla on ylituotantoa. On selvää, että asiasta vastaavat viranomaiset ovat valmiina toteuttamaan pelastustoimia, joihin kuuluu valtiontukea ja pankkitakauksia. Tuen tehokkuuden varmistamiseksi kehoittaisin kuitenkin Euroopan komission jäseniä Günter Verheugenia ja Neelie Kroesia tänään käynnistämään neuvottelut viranomaisten ja niiden tehtaiden kanssa, joita asia koskee, jotta turvataisiin mahdollisimman monta työpaikkaa EU:ssa ja vahvistettaisiin koordinoitu EU:n strategia ennen helmikuun 17. päivää, jolloin päätös tehdään Detroitissa. Kuten itse totesitte, näin on meneteltävä, jotta estetään protektionistinen kilpajuoksu jäsenvaltioiden kesken.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, meidän on herätettävä uudelleen henkiin suurenmoiset teollisuuspolitiikat, joiden varaan Euroopan unioni perustettiin. Tämä koski hiiltä ja terästä.

Näiden politiikkojen vahvuus oli siinä, että ne olivat nykyaikaistamisvälineitä – samoin kuin autoteollisuuden hiilidioksidipäästöjen vähentämisenkin on oltava – ja samanaikaisesti työntekijöiden tukemista, puolustamista, koulutusta ja suojelua koskevia sosiaalipolitiikkoja. Siksi haluan esittää neljä ehdotusta.

Ensinnäkin ehdotan, että perustetaan autoteollisuuden työntekijöiden eurooppalainen tukirahasto, jonka määrä ylittää nykyaikaistamisrahaston, sillä on tärkeää pitää työntekijät yrityksissä näinä ratkaisevina aikoina ylläpitämällä heidän palkkatasoaan työajan lyhentämisen yhteydessä ja tukemalla heidän kouluttamistaan yrityksissä. Emme voi tyytyä irtisanottujen työntekijöiden todennäköiseen uudelleen koulutukseen.

Toiseksi on perustettava innovointia edistävä virasto ja nopeutettava tutkimus- ja kehittämisrahoitusta, jotta saasteettomien ajoneuvojen ja turvallisten ajoneuvojen välillä olevan teknologiakuilun poistamisessa edistyttäisiin mahdollisimman nopeasti.

Kolmanneksi on vauhditettava liikenteessä olevan ajoneuvokannan uudistamista. Ajoneuvojen romutuspalkkiot voivat olla tehokkaita. Ne on yhdenmukaistettava Euroopan unionissa epäterveen kilpailun vaikutusten torjumiseksi.

Totean kuitenkin vielä viimeiseksi yhden asian. Ymmärrän täysin, mitä sana "kilpailu" merkitsee, mutta on myös välttämätöntä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, puhemies vastaanottaa nyt lisäpuheenvuoroja koskevat pyynnöt, mutta meillä on ongelma, sillä monet parlamentin jäsenet ovat pyytäneet puheenvuoroa. Siksi noudatan erittäin tarkasti puhemiehistön päätöstä ja annan puheenvuoron viidelle jäsenelle. Puheenvuoro katkaistaan automaattisesti heti kun kullekin myönnetty minuutin puhe-aika on umpeutunut.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Kaikkien autoteollisuuden kriisiä koskevien keskustelujen ja kriisistä johtuvien päätösten keskellä emme saa sivuuttaa auton osien valmistajien ongelmia. He ovat vuorostaan kärsineet kriisin aiheuttamasta ketjureaktiosta, koska he ovat asiakkaiden tuotantoseisokkien armoilla.

Esimerkiksi Romaniassa on yli 400 auton osia valmistavaa yritystä, joiden liikevaihto oli vuonna 2008 yhteensä 8 miljardia euroa. Kolme neljäsosaa näistä on pieniä yrityksiä, jotka työskentelevät yleensä vain yhdelle asiakkaalle. Siksi kriisin vaikutukset tuntuvat äärimmäisen voimakkaina. Näissä olosuhteissa yhtiöiden on turvauduttava irtisanomisiin tai löydettävä muita ratkaisuja, kuten työajan lyhennykset tai palkattomat vapaat. Vaikutukset ovat aivan yhtä vakavia renkaiden valmistajille.

Kun pidetään mielessä näiden yritysten suuret työntekijämäärät, katson, että auton osien ja renkaiden valmistajat on tulevaisuudessa otettava mukaan kriisin aikana toteutettaviin taloudellisiin tukiratkaisuihin.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen Günter Verheugen on juuri tuonut esiin autoalan markkinoiden katastrofaaliset luvut ja markkinoiden nykytilanteen. Odottamattomat tapahtumat edellyttävät yhdenmukaistettuja toimia. Vuonna 2006 Euroopan parlamentti laati valiokunta-aloitteisen mietinnön autoverotuksen yhdenmukaistamisesta, jonka se toivoi perustuvan hiilidioksidipäästöihin ja kulutukseen. Mielestäni tämä voisi olla esimerkki talousohjelmasta, jonka avulla neuvosto voisi osoittaa yksimielisesti – sillä tämä edellyttää yksimielistä päätöksentekoa – miten kulutukseen perustuva autoverotus voitaisiin yhtenäistää.

Haluaisin esittää komissiolle seuraavan kysymyksen kollegani Mia De Vitsin käsittelemästä aiheesta, toisin sanoen General Motorsista: onko komissio ryhtynyt varotoimiin emoyhtiön mahdollisen romahduksen varalta? Toimiiko komissio tällaisessa tapauksessa yhdenmukaisesti ratkaistakseen General Motorsin tytäryhtiöiden tilanteen EU:n periaatteita noudattaen?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää huomionne kolmeen asiaan tässä keskustelussa.

EU:n jäsenvaltioiden hallitukset myöntävät autonvalmistajille huomattavaa rahoitustukea, jonka määrä nousee kymmeniin miljardeihin euroihin. Sen lisäksi, että Saksan hallitus tukee saksalaisia valmistajia, se on päättänyt tukea ajoneuvojen käyttäjiä. Jokainen, joka päättää lähettää vanhan autonsa romuttamolle, saa 2 500 euroa.

Euroopan komissio, joka on toistaiseksi valvonut tiukasti yrityksille myönnettävää valtiontukea koskevien sääntöjen noudattamista, on antanut hyvin pikaisesti suostumuksensa kaikissa näissä tapauksissa mukaillen yleensä päätöksiä, joita jäsenvaltioiden hallitukset ovat aiemmin tehneet näistä asioista.

Kyseenalaistamatta niitä periaatteita, joihin Euroopan autoteollisuuden tukitoimet perustuvat, haluan jälleen kerran muistuttaa, miten räikeän epäoikeudenmukaisen päätöksen Euroopan komissio teki määrätessään, että Puolan hallituksen puolalaisille telakoille myöntämä valtiontuki on maksettava takaisin. Kyseisen päätöksen takia Puolan telakkateollisuudesta vähennetään noin 50 000 työpaikkaa, samalla kun sen liitännäisaloilla menetetään tulevaisuudessa yli 10 000 työpaikkaa.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Arvoisa komission jäsen Günter Verheugen, Euroopan komission on toteutettava konkreettisia toimia saadakseen autoteollisuuden jälleen jaloilleen. Aivan ensimmäiseksi on estettävä sisämarkkinoiden vääristyminen. Joidenkin valtioiden ehdottamat protektionistiset toimenpiteet eivät ole mikään ratkaisu nykyiseen kriisiin. Vaadin komissiota ehdottamaan eurooppalaista romutusohjelmaa koskevia toimenpiteitä mahdollisimman nopeasti.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Alexandr Vondra, odotan neuvostolta sitä, että jäsenvaltiot hyväksyvät maaliskuussa pidettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa romutusohjelman, jolla lisätään välittömästi uuden auton hankintaa suunnittelevien kuluttajien ostovoimaa.

Olen vakaasti sitä mieltä, että jos EU haluaa olla suurin autojen viejä ja samanaikaisesti johtaa maailmanlaajuisia ilmastomuutoksen torjuntatoimia, sen on autettava autoteollisuuttaan, joka investoi yksityisellä sektorilla eniten tutkimukseen ja kehittämiseen. Rahoittamalla tutkimusta ja kehittämistä, tukemalla investointeja...

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, seurasin keskustelua varsin tarkasti, enkä aio tuoda esiin mitään uutta. Haluaisin vain korostaa muutamia huomioita, joita esitettiin ja joiden pitäisi mielestäni koskea yleisesti koko keskustelua.

Viittaan Alexandr Vondran toteamukseen, että meidän olisi turvattava tasapuolisen kilpailun huomioon ottaminen ja vältettävä markkinoiden vääristyminen, ja komission jäsenen huomioihin, että meidän pitäisi olla oikeudenmukaisia eikä herättää turhia toiveita. Arvoisa komission jäsen, ennen kaikkea kiitän teitä toteamuksestanne, että meidän pitäisi antaa valmistajille lisää joustovaraa vähentämällä sääntelyä ja säädöksiä ja kohtuutonta byrokratian määrää.

Puhemies. – (ES) Käytän 30 sekuntia selvittääkseni teille puhemiehistön antamaa määräystä, koska ymmärrän, että jäsenistä on hyvin epämiellyttävää jäädä ilman pyytämäänsä puheenvuoroa.

Puhemiehistö päätti, että keskustelu-aika perustuu niille jäsenille myönnettyyn puhe-aikaan, jotka puheenvuorossaan käyttävät parlamentin eri poliittisille ryhmille myönnettyä puhe-aikaa. Näin ollen ”*catch the eye*”-menettelyssä viidelle jäsenelle annetaan kullekin minuutin puheenvuoro ryhmien suurusjärjestyksessä suurimmasta pienimpään. Jos puheenvuoropyyntöjä on kuusi ja käytettävissä on kuusi minuuttia, kaikki puheenvuorot voidaan käyttää. Puhe-aikaa voidaan jatkaa kuuteen, mahdollisesti seitsemäänkin minuuttiin. Käsillä olevassa tapauksessa 12 jäsentä pyysi kuitenkin puheenvuoroa. Vain viidelle heistä myönnettiin puheenvuoro sen määräyksen mukaisesti, jonka puhemiehistö keskustelun tässä vaiheessa antoi. Selvensin tätä menettelyä, jotta se voidaan ottaa myöhemmin huomioon.

Alexandr Vondra käyttää seuraavaksi puheenvuoron vastatakseen neuvoston edustajana useisiin puheenvuoroihin. Arvoisa ministeri, teillä on puheenvuoro.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä erittäin hyödyllisestä keskustelusta. Neuvosto arvostaa kaikkien keskusteluun osallistuneiden panosta ja yrittää hoitaa osuutensa parhaansa mukaan yhdessä komission kanssa selvittääkseen mahdollisimman monta autoteollisuuden ongelmaa.

Epäilemättä olisi toteutettava joitakin lyhyen aikavälin toimenpiteitä, ja näin tehdäänkin jo jäsenvaltioissa. Olemmekin luultavasti yksimielisiä siitä, että kyseisten toimenpiteiden rahoituksen ja muiden niihin liittyvien näkökohtien on oltava tosiasiallisesti kestäväällä pohjalla. Niiden on oltava kohdennettuja ja tehokkaita, ja ennen kaikkea ne on toteutettava tavalla, joka sopii yhteen yhteisön oikeuden tiukkojen valtiontukisääntöjen kanssa. Ilmoitin teille esimerkiksi aloitteistamme, jotka koskevat romutusohjelmaa. Onkin todella tärkeää, että toteutetut toimet ovat kilpailu- ja valtiontukisääntöjen mukaisia, eivätkä vääristä yhtenäismarkkinoita.

Toiseksi huomautan, että olisi edelleen pidettävä mielessä, että EU:n autoteollisuus on maailmanlaajuinen edelläkävijä – EU valmistaa autoja vientiin – ja tätä taustaa vasten olisi otettava huomioon, että autoteollisuuden tehokkuus samoin kuin sen kilpailukyky on välttämätöntä säilyttää pitkällä aikavälillä. Niinpä toteutettujen toimenpiteiden on täytettävä tietyt perusteet, jotka koskevat eurooppalaisen autoteollisuuden kannattavuutta ja kilpailukykyä pitkällä aikavälillä, ja niihin kuuluvat innovaatioihin ja puhtaisiin ajoneuvoihin tehtävät investoinnit.

Näin ollen neuvosto toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että autoteollisuuden tutkimusta, teknologian kehittämistä ja innovaatioita edistävät toimet, mutta myös kertomuksessa esitetyt lyhyen aikavälin toimet, ovat täysin johdonmukaisia Lissabonin strategian yleistavoitteiden kanssa.

Kolmanneksi totean, että meidän on seurattava kehitystä Euroopan ulkopuolella. Olemme varsin hyvin selvillä siitä, että Yhdysvaltojen autoteollisuus on syvässä rakenteellisessa kriisissä, ja yhdysvaltalaiset valmistajat ovat paljon huonommassa asemassa kuin eurooppalaiset autotehtaat. On siis selvää – minkä Günter Verheugenkin mainitsi – että Yhdysvallat ei voi vain yksinkertaisesti antaa autoteollisuutensa kuolla, koska se ei olisi meille hyväksi.

Meidän on kuitenkin edelleen tehtävä poliittista yhteistyötä kansainvälisten kumppaneidemme kanssa etenkin WTO:ssa, jotta turvaamme mahdollisimman tasapuolisten toimintaedellytysten säilymisen. Sama koskee muita autonvalmistajia ja autotehtaita Aasiassa. Seuraamme kehitystä myös muun muassa Koreassa ja Japanissa.

Valmistelemme parhaillaan kilpailukykyneuvoston kokousta, joka pidetään maaliskuun alussa, ja toivomme saavamme aikaan korkealaatuisen ja tietenkin yksimielisen päätöksen kevään Eurooppa-neuvoston kokousta varten, jossa käsitellään pääasiassa talouskysymyksiä.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (DE) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä siitä, mitä monet puhujat, ja erityisesti Rebecca Harms, ovat todenneet. Parhaillaan toteutettavat lyhyen aikavälin toimet eivät saa olla millään tavoin ristiriidassa pitkän aikavälin tavoitteidemme kanssa. Tämä on tärkeintä.

Koska olette olleet niin ystävällisiä, minäkin olen ystävällinen ja kerron jotakin, mistä varmasti pidätte ja minkä totesin parlamentissa vuonna 2006, nimittäin sen, että joko Euroopan autoteollisuuden tulevaisuus perustuu ekologisuuteen tai muuten sillä ei ole tulevaisuutta Euroopassa. Haluan tehdä tämän täysin selväksi. Ihmiset voivat väitellä siitä, olivatko eurooppalaisten – ja etenkin saksalaisten – autonvalmistajien valitsemat automallit syypäitä nykyiseen kriisiin. En tiedä sitä. Aiemminkin on valmistettu ympäristöystävällisiä autoja ja myös vähän kuluttavia malleja – esimerkiksi Mercedesin Smart car -malli, joka aiheutti yhtiölle miljarditappiot. Siksi asia ei ole niin mustavalkoinen kuin saatatte kuvitella. Ympäristönäkökulmasta mallit oli selvästi väärin valittu, eikä asiaa helpota se, että muutosta ollaan nyt tekemässä kriisiolosuhteissa. Tämä ei kuitenkaan muuta sitä tosiasiaa, että muutos on välttämätön, ja sen on tapahduttava nopeasti. Tästä asiasta olemme siis täysin yksimielisiä.

Hyvä Patrick Louis, emme todellakaan ota käyttöön suojatullia Yhdysvalloista tuoduille autoille. Tämä ei ainakaan kuulu niihin toimiin, joita aiomme toteuttaa. Amerikkalaisten autojen merkitys Euroopan markkinoilla on vähäinen, kun taas eurooppalaisilla autoilla on suuri merkitys Yhdysvaltojen markkinoilla. Pelkäänpä, että jos Euroopan parlamentissa vaaditaan meitä suojaamaan markkinamme amerikkalaisilta autoilta, Yhdysvaltain kongressissa Washingtonissa aletaan vaatia heidän markkinoidensa suojaamista eurooppalaisilta autoilta. Asemamme näyttäisi varsin heikolta tällaisessa tilanteessa. Pyydän teitä aivan vakavissani jättämään tämän ajatuksen sikseen.

Annan ehdottomasti täyden tukeni sille, mitä Matthias Groote totesi ajoneuvoverosta. Pidän nimenomaan myös tästä aiheesta esitettyjä huomioita järkevinä. Komissio on jo jonkin aikaa vaatinut ajoneuvoveron uudistamista hiilidioksidipäästöihin perustuvan periaatteen mukaisesti, ja minua surettää, että tässä asiassa on edistytty niin hitaasti.

Hyvä Matthias Groote, ymmärtänne, että en voi ottaa julkisesti kantaa kysymykseen, jonka esitte General Motorsille ja Opelille. Teidän on tyydyttävä toteamukseeni, että seuraamme hyvin tarkasti asian kehittymistä ja neuvottelemme parhaillaan asianosaisten osapuolten kanssa.

Jotkut henkilöt ovat täysin aiheellisesti korostaneet erityisesti työllisyyskysymystä, ja haluan tehdä myös heille tiedäväksi, että komissio on itse asiassa jo jättänyt käsiteltäväksi ehdotuksen, joka koskee Euroopan globalisaatiorahaston muuttamista joustavammaksi ja tehokkaammaksi. Jos komission ehdotukset toteutetaan ripeästi ja pikaisesti – ja kehottaisin kaikkia painokkaasti tekemään näin – pystyisimme auttamaan erityisesti ajoneuvoteollisuuden tilapäistyöntekijöitä ja kouluttamattomia työntekijöitä, joiden asema on viime kädessä veitsenterällä.

Romutuspalkkioita koskevia sääntöjä on käsitelty lukuisia kertoja, ja haluan toistaa vielä kerran, että ne ovat täysin selvät. EU ei voi antaa asetusta, jolla kaikki jäsenvaltiot pakotetaan osallistumaan romutusohjelmaan. Se on täysin mahdotonta. EU ei myöskään voi säätää, että palkkion on oltava yhtä suuri kaikkialla. EU:n on vahvistettava viitearvot, eikä muuta. Pääsimme tästä yhteisymmärrykseen kokouksessamme 16. tammikuuta Brysselissä.

Lopuksi haluan jälleen kerran korostaa sitä, minkä monet teistä ovat todenneet: nykyistä kriisiä on käsiteltävä muutenkin kuin vain autoteollisuuden kannalta. Itse asiassa on aivan oikein todeta, että on kehitettävä älykkäitä liikennejärjestelmiä ja liikenteen hallintajärjestelmiä sekä ratkaistava tulevaisuuden henkilöauto-

ja joukkoliikennettä koskevat kysymykset uusimman teknologian avulla innovatiivisesti. Lisäksi nykyinen kriisi tarjoaa kenties mahdollisuuden viedä tarmokkaammin eteenpäin tällaisia ratkaisuja. Ainakin henkilökohtaisesti toivoisin tätä hartaasti.

Christoph Konrad (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, otitte juuri kantaa puhemiehistön päätökseen ja selititte, miksi ”*catch the eye*”-puheenvuoromenettelyä on muutettu. Haluan tässä yhteydessä esittää kyseisestä muutoksesta virallisen vastalauseen. Menettely otettiin käyttöön keskustelujen virkistämiseksi, vuoropuhelun synnyttämiseksi komission kanssa ja keskustelukulttuurin vahvistamiseksi. Puhemiehistön tekemän päätöksen vaikutus on täysin päinvastainen, ja pyytäisin teitä ystävällisesti ottamaan tämän asian esille puheenjohtajakouksessa ja antamaan vastineen vastalauseeseeni.

Puhemies. – (ES) Hyvä Christoph Konrad, teillä on tietenkin täysi oikeus esittää vastalause, ja otamme sen huomioon. Olette kuitenkin erittäin vastuuntuntoisen Euroopan parlamentin ryhmän jäsen ja ymmärtänne, että yksittäisillä jäsenillä ei voi olla enemmän puheaikaa kuin ryhmillä. Ryhmillä on lakisääteinen velvollisuus osallistua keskusteluihin.

Puhemiehistö teki tämän päätöksen yksimielisesti. Mielestäni päätös noudattaa tervettä järkeä juuri siksi, että se estää niitä jäseniä, joita oma ryhmä ei ole ehdottanut puhujiksi – koska heidän ei haluta puhuvan kyseisenä ajankohtana – käyttämästä puheenvuoroa jälkeinpäin. Siksi puheaikaa on rajoitettu: viisi minuuttia viidelle puheenvuorolle ryhmien suurusjärjestyksessä suurimmasta pienimpään, samalla kun varmistetaan, etteivät kaikki puhujat ole samaa kansallisuutta.

Näin päätettiin, mutta tietenkin sääntöä voidaan muuttaa. Jos puheenjohtajakokous ehdottaa puhemiehistölle menettelyn muuttamista, puhemiehistö harkitsee sitä hyvin tarkasti.

Hyvä Christoph Konrad, paljon kiitoksia puheenvuorostanne, se on pantu tarkoin merkille.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Haluan kiinnittää huomiota siihen, että autoteollisuuden talouskriisi Maltan saarilla on pahenemassa vakavan hallinnollisen virheen vuoksi. Maltalla autoista peritään korkea rekisteröintivero, josta hallitus kantoi myös arvonlisäveroa. Nyt on todettu, että hallitus keräsi tuhansilta autonomistajilta rahaa asiaankuulumattomasti. Hallitus kieltäytyy hyvittämästä maksuja tuhansille ajoneuvon omistajille, jotka ovat maksaneet huomattavia summia, vaikka niitä ei olisi kuulunut maksaa.

Maltan hallitus väittää, että korvaussummat nousevat miljooniin euroihin. Juuri tästä syystä hallituksen tehtävänä ja velvollisuutena on palauttaa virheellisesti perityt verot. Tämä on niin vakava virhe, että jos se olisi tapahtunut missä tahansa muussa EU:n jäsenvaltiossa, hallitus olisi joutunut eroamaan. Maltan hallitus ei ole ymmärtänyt edes kantaa vastuutaan ja pyytää anteeksi niiltä tuhansilta maltalaisilta ja gozolaisilta, joita asia koskee. Asia voitaisiin ratkaista antamalla kyseisten ajoneuvojen omistajille hyvitystä esimerkiksi vuotuisista lupamaksuista. Hallitus ei tunnu ottavan tällaisia ehdotuksia kuuleviin korviinsa.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Jos Euroopan unionia tarkastellaan elävänä organismina, eurooppalainen autoteollisuus on sen selkäranka. Alan osuus EU:n BKT:sta on 3 prosenttia, ja sen kaupallinen ylijäämä on 35 miljardia euroa. Vuosi 2008 oli kuitenkin autoteollisuudelle vaikea, kun autojen myynti romahti vuoden ensimmäisellä puoliskolla polttoaineen hinnannousun takia ja toisella vuosipuoliskolla se puolestaan väheni 19,3 prosenttia rahoituskriisin takia.

Alan ongelmat eivät jää tähän. Vuosien 2009 ja 2015 välillä autoteollisuuden on pantava täytäntöön muun muassa epäpuhtauspäästöjä ja polttoainetaloutta koskevat uudet normit, vaikka kaikki tämä aiheuttaa alalle miljardien eurojen lisäkustannukset.

Edellä mainitut luvut ovat merkityksellisiä myös siksi, että yli 12 miljoonaa perhettä saa tulonsa autoteollisuudesta. Yhteen autoteollisuuden työpaikkaan kytkeytyy toiset neljä työpaikkaa toimitusteollisuudessa ja toiset viisi liitännäisaloilla ja myynnissä. Siksi on selvää, että kyseisen eurooppalaisen taloussektorin hyvä kunto on ratkaiseva tekijä koko EU:n talouden kannalta. Näissä olosuhteissa Euroopan valtioiden hallitusten ja EU:n toimielinten nopeat, yhteensovitetut toimet ovat täysin välttämättömiä. On esimerkiksi otettava käyttöön vanhojen autojen palautusohjelmia uuden auton hankintahinnassa annettavaa tuntuva hyvitystä vastaan, rahoitustukea ja niin edelleen.

Elisa Ferreira (PSE), kirjallinen. – (PT) Rahoituskriisi on lamauttanut luotonannon ja aiheuttanut haittaa yrityksille ja perheille. Kysyntä on romahtanut talouskasvun ja työllisyyden kannalta tuhoisin seurauksin.

Tällaisessa tilanteessa poikkeustoimenpiteet ovat perusteltuja, etenkin keskeisillä aloilla kuten autoteollisuudessa, jonka osuus työpaikoista on 6 prosenttia.

Tästä huolimatta lähes koko Euroopan talouden elvytysuunnitelma, jonka esittelijänä minulla on kunnia toimia Euroopan parlamentissa, perustuu täysin kansallisiin aloitteisiin.

Miten komissio voi todella taata olevansa paikalla valvomassa yhteensovittamista ja sitä, etteivät maat ala taistella toisiaan vastaan tukitoimenpiteillä?

Millä mekanismeilla turvataan työpaikat niissä maissa, joilla ei ole tarvittavaa rahoitusrakennetta niille elintärkeiden työpaikkojen säilyttämiseksi?

Joillekin maille tekstiili- tai elektroniikkateollisuus voi olla aivan yhtä tärkeää kuin autoteollisuus. Mitä toimia on odotettavissa?

Kiinnittääkö komissio enemmän huomiota Euroopan teollisuuden merkitykseen Euroopan selviytymisessä?

Euroopan investointipankiltakaan ei voida odottaa mahdottomia. Onko tuleva talousarvio EU:n edessä olevien haasteiden tasalla?

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionia pidetään maailman vaikutusvaltaisimpana talousmahtina. Toisaalta tämä asettaa meidät erityiseen vastuuseen kaikista toteuttamistamme sisämarkkinatoimista. Toisaalta globaalilla taloudella, jonka eturintamassa EU on, on konkreettisia seurauksia. Yksi näistä seurauksista on se, että on vaikea määritellä, mitkä autonvalmistajat ovat aidosti eurooppalaisia. Lukuisat yritysfuusiot, maailmanlaajusten teollisuusryhmittymien perustaminen ja useita vuosikymmeniä Euroopan unionin sisämarkkinoilla toimineet amerikkalais- ja aasialaisyhtiöt ovat luoneet perustan monipuoliselle ja kilpailukykyiselle eurooppalaiselle autoteollisuudelle.

Vaikuttaa järkevältä, että Euroopan talouden elvytysuunnitelman kehittämistoimia sääntelevät etupäässä vapaiden markkinoiden ja niiden kilpailukyyn periaatteet. Olisi myös muistettava, että ajoneuvoteollisuus, joka on kärsinyt talouskriisistä vakavasti, on yksi lukuisista lenkeistä EU:n talouden ketjussa. Tämä taivuttaa meidät kannattamaan neuvoston puheenjohtajavaltion ehdottamaa toimintasuunnitelmaa, jossa ehdotetaan kaikille sisämarkkinoiden sidosryhmille yhteisen yleisstrategian laatimista

Tämän strategian pitäisi piristää markkinakysyntää, joka määrää talouden tilan. Tukimekanismeissa pitäisi myös hyödyntää teknologisiin innovaatioihin kohdennettuihin investointeihin varattuja määrärahoja liikenneturvallisuutta ja ympäristönsuojelua koskevien suuntaviivojen mukaisesti.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Talouskriisillä on ollut voimakas vaikutus autoteollisuuteen – alaan, joka muodostaa huomattavan osan monien Euroopan maiden BKT:sta. Vaikka EU:lla ei ole suoria interventiomekanismeja, jäsenvaltioiden on annettava toteuttaa tarvittavat toimenpiteet romahduksen estämiseksi sellaisella toimialalla, jonka varassa tuhansien Euroopan kansalaisten työpaikat ovat. Myös Romanian autoteollisuus on kärsinyt vakavasti tästä kriisistä. Minun ei tarvitse kuin mainita toimintaansa supistaneen Renaultin Dacian tehtaan ja Romanian valtiolta tukea pyytäneen Fordin tapaukset.

EU:n vakava tilanne edellyttää sopivien toimenpiteiden välitöntä käyttöönottoa. Tässä tapauksessa en tarkoita markkinoita vääristäviä protektionistisia toimenpiteitä, vaan toimenpiteitä, joilla luodaan EU:n teollisuudelle yhtäläiset mahdollisuudet ja annetaan alan työntekijöille mahdollisuus säilyttää työpaikkansa.

Kansalliset toimenpiteet eivät riitä, sillä toimia tarvitaan myös EU:n tasolla. Talouden elvytysuunnitelman avulla tämä on mahdollista, koska siinä ehdotetaan EU:n pankkijärjestelmään uusia luottosäännöksiä, jotka helpottavat luotonsaantia. On myös tärkeää, että jäsenvaltioiden hakemia valtiontukiohjelmia voidaan hyödyntää nopeasti ja helposti. Tämä on keskeinen näkökohta muun muassa automarkkinoilla toimiville strategisille sijoittajille.

13. Konsuliviranomaisten antama suojelu Euroopan unionin kansalaisille kolmansissa maissa (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat konsuliviranomaisten antamasta suojelusta Euroopan unionin kansalaisille kolmansissa maissa.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, konsuliviranomaisten antamaa suojelua koskeva keskustelu on jälleen kerran ajankohtainen. Muutamien viime vuosien aikana sattuneet tapaukset ovat korostaneet EU:n jäsenvaltioiden konsuliviranomaisten keskinäisen yhteistyön merkitystä. Vuoden 2006 tapahtumat Libanonissa ja Tšadissa sekä Mumbain viimeaikaiset järkyttävät tapahtumat ovat kaikki osoittaneet, että EU:n kansalaisiin kohdistuu ulkomaanmatkoilla yhä enemmän riskejä. Riskien määrä kasvaa entisestään, kun yhä useammat ihmiset hyödyntävät halpoja matkoja vierailukseen kaukaisissa maanosissa.

Näin ollen jäsenvaltioiden välinen yhteistyö tällä alalla on tärkeää. Sen avulla parannetaan palvelua ja konsuliviranomaisten antaman avun tasoa. Tästä on välitöntä hyötyä EU:n kansalaisille.

Tämän yhteistyön perustana ovat perustamissopimukset. Siteeraan perustamissopimuksen 20 artiklaa, jossa todetaan selvästi seuraavaa: ”Jokainen unionin kansalainen saa kolmannen maan alueella, jossa jäsenvaltiolla, jonka kansalainen hän on, ei ole edustusta, suojelua minkä tahansa jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliviranomaisilta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset. Jäsenvaltiot vahvistavat tarpeelliset säännöt keskenään ja aloittavat tällaisen suojelun turvaamiseksi tarvittavat kansainväliset neuvottelut.”

Kyseisessä artiklassa mainitut säännöt on vahvistettu vuonna 1995 tehdyssä päätöksessä. Siinä täsmennetään, että kolmannen maan alueella apua voidaan pyytää muulta kuin omalta jäsenvaltiolta sillä edellytyksellä, että kyseisessä kolmannessa maassa ei ole pysyvää käytettävissä olevaa edustustoa eikä toimivaltaista, tavoitettavissa olevaa kunniakonsulia.

Käytännössä tämä tarkoittaa, että konsulin, jolta toisen jäsenvaltion kansalainen pyytää apua, olisi kieltäydyttävä avunannosta, jos myös kyseisen kansalaisen jäsenvaltion viranomaisilla (konsulaatti tai suurlähetystö) on edustusto maassa.

Vuonna 1995 tehty päätös on jäsenvaltioiden välinen ja osoittaa, että konsuliviranomaisten antama apu ja suojelu ovat yksinomaan jäsenvaltioiden vastuulla ja että konsulisuhteissa noudatetaan pääasiassa konsulisuhteita koskevaa Wienin yleissopimusta.

Tämän alan yhteistyötä koskeissa säännöissä otetaan myös huomioon, että käsitys konsuliviranomaisten antamasta avusta ja suojelusta vaihtelee eri jäsenvaltioissa. Toisissa jäsenvaltioissa sitä esimerkiksi pidetään kaikkien kansalaisten perusoikeutena, toisissa taas valtion tarjoamana palveluna. Siksi perustamissopimuksessa viitataan suojelun ”saamiseen” (*“entitlement”*) konsuliviranomaisilta eikä ”oikeuteen” (*“right”*).

Vuonna 2000 tapahtuneen Jolon kriisin jälkeen konsuliyhteistyötä on kehitetty pidemmälle sisällyttämällä siihen kriisinhallintanäkökohtia. Yhdysvalloissa tehtyt terrori-iskut osoittivat, että jopa kolmansien maiden, joilla on korkeatasoinen infrastruktuuri, voi olla vaikeaa selviytyä ääriolosuhteissa.

Näin ollen jäsenvaltiot laativat ohjeet tällaisten kriisien hoitamista varten. Vaikka ne eivät ole sitovat, niitä on käytetty tehokkaasti useissa yhteyksissä ja hiottu saatujen kokemusten perusteella.

Neuvosto on hiljattain kehittänyt ”johtavan valtion” käsitteen. Tämä tarkoittaa, että vakavan välikohtauksen sattuessa etenkin sellaisessa valtiossa, jossa vain harvoilla jäsenvaltioilla on edustusto, yksi tai kaksi jäsenvaltiota voi johtaa suojeluun ja evakuointiin liittyviä koordinoitintoimia.

Yhteistyösuhteita on tiivistetty myös joihinkin kolmansien maihin, kuten Yhdysvaltoihin, jonka kanssa EU neuvottelee vuosittain konsuliasioista. Myös Norja, Sveitsi ja Kanada ovat tehneet yhteistyötä EU:n kanssa erityistilanteissa, esimerkiksi Libanonin, Tšadin ja Mumbain kriisien aikana.

Myös komission ja neuvoston sihteeristöt osallistuvat EU:n konsuliviranomaisten yhteistyöhön. Useita vuosia sitten neuvoston sihteeristö perusti konsuliviranomaisten tietojenvaihtoa varten suojatun internetfoorumin, jonka kautta viranomaiset esimerkiksi päivittävät matkustusohjeita. Neuvosto on myös antanut jäsenvaltioiden käyttöön korkeatasoisen teleneuvottelujärjestelmän, joka on ollut yleisesti käytössä konsuliviranomaisten hoitamissa kriisitilanteissa.

Kolmisen vuotta sitten perustettiin tietojenvaihtoon ja poliittisen toiminnan koordinointiin EU:ssa tarkoitettu foorumi. Foorumia kutsutaan EU:n hätätila- ja kriisinkoordinoitijärjestelyiksi (CCA). CCA:ssa on kaksi pääasiallista toimijaa: ensinnäkin neuvoston puheenjohtajavaltio, joka neuvoston sihteeristön ja komission avustamana päättää CCA:n käyttöönotosta, ja toiseksi Coreper II eli ”toimintafoorumi”, joka vastaa jäsenvaltioiden toiminnan yhteensovittamisesta ja niiden päätösten valmistelusta, joita EU:ssa saatetaan joutua tekemään.

Tärkein työväline on neuvoston sihteeristön johtama Euroopan unionin yhteinen tilannekeskus (EU-SITCEN). EU-SITCEN tarjoaa logistiikka- ja tietotukea.

Lisäksi peräkkäiset puheenjohtajavaltiot ovat järjestäneet säännöllisesti konsuliviranomaisten kriisinhallintatoimia koskevia harjoituksia, jotka ovat osoittautuneet erittäin hyödyllisiksi. Vuoden 2008 lopussa käynnistettiin konsuliviranomaisten eurooppalainen koulutusohjelma, jonka tavoitteena on kehittää sekä pääkaupungeissa että kentällä toimivien konsuliviranomaisten välistä yhteistyötä. Konsulipalvelujen sijoittaminen samoihin tiloihin on myös harkinnassa.

Varmasti enemmänkin voitaisiin tehdä. Monista asioista, kuten vankilaoloista, vanhempien tekemistä lapsikaappauksista ja konsuliviranomaisten tiedotuksesta, neuvotellaan säännöllisesti. On kuitenkin hyväksyttävä se tosiasia, että samalla kun kansalaisten odotukset ja vaatimukset jatkuvasti lisääntyvät, konsuliviranomaisten resurssit ovat aina niukat. Konsuliviranomaisten välisen yhteistyön kehittämistoimiin ei aina varata riittävästi kansallisia määrärahoja. Tämän yhtälön ratkaisemisessa riittää edelleen haastetta.

Kokemukset osoittavat, että konsuliviranomaisten yhteistyötä arvostetaan, ja useissa tapauksissa voimme olla tyytyväisiä tuloksiin. Yli 20 000 EU:n kansalaisen onnistunut evakuointi Libanonista vuonna 2006 on vain yksi esimerkki. Puheenjohtajavaltio on sitoutunut jatkamaan tätä työtä, ja kiitän parlamenttia sen tuesta.

Günter Verheugen, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toimin tänään kollegani, komission jäsenen Jacques Barrot'n sijaisena. Hän olisi halunnut olla paikalla henkilökohtaisesti, mutta joutuu hoitamaan institutionaalisia velvoitteita.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 20 artiklan mukaan jokainen unionin kansalainen saa kolmannen maan alueella, jossa jäsenvaltiolla, jonka kansalainen hän on, ei ole edustusta, suojelua minkä tahansa jäsenvaltion konsuliviranomaisilta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset. Sopimuksen 20 artiklassa määrätään myös, että jäsenvaltiot vahvistavat tarpeelliset säännöt keskenään tällaisen suojelun turvaamiseksi. Alexandr Vondra on jo käsitellyt tätä aihetta. Tällä perusteella jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön konsuliviranomaisten antamaa suojelua koskevia koordinoituneita mekanismeja etenkin vuonna 2006 ja 2008 laadituissa ohjeissa, jotka eivät ole oikeudellisesti sitovia mutta jotka auttavat lähetystöjä kehittämään yhteistyötään paikan päällä.

Lisäksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 20 artiklassa veloitetaan jäsenvaltioiden diplomaattisia edustustoja ja konsuliedustustoja tiivistämään yhteistyötään.

Joulukuussa 2008 neuvosto pääsi yhteisymmärrykseen ohjeista konsuliasioden johtavan valtion käsitteen käyttöön ottamiseksi. Ohjeiden mukaan tulevissa vakavissa kriisitilanteissa, jotka vaikuttavat konsuliviranomaisten antamaan suojeluun kyseisessä kolmannessa maassa, nimitetään yksi jäsenvaltio ”johtavaksi valtioksi”, joka kantaa vastuun EU:n kansalaisten suojelusta muiden jäsenvaltioiden puolesta. Johtava valtio koordinoi kaikkia toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot toteuttavat paikan päällä, ja varmistaa, että kaikki EU:n kansalaiset saavat apua. Kuka tahansa, joka voi saada suojelua oman jäsenvaltionsa konsuliviranomaisilta, voi pyytää apua johtavalta valtiolta.

Tämän on tarkoitus helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä paikan päällä, ja ajatuksena on antaa käyttöön lisävoimavaroja, kuten henkilöstöä, rahoitusta, laitteistoa ja lääkintäryhmiä. Johtavalle valtiolle annetaan myös vastuu avustustoimenpiteiden koordinoinnista ja johtamisesta, ihmisten yhteen saattamisesta ja tarvittaessa kansalaisten evakuoinnista turvalliseen paikkaan muiden sellaisten jäsenvaltioiden avustuksella, joita asia koskee. Jäsenvaltioiden on kuitenkin päästävä yhteisymmärrykseen siitä, mitä tarkalleen ottaen tarkoitetaan seuraavalla EY:n perustamissopimuksen 20 artiklan sanamuodolla: ”jossa jäsenvaltiolla [...] ei ole edustusta”. Tämän pitäisi kattaa sellaiset tilanteet, joissa EU:n kansalainen ei syystä tai toisesta pysty saamaan yhteyttä oman jäsenvaltionsa lähetystöön. Jäsenvaltiot laativat tälle parhaillaan yhteisiä perusteita.

Näin asiat siis ovat teoriassa. Muutamat Euroopan parlamentin jäsenet voivat todistaa, että käytännössä tilanne saattaa olla täysin toisenlainen. Huomasin puhujalistasta, että Ignasi Guardans Cambó, Sajjad Karim ja Erika Mann aikovat käyttää puheenvuoron tästä asiasta. He varmasti valottavat meille viime joulukuussa Mumbaissa saamiaan kokemuksia. Sain sellaisen vaikutelman, että vaikka vain kolmella jäsenvaltiolla ei ole suurlähetystöä New Delhissä ja vain seitsemällä ei ole konsulaattia Mumbaissa, niiden Euroopan kansalaisten, joita asia koski, oli silti – varovastikin ilmaistuna – erittäin vaikeaa saada riittävä suojelua.

Kiinnitän tähän huomiota nyt, koska on luonnollisesti oikein ottaa opiksi tämänkaltaisista kokemuksista. Tämän kokemuksen valossa komissio katsoo, että tarvitaan vielä paljon työtä sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin kansalaiset pystyvät vaatimaan – täysimääräisesti ja käytännössä – heille EY:n perustamissopimuksen 20 artiklan nojalla kuuluvaa oikeutta. Kansalaiset odottavat Euroopan unionin

tuovan lisäarvoa heidän suojelulleen kolmansissa maissa. Diplomaatti- ja konsuliedustustojen antama suojelu ei viime kädessä rajoitu kriisitilanteisiin, vaan kattaa avunannon myös arkipäivän tilanteissa.

Komissio ehdottaa muun muassa EU:n kansalaisille suunnatun tiedotuksen parantamista – olemme jo ehdottaneet, että 20 artiklan teksti painettaisiin kaikkiin passeihin ja että se olisi esillä julisteissa lentokentillä ja matkatoimistoissa. Lisäksi valmistelemme parhaillaan neuvoston pääsihteeristön kanssa konsuliviranomaisten antamasta suojelusta kertovaa internetsivustoa, jossa olisi ajantasaistettu luettelo jäsenvaltioiden suurlähetystöistä ja konsulaateista kolmansissa maissa.

Komission tehtävänä on parantaa EU:n kansalaisten käsitystä EU:n kansalaisuuden merkityksestä heille, ja tässä yhteydessä komissio on valmis selvittämään kaikki alaa koskevat ongelmat, joista kansalaiset sille ilmoittavat, ja tekemään kaiken voitavansa toteuttaakseen sen suojelun, johon EU:n kansalaisilla on oikeus 20 artiklan nojalla.

Lissabonin sopimuksen voimaantulo antaisi selkeän oikeusperustan tätä alaa koskeville EU:n säädöksille. EY:n perustamissopimuksen 20 artiklan uusi sanamuoto (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 23 artikla) mahdollistaa direktiivien antamisen ”tällaista suojelua helpottavista tarpeellisista yhteensovittamis- ja yhteistyötoimenpiteistä”. Näin ollen komissio voisi esittää tätä alaa koskevia säädösehdotuksia lähitulevaisuudessa.

Ioannis Varvitsiotis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän keskusteluun ja kiitän sekä neuvostoa että komissiota niiden antamista tiedoista ja selvityksistä. Esittelin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa vihreän kirjan diplomaatti- ja konsuliviranomaisten Euroopan unionin kansalaisille antamasta suojelusta kolmansissa maissa, ja siksi olen edelleen hyvin kiinnostunut tämän alan kehityksestä.

Tuolloin olin sitä mieltä, että 20 artiklaa olisi sovellettava laajemmin ja siinä pitäisi määrätä Euroopan kansalaisille lisäoikeuksia, sillä tämä vahvistaisi Euroopan kansalaisuuden käsitettä ja havainnollistaisi konkreettisesti ne hyödyt, joita Euroopan unioni tarjoaa päivittäin, ja vahvistaisi viime kädessä EU:n yhteisvastuuta.

Mumbaissa hiljattain tehty terrori-isku osoitti, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisten suojelun tiiviimpi koordinointi on hyödyllistä ja tarpeellista kyseisissä olosuhteissa. Ohjeet, jotka neuvosto julkaisi viime joulukuussa konsuliasioiden johtavan valtion käsitteen käyttöön ottamiseksi kriisitilanteissa, ovat ensimmäinen myönteinen toimenpide, ja niissä on merkittäviä ideoita. Odotamme kuitenkin erittäin kiinnostuneina oikeudellisesti sitovia ehdotuksia.

Ymmärrän, että käytäntö tuottaa suuria vaikeuksia. Mielestäni on kuitenkin äärimmäisen tärkeää selvittää, miten kriisipaikalla oleville Euroopan kansalaisille tiedotetaan siitä, mikä on johtava valtio. En ole tyytyväinen tähän mennessä esitettyihin näkemyksiin. Joka tapauksessa olen tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Ranska kiinnitti tähän asiaan huomiota, ja odotan puheenjohtajavaltio Tšekin jatkavan näitä aloitteita.

Martine Roure, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, oikeus konsuli- ja diplomaattiviranomaisten antamaan suojeluun on yksi Euroopan kansalaisuuden perusasioista. Arvoisa ministeri, siteerasitte perustamissopimuksen 20 artiklaa. Siinä todetaan selvästi, että jokaisella kansalaisella on oikeus konsuliviranomaisen antamaan suojeluun. Se ei ole mahdollisuus vaan oikeus.

Mumbain järkyttävät tapahtumat osoittivat meille konkreettisesti, ettei tämän oikeuden turvaamisesta suinkaan ole takeita. Suojelun taso vaihtelee eri jäsenvaltioissa, mikä johtaa kansalaisten eriarvoiseen kohteluun. He eivät koskaan saa tietoa konsulaatista, johon ottaa yhteyttä tarpeen vaatiessa. Jäsenvaltioilta puuttuu ilmeisesti keskinäinen rahoitustuki. Euroopan kansalaiset, jotka ovat menettäneet kaikki varansa, saavat usein huomata, että konsulaatit ovat hyvin haluttomia vastaamaan kustannuksista.

Jäsenvaltioiden on tehtävä loppu tästä tilanteesta. Ohjeista on ehdottomasti tehtävä sitovat, ja kansalaisille on tiedotettava asioista. EU:n on aloitettava neuvottelut kolmansien maiden kanssa varmistaakseen tarvittavan diplomaattisen suojelun.

Arvoisa komission jäsen, kuten tekin totesitte, Mumbain tapahtumat ovat myös osoitus siitä, että Euroopan parlamentin jäsenten diplomaattisen suojelun varmistaminen on laiminlyöty räikeästi. Euroopan unionin ja erityisesti komission on neuvoteltava viipymättä – ja kuulimme, mitä kerroitte meille, arvoisa komission jäsen – ja neuvoston on tehtävä tilapäissopimuksia kolmansien maiden kanssa taatakseen Euroopan parlamentin jäsenille diplomaattiviranomaisen antaman erityissuojelun. Tämä on vähintään, mitä voimme tehdä.

Ignasi Guardans Cambó, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan kansalaiset voivat nykyisin matkustaa vapaasti rajojen yli, äänestää muussa kuin omassa jäsenvaltiossaan, nostaa eläkkeensä ja kuulua sosiaaliturvan piiriin siinä jäsenvaltiossa, jonka he valitsevat asuinpaikakseen. Lisäksi poliisivoimat tekevät keskinäistä yhteistyötä. Yleinen syyttäjä Tukholmassa voi saada henkilön pidätetyksi Sevillassa eurooppalaisen pidätysmääräyksen avulla turvautumatta suoraan paikallisiin menettelyihin.

Kun kansalaisia on ojennettava heidän tekojensa takia, jäsenvaltiot ovat olleet halukkaita luopumaan itsemääräämisoikeudestaan. Sen sijaan kun näitä samoja Euroopan kansalaisia pitäisi suojella Euroopan unionin ulkopuolella, vaikuttaa siltä kuin he olisivat matkustaneet aikakoneella: EU:sta lähdettyään he huomaavat ajan pysähtyneen.

EU:n ulkopuolella olemme vain 27 valtiota, 27 hallintojärjestelmää, 27 lippua ja 27 konsulijärjestelmää, emmekä toisinaan edes sitä. Kriisitilanteessa Euroopan kansalainen menettää eurooppalaisen statuksensa. Euroopan kansalaisuutta ei ole olemassa.

Eri puolilla maailmaa matkustavat 180 miljoonaa eurooppalaista huomaavat voivansa saada suojelua vain, jos he muuttuvat takaisin saksalaisiksi, espanjalaisiksi, puolalaisiksi tai italialaisiksi. Euroopan unionin ulkopuolella he eivät ole olemassa eurooppalaisina. Tämä rikkoo vakavasti perustamissopimuksen määräyksiä ja – kaikella kunnioituksella – tekee neuvoston hetki sitten antamasta julkilausumasta pelkkää mielikuvituksen tuotetta.

Kaikki se, mitä neuvosto totesi perustamissopimuksen 20 artiklan niin sanotusta täytäntöönpanosta, ”johtavasta valtiosta”, videoneuvotteluista ja yhteisistä keskuksista, on hätätilanteessa pelkkää kuvitelmaa. Kuten komission jäsen totesi, jotkut meistä ovat lisäksi joutuneet kokemaan tämän tilanteen konkreettisesti.

Perustamissopimuksen 20 artikla on tehoton: täytäntöönpanopöytäkirjoja ja säädöksiä ei ole, kansalaisille ei ole järjestetty minkäänlaista tiedotusta eikä artiklan noudattamatta jättämisestä langeteta seuraamuksia.

Parhaimmassakin tapauksessa konsulit auttavat toinen toisiaan. Hyvää tahtoa on, kuten saattoi olla 1800-luvulla tai Pekingissä 1700-luvulla. Todellisuudessa konsuliviranomaisten välinen yhteistyö tarkoittaa yhteisiä illallisia eikä suinkaan velvoitetta palvella kansalaisia yhdessä EU:n säädösten mukaisesti.

Tästä syystä Euroopan komissiolla on velvollisuus, jopa ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ja eittämättä sen jälkeenkin, panna 20 artikla täytäntöön, saada Euroopan kansalaiset tuntemaan ylpeyttä passistaan ja varmistaa, että määrätty viranomaiset ymmärtävät, että 1800-luku on ohi ja että Eurooppa on olemassa aina kun Euroopan kansalainen joutuu vaikeuksiin New Delhissä, Beirutissa tai missä tahansa muualla.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, toteaisin, että en suhtaudu aivan yhtä kriittisesti ehdotukseen, jonka Euroopan komission varapuheenjohtaja esitti tänään neuvoston puolesta. Mielestäni tässä ei ole kyse siitä, tuleeko sopimus voimaan vai ei, vaan pikemminkin siitä, onko EU:n yhteisvastuu sellainen käsite, joka esiintyy vain poliittisissa julkilausumissa, vaiko konkreettinen poliittinen käytäntö, jota sovelletaan eri jäsenvaltioiden kansalaisiin. Jos jälkimmäinen vaihtoehto toteutuu, perustamissopimusta ei välttämättä tarvita.

Slovenian toimiessa Euroopan unionin puheenjohtajavaltiona Ranska edusti Euroopan unionia monissa maissa, esimerkiksi Aasiassa, Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa, sillä Slovenialla ei ollut suurlähetystöä kyseisissä maissa. Haluaisin tietää, saivatko Slovenian kansalaiset ja pienemmissä jäsenvaltioissa asuvat kansalaiset asianmukaista apua, jos he kääntyisivät Ranskan konsuliviranomaisten puoleen kyseisissä maissa? Tämä on olennainen kysymys.

Meidän pitäisi laajentaa EU:n yhteisvastuun käsitettä. Minusta vaikuttaa siltä, että Lissabonin sopimus ei tosiasiassa ole ehdoton edellytys.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 20 artiklan mukaan jokainen unionin kansalainen saa kolmannen maan alueella suojelua diplomaatti- ja konsuliviranomaisilta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset. On tärkeää korostaa, että EU:n on kehitettävä konsulivirastojen yhteistyötä kyseisiin tarkoituksiin.

Eurooppalaiset kuuluvat maailman eniten liikkuviin yhteiskuntiin, sillä lähes 9 prosenttia kansalaisista matkustaa sellaisiin maihin, joissa heidän kotimaallaan ei ole tämän tasoista edustusta. Esimerkiksi Slovakiassa, jota edustan Euroopan parlamentissa, on hyvin vähän konsuliedustustoja Keski-Amerikassa ja Latinalaisessa Amerikassa, joiden alueelle monet kansalaisistamme matkustavat. Lisättäköön, että konsulivirastoja koskevista

velvoitteista huolimatta useimmat eurooppalaiset eivät tunne oikeuksiaan, ja on valitettavaa, että jopa kyseisten organisaatioiden työntekijät ovat tietämättömiä tästä.

Jotta varmistettaisiin ihmisten parempi tiedonsaanti konsuliviranomaisten antamasta suojelusta, yhtenäiseen eurooppalaisen passin kaavaan olisi sisällytettävä ote 20 artiklasta. Konsuliviranomaisten antaman suojelun merkitys kolmansissa maissa kävi ilmi kriisitilanteissa, kuten vuoden 2004 tsunamissa tai Libanonin selkkauksessa vuonna 2006. Konsuliviranomaisia koskevien erilaisten määräysten takia EU:n kansalaisten on pysyttävä ajan tasalla kaikkien jäsenvaltioiden järjestelmistä, ja kyseisten järjestelmien oikeusvaikutus ja soveltamisala saattavat vaihdella.

Mumbain äskettäiset tapahtumat osoittavat, että meillä on vielä paljon tehtävää konsulipalvelujen alalla. Yhteisten eurooppalaisten virastojen perustaminen takaisi toiminnan johdonmukaisuuden ja vähentäisi jäsenvaltioiden johtamien diplomaatti- ja konsuliverkostojen rakenteellisia kustannuksia.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

Sajjad Karim (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on jo todettu, että EU:n kansalaiset matkustelevalaajalti. Joka vuosi tehdään lähes 180 miljoonaa matkaa Euroopan unionin ulkopuolelle ja – teoriassa – kansalaiset on suojattu 20 artiklan mukaisesti, kuten komission jäsen ja neuvoston puheenjohtajavaltion edustaja ovat jo tässä keskustelussa todenneet.

Perustamissopimuksen 20 artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden ainoastaan takaavan konsuliviranomaisen suojelun niille EU:n kansalaisille, joiden jäsenvaltiolla ei ole edustusta kyseisessä jäsenvaltiossa, samoin edellytyksin kuin sen omille kansalaisille. Jäsenvaltioiden erilaiset menettelytavat on tunnustettu vuosia 2007–2009 koskevassa toimintasuunnitelmassa.

Tietenkin on oltava perusteet sille, milloin ja miten muiden konsulivirastojen pitäisi osallistua, ja näitä perusteita on karkeasti ottaen kolme. En aio käydä niitä läpi, mutta kaksi ensimmäistä ovat täysin järkeenkäyviä. Kolmannessa perusteessa vaaditaan, että asianomaisen kansalaisen on esitettävä diplomaatti- tai konsuliedustustolle todistus kansalaisuudestaan joko passin, henkilötodistuksen tai muun asiakirjan avulla.

Tämä on todella ongelmallista, sillä on täysin mahdollista, ettei pakoon lähteneellä Euroopan kansalaisella välttämättä ole hallussaan tällaista asiakirjaa.

Apua annetaan kuolemantapauksissa, vakavissa onnettomuuksissa tai loukkaantumisissa, vangitsemisen tai pidätyksen yhteydessä, ja sitä on annettava väkivaltarikosten uhriksi joutuneille. Lisäksi hädässä olevia EU:n kansalaisia on autettava, ja heille on järjestettävä kotiinkuljetus. Apu on laajaa, mutta ei kattavaa. Tässä asiassa tarvitaan lisätoimia.

Olemme kuulleet puhuttavan johtavan valtion käsitteestä, jonka avulla kaikki tämä on määrä toteuttaa ja jolla pyritään varmistamaan kaikkien EU:n kansalaisten avunsaanti. Lisäksi johtava valtio hoitaa jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin.

Teoriassa tämä kuulostaakin oikein hyvältä, mutta käytännössä en todellakaan nähnyt näin tapahtuvan Mumbaissa. Tosiasiassa aineiston- ja tietojenvaihtoa ei ollut, eikä sellaista yhteistyötä, jota odotin näkeväni. Näin ainoastaan jäsenvaltioiden välistä kilpailua, ja konsulivirastojen entistä suurempi keskittäminen tai yhdistäminen vaarantaa sen joustavuuden, jota lähetystöt tarvitsevat paikan päällä tiuhaan vaihtuvissa olosuhteissa.

Erika Mann (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, Sajjad Karim on aivan oikeassa. Ongelma on nimenomaan sanamuodossa, juuri 20 artiklan perusteissa. On tietenkin välttämätöntä ottaa huomioon olosuhteet paikan päällä. Ensinnäkään kaikissa jäsenvaltioissa ei ole konsuliviranomaisen antamaa suojelua, ja monissa tapauksissa suojelu on erittäin vähäistä, ja turvallisuusjärjestelyt ovat riittämättömiä jopa konsuliviranomaisten kannalta.

Minulla on tästä henkilökohtaista kokemusta Saksan konsuliviranomaisen taholta, joka ajoi autonkuljettajansa kanssa läpi yön ilman turvamiehiä kaikkea muuta kuin turvallisilla teillä saadakseen kollegansa kokoon. Tällaisia olosuhteita ei yksinkertaisesti voida sallia. Intian tai Latinalaisen Amerikan kaltaisiin maihin – on monia muitakin maita, joissa edustus on tarpeen Mumbain kaltaisissa vaarallisissa paikoissa – ei voida noin vain mennä pienellä henkilöstöllä ja riittämättömillä turvajärjestelyillä. Tiedustelutietoja ei välitetä eteenpäin

lainkaan, jäsenvaltioilla ei ole mahdollisuutta tutustua tietoihin ja niin edelleen. Näin ollen esteitä on loputtomiin, eikä ole ihme, että jäsenvaltiot eivät pysty antamaan omille kansalaisilleen tai virkamiehilleen läheskään sen tasoista suojelua kuin haluaisivat.

Siksi on tärkeää, että neuvosto ja komissio analysoivat tätä kysymystä perinpohjaisesti. Emme voi saarnata jatkuvasta edustuksesta kaikkialla maailmassa ja EU:sta globaalina kumppanina, ellei käytössä ole edes turvallisuusjärjestelyjä eikä älykkäitä tietojärjestelmiä. Teemme vain itsemme naurunalaisiksi, jos emme analysoi perusteellisesti omia järjestelmiämme ja varmista vaatimusten mukaista lisäsuojelua.

Antaisinkin teille kiireellisen neuvon, että järjestelmästä on ehdottomasti tehtävä perinpohjainen uudelleenarviointi, ja lisäksi on toteutettava simulaatioita, kuten muutkin valtiot tekevät, eikä pidä keskittyä vain tärkeimpiin pääkaupunkeihin, metropoleihin, vaan on ymmärrettävä, että suurissa maissa ja miljoonakaupungeissa tarvitaan asianmukaista edustusta myös maailman muissa suurkaupungeissa.

Mumbain tapahtumat toistuvat tulevaisuudessa. Tulee uusi Mumbai, aivan kuten aiemmat katastrofit ovat toistuneet. Ymmärtäkää tämä, ja kehotan teitä varautumaan siihen.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Ignasi Guardans Cambó ja muut jäsenet, kuten Sajjad Karim ja Erika Mann, ovat kuvailleet teorian ja käytännön eroja. Tosiasiassa emme pääse yhteisymmärrykseen edes 20 artiklan merkityksestä. Ministeri totesi englanniksi, että kyseessä on vain ”suojelun saaminen” (*”entitlement”*), ei oikeus, kun taas Martine Roure siteerasi ranskalaista toisintoa, jossa puhutaan oikeudesta (*”un droit”*). Euroopan unionin perusoikeuskirjassa suojelu vahvistetaan kuitenkin oikeudeksi.

Emme varmastikaan edisty, ellei EU:n sitovilla päätöksillä ja yhteisillä normeilla vahvisteta oikeudellisesti, että kyseessä on oikeus, ja taata oikeutta riittauttaa suojelun epääminen tuomioistuimissa.

Ministeri mainitsi, että konsulivirastojen sijoittaminen yhteisiin tiloihin on harkinnassa. Viisumipolitiikasta saamiini kokemusten perusteella totean, että on kuin yrittäisi vierittää kivenjärkelettä ylämäkeen, kun jäsenvaltioita yritetään saada sijoittumaan yhteisiin tiloihin.

Komission jäsen Günter Verheugen viittasi kehitteillä oleviin käytännön toimiin. Niitä luvattiin kuitenkin vuotta 2007 koskevassa toimintasuunnitelmassa: maininta passeissa, julisteita, kehitteillä oleva internetsivusto. Missä nämä ovat? En löytänyt Europa-sivustolta mitään tietoa konsuliviranomaisten antamasta suojelusta.

Matkustamista koskevalla neuvoston internetsivustolla sanotaan, että sivusto on valmisteilla, mikä mielestäni tarkoittaa vertauskuvallisesti samaa kuin kansalaisten pettäminen, kun petämme lupauksemme Euroopan kansalaisuuden toteuttamisesta.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on erittäin tärkeää – ja yhdyin monien aiempien puhujien näkemykseen – että EU:n kansalaiset haluavat tuntea olonsa turvalliseksi, ja mielestäni on ensisijaisen tärkeää huolehtia kansalaistemme turvallisuudesta heidän ollessaan Euroopan unionin ulkopuolella, etenkin sellaisessa kriisitilanteessa, jonka koimme Mumbaissa.

Mielestäni on aivan olennaista, että Euroopan kansalaiset voivat saada tietoa kaikissa kriisitilanteissa riippumatta siitä, onko kyseessä yleinen kriisi tai henkilökohtainen kriisi, ja tilanne kaipaa huomattavaa selventämistä.

Mumbai on hyvä esimerkki siitä, kun asiat eivät toimi. Suhtaudun myönteisesti hiljattain esitettyyn ajatukseen johtavasta valtiosta. Mielestäni se on erittäin tärkeää, mutta tällä hetkellä on täysin selvää, ettei järjestelmä toimi. Mielestäni meidän kaikkien olisi kiinnitettävä ensisijaista huomiota siihen, että järjestelmä saadaan toimimaan, sillä kuten joku toinen totesi, tunne eurooppalaisuudesta vahvistuisi selvästi, jos jonkin jäsenvaltion suurlähetystö huolehtisi sinusta joutuessasi vaikeuksiin Kaukoidässä tai Etelä-Amerikassa tai jossakin Euroopan unionin ulkopuolella, ja mielestäni tunne eurooppalaisuudesta on erittäin tärkeä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan kansalaisten yhä lisääntyvä liikkuvuus on selvä merkki siitä, että konsulaattien on tehtävä yhteistyötä.

Komission ehdotus on tervetullut ennen kaikkea siksi, että sillä pyritään yksinkertaistamaan menettelyjä, jotka koskevat vaikeuksissa oleville kansalaisille myönnettäviä ennakkomaksuja. On selvää, että oikeus konsuliviranomaisen antamaan suojeluun on nykyisin epäyhtenäinen ja epätasaisesti jakautunut. Euroopan kansalaisuutta ei usein ole olemassa ulkomailla, ja ihmiset saattavat toivoa olevansa toisen maan kansalaisia tai jopa EU:n kansalaisia. Toivoisin, että eurooppalaisuuteen vedottaisiin yleisesti, ei vain silloin, kun se sopii

toimielimille, vaan myös silloin, kun se sopii kansalaisille, jotka saattavat olla vaikeuksissa ja toivoo, että Euroopan kansalaisuudesta olisi vihdoinkin heille hyötyä.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, konsuliviranomaisen antama suojele on olennainen osa Euroopan kansalaisuutta. Kansalaiset haluavat tuntea itsensä eurooppalaisiksi sekä EU:n alueella että Euroopan ulkopuolella. He haluavat EU:n vastaavan heidän tarpeisiinsa etenkin hätätilanteissa.

EU ei toiminut asianmukaisesti Mumbaissa, ja samoin on käynyt muissakin kriisitilanteissa. Käytän minuutin selvittääkseni ajatusta, joka ei suinkaan ole yleislääke, mutta tarjoaa todellista apua Euroopan kansalaisille kolmansissa maissa.

Haluaisin tänään toistaa ehdotuksen maksuttomasta eurooppalaisesta hätäpuhelinnumerosta. Kyseinen numero, joka painettaisiin passeihin yhdessä 20 artiklan kanssa, antaisi kansalaisille mahdollisuuden saada omalla kielellään perustietoja EU:n jäsenvaltioiden konsulaateista, joiden – painotan tätä – olisi autettava heitä.

Kansalaiset odottavat EU:lta sanojen lisäksi tekoja.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun meistä tulee Euroopan parlamentin jäseniä, meille annetaan kulkulupa, kuten monille muillekin EU:n toimielinten palveluksessa oleville henkilöille. Mahtavatko puheenjohtajavaltio ja neuvosto ymmärtää kyseisen asiakirjan arvottomuuden jäsenvaltioissa?

Jouduin Alankomaissa äärimmäisen vaikeaan tilanteeseen palatessani Afrikasta Euroopan parlamentin tehtävistä. Tiedän toisen jäsenen, joka on Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen ja jolla oli vaikeuksia Dublinissa. Meidän on saatava EU:n jäsenvaltiot todella ymmärtämään, että kyseessä on Euroopan parlamentin, komission ja EU:n matkustusasiakirja, jota on ehdottomasti kunnioitettava. Lentokenttien ja satamien matkustusjärjestelyistä vastaavalle henkilöstölle on tiedotettava kattavasti kyseisen asiakirjan merkityksestä.

Kehottaisin teitä ottamaan tämän esiin kunkin jäsenvaltion kanssa ja varmistamaan, että nämä toimet toteutetaan, sillä tämänkaltaisen suojelun pitäisi ulottua Euroopan parlamentin tehtävissä matkustaviin virkamiehiin ja Euroopan parlamentin jäseniin.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin jäsenenä olen usein ottanut yhteyttä suurlähetystöihin ja konsuliviranomaisiin, kun joku on loukkaantunut, eksynyt, ryöstetty tai siepattu tai koska joku on valitettavasti kuollut. Olen varma, että monella muullakin Euroopan parlamentin jäsenellä on kokemusta samasta asiasta. Ilokseni voin todeta, että silloin kun pystyin olemaan tekemisissä Irlannin suurlähetystön kanssa, toiminta ja yhteistyö on ollut erinomaista. Kotimaallani ei kuitenkaan ole edustustoa joka maassa, ja jouduimme turvautumaan muiden Euroopan maiden suurlähetystöihin.

Menemättä yksityiskohtiin haluaisin vain kokemusteni perusteella todeta, että haluan lisätä koordinointia, suurlähetystöjen keskinäistä avunantoa suuremmissa maissa, joissa suurlähetystöjä ja konsuliviranomaisia on lähes joka maassa, jotta autetaan kaikkien muiden jäsenvaltioiden suurlähetystöjä niiden omien kansalaisten asioissa.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni tämä oli jälleen erittäin hyödyllinen keskustelu. Ymmärrän erittäin hyvin, miten suuri merkitys tällä on teille Euroopan parlamentin jäsenille, koska tämä on erittäin arkaluonteinen kysymys, jossa joudutte kohtaamaan niiden kansalaisten odotukset, jotka äänestävät valinnastanne muutamien kuukausien kuluttua. Niinpä ymmärrän täysin, että harkitsette asiaa huolella ja suhtaudutte siihen hyvin kriittisesti.

Toinen syy ymmärtäväisyyteeni on se, että olen kotoisin keskisuuresta jäsenvaltiosta, Tšekin tasavallasta, joka ei ole entinen imperialistinen valta, eikä sillä näin ollen ole suurlähetystöä tai konsulaattia maailman joka kolkassa. Irlantilaisten ja muunmaalaisten jäsenten Euroopan unioniin kohdistamat odotukset ovat siis mielestäni hyvin johdonmukaisia.

Joudun kuitenkin puhumaan täällä neuvoston edustajana, joten joudun noudattamaan tiettyjä käytössämme olevia oikeudellisia perusteita, ja tosiasiaa talousarvio ja kaikki nuo kysymykset ovat tärkeitä. Meidän on toisaalta myös pystyttävä tunnistamaan ja erottamaan todellinen ongelma siitä kysymyksestä tai asiasta, joka kaipa lisäselvennystä.

En ollut Mumbaissa, ja kuuntelin hyvin tarkasti Ignasi Guardans Cambón ja joidenkin muiden Euroopan parlamentin jäsenten kriittisiä huomioita. He osallistuivat vierailuun, jonka Euroopan parlamentti teki Intiaan

järkyttävän iskun aikoihin. Valmistautuessani eilen erityiseen kuulemistilaisuuteen ensimmäinen mieleeni noussut kysymys oli, onko Mumbaissa Espanjan konsulaattia. En ole koskaan ollut siellä, joten minulla ei ole omakohtaista tietoa. Minulle vakuutettiin toistuvasti, että Espanjalla on konsulaatti Mumbaissa, ja siellä olleet tietävät tämän. Luullakseni kyse oli yksinkertaisesti saksalaisten muodollisesta velvollisuudesta auttaa Ignasi Guardans Cambóa ja hänen valtuuskuntaansa, jos siteeraamme 20 artiklaa ja koko päätöstä.

Minulle kerrottiin, että Espanja lähetti lentokoneen, auttaakseen kansalaistensa evakuoinnissa, kuten Ranska ja Saksakin tekivät. Jostain minulle käsittämättömästä syystä Ignasi Guardans Cambó kieltäytyi tarjouksesta lentää takaisin Espanjan koneella, mutta palasi sen sijaan myöhemmin takaisin Ranskan koneella.

En siis tiedä asiasta. Minulla on vain käytettävissäni olevat tiedot. Luullakseni olemme kaikki samaa mieltä siitä, että kaikki parannukset lainsäädäntökehykseen ovat varsin suotavia, joten haluan ilmoittaa teille ainakin muutamista toimista, joihin puheenjohtajavaltio Tšekki osallistuu vahvistaakseen konsuliviranomaisten antamaa suojaa nykyisessä lainsäädäntökehyksessä.

Vireillä on esimerkiksi hanke sellaisen ilmoituksen lisäämiseksi kansallisiin passeihin, jonka mukaan passinhaltija voi pyytää konsuliviranomaisen suojelua minkä tahansa muun jäsenvaltion suurlähetystöstä tai konsulaatista kolmannessa maassa edellyttäen, ettei hänen omalla maallaan ole edustustoa kyseisessä maassa. Näin siis ainakin yritetään selkeyttää tilannetta paikan päällä.

Toiseksi puheenjohtajavaltion on määrä tehostaa ja yhtenäistää tilapäisten matkustusasiakirjojen (TMA) käyttöä. Kaikkien jäsenvaltioiden edustustot voivat myöntää niitä minkä tahansa jäsenvaltion kansalaiselle, jonka passi on kadonnut tai varastettu.

Kolmanneksi ja viimeiseksi totean, että puheenjohtajavaltio järjestää myös kaksi konsuliasioita käsittelevää seminaaria tai koulutustilaisuutta osallistuakseen konsuliviranomaisen antamaa suojelua koskevaan työryhmään hyvin käytännönläheisellä ja tehokkaalla tavalla.

Kyseisissä tapahtumissa käsitellään EU:n hätätila- ja kriisinkoordinointijärjestelyjä (CCA) ja simuloidaan konsuliviranomaisten hoitamaa todellista kriisitilannetta. Harjoituksissa määritellään ja testataan käytännössä kaikkia olennaisia CCA-järjestelyihin kuuluvia mekanismeja, kuten kaikkien järjestelmään osallistuvien viranomaisten ja toimielinten välistä yhteistyötä. Osallistujat saavat, vieläpä kenttätöiden kautta, kokemusta siitä, miten toimia ja reagoida nopeasti äärimmäisen henkisen paineen ja kiireen alaisena. En tiedä, onko tästä meille tarpeeksi huvia ennen vaaleja, mutta ainakin annamme panoksemme tähän tärkeään kysymykseen.

Günter Verheugen, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, perustamissopimusten mukaan komissiolla ei ole lainkaan aloiteoikeutta konsuliviranomaisten antaman suojelun alalla. Vähäisten valtuuksiensa turvin komissio yrittää vauhdittaa mahdollisimman hyvin Euroopan kansalaisille kuuluvien kansalaisoikeuksien toteutumista – kehotan teitä tutustumaan esimerkiksi vuosia 2007–2009 koskevaan komission toimintasuunnitelmaan.

Toistan, että Lissabonin sopimuksen hyväksyminen parantaisi varmasti huomattavasti tätä tilannetta. Toivon, että Kathy Sinnott, joka kertoi meille kokemuksistaan, hyödyntää sitä tosiasiaa, että Lissabonin sopimus muuttaisi tilannetta, ja kokemuksiaan organisoidakseen tukea Lissabonin sopimuksen taakse Irlannissa.

Mumbain valitettavat tapahtumat osoittavat, että nykyäänkin on valtavasti parantamisen varaa, jos aiomme täyttää EU:n kansalaisten oikeudet odotukset.

Erika Mann (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän vain lyhyen suosituksen neuvostolle. Pidän suuressa arvossa sitä, mitä sanoitte, mutta voitteko varmistaa, että suunnitellessanne tänään tämänkaltaista simulointia, kutsutte mukaan joitakin ihmisiä, jotka olivat paikan päällä Mumbaissa, koska se voisi syventää näkemystänne.

Puhemies. – (PT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *kirjallinen*. – (PL) EU:n kansalaisten lisääntyvä liikkuvuus edellyttää, että voimassa olevia konsuliviranomaisten antamaa suojelua koskevia periaatteita mukautetaan uusiin olosuhteisiin. EU:n kansalaisilla on oltava mahdollisuus saada suojelua oman maansa diplomaattiedustustojen ja konsulaattien kautta (diplomaattisia suhteita koskevan Wienin yleissopimuksen 3 artikla ja konsulisuhteita koskevan Wienin yleissopimuksen 1 artikla) sekä Maastrichtin sopimuksen määräysten mukaista diplomaatti- tai konsuliviranomaisen antamaa lisäsuojelua Euroopan unionin rajojen ulkopuolella EU:n kansalaisuusaseman perusteella. Käytännössä tämä tarkoittaa, että jokaisella EU:n

kansalaisella, joka oleskelee sellaisessa kolmannessa maassa, jossa jäsenvaltiolla, jonka kansalainen hän on, ei ole edustusta, on oikeus saada suojelua minkä tahansa jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliviranomaiselta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omilla kansalaisilla.

Valitettavasti Mumbaissa viime vuonna tapahtuneita pommituksia seurannut vaarallinen tilanne paljasti EU:n kansalaisten turvallisuutta koskevien yhteisön päätösten puutteellisen täytäntöönpanon monissa diplomaattiedustustoissa. Kymmenet eurooppalaiset, joiden joukossa oli tuolloin Intiassa vieraillut Euroopan parlamentin valtuuskunta, kohtasivat hallinnollisia ongelmia ja joutuivat odottamaan kohtuuttoman kauan saadakseen jäljennökset kadonneista asiakirjoista. Tämä osoitti, ettei EU:n yhteisvastuun käsitettä ole helppo toteuttaa käytännössä.

Oikeus konsuliviranomaisen antamaan suojeluun kolmansissa maissa on yksi Euroopan unionin kansalaisuuden pääpiirteistä. Jäsenvaltioiden pitäisi tehdä kaikki voitava varmistaakseen suojelun asianmukaisen toteutumisen ja taatakseen yhtäläisen kohtelun ja huolenpidon kaikille EU:n kansalaisille.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 20 artiklan mukaan ”Jokainen unionin kansalainen saa kolmannen maan alueella, jossa jäsenvaltiolla, jonka kansalainen hän on, ei ole edustusta, suojelua minkä tahansa jäsenvaltion konsuliviranomaisilta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset”.

Viime vuoden marraskuun lopussa kollegamme Ignasi Guardans Cambó oli Mumbaissa terrori-iskujen aikana ja havaitsi useita kertoja joidenkin jäsenvaltioiden diplomaattien rikkovan perustamissopimuksen määräyksiä, kun Euroopan unionin kansalaisia kohdeltiin eriarvoisesti ja syrjittiin kansalaisuuden perusteella.

Joitakin jäsenvaltioita edustavien diplomaattien menettely Mumbaissa ei ainoastaan loukannut EU:n kansalaisten oikeuksia, vaan toi myös esiin puutteita EU:n yhdentymisprosessissa. Siksi on ratkaisevan tärkeää, että EU tutkii tämän nimenomaisen tapauksen ja toteuttaa toimia varmistaakseen, ettei vastaava tilanne toistu.

Antaisin arvoa sille, jos neuvosto ja komissio voisivat huolehtia perustamissopimuksen 20 artiklan täytäntöönpanon tarkasta seurannasta ja kaikkien rikkomistapausten perinpohjaisesta selvittämisestä.

14. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – (PT) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0006/2009).

Käsittelemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

(PT) **Marian Harkin**in laatima kysymys numero 1 (H-1034/08)

Aihe: Pk-yritykset

Kun otetaan huomioon, että talous on yksi Tšekin tasavallan puheenjohtajakauden prioriteeteista, mihin konkreettisiin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä kohentaakseen pk-yritysten luottamusta markkinatalouteen nykyisessä taloustilanteessa?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Haluan aloittaa toteamalla, että arvostan kysymystä pk-yrityksistä, koska talouskriisin aikana suuret yritykset ovat aina tarpeeksi vahvoja lobbaamaan helpotuksia mutta se on paljon vaikeampaa pk-yrityksille ja vaatii todellakin järjestelmällistä lähestymistapaa.

Kuten tiedätte, neuvosto hyväksyi 1. joulukuuta 2008 Euroopan talouden elvytysuunnitelman, jonka komissio esitteli 26. marraskuuta 2008. Neuvosto reagoi talouskriisiin tukemalla elvytystä rahamäärällä, joka vastaa noin 1,5 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta yritysten ja kuluttajien luottamuksen palauttamiseksi. Sen lisäksi suunnitelma sisältää erityistoimia pk-yritysten tukemiseksi, ja niistä tärkeimpiä ovat ne, joilla pyritään parantamaan pk-yritysten rahoituksen saatavuutta ja vähentämään hallinnollista taakkaa.

Neuvosto päätti myös, että eurooppalaisten yritysten, erityisesti pk-yritysten, toimintaedellytyksiä on parannettava kriisin kilpailukyvyllä aiheuttamien vaikutusten korjaamiseksi ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi.

Neuvosto antoi myös kahdet päätelmät, jotka liittyvät pk-yritysten tukemiseen, yleisen kilpailukyvyn yhteydessä. Ensinnäkin päätelmät ehdotuksista pk-yritysten tukemiseksi komission tiedonannossa, jonka

varmaan tunnetekin, ”Pienet ensin: Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite”. Tämä niin kutsuttu *Small Business Act* sisältää toimintasuunnitelman ensisijaisista toiminnoista, jotka vaativat erityishuomiota.

Toiseksi päätelmät komission tiedonannosta aiheesta ”Maailmanluokan klustereita Euroopan unioniin – laajapohjaisen innovaatiostrategian toteuttaminen”. Vaikka klustereilla ei tarkoiteta pelkästään pk-yrityksiä, ne ovat tärkeässä asemassa monissa klustereissa, joita on perustettu kaikkialla EU:ssa.

Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuun puolivälissä 2008 pitämässään kokouksessa Euroopan talouden elvytyssuunnitelman ja tuki *Small Business Act* -toimintasuunnitelman täysimääräistä täytäntöönpanoa. Se on tukenut erityisesti Euroopan investointipankin osuuden lisäämistä noin 30 miljardiin euroon vuosina 2009–2010 erityisesti pk-yrityksille osoitetuissa lainoissa, mikä merkitsee 10 miljardin euron lisäystä EIP:n normaalille lainanannolle tällä alalla.

Neuvosto tuki myös kahden vuoden väliaikaista poikkeusta valtiontuen vähimmäistasoon alle 50 000 euron rahamäärissä ja valtiontukia koskevien säännösten sopeuttamista vaatimusten mukaan tuen lisäämiseksi yrityksille, erityisesti pk-yrityksille.

Neuvosto kehotti myös käyttämään nopeutettuja menettelyjä EU:n lainsäädännön mukaisissa julkisissa hankinnoissa sekä vähentämään yritysten hallinnollista taakkaa.

Puheenjohtajavaltio Tšekki jatkaa ponnistelujaan, koska taloutemme perustuu pitkälti pk-yrityksiin, joten meillä on niistä omat kokemuksemme. Siksi molemmissa Tšekin puheenjohtajuuskaudella pidettävissä kilpailuneuvoston kokouksissa – toinen pidetään jo maaliskuun alussa ja epävirallinen kokous pidetään Prahassa – käsitellään hallinnollisen taakan vähentämistä, koska katsomme, että parempi lainsäädäntö on tärkeä tekijä kilpailukyvyyn parantamisessa, erityisesti pk-yritysten kohdalla, ja se on entistäkin tärkeämpää talouskriisin aikana.

Puheenjohtajavaltio yrittää edistyä myös toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa ja nostaa pk-yrityksiä koskevan politiikan etualalle yhteiskunnassa sekä yhdistää toimintasuunnitelman täytäntöönpanon kaikkien jäsenvaltioiden kansallisiin uudistusohjelmiin.

Puheenjohtajavaltio pyrkii edelleen myös tehostamaan keskusteluja pk-yrityksiä koskevista lainsäädäntöehdotuksista, kuten asetus yksityisen eurooppayhtiön säännöistä, joka antaisi pk-yrityksille yritysmuodon, jolla ne voisivat hyödyntää mahdollisuuksiaan ja kehittää rajat ylittäviä toimia.

Toinen lainsäädäntöehdotus, jonka haluaisin mainita, on ehdotus työvoimavaltaisten palveluiden arvonlisäverokannan alentamista koskevaksi direktiiviksi, josta keskustellaan tulevassa Ecofin-neuvostossa.

Sen lisäksi neuvosto aikoo tarkastella uudelleen direktiiviä kaupallisissa toiminnoissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta, mitä nyt valmistellaan ja millä varmistetaan se, että pk-yrityksille maksetaan ajoissa kaikissa kaupallisissa toiminnoissa. Tämäkin on varsin tärkeää nykyisessä tilanteessa.

Puhemies. – (PT) Koska olemme aikataulusta jäljessä, ehdotan, että neuvosto vastaa kaikkiin lisäkysymyksiin yhdessä. Kuten tiedätte, voin hyväksyä vain kaksi lisäkysymystä alkuperäisen kysymyksen lisäksi. Koska asia on näin, olen valinnut kaksi viidestä jätetystä kysymyksestä sillä perusteella, että olen valinnut eri poliittiset ryhmät ja eri kansallisuudet. Valitsemani parlamentin jäsenet ovat Philip Bushill-Matthews ja Silvia-Adriana Ţicău.

Olle Schmidt, laatija. – Yleensä käytän omaa äidinkieltäni, mutta koska toimin Marian Harkinin sijaisena yritän käyttää murtaen puhuttua englantia. Se on yleinen kieli tässä parlamentissa.

Arvoisa ministeri, mainitsitte hallinnollisen taakan ja tavoitteen vähentää sitä 25 prosenttia vuoteen 2012 mennessä. Pidätkö sitä todellakin kunnianhimoisena tavoitteena? Emmekö voisi tehdä enemmän, ja voisitteko ehkä olla täsmällisempi sen suhteen mitä on tehty tähän saakka? Mitkä ovat tavoitteenne? Ettekö voisi sanoa vaikka 25 prosenttia vuoteen 2010 mennessä? Se olisi varsin kunnianhimoista.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Mainitsitte kaupallisissa toiminnoissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumista koskevan direktiivin tarkistuksen, mitä pidän erittäin tärkeänä. Minua kuitenkin arveluttaa se, että sitä koskeva kuulemisaika päättyi elokuun lopussa, juuri ennen kuin todellinen talouskriisi iski. Jos kuulemisaikaa olisi jatkettu, uskon, että olisimme voineet saada paljon järeämpiä vastauksia direktiivin paremman tarkistuksen perustaksi. Onko syytä harkita uuden, lyhyen kuulemisajan avaamista, niin että saamme mahdollisimman ajantasaista tietoa johon tarkistus voitaisiin perustaa?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluaisin kysyä neuvostolta kysymyksen Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta. Suunnitelmassa pk-yrityksille annetaan 30 miljardia euroa. Komissio kertoi meille, että avustukset myönnetään hakujärjestyksessä.

Haluaisin kysyä neuvostolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä, jotta kaikki jäsenvaltiot kehittävät kansallisia toimia pk-yritystensä tukemiseksi, niin että ne pääsevät käsiksi kyseisiin varoihin?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Yritän vastata. Ensimmäiseen kysymykseen hallinnollisten taakkojen vähentämistä koskevista tavoitteista vastaan, että kotimaani, kuten jotkut muutkin samanmieliset maat, ovat jo käynnistäneet prosessin hieman etukäteen. Alankomaiden ja joidenkin muiden maiden kanssa meillä on kansallinen tavoite: 20 prosentin vähennys vuoteen 2010 mennessä. Katsomme sitten, voimmeko tehdä vielä enemmän vuoteen 2012 mennessä.

Komissio on julkaissut etenemissuunnitelman tammikuun lopussa 2009 ja siinä näytetään, miten komissio varmistaa, että kaikki ehdotukset, joita tarvitaan hallinnollisen taakan 25 prosentin vähennyksen saavuttamiseksi yhteisössä, jätetään vuoden 2009 loppuun mennessä. Neuvosto vastaa puheenjohtajavaltion johdolla tämän vuoden alkupuoliskolla jätettyihin asiaa koskeviin ehdotuksiin, joten asiaa käsitellään varmasti. Arvioimme prosessia kevään Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Toivon, että voimme toimia mahdollisimman perusteellisesti. Puheenjohtajavaltio haluaa varmasti tehdä niin.

Komissio aikoo julkaista ehdotuksen kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästyksen torjumista koskevasta direktiivistä helmikuun lopussa 2009. Puheenjohtajavaltio alkaa keskustella asiasta neuvoston valmisteluelimissä.

Viimeinen kysymys – jota en kuullut – liittyi Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan. Se koski erityisesti mahdollisten EIP:n lainojen suuruutta. Toivon, että pk-yritykset voivat kilpailla muiden suurten alojen kanssa. Keskustelimme perusteellisesti autoteollisuudesta vasta tunti sitten, joten pidän todellakin yleisenä toiveena sitä, että pk-yritykset voisivat hyötyä siitä.

Puhemies. – (PT) **Manuel Medina Ortega** laatima kysymys numero 2 (H-1035/08)

Aihe: Uuden maailmanlaajuisen kauppasopimuksen perusteet

Dohan kierroksen yhteydessä käydyt monenkeskiset kauppaneuvottelut keskeytyivät viime kesänä, ja G20-ryhmä teki omat sopimuksensa marraskuussa 2008 järjestetyssä Washingtonin huippukokouksessa. Katsooko neuvosto, että on olemassa perusteita sille, että Euroopan unioni tekee kaupan alaa koskevia uusia ehdotuksia, jotka ovat kehitysmaiden kannalta tyydyttäviä?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Katson, että Manuel Medina Ortega kysymys, joka koskee WTO:ta, koskee erittäin tärkeää aihetta. Olemme kaikki lukeneet Davosissa kokoontuneen Maailman talousfoorumin raportit – jotkut meistä jopa osallistuivat kokoukseen – ja olemme kuunnelleet Pascal Lamyn ja muiden tuoreita kommentteja. Epäilemättä protektionismin pelätään kasvavan, joten tiedämme kaikki oikein hyvin edessämme olevat haasteet.

Haluaisin muistuttaa G20-ryhmän jäsenten korostaneen 15. marraskuuta viime vuonna, että sopimuksen yksityiskohdista olisi päätettävä vuoden 2008 loppuun mennessä, mikä on jo mennyt. Siinä yhteydessä WTO:n jäsenten, myös EU:ta edustaneen Euroopan komission, valtuuskunnat tehostivat työtään Genevessä poliittisen virikkeen antamiseksi.

Paljon työtä on tehty, ja ponnistelut johtivat AGRI- ja NAMA-tekstien uuteen tarkistukseen. Nykyisessä poliittisessa ja taloudellisessa tilanteessa Eurooppa-neuvosto totesi viime vuoden joulukuun puolivälissä antamissaan päätelmissä hyväksyvänsä tavoitteen päästä tänä vuonna WTO:ssa sopimukseen yksityiskohdista, jotka johtavat Dohan kierroksen päättämiseen sekä kunnianhimoiseen ja tasapainoiseen raporttiin ja tulokseen.

Neuvosto ja komissio olivat valmiita rakentamaan EU:n osallistumiseen ministerien keskusteluihin, kun he kokoontuivat. WTO:n pääjohtaja Pascal Lamy ilmoitti kuitenkin 12. joulukuuta 2008 valtuuskuntien puheenjohtajien epävirallisessa kokouksessa, että hän ei kutsuisi ministereitä koolle sopimaan yksityiskohdista ennen vuoden loppua, koska onnistuneelle ministerikokoukselle ei ollut edellytyksiä tiiviistä neuvotteluista huolimatta.

Dohan kehitysohjelman tavoitteena on kaupan avoin vapauttaminen monenvälisellä tasolla, mikä on edullista pitkällä aikavälillä ja edistää huomattavasti maailmantaloutta, erityisesti kehitysmaissa, kierroksen kehitykseen suuntautuneen luonteen ansiosta.

Siksi, huolimatta siitä, että päätös ei ollut mahdollinen vuoden 2008 loppuun mennessä, neuvosto on täysin sitoutunut monenväliseen kauppajärjestelmään sekä WTO:n Dohan kierroksen kunnianhimoiseen, tasapainoiseen ja kattavaan tulokseen. Se on entistään tärkeämpää nykyisessä rahoitus- ja taloustilanteessa.

Vaikka puheenjohtajavaltio tietää hyvin olemassa olevat esteet koko prosessin onnistuneelle läpiviemiselle, se pyrkii epäilemättä noudattamaan sitoumuksiaan yrittämällä käynnistää uudelleen Dohan kehityskierroksen keskustelut, heti kun olosuhteet sallivat. Se tukee myös entistä intensiivisempää työtä WTO:n muilla aloilla, erityisesti palvelujen ja TRIPS-sopimuksen alalla.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Kiitos neuvoston puheenjohtajalle vastauksesta, jota pidän varsin kattavana. Haluaisin kuitenkin muistuttaa neuvoston puheenjohtajaa siitä, että kesällä 2008 Dohan kierros oli lähes valmis mutta sopimukseen ei päästy, koska jotkut BRIC-maat eivät suostuneet tekemään minkäänlaisia myönnytyksiä.

Ottaen huomioon että BRIC-maat olivat näkyvämmiin esillä Washingtonin kokouksessa, on mahdollista, että kyseisten maiden aikaisempi haluttomuus tehdä myönnytyksiä johtui niiden näkemyksestä, että niille oli annettu toissijainen asema, kun taas Washingtonin kokouksessa niille annettiin ensisijainen asema. Onko neuvoston puheenjohtajalla tietoa siitä, että BRIC-maat voisivat Washingtonissa tehtyjen sitoumusten perusteella toimia aktiivisemmin ja antaa panoksensa Dohan kierroksen päättämiseen menestyksekkäästi?

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Mietin vain lisäkysymyksenä, tarkastellen Euroopan unionin uusia ehdotuksia tai mikäli Euroopan unioni antaa uusia ehdotuksia, katsooko hän, että ehdotusten pitäisi sisältää toimia yhteisen maatalouspolitiikan epäoikeudenmukaisuuksien poistamiseksi, niin että voisimme avata NAMA-neuvottelut ja sitten neuvottelut palveluista, joiden osuus EU:n BKT:stä on noin 70 prosenttia. Katsooko hän, että EU:n on aika osoittaa todellista sitoutumista vapaakauppaan.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Haluaisin kysyä ministeriltä, onko hän kiinnittänyt huomiota Yhdysvaltojen elvytysuunnitelman protektionistisiin piirteisiin, erityisesti niihin joita edustajainhuoneen ja senaatin jäsenet ovat esittäneet, ja onko hän ilmaissut neuvoston puolesta Euroopan unionin huolen Yhdysvaltojen hallinnolle.

Se ei lupaa hyvää uudelle Dohan kierrokselle. Voisiko hän varmistaa, että huolistamme kerrotaan, ennen kuin tarvittava lainsäädäntö hyväksytään Yhdysvaltojen kongressissa.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Uskon meidän kaikkien tietävän missä ongelma on. Se ei ole Euroopan unionissa. Uskon, että Euroopan unioni kannattaa voimakkaasti Dohan kierroksen valmistumista ja teimme kaiken tarvittavan viime vuonna ja melkein onnistuimme siinä.

Missä ongelma sitten on? Ensiksi meidän on odotettava Yhdysvaltojen hallintoa ja kun joitakin kokouksia on jo pidetty ja jotkut ovat vielä tulossa, jää nähtäväksi säilyttääkö nykyinen Yhdysvaltojen hallinto sitoutumisensa kaupan vapauttamiseen. Meillä voi olla epäilyksiä nopeasta lähestymistavasta nykyisissä olosuhteissa. Toinen valtio, jonka kanssa asiasta on keskusteltava, on Intia, jossa kuten tiedämme järjestetään vaalit tänä keväänä.

Neuvoston edustajana pienestä tai keskisuuresta valtiosta, joka perinteisesti on ollut avoin talous, haluaisin edistää asiaa ja kertoa teille, että ensisijaisena tavoitteenamme on viedä neuvottelut onnistuneeseen päätökseen mahdollisimman nopeasti mutta pelkään, että meidän on oltava myös realistisia enkä voi luvata teille pilvilinnoja.

Optimistinen ennuste on seuraava: selvä myönteinen viesti G20-kokouksesta, joka järjestetään Lontoossa huhtikuun alussa, ja sitten sitoumuksen noudattaminen ja täytäntöönpano, jonka jälkeen voitaisiin järjestää ministerikokous Genevessä kesä- tai heinäkuussa. Siellä voitaisiin päättää maatalouden ja muiden kuin maataloustuotteiden markkinoillepääsyn yksityiskohdista. Toivomme kaikki sitä. Teemme kovasti töitä sen eteen, mutta sitten kun tapaamme täällä puheenjohtajuuskautemme lopussa näemme onnistuimmeko vai emme.

Puhemies. – (PT) **Silvia-Adriana Țicău**n laatima kysymys numero 3 (H-1038/08)

Aihe: Rakennusten energiatehokkuutta parantavat toimenpiteet

Vuoteen 2020 mennessä olisi neuvoston ehdotuksen mukaan vähennettävä kasvihuonekaasujen päästöjä 20 prosentilla, parannettava energiatehokkuutta samassa suhteessa ja katettava Euroopan unionin kuluttamasta energiasta sama 20 prosentin osuus uusiutuvilla energialähteillä. Kun otetaan huomioon, että 40 prosenttia kaikista kasvihuonekaasupäästöistä on peräisin rakennuksista, rakennusten energiatehokkuutta

parantamalla voitaisiin vähentää huomattavasti kyseisiä päästöjä. Marraskuussa komissio ehdotti tämän alan energiatehokkuutta koskevan direktiivin tarkistamista.

Koska tämä kysymys on sähkö- ja lämpölaskun pienentämiseen liittyvien mahdollisuuksien vuoksi tärkeä kansalaisille, voiko neuvosto ilmoittaa, miten tärkeänä se pitää tätä asiaa vuoden 2009 tammikuun ja huhtikuun välisenä aikana?

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Kiitän Silvia-Adriana Țicău kysymyksestä, joka on myös ajankohtainen. Asuminen tai kysymys energiatehokkuuden parantamisesta ja sitoumus parantaa energiatehokkuutta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä on otettu vakavasti.

Neuvosto on samaa mieltä siitä, että tarkistettu direktiiviluonnos rakennusten energiatehokkuudesta on erittäin tärkeä niiden yhteisön tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka koskevat energiatehokkuutta, uusiutuvia energialähteitä ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä. Äskettäinen kaasukriisi on jälleen kerran paljastanut EU:n haavoittuvuuden, joka aiheutuu energiariippuvuudesta. Jotta onnistuisimme saavuttamaan vähentämistä koskevan kunnianhimoisen tavoitteen lisäämättä energiavarmuuteen liittyviä riskejä, meidän on toteutettava lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimia, jotka vähentävät energiariippuvuuttamme.

Rakennusten energiatehokkuuden parantaminen on varmasti yksi tärkeimmistä toimista. Sen takia puheenjohtajavaltio alkaa tutkia direktiiviluonnosta työryhmätasolla. Tutkimisen tavoitteena on löytää ehdotuksen ongelmakohdat. Odotamme, että direktiivin soveltamisalaa koskevat kysymykset käsitellään ensimmäiseksi. Kysymys soveltamisalasta on tärkein mahdollisen energiansäästön lisäksi myös kotitalouksien hallinnollisen taakan kannalta. Siksi puheenjohtajavaltio Tšekki varmistaa, että työ jatkuu intensiivisesti tulevana kuukausina. Keskustelen säännöllisesti Martin Bursákin, hallituksessa olevan kollegani, kanssa ja ympäristöministerin kanssa, joka toimii vastaavan neuvoston puheenjohtajana.

Neuvosto seuraa myös tiiviisti asiaa koskevaa työtä ITRE-valiokunnassa. Ilmoitan tiedoksenne, että tapaan valiokunnan puheenjohtajan tämän kyselytunnin jälkeen. Puheenjohtajavaltio on sitoutunut edistämään asiaa niin pitkälle kuin mahdollista, jotta direktiivi voidaan hyväksyä nopeasti. Se suunnittelee edistymiskertomuksen toimittamista liikenne-, televiestintä- ja energianeuvostolle kesäkuun puolivälissä. Toista strategista energiakatsausta koskevat neuvoston päätelmät aiotaan hyväksyä ensimmäisessä liikenne-, televiestintä ja energianeuvoston kokouksessa, joka pidetään 19. helmikuuta ja jossa muodostetaan sisältö maaliskuun Eurooppa-neuvoston kokoukselle.

Riittävästi huomiota pitäisi kiinnittää myös äskettäiseen Ukrainan ja Venäjän kaasuriitaan ja sen seurauksiin. Öljyvarastoja koskevasta neuvoston direktiivistä pidetään periaatekeskustelu. Yleisesti ottaen neuvoston mielestä olisi keskityttävä siihen, että neuvottelut Euroopan parlamentin kanssa kolmannelta energian sisämarkkinapakettista saadaan päätökseen lähikuukausina. Neuvosto muistuttaa myös, että energiatehokkuutta käsitellään laajempien energiavarmuutta ja ympäristönsuojelua koskevien kysymysten yhteydessä ja vieläpä toisen strategisen energiakatsauksen yhteydessä.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluaisin teidän tietävän, että aion ehdottaa mietinnössäni energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevan eurooppalaisen rahaston perustamista julkisten ja yksityisten varojen keräämiseksi kaikkialla Euroopan unionissa, ja haluaisin saada neuvoston tuen tälle tärkeälle hankkeelle.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Rakennusten energiatehokkuus voi tuottaa eurooppalaisille kuluttajille suoria säästöjä. Näen ratkaisun siinä, että otetaan laajamittaisesti käyttöön automaattisia älykkäitä kulutuksen mittaussjärjestelmiä ja järjestelmiä, joilla tuotetaan ajantasaisia tilannekuvia energiankulutuksesta, myös kotitalouksien energiankulutuksesta.

Mitä neuvosto voi tehdä tämän ratkaisun toteuttamiseksi? Millaista aikataulua pidätte realistisena? Voiko neuvosto kannustaa Budapestissa sijaitsevaa Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituuttia käsittelemään rakennusten energiatehokkuusongelmaa?

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Onko neuvostossa keskusteltu lainkaan siitä, että yritetään saada jäsenvaltiot tarjoamaan energiatehokkuuden parantamista koskevia taloudellisia kannustimia, erityisesti ikääntyneille kansalaisille? Toisaalta se parantaisi energiatehokkuutta ja toisaalta työllisyyttä.

Alexandr Vondra, *neuvoston puheenjohtaja*. – Olen täysin samaa mieltä siitä, että energiatehokkuus on tärkeä väline ympäristökysymysten ja energiavarmuutta koskevien tarpeiden käsittelemiseksi.

Itse asiassa olemme juuri keskustelleet siitä kotona – nyt siirryn vain pois puheenjohtajan roolistani – ja Prahassa pidämme kahta toimenpidettä todella tärkeinä. Muutkin ovat tärkeitä, mutta joko pitkällä aikavälillä tai ilman niin suurta vaikutusta. Toinen on asuminen ja energiatehokkuus. Toinen on ydinenergia, mutta tiedän, että se on arka aihe joissakin jäsenvaltioissa. Ne ovat tärkeimmät välineet ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja energiavarmuuden käsittelyssä. Siksi asianmukaisten välineiden löytäminen energiatehokkuuden ja asumisen edistämiseksi on aikamme haaste.

Haluaisin käsitellä rahoituskysymyksiä. Kuten komissio ehdotti, Euroopan aluekehitysrahastoa voitaisiin käyttää varojen löytämiseksi asuntoihin ja energiatehokkuuteen investointiin, niin että se on väline, joka on käytettävissä nyt, myös elvytysuunnitelman puitteissa.

Toinen mahdollisuus Romanian kaltaisille maille – tiedän sen omasta maastani – on käyttää yksinkertaisesti päästökauppajärjestelmää, joka kuuluu Kioton pöytäkirjan piiriin, joten siitä saatavat tulot ovat käytettävissä.

Mielestäni meillä on välineet. Uuden direktiivin tapauksessa pidämme soveltamisalaa koskevaa keskustelua kaikkein tärkeimpänä. Me pyrimme Tšekin puheenjohtajuuskaudella yhteistyössä tulevan puheenjohtajavaltion Ruotsin kanssa – sillä kyse on Ruotsin painopistealasta – tekemään parhaamme ja välttämään ajanhaaskausta.

Puhemies. – (PT) **Colm Burken** esittämä kysymys numero 4 (H-1040/08)

Aihe: Energia, ulkosuhteet ja talous Tšekin puheenjohtajakauden aikana

Voiko neuvoston puheenjohtaja ilmoittaa toimikaudelleen määrittämiensä ensisijaisten tavoitteiden valossa, miten se aikoo yhdistää yllä mainitut kolme alaa konkreettisiin aloitteisiin? Viitataan erityisesti itäisten kumppanien kanssa käytyihin keskusteluihin strategisista energiakäytävistä, joiden avulla voitaisiin varmistaa Euroopan unionin energiavarmuus ja taloudellinen kilpailukyky tulevaisuudessa.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kiitän Colm Burkea kysymyksestä eteläistä käytävää koskevista suunnitelmista ja Tšekin puheenjohtajuuskaudella pidettävistä kokouksista. Varmistamme, että seuraavat kolme asiaa ovat painopistealoja – energia, ulkosuhteet ja talous – ja ne ovat kiinteässä keskinäisessä yhteydessä, sekä keskitymme konkreettisiin aloitteisiin; tämä on yksi niistä. Siinä keskitytään erityisesti varmistamaan luotettavat energiatoimitukset kehittämällä energiasuhteita kolmansien maiden ja alueiden kanssa sekä monipuolistamalla energialähteitä ja siirtoreittejä.

Puheenjohtajavaltio aikoo edetä toista strategista energiakatsausta koskevan komission tiedonannon sisältämien osatekijöiden perusteella. Neuvoston odotetaan hyväksyvän päätelmät kyseisestä tiedonannosta helmikuussa ja energiavarmuuteen keskitytään erityisesti kevään 2009 Eurooppa-neuvoston kokouksessa.

Osana puheenjohtajavaltion työtä on suunniteltu useita kokouksia kolmansien maiden tai kolmansien maiden organisaatioiden kanssa. Kyseisissä kokouksissa käsitellään joko pelkästään energia-asioita tai energiaa käsitellään muiden aiheiden ohella. Strategisia energiakäytäviä koskevan keskustelun puitteissa, mihin arvoisa parlamentin jäsen viittasi, puheenjohtajavaltio järjestää seuraavat kokoukset. Tärkeimmät niistä ovat ensinnäkin kansainvälinen investoijien konferenssi Ukrainan kaasunsiirtoverkosta, joka pidetään Brysselissä 23. maaliskuuta 2009. Toiseksi niin kutsuttu eteläisen käytävän huippukokous, jonka aiomme järjestää yhdessä itäisen kumppanuuden tapahtuman kanssa; se pidetään Prahassa toukokuun alussa. Kyseisen kokouksen tarkoituksena on käynnistää molempia osapuolia hyödyttävä vuoropuhelu EU:n sekä Kaspianmeren alueen siirto- ja tuottajamaiden välillä. Sen pitäisi johtaa energiantoimitusreittien, toimittajien ja lähteiden monipuolistamiseen, ja siten vahvistaa EU:n energiavarmuutta. Yksi erityistavoitteista on edistää Nabucco-hanketta.

Kysymystä strategisista energiakäytävistä käsitellään todennäköisesti myös EU:n ja Venäjän pysyvän kumppanuusneuvoston energia-alan kokouksessa, joka myös pidetään Tšekin puheenjohtajuuskaudella, todennäköisesti toukokuussa. Se toimii jatkona EU:n ja Venäjän huippukokoukselle, jota suunnittelemme pidettäväksi 22. toukokuuta 2009. Ukrainan ja Venäjän kaasuriita tammikuun alussa on selvästi korostanut strategisten energiakäytävien merkitystä, mihin arvoisat parlamentin jäsenet viittasivat.

Neuvosto hyväksyi tälle aiheelle omistetussa ylimääräisessä kokouksessa 12. tammikuuta 2009 päätelmät, joissa annetaan toimia lyhyelle, keskipitkälle ja pitkälle aikavälille. Puheenjohtajavaltio toimii sen varmistamiseksi, että kyseisiin toimiin liittyy asianmukaista ja konkreettista seurantaa osana suurta merkitystä, jonka se antaa energiavarmuudelle.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Kiitän neuvoston puheenjohtajaa erittäin kattavasta vastauksesta. Itse asiassa jätin kysymyksen ennen Venäjän ja Ukrainan välisen kiistan alkamista. Minulla oli sellainen tunne, että se

voisi alkaa silloin kuin se alkoi. Kysyisin häneltä seuraavaa: Lissabonin sopimuksen yhteydessä puhuimme yhteisestä energiapolitiikasta; ehkä hän voisi puheenjohtajana kertoa mielipiteistään, jotka koskevat Lissabonin sopimuksen tarjoamia parempia välineitä näihin haasteisiin vastaamiseksi tulevaisuudessa ja koko Lissabonin lähestymistavan ja sopimuksen hyväksymisen tuomia etuja.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Kiitos selityksestänne erittäin tärkeästä aiheesta. Haluaisin kysyä, miten puheenjohtajavaltio Tšekki suhtautuu Nord Stream -hankkeeseen, jolla on sekä hyviä että huonoja puolia, ja tiedämme, että sen ekologisesta vaikutuksesta on tiettyjä epäilyjä. Miten siis arvioitte kyseistä hanketta puheenjohtajuuskautenne alussa? Kiitos.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Minua kiinnostaa tietää, onko Ecofin-neuvostolla ja komission jäsenellä Kovácsilla meneillään aloitetta progressiivisen verovähennyksen käyttöön ottamiseksi koko EU:ssa tulossa oleville energiahankkeille, kuten Nabucco-putkelle tai uuden voimalan rakentamiselle, kannustimien luomiseksi ja näiden strategisten hankkeiden edistämiseksi.

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Kaikki kysymykset koskevat aiheita, joista keskustelemme nykyään melkein joka päivä. Tiedämme kaikki, että Lissabonin sopimus sisältää yhteisvastuullisuutta koskevia menettelytapoja, joiden pitäisi auttaa meitä muokkaamaan lainsäädäntöä parempaa EU:n energia-alan yhteistyötä varten. Tämä on yksi osa tarinaa.

Samalla uskon, että olemme oppineet pari asiaa nykyisen kriisin aikana. Toinen on yhteisvastuullisuus poliittisena iskulauseena. Toinen on tarve reagoida kriisin aikana nopeasti ja reagoida esimerkiksi vaikeaan tilanteeseen, joka meillä oli Bulgariassa ja Slovakiassa kriisin aikana. Niinpä meidän on parannettava yhdysliikennettä erityisesti Keski- ja Itä-Euroopassa kaasutoimitusten alalla. Tarvitsemme putkeen kompressorin, jotta voimme kääntää virran suunnan. Esimerkiksi kotimaallani sellainen on, koska se uudenaikaisti ja investoi, mutta slovakeilla sellaista ei ole.

Tästä pääsenkin kysymykseen siitä, onko lyhyttä tai keskipitkää aikaväliä varten käytettävissä investointiohjelmia – on niitä. Itse asiassa tänään olin kokouksissa budjettivaliokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtajien kanssa, koska jäljellä on 5 miljardia, joita ei käytetty viime vuonna, ja, kuten Euroopan talouden elvytysohjelmassa on sovittu, ne osoitetaan jollekin infrastruktuurihankkeelle. Kuten komissio ehdotti viime kuussa, 3,5 miljardia noista viidestä osoitetaan liitännäverkkoja koskeville hankkeille, jotka voidaan toteuttaa vuosina 2009–2010, kaasuputkien ja sähkön liitännäverkkojen alalla sekä kaasun yhdistämiseen merituuliturbiinien kanssa Pohjois-Euroopassa.

Joten kyllä, suunnitelma on olemassa, ja näkemykseni Nord Streamista on se, että keskustelua käydään, tiedämme kaikki sen. Katson, että yksi opetus nykyisestä Moskovon ja Kiovan välisestä kriisistä on seuraava: meillä pitäisi olla keinot ratkaista tällaisia ongelmia, jos ne toistuvat, sekä Venäjän että Ukrainan osalta.

Meillä on Nabucco-hanke, jonka pitäisi voida tuoda kaasua Eurooppaan muista maista kuin Venäjältä, toisin sanoen Kaspianmeren altaasta. Meidän pitäisi myös voida monipuolistaa kaasun siirtoreittiä Eurooppaan, niin ettei se kulje vain yhden maan läpi. Tässä suhteessa katson, että Ukraina on meille ainoa maanpäällinen toimittaja.

On olemassa joitakin huolia mahdollisesta ympäristövaikutuksesta. Jotkut jäsenvaltiot ovat nostaneet esiin tämän kysymyksen, joten se ei ole salaisuus, mutta katson, että loppujen lopuksi meidän on monipuolistettava sekä reittejä että toimittajia.

Puhemies. – (PT) **Avril Doylen** laatima kysymys numero 5 (H-1044/08)

Aihe: Tupakoinnin torjunta ja lopettaminen

Tupakoinnin torjuntaa koskeva Maailman terveysjärjestön (WHO) puitesopimus on ensimmäinen kansainvälinen terveyden alan sopimus, jonka Euroopan unioni ja kaikki sen jäsenvaltiot Tšekin tasavaltaa lukuun ottamatta ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet. Koska Tšekin tasavallan on määrä johtaa keskusteluja puitesopimuksesta, mitä suunnitelmia puheenjohtajavaltiolla on itse ratifioida sopimus?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Näen Avril Doylen ja pohdin, olenko minä kysymyksen toinen osapuoli: viimeksi kun keskustelimme aiheesta, se tapahtui ainoassa paikassa tässä rakennuksessa, jossa paatuneena tupakoitsijana voin polttaa. Luulenpa, että huomasitte sen, ja se on yksi syy siihen, että minun on nyt vastattava kysymykseenne. Äitini opetti minua aina puhumaan rehellisesti joka paikassa, joten minulla on nyt ongelma: luenko vastauksen vai puhunko suoraan.

Käytän tilaisuuden ja aloitan henkilökohtaiselta tasolta. Kuulun Euroopassa 30 prosentin vähemmistöön: Olen paatunut tupakoitsija, ja tunnen itseni erittäin syrjityksi tässä rakennuksessa. Vetoan teihin ihmisenä, en neuvoston puolesta, tarjoamaan paremmat olosuhteet riippuvuutemme tyydyttämiseksi. Nyt minun on kuitenkin vastattava kysymykseen.

Kysymys koskee ratifiointiprosessin etenemistä Tšekin tasavallassa. Voin vakuuttaa teille, että puitesopimuksen ratifiointiprosessi etenee Tšekin tasavallassa. Se on edennyt vuodesta 2003, ja nyt on käynnissä uusi yritys löytää sovinto Tšekin parlamentissa. Tšekin uusi terveysministeri – joka tupakoi kuten edeltäjänsäkin – pyrkii saamaan uuden ehdotuksen ratifioitavaksi ja lähettää sen viranomaisen väliseen prosessiin, joten se tulee parlamentin käsiteltäväksi melko pian.

Ratifiointiprosessi saadaan päätökseen, jos saamme tarpeeksi ääniä parlamentissa. Voin vakuuttaa teille, että senaatissa se ei ole helppoa, kun senaattorimme matkustavat Euroopassa ja kohtaavat saman ongelman kuin minä tässä rakennuksessa. Mielestäni yksi asia on tärkeä: että lainsäädäntö on pantu täysimääräisesti täytäntöön niin että kaikki lait ovat puitesopimuksen sitoumusten mukaisia.

Puheenjohtajavaltiona lähestymistapamme on se, että seuraava puitesopimukseen liittyvä virallinen kokous on kansainvälisen neuvotteluryhmän kolmas kokous tupakkatuotteiden laitonta kauppaa koskevasta pöytäkirjasta. Kotimaani ja puheenjohtajavaltio on täysin sitoutunut torjumaan tupakkatuotteiden laitonta kauppaa. Kokous pidetään 28. kesäkuuta - 5. heinäkuuta Genevessä, joten jaamme tehtävän jotenkin ruotsalaisten kanssa, koska silloin me tšekit luovutamme puheenjohtajuuden ystävillemme Tukholmassa. Siinä on vastaukseni sisältö.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Kiitän neuvoston puheenjohtajaa. En halua tehdä häntä vainoharhaiseksi kysymykselläni. Se jätettiin loppujen lopuksi viime joulukuussa.

Vastustan tupakointia, en tupakoitsijoita. Myönnämme kaikki, että he tarvitsevat kaiken avun minkä voivat saada: nikotiinihoitoa ja niin edelleen. Meidän on kuitenkin tunnustettava passiivisen tupakoinnin haitta niille, jotka eivät nauti tupakoinnista, joten alkää ottako sitä henkilökohtaisesti.

Voitteko taata minulle, että olette ratifioineet puitesopimuksen ennen Tšekin puheenjohtajuuskauden loppua – kyllä tai ei? Olisi erittäin tärkeää, jos voisitte antaa minulle takuut siitä. Loppujen lopuksi savukkeet ovat kauppojemme hyllyillä ainoa laillinen tuote, joka ohjeiden mukaan käytettynä, tappaa joka toisen kuluttajan. Ne ovat todella hämmästyttäviä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kiitos rehellisyydestänne. Mainitsitte äitinne – saanko äitinä kehottaa teitä lopettamaan tupakoinnin vaikka tunnenkin myötätuntoa ahdinkoonne tässä rakennuksessa? Jos olisitte Irlannissa, teitä syrjittäisiin ankarasti.

Kysymykseni kuuluu: oletteko koskaan harkinnut johtajuuden osoittamista lopettamalla pahan tapanne ja rohkaisemalla senaattoreitanne seuraamaan esimerkkiä?

Alexandr Vondra, neuvoston puheenjohtaja. - (EN) Tämän varsin epätavallisen iltakeskustelun päätteeksi totean, että äitini tupakoi raskaana ollessaan ja tässä minä olen Tšekin tasavallan varapääministerinä, ja veljeni ja siskoni ovat molemmat erittäin hyvässä kunnossa. Myös vaimoni tupakoi. Meillä on kolme mukavaa, erittäin älykäs lasta – joten se on minun yksityinen näkemykseni.

Huomaan, että tämä asia herättää erityistä kiinnostusta Irlannissa, ja tiedän että olette hyväksyneet toimenpiteet. Ratifiointimme päivämäärä on Tšekin parlamentin ja senaatin jäsenten päätettävissä. Parlamentti on suvereeni.

Puolustan nyt kotimaassani Lissabonin sopimuksen mahdollisimman aikaista ratifiointia. Lissabonin sopimusta koskevassa keskustelussa senaatin jäsenet kysyvät minulta usein, johtaako Lissabonin sopimuksen hyväksyminen siihen, että heillä säilyy oikeus tupakoida joissakin julkisissa tiloissa.

Meillä on siis ongelma. Kumpi on tärkeämpi: Lissabonin sopimus vai tämä? Voin kuitenkin vakuuttaa teille, että hallitus tekee kaikkensa saadakseen molemmat sopimukset ratifioitua. Allekirjoitimme molemmat sopimukset, ja hallituksen vastuulla on tehdä parhaansa.

Puhemies. - (PT) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Puhemies. - (PT) Neuvostolle esitettyjen kysymysten käsittely päättyy.

(Istunto keskeytettiin klo 19.15 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Gérard ONESTA****15. Etelä-Euroopassa raivonneen Klaus-myrskyn dramaattiset seuraukset (keskustelu)**

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Etelä-Euroopassa raivonneen Klaus-myrskyn dramaattisista seurauksista.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio haluaa ilmaista surunsa Klaus-myrskyn vaatimien lukuisten kuolonuhrien johdosta ja esittää surunvalittelunsa omaisiaan menettäneille ranskalaisille, italialaisille ja espanjalaisille perheille. Kyseessä on todellakin inhimillinen tragedia, joka on vaikuttanut tuhoisasti ihmisten elämään, koteihin ja liiketoimintaan. Se on myös ekologinen katastrofi.

Myrsky oli erittäin voimakas, mutta se kohdistui vain kapeaan alueeseen, joten katastrofin välittömät seuraukset on pystytty hoitamaan kansallisin voimavaroin.

Tämän vuoksi yhteisön väestönsuojelujärjestelmää ei otettu käyttöön. Komission seuranta- ja tiedotuskeskus on kuitenkin ollut tiiviisti yhteydessä kyseisten jäsenvaltioiden kanssa jo ensimmäisistä myrskyennusteista lähtien.

Muut jäsenvaltiot olivat tilanteen tasalla ja valmistautuivat antamaan apua vahinkoalueille. Esimerkiksi Tšekin tasavalta tarjosi oma-aloitteisesti apuaan.

Komissio pyrkii nyt yhdessä kyseisten jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa määrittelemään EU:n tuen vaihtoehdot. Tukea on mahdollista antaa käyttämällä EU:n solidaarisuusrahastoa tai ohjelmoimalla uudelleen rakennerahastoa ja maaseuturahastoa.

Klaus-myrsky on epämiellyttävä muistutus siitä, että luonnonkatastrofit ovat yhä suurempi uhka kaikille EU:n jäsenvaltioille. Tuhotulvia sattui Keski-Euroopassa vuosina 2000 ja 2002, Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuonna 2007 sekä Romaniassa ja EU:n naapurivaltioissa viime vuonna. Vuoden 2003 helleaalto vaati kymmeniä tuhansia kuolonuhreja. Vuosina 2003 ja 2007 raivosivat metsäpalot Portugalissa ja Kreikassa. Nämä tapahtumat antavat aavistuksen siitä, miten ilmastonmuutos todennäköisesti vaikuttaa EU:n tulevaisuuteen, koska ilmaston muuttuessa on odotettavissa lisää äärimmäisiä sääilmiöitä.

Jäsenvaltioiden ja yhteisön on yhdistettävä voimansa katastrofien estämiseksi ja niiden vaikutusten rajoittamiseksi sekä unionin katastrofivalmiuksien parantamiseksi.

Komissio hyväksyy piakkoin tiedonannon luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettavasta yhteisön lähestymistavasta. Odotamme parlamentilta palautetta esittämistämme ajatuksista.

Komissio haluaa myös korostaa, että solidaarisuusrahastoasetuksen uudistamisessa olisi tärkeää päästä eteenpäin. Ehdotuksen avulla voidaan nopeuttaa reagointia, koska rahastosta voidaan suorittaa ennakkomaksuja, ja ehdotuksessa on yksinkertaistettu perusteita rahaston käyttöönottamiseksi lyhyemmässä ajassa. Parlamentti antoi laajan tukensa komission ehdotukselle, mutta neuvostossa asia ei ole edistynyt lainkaan.

Näiden aloitteiden myötävaikutuksella muodostetaan todellinen Euroopan katastrofihallintapolitiikka, ja komissio toivoo Euroopan parlamentin tukea jatkossakin pyrkiessään parantamaan EU:n valmiuksia hallita luonnonkatastrofeja ja ihmisen aiheuttamia katastrofeja.

Puhetta johti*varapuhemies* **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Christine De Veyrac, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun myös kollegani Alain Lamassouren puolesta. Puhuin marraskuussa 1999 Ranskan lounaisosissa raivonneen myrskyn jälkeen tässä samassa salissa vaatien Eurooppaa osoittamaan solidaarisuutta luonnonkatastrofien hävittäessä maitamme. Kymmenen vuotta sitten minulle sanottiin, ettei ole olemassa EU:n rahastoa, joka auttaisi kansalaisia tällaisina hädän hetkinä.

Vuoden 1999 jälkeen luonnonkatastrofit ovat valitettavasti edelleen aiheuttaneet kuolemia ja suurta tuhoa Euroopassa. EU:n toiminta on onneksi tehostunut komission ja sen jäsenen Barnierin aloitteesta vuonna 2002

syntyneen solidaarisuusrahaston ansiosta. Rahaston avulla voimme ryhtyä pikaisiin ja tehokkaisiin toimiin joustavia puitteita hyväksi käyttäen.

Mielestäni meidän on nykyisessä tilanteessa autettava vahinkoa kärsineitä alueita rahaston avulla, ja kannatankin Ranskan hallituksen vaatimuksia tehdä se mahdollisimman nopeasti. Arvoisa komission jäsen, ymmärsin, että komissio haluaa nopeuttaa toimia. Asialla on todella kiire vaurioituneen infrastruktuurin takia.

Myös metsän suhteen tarvitaan kiireellisiä toimia. Korostan tätä siksi, että myrsky on tuhonnut 60–70 prosenttia Girondesta ja Landesista etelään sijaitsevasta metsästä, joka on yksi Euroopan suurimmista ja joka tuskin ehti toipua vuosien 1996 ja 1999 tuhoista. Kuten tiedätte, mikään vakuutus ei korvaa tämän tyyppistä vahinkoa, ja metsäammattilaiset ovatkin nyt täysin rahattomia katastrofin johdosta. Meidän on osoitettava heille solidaarisuuttamme ja autettava heitä rakentamaan uudelleen kyseisten alueiden luonnonperintöä.

Ennen kuin lopetan, haluan muistaa hetken Klaus-myrskyn uhreja Ranskassa, Espanjassa ja Italiassa sekä ilmaista osanottoni heidän perheilleen.

Kader Arif, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, kuvat äsken mainitusta vuoden 1999 myrskystä, joka iski Ranskan lounaisosiin aiheuttaen valtavia vahinkoja, ovat syöpyneet syvälle kollektiiviseen muistiimme.

Asiaa ei pidä vähätellä sanomalla, ettei Eurooppa ollut valmistautunut kestäämään uutta tragediaa näin pian. Joidenkin mielestä kyseessä oli kohtalon isku, mutta minä näen sen ennemminkin kauhistuttavana esimerkkinä ilmastomuutoksesta, johon te, arvoisa komission jäsen, juuri viittasitte ja johon meillä on ehdottaa vain suurpiirteisiä ratkaisuja, vaikka itse asiassa tarvitaan kiireellisiä toimia. Kyseessä on tilanne, johon meidän on suhtauduttava vastuullisesti. Meidän on valitettavasti oltava valmiita kohtaamaan yhä enemmän luonnonkatastrofeja.

Klaus-myrsky, joka iski Etelä-Eurooppaan tämän vuoden tammikuun 24.–25. päivänä, surmasi Ranskassa 11, Espanjassa 14 ja Italiassa kolme ihmistä. Se aiheutti merkittävää vahinkoa tuhoten kouluja ja monia koteja. Tuhannet ihmiset jäivät ilman sähköä, lämpöä, juomavettä ja puhelinta, ja tietyt talouden alat, kuten puuteollisuus, joutuivat kriittiseen tilanteeseen.

Vaikka vakuutankin solidaarisuuttani uhrien perheille ja kaikille vahinkoa kärsineille sekä tukeani paikallisille valtuutetuille, haluan myös käyttää hyväkseni tätä foorumia vedotakseni Euroopan yhteisöön, koska onhan selvää, että tällainen tilanne edellyttää EU:n reagointia ja ennen kaikkea eurooppalaista solidaarisuutta.

Ranskassa on julistettu hätätila luonnonkatastrofin johdosta, jolloin katastrofin uhrien auttaminen on toki helpompaa. Tämä ei kuitenkaan lainkaan vähennä sellaisen koordinoitun eurooppalaisen toiminnan tarvetta, joka täydentää jäsenvaltioiden pyrkimyksiä suojella väestöä, ympäristöä ja omaisuutta katastrofin koettelemissa kaupungeissa ja katastrofialueilla.

Käytännössä tämä tarkoittaa varsinkin sitä, että koko Euroopan tiedot keskitetään yhteen paikkaan, jolloin vahingot voidaan arvioida tarkasti. Sen jälkeen on vapautettava tarvittavat rahavarat, jotta suurten haasteiden eteen joutuvia paikallisviranomaisia voidaan auttaa. Erityisesti meidän on tuettava julkisia palveluita, jotka ovat tehneet poikkeuksellisen hyvää työtä ja joita tarvitsemme kipeästi, kun on korjattava energian, vesihuollon, viemäröinnin, liikenteen, tietoliikenteen, terveyden ja koulutuksen alan infrastruktuuria ja laitteistoa.

Euroopan tasoinen toiminta on osoittautunut aiemmin sattuneissa katastrofeissa erittäin tärkeäksi, minkä johdosta luonnonriskien ehkäisy on sisällytetty Euroopan aluekehitysrahaston tavoitteisiin. Euroopan on vastedes osoitettava valmiutensa reagoida ja muuttaa solidaarisuutensa käytännön teoiksi. Toivonkin – ja niinhän äsken sanoittekin – että komissio ottaa viestin vastaan ja käyttää tämän hätätilanteen hoitamiseksi kaikkia mahdollisia keinoja, erityisesti EU:n solidaarisuusrahastoa ja pelastuspalvelun rahoitusvälinettä.

Muistutan lopuksi, että tämä ankara myrsky on Kreikan vuoden 2007 tulipalojen lailla osoittanut, että tarvitsemme pelastuspalvelujoukot, jotka voidaan ottaa käyttöön kaikilla kriisialueilla. Arvoisa komission jäsen, haluaisin kuulla mielipiteenne tästä asiasta sekä vastauksenne 27. huhtikuuta 2006 annetussa parlamentin päätöslauselmassa esitettyyn pyyntöön perustaa eurooppalainen luonnonkatastrofien seurantakeskus, jonka avulla varmistetaan EU:n tehokkaampi reagointi, kun näitä valitettavia tapauksia sattuu.

Jean Marie Beaupuy, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, lausuin tältä samalta paikalta seuraavaa 18. marraskuuta viime vuonna: Emme tiedä, mikä on seuraava katastrofi tai kuinka laaja se on, mutta voimme olla varmoja yhdestä asiasta, nimittäin siitä, että pian tulee jälleen uusi katastrofi. Silloin Euroopan kansalaiset, jotka ovat 50 vuoden ajan tottuneet seuraamaan niin sanotusti yhteisen Euroopan rakentamista, kysyvät meiltä: ”Mitä olette tehneet?”. Toistan vielä, että sanoin täällä, tälle parlamentille, juuri näin viime marraskuussa.

Marraskuussa 2006 eli kaksi vuotta aiemmin sanoin tässä salissa suurin piirtein saman asian: ”Juuri suurten luonnonkatastrofien alalla kaikki eurooppalaiset odottavat yhteisöltä tehokkaampaa reagointia”.

Sanoin, että jokainen on voinut huomata tämän hyökyaallon tapaisten suuronnettomuuksien sattuessa, ja jatkoin: ”Tämän vuoksi kannatan yhdessä ryhmäni kanssa ennalta ehkäisevien toimien toteuttamista ja sellaisten valmiuksien luomista, joilla voidaan vastata ripeästi murhenäytelmien seurauksiin. Haluan tältä osin kiinnittää huomiota Barnierin raportin laadukkuuteen. Raportissa ongelma hahmotetaan hyvin, ja siinä ehdotetaan ratkaisuja, jotka ovat hyviä tietysti sen vuoksi, että ne ovat tehokkaita mutta myös toissijaisuusperiaatteen näkökulmasta.”. Arvoisa komission jäsen, olemme kaikki yhä vaikuttuneita tästä raportista, koska se sisältää erittäin käytännöllisiä ja konkreettisia ehdotuksia. Raporttiin sisältyy myös tietoja kustannuksista, ja siinä selitetään, että solidaarisuusrahaston 10 prosentin osuus takaa rahoituksen. Raportissa selitetään hyvin käytännönläheisesti, miten sidosryhmien kanssa on toimittava kussakin valtiossa.

Barnierin raportin sisältämät kaksitoista ehdotusta tarjosivat meille kaiken tarvittavan Euroopan laajuista toimintaa varten. Tällainen toiminta olisi toteutuessaan osoittanut Euroopan todellisen operatiivisen solidaarisuuden hyödyn ja tehon muutamaa viikkoa ennen tulevan kesäkuun vaaleja.

Arvoisa komission jäsen, kerroitte juuri meille, että toivotte saavanne parlamentin tuen. Olette saanut parlamentin tuen ja saatte sen jatkossakin. Mitä neuvosto sitten tekee, kun sanotte, että ongelmana on neuvosto? Neuvosto ei ole paikalla tänä iltana. Toivottavasti se tämän keskustelun lisäksi kuuntelee tarkkaavasti pyyntöämme, joka ei ole avunpyyntö eikä huudahdus, jossa jälleen kerran hämmästellään äsken tapahtunutta yllättävää tragediaa, vaan pyyntö kuunnella tarkasti juuri esittämäni kysymys: ”Mitä olette tehneet?”.

Gérard Onesta, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, pohtikaamme hetki tämäniltaisen toimintamme luonnetta. Minusta teemme tätä usein, liian usein. Joka kerta katastrofin sattuessa tapaamme tässä salissa ja alamme yhdessä valittaa tapahtunutta tragediaa, ja sen jälkeen hiljennymme kunnioittamaan uhreja.

Myös minä teen, kuten kaikki muut, mutta minusta meidän tehtävämme ei pääty tähän. Ehkä meidän tehtävämme onkin, kuten kollegani juuri sanoi, tehdä suunnitelmia tulevaisuutta varten, koska uusia ympäristökatastrofeja on tulossa. Sanoimme näin jälleen tänä aamuna äänestäessämme Florenzin mietinnöstä. Tiedämme, että ilmasto on muuttunut yhä epävakaisemmaksi. Vuosisadan myrskyjä on tätä nykyä kymmenen vuoden välein ja kohta niitä on jo joka vuosi. Ellei ole myrskyjä, on tulvia, ja ellei ole tulvia, on ankaria metsäpaloja.

Mitä tekee Eurooppa tässä tilanteessa? Tiedän hyvin, ettei neuvosto pysty näkemään omaa kansallista napaansa kauemmaksi. 27 napaa rinnakkain ei vielä auta aikaansaamaan suurta Euroopan laajuista hanketta. Tämän seurauksista saamme kärsiä aina tragedian sattuessa. Meitä kehoitetaan solidaarisuuteen, mutta millä rahoilla? Muistan, että keskustellessamme talousarviovaliokunnassa nimenomaan ilmastoja koskevasta rahoituksesta puhuimme muutamista kymmenistä miljoonista euroista. Pelkästään tämä myrsky on maksanut 1,4 miljardia euroa. Paljonko vakuutusmaksuja meidän on maksettava ennen kuin ymmärrämme, ettei ympäristön ja ilman suojele ole rasite vaan sijoitus tulevaisuuteen?

Vielä tänäänkin keskustelemme siitä, miten Euroopan sidosryhmiä olisi hyödynnettävä tragedian sattuessa. Samaa sanottiin kuitenkin tässä salissa muistini mukaan jo vuonna 2001, kun kotikaupungissani sijaitseva AZF-tehdas räjähti. Puhuttiin, että meidän olisi harkittava Euroopan interventiojoukkojen perustamista, jotta voisimme inhimillisen katastrofin sattuessa osoittaa, ettei sana ”solidaarisuus” ole Euroopassa vain tyhjää puhetta, vaan että ryhdyimme konkreettisiin toimiin. Mitä näistä Euroopan interventiojoukoista on kaikkien näiden vuosien kuluessa tullut?

Hyvät kollegat, olin itse asiassa kotonani Toulousessa, kun myrsky alkoi. Tiedän nyt, mitä suuri ympäristökatastrofi tarkoittaa. Ennen en sitä tiennyt, mutta nyt jouduin kokemaan, miten kotini vaurioitui, tiilet putoilivat ja puut nousivat juurineen maasta. Nyt siis tiedän, mitä ovat joutuneet kokemaan ihmiset, jotka ovat nähneet elämäntyönsä tuhoutuvan yhdessä yössä.

Niin kauan kuin me parlamentin jäsenet ja te, Androulla Vassiliou, ja muut komission jäsenet sekä myös toivottoman tyhjiltä neuvoston istuimilta tänä iltana puuttuvat neuvoston jäsenet emme ymmärrä, että meidän täytyy myöntää riittävästi budjettivaroja käytettäväksi katastrofien torjuntaan eikä ainoastaan lausua tyhjiä sanoja, niin kauan kuin emme onnistu toteuttamaan eurooppalaista solidaarisuutta ja perustamaan nopeasti reagoivia, koko mantereen laajuisia interventiojoukkoja väestön suojelemiseksi, jatkamme vain näitä valituskuoron esityksiä täällä parlamentissa tragedian jälkeen.

Arvoisa komission jäsen, pystyimme ehkä parhaiten vastaamaan Klaus-myrskyyn valmistellessamme tänä aamuna Kööpenhaminan konferenssia. Huomenna pystymme vastaamaan siihen vapauttamalla vihdoinkin varoja ja perustamalla lopultakin väestönsuojelujoukot, joita Euroopassa niin kipeästi kaivataan.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, myrsky, joka saksaksi oli nimeltään Klaus ja ranskaksi Nicolas, autioitti vaalipiirissäni Ranskan lounaisosassa kahdeksaa departementtia, erityisesti Landesia, minkä vuoksi suurin vaikutus kohdistui metsiin. Kuuden vuoden puunkorjuuta vastaava määrä puuta makaa maassa. Tämä tarkoittaa 50 miljoonaa kuutiometriä tuulen tai myrskyn kaatamia puita yli 300 000 hehtaarin alueella.

Ensimmäinen tehtävä on metsän raivaaminen puun mätänemisen estämiseksi. Puun kuljettaminen pois maksaa 5–10 euroa kuutiometrilta, mikä vastaa 500 miljoonaa euroa eli Ranskan lehdistölle ilmoittaman avun määrää. Sen jälkeen on suoritettava metsän uudelleenkylvö ja -istutus, mikä tarkoittaa puuteollisuudelle 20 vuoden keskeytystä. Toimiala ulottuu metsureista ja kahviloista, joissa he käyvät juomassa kupillisen, ajomiehisiin, taimikauppiaisiin, myyjiin ja niin edelleen.

Toinen kärsimään joutuva ala on siipikarjan, lampaiden ja nautakarjan kasvatusta. Kattoja on irronnut, eläimiä kadonnut ja rehuvarastoja tuhoutunut. Huomaamme, että Eurooppaan tarvittaisiin maatalouden vakuusrahasto ilmasto- ja terveysriskien varalta. Ranska puhui tästä puheenjohtajana toimiessaan, ja Tšekin pitäisi tehdä samoin.

Kolmas uhrien ryhmä on hiljainen, koska näitä uhreja ei koskaan mainita: Ranskan kylissä eristäytyneinä elävät ikääntyneet ihmiset, joilla ei vielä ole sähköä. Meidän on luotava eurooppalainen ”ilmasto - neljäs ikä -strategia” ilmasto-energiastrategian mukaisesti eli toisin sanoen alettava puuttua vaikutuksiin, joita ilmasto-oloilla on miljooniin yli 80 tai 85 vuotta vanhoihin ihmisiin. Meidän on luotava uudenaikainen neljännen iän talous päästäksemme ulos kriisistä ja välttääksemme Eurooppaan muodostumassa olevan vanhusten Ruandan, talous, jossa rakentaminen on modernia, jossa tehdään lääkealan ja lääketieteellistä tutkimusta. Tarvitsemme uuden suojaverkon, jotta Euroopan terveydenhuolto ei muutu Gabonin tyyliksi. Ennen kaikkea meidän on estettävä nämä ilmastoon liittyvät tapahtumat, jotka antavat mahdollisuuden leikkiä Darwinilla ja luonnonvalinnalla silloin, kun meidän olisi rakennettava Eurooppaa elämää varten.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan ensin kiittää komission jäsentä hänen solidaarisuudenosoituksestaan.

Kuten on jo mainittu, useat unionin eteläiset valtiot joutuivat 24. ja 25. tammikuuta kärsimään ankarasta myrskyn vaikutuksista tuulen nopeuden noustessa lähes 200 kilometriin tunnissa monissa Iberian niemimaan osissa ja muutaman tunnin sademäärän ollessa 30 prosenttia koko vuoden sademäärästä.

Myrsky aiheutti sekä maaseudulla että kaupungeissa suurta vahinkoa omaisuudelle, palveluille ja julkiselle palvelulle, ja lisäksi tuli laajoja sähkökatkoksia. Seurauksista pahimpia olivat kuitenkin koko Espanjassa sattuneet 11 kuolemantapausta, jotka johtuivat muurausten sortumisesta ja rajujen tuulenpuuskien aiheuttamista onnettomuuksista.

Traagisimpia tapahtumia oli neljän 9–12-vuotiaan lapsen menehtyminen Sant Boi de Llobregatissa Kataloniassa, kun tuuli tuhosi urheiluhallin, jossa lapset olivat pelaamassa baseballia.

Sen lisäksi, että lausumme osanottomme niin monen korvaamattoman ihmishengen menetyksen johdosta ja ilmaisemme solidaarisuutemme sureville perheille, Euroopan unionin on toimittava, kuten se on toiminut ennenkin vastaavissa tapauksissa, ja otettava käyttöön joko solidaarisuusrahaston tai jonkin muun soveltuvan rahaston varoja tämän luonnonkatastrofin aiheuttamien aineellisten vahinkojen korjaamista varten.

Kataloniassa myrskyn alle jäi 20 000 hehtaaria metsää, josta 75 prosenttia vaurioitui joko pahoin tai erittäin pahoin. Tulipaloriskin vähentämiseksi tarvitaan toimia, jotka on ehdottomasti saatava valmiiksi ennen kesää.

Lisäksi jokiin, puroihin ja muihin vesiväyliin on joutunut kaikenlaista roskaa. Roskat voivat tukkia veden virtauksen, mikä voi aiheuttaa paikallisia tulvia.

Näiden ja monien muiden seurausten vuoksi ja koska on selvää, ettei vielä ole tiedossa aineellisten vahinkojen loppusummaa, jonka Espanja tietysti ilmoittaa pyytäessään avustusta rahastosta, meidän mielestämme Euroopan komission olisi autettava näitä alueita palaamaan normaaliin elämään. Apu täydentäisi vahinkoja kärsineiden jäsenvaltioiden omia valtavia julkisia ponnistuksia. Ensisijaisena olisi pahimpien vaurioiden korjaaminen, jotta elinolosuhteet ja taloudellinen vakaus palautuisivat normaaleiksi näillä alueilla mahdollisimman nopeasti. Vahinkoalueet kärsivät muun muassa taloudellisesta laskusuhdanteesta, ympäristön tuhoutumisesta, maataloustuotannon menetyksestä, useiden yritysten toiminnan keskeytymisestä sekä suuresta puuston menetyksestä.

Myrskyn luonteen ja seurausten vuoksi pyydän komissiota ottamaan varat käyttöön mahdollisimman nopeasti. Ne on tarkoitettu käytettäväksi pääasiassa luonnonkatastrofeissa, joilla on vakavia jälkivaikutuksia jäsenvaltion tai unionin alueen elämään, ympäristöön ja talouteen. Tukea saavan toiminnan tavoitteena voi olla esimerkiksi infrastruktuurin palauttaminen toimintakuntoiseksi, sähkö- ja vesihuollon laitteiston korjaus ja vahinkoalueiden puhdistus.

Arvoisa komission jäsen, näistä syistä pyydän teitä ottamaan käyttöön kyseiset rahastot mahdollisimman pian sen jälkeen, kun tarvittavat tiedot on saatu.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten kollegani ovat muistuttaneet, tämä myrsky on vaatinut raskaan veron. Uhreja on Ranskassa ja Espanjassa, ja tänä iltana muistamme heitä ja heidän perheitään. Lounais-Ranskassa tuhoutui 200 000 hehtaaria metsää.

Itse asiassa myrsky hävitti 60 prosenttia Landesin metsistä. Myrskyn ollessa pahimmillaan 1,7 miljoonaa kotia oli ilman sähköä, ja niistä 3 200 on vieläkin ilman sähköä Landesissa. Tuhansien ihmisten puhelinlinjat katkesivat ja vedensaanti keskeytyi. Monet tiet ovat yhä kulkukelvottomassa kunnossa kaatuneiden puiden, voimajohtojen, tulvien ja maanvyöryjen muodostamien esteiden vuoksi. Palveluiden voimin pyritään palauttamaan kaikki entiselleen mahdollisimman nopeasti.

Olen tyytyväinen, että Ranskan hallitus on sitoutunut virallisesti tekemään hakemuksen, jotta Ranskan vahinkoa kärsineet alueet saisivat korvauksia rahastosta. Pidän kuitenkin valitettavana, että Ranska ei puheenjohtajavaltiona toimiessaan katsonut tarpeelliseksi kiirehtiä kyseisen rahaston uudistamista.

Arvoisa komission jäsen, kuten te ja kollegani olette sanoneet, ministerineuvosto ei vieläkään ole tehnyt ratkaisuaan kyseisestä rahastosta. Parlamentin kannalta kyse on siitä, että rahasto kattaisi kaikki väestölle ja ympäristölle vakavia vahinkoja aiheuttavat suuret katastrofit, kuten tulvat, tulipalot ja kuivuuden. Me kuitenkin aiomme mennä vielä pidemmälle ja lisätä tähän ihmisen aiheuttamat ilmiöt, kuten terroristien hyökkäyksistä aiheutuvat katastrofit.

Parlamenttimme on julistautunut myös avunsaannin kynnyksen laskemisen kannattajaksi. Jos nyt pohdimme, onko solidaarisuusrahastosta apua näiden vahinkoa kärsineiden alueiden tapauksessa, voimme nähdä, että olemme vaarassa jäädä avunsaantikynnyksen alapuolelle. Kuitenkin tässä on kyseessä tilanne, jossa loppujen lopuksi useat maat ovat kärsineet vahinkoja. Mielestäni avunsaantikynnystä olisikin muutettava myös siksi, jotta voitaisiin osoittaa, että eurooppalaista solidaarisuutta voi todella olla olemassa.

Arvoisa komission jäsen, kuten te olette sanonut ja kuten kollegani ovat korostaneet, tällaiset tapahtumat toistuvat yhä uudelleen tulevaisuudessa ilmastonmuutoksen myötä. Komissio on jo ilmoittanut tiedonannosta, joka koskee ilmastonmuutokseen sopeutumista.

On tärkeää, että EU:n solidaarisuusrahasto on vastaisuudessa väline, joka todella suojelee kansalaisia. Euroopan on aika näyttää, että se on kansalaistensa turvana traagisten tapahtumien aikana.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, minäkin haluan ensin esittää surunvalitteluni ja osoittaa myötätuntoa etenkin sureville perheille ja myös vahinkoja kärsineille, erityisesti niille monille henkilöille, joilla ei edelleenkään ole sähköä, vettä tai julkisia palveluita.

Arvoisa puhemies, kuulin teidän lupaavan meille, että kriisien ehkäisyä parannetaan – ja mielestäni olitte aivan oikeassa. Haluaisin kuitenkin huomauttaa, että tämän illan aiheena ovat korvaukset viimeksi sattuneen kriisin johdosta.

Tämä on viimeisten 20 vuoden aikana kolmas tuhoisa myrsky. Muistanette, että ensimmäinen niistä raivosi Bretagnessa heinäkuussa 1988. Silloinen tuulen nopeus pitää edelleenkin ennätystä hallussaan: yli 250 kilometriä tunnissa. Toinen ennenkuulumattoman laaja myrsky oli 27. joulukuuta 1999 raivonnut

myrsky, joka kaatoi suurimman osan metsäämme. Näin kävi ensimmäistä kertaa. Kolmas myrsky sattui 24. tammikuuta 2009. Muistan sen siksi, että asun Girondessa, hyvin lähellä Gironden metsiä.

Kaikkein ensimmäiseksi meidän on pohdittava, mitä lisäarvoa Euroopan unioni voisi antaa. Metsäteollisuuden tilanne on katastrofaalinen. Uhkana on, että metsäammattilaiset lopettavat metsänhoidon. Tarkoitin tällä sitä, että jotkut heistä pitävät ammattia tätä nykyä kestäättömänä.

Tämän vuoksi meidän on luotava suunnitelma – johon minä ja eräät muut olisimme olleet valmiit jo lähes kymmenen vuotta sitten – yhteisestä kriisijärjestöstä, jonka avulla voimme myydä hintoihin vaikuttamatta kaiken puun, joka nyt on tuotu markkinoille melko vastentahtoisesti. Tämä voidaan tehdä estämällä toimitukset muilta Euroopan alueilta, rahoittamalla kuljetuksia ja varmistamalla, että maa-alue voidaan metsittää hyvin nopeasti uudelleen. Muutoin siitä voi mielestäni tulla keinottelun kohde tai kokonaan hylätty alue. Tämä ongelma koskettaa suoraan Euroopan unionia.

Toinen asia, jota pohdin, ovat osterinviljelijät. Kyseinen ammatti on tätä nykyä suuressa ahdingossa. Se oli vaikeuksissa jo vuonna 2002 toisen katastrofin jälkeen, joka oli jotain aivan muuta kuin luonnonkatastrofi: *Prestige*-alus haaksirikkoutui. Nyt Arcachonin lahden osterinviljelijät ovat menettämässä kaiken toivon päästä takaisin jaloilleen.

Lisäksi toivon, että Euroopan unionin solidaarisuusrahasto otetaan käyttöön. Suhtaudun myönteisesti siihen, mitä kollegani Laperrouze on sanonut. Neuvosto ei ole tänään paikalla. Se ei joudu kärsimään, ja minusta on erittäin valitettavaa, että se on kieltäytynyt muuttamasta ohjesääntöä ja että kyseinen rahasto on tätä nykyä niin vaikea ottaa käyttöön.

Haluan lisäksi tietää, onko Ranskan hallitus käyttänyt rahastoa. Kannatan niitä, jotka pyrkivät siihen, että hallitus tekee näin. Mielestäni nyt, kun vaaleihin on vain muutama kuukausi, on hyvin tärkeää näyttää kansalaisille, että eurooppalaista solidaarisuutta on olemassa ja ettei Eurooppa ole vain markkinavoimien hallinnassa.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olin Galiciassa 23. tammikuuta, kun lähes 200 kilometriä tunnissa puhaltanut tuuli raivosi kotiseudullani. Hyvä komission jäsen, yli 40 000 hehtaaria metsää tuhoutui.

Galiciassa on Euroopan unionin tiheimmin metsää kasvavat maa-alueet. Myrskyn jälkeen satoja tuhansia puita oli kaatunut, tiet olivat tukossa ja yli 500 kilometriä suur- ja pienjännitejohtoja oli maassa, eikä niitä ole vielä kukaan kaikkia korjattu.

Yli 300 000 asiakasta, minä muiden joukossa, joutui kärsimään joissakin tapauksissa useita päiviä sähkökatkoista, eikä puhelinkaan toiminut.

Myrsky aiheutti tapaturmia ja pahoja vaurioita taloille, infrastruktuurille, maatiloille, yrityksille, tehtaille, liikuntapaikoille sekä valtion ja kunnan rakennuksille.

Galician hallitus reagoi muistiinmerkityn historian pahimpaan myrskyyn hyväksymällä nopeasti 17 miljoonan euron avustuksen vahinkoja kärsineiden alkuavustuksiin ja vaurioiden korjaamiskustannuksiin.

Kuten tiedämme ja kuten täälläkin on mainittu, kaksi pahiten kärsinyttä jäsenvaltioita, Ranska ja Espanja, pyysivät EU:n avustusta myrskyn aiheuttamiin vahinkoihin. Koska kärsimämme vahingot voidaan määritellä poikkeukselliseksi katastrofiksi voimassa olevan solidaarisuusrahastoasetuksen ehtojen mukaisesti, näiden kahden jäsenvaltion hallitukset ilmoittivat panneensa vireille avustuksen hakemisen rahastosta.

On kuitenkin niin, hyvä komission jäsen, että jälleen kerran, aivan kuten Romanian viimeaikaisissa tulvissa, voimme todeta asetuksen vaatimusten olevan niin rajoittavia, että niiden mukaan katastrofia ei voida pitää vakavana.

Haluan muistuttaa, kuten te ja useat kollegani olette jo tehneet, että komissio teki vuonna 2005 ehdotuksen rahastoasetuksen uudistuksesta ja että parlamentti lausui siitä puoltavan kantansa vuonna 2006. Siitä lähtien asia on ollut jumiutuneena neuvostossa, joka on pantannut uudistusehdotusta jo yli kaksi vuotta.

Arvoisa komission jäsen, kaikkien näiden syiden vuoksi ja koska kyse on poikkeuksellisesta tapahtumasta ja katastrofilla on ollut vakavia jälkivaikutuksia vahinkoalueiden elinolosuhteisiin ja taloudelliseen vakauteen, pyydän teitä käynnistämään varojen maksun rahastosta osoituksena solidaarisuudesta kyseisille jäsenvaltioille ja ennen kaikkea kärsimään joutuneille kansalaisille. Heille on annettava rahallista apua, koska vaikka

rahasumma ei olekaan kovin suuri, mielestäni se olisi suora ja todella tarpeeseen tuleva osoitus eurooppalaisesta solidaarisuudesta.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Haluan ensin ilmaista osanottoni perheille, jotka ovat kärsineet myrskyn vuoksi. Näin, kuten monet muut, Klaus-myrskyn jälkeensä jättämät dramaattiset seuraukset. Seurasin myös vahinkoa kärsineiden maiden ja muiden Euroopan maiden ensimmäisiä avustusyriytyksiä paikan päällä.

Olemme puhuneet enimmäkseen vaikutuksista ja avustusrahoista, ja haluaisinkin kysyä komissiolta erityisistä hankkeista, joiden avulla todella voidaan toteuttaa järjestelmiä tällaisten tapahtumien estämiseksi, jotta edes tulevaisuudessa pystyttäisiin estämään ihmishenkien menetykset.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää, kuten muutkin tänä iltana, myötätuntoni perheille, joille myrsky on aiheuttanut syviä ja valitettavia kärsimyksiä, ja annan tukeni vaatimuksille lisätä solidaarisuusrahaston joustavuutta.

Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomionne erääseen laajempaan ongelmaan. Asia ei ole yhtä vakava kuin keskustelunne aihe, mutta kaikissa jäsenvaltioissa sattuu luonnonkatastrofeja. Mielessäni ovat maakunnat, joita itse edustan, Offaly, http://en.wikipedia.org/wiki/County_Laois ja Louth. Näissä maakunnissa on ollut hyvin luonnottomia ja vuodenaikaan nähden poikkeuksellisia tulvia. Tulvista joutui kärsimään pahoin pieni määrä perheitä, niin pieni, ettei sitä kukaan huomannut. Heidän kärsimänsä seuraukset ovat kuitenkin vakavia. Ehkä meidän on tarkasteltava maaseudun kehittämistä koskevaa rahoitusta tai yhteistä maatalouspolitiikkaa ja perustettava vastoinikäymisiä varten rahasto, josta annetaan apua tämän tyyppisissä apua tarvitsevilla tapauksissa.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, komission jäsen otti avauspuheessaan esiin useita katastrofeja, muun muassa useita vuosia sitten Ranskassa vallinneen helleaallon, joka vaati 12 000–14 000 ihmisen hengen. Totuuden nimessä on muistettava, ettei kyseessä ollut myrsky eikä hyökätulva ja ettei tapaus muutenkaan muistuttanut muita luonnonkatastrofeja. Helleaalto kesti 5–6 viikkoa ja kuolemantapaukset sattuivat 5–6 viikon aikana. Melkein kaikki uhrit olivat hoitokodeissa, palvelutaloissa tai omaisten loman vuoksi sijaishoidossa olevia vammaisia tai ikääntyneitä ihmisiä. Ranskan hallitus ei missään vaiheessa kutsunut omaisia kotiin tai henkilökuntaa takaisin lomalta. Se ei myöskään hälyttänyt armeijaa eikä muita pelastuspalveluja. Se vain antoi ihmisten menehtyä viikko viikon jälkeen.

Olen puhunut tästä tapahtumasta monien henkilöiden kanssa Ranskassa, koska olen mukana komission rahoittamassa hankkeessa, joka koskee vammaisten pelastamista katastrofeissa. Tämä oli skandaali, ja vielä skandaali, jota kukaan ei ole tarkkaan selvittänyt eikä tuonut ilmi. Pyydän komissiota tutkimaan kyseistä helleaaltoa, tutkimaan kuolemantapausten määrää ja toteamaan, ettei Ranska tehnyt mitään asian hyväksi, vaikka syksyn tullessa, kun kaikki nuo ihmiset oli haudattu, Ranskan sosiaalipalvelun kirjoissa oli 14 000 ihmistä vähemmän.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, totean, että me kaikki olemme joskus kokeneet ympäristökatastrofin, luonnonkatastrofin tai ihmisen aiheuttaman katastrofin omassa maassamme. Voi siis ymmärtää täysin tunteenne ja huolenne.

Solidaarisuusrahasto on tähän mennessä tarjonnut apua 20 jäsenvaltiolle, muun muassa neljä kertaa Ranskalle, Saksalle, Kreikalle, Kyprokselle, Portugalille ja monille muille, kaikkiaan 20 jäsenvaltiolle. Tiedän kuitenkin – ja olen kanssanne samaa mieltä – että meillä on parantamisen varaa. Rahastosta olisi tehtävä vielä käytännöllisempi, ja apua olisi annettava enemmän jäsenvaltioille. Jatkamme toimia saadaksemme parannukset hyväksytyksi neuvostossa. Olen iloinen siitä, että parlamentti on jo hyväksynyt uudistuksen. Teidän tukenne on suurena apuna pyrkimyksissämme.

Kuten johdannossani sanoin, komissio on täysin sitoutunut auttamaan Klaus-talvimyrskyn koettelemia Ranskaa ja Espanjaa ja haluaa osoittaa niitä kohtaan eurooppalaista solidaarisuutta ottamalla käyttöön kaikki asianmukaiset EU:n välineet. Komissio on valmis tutkimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön solidaarisuusrahaston varoja, mutta sitä varten meidän on ensin saatava avustushakemus Ranskalta ja Espanjalta. Niillä on 10 viikkoa aikaa hakea kyseistä avustusta.

Minulta kysyttiin, onko meillä valmisteilla muita toimia, joilla voitaisiin parantaa solidaarisuusjärjestelmiä luonnonkatastrofien koettelemien jäsenvaltioiden auttamiseksi. Haluan siksi mainita myös sen, että paitsi solidaarisuusrahaston uudistusta tulossa on tiedonanto, jonka tavoite on nimetä toimia sisällytettäväksi luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyä koskevaan yhteisön strategiaan.

Yhteenvedona totean, että komission näkemyksen mukaan solidaarisuusrahasto on jo nyt hyvin hyödyllinen väline, jota on kuitenkin varaa parantaa. Jatkamme tähän tavoitteeseen tähtääviä pyrkimyksiämme.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Klaus-myrsky pyyhkäisi Euroopan lounaisosan halki 23.–25. tammikuuta aiheuttaen merkittävää vahinkoa. Myrskyn aikana tuuli puhalsi puuskissa jopa 194 kilometriä tunnissa. Myrsky vaati 18 kuolonuhria Espanjassa, Ranskassa ja Saksassa, ja uhreja olisi ollut vielä enemmän, ellei varoitustärjelmä olisi toiminut.

Slovakiassa me katselimme televisiosta syvän myötätunnon vallassa, kun hirvittävä tragedia iski Sant Boi de Llobregatin kylään, jossa neljä lasta sai surmansa urheiluhallin katon sortuessa. Haluan lausua vilpittömän osanottoni kaikille perheille, jotka ovat menettäneet omaisiaan.

Solidaarisuusrahasto on hyödyllinen väline. Se perustettiin EU:ssa vuoden 2002 elokuun tulvien jälkeen. Rahastosta myönnettävä apu on tarkoitettu jäsenvaltioille ja liittymisneuvotteluja käyville maille, jotka ovat kärsineet suuria luonnonkatastrofeja. Tämä koskee katastrofeja, joiden aiheuttamien vaurioiden arvioidaan olevan yli 0,6 prosenttia vahinkoja kärsineen maan BKT:sta. Slovakia sai rahastosta 5 667 578 euroa sen jälkeen, kun marraskuun 2004 myrskyssä oli tuhoutunut 2,5 miljoonaa kuutiometriä metsää.

Katastrofien määrä kasvaa tasaisesti Euroopassa ilmastomuutoksen vuoksi. Tämä pakottaa meidät tekemään päätöksiä, joilla varmistetaan nopea ja joustava rahallinen apu välittömästi katastrofin jälkeen. Sen lisäksi on kuitenkin toteutettava toimia, joilla voidaan ehkäistä erilaisia luonnonkatastrofeja.

16. Käytettyjen PCB-öljyjen käyttö eräissä elintarvikkeiden kierrätyslaitoksessa Irlannissa (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma käytettyjen PCB-öljyjen käytöstä eräissä elintarvikkeiden kierrätyslaitoksessa Irlannissa.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on täysin tietoinen siitä, että polyklooratut bifenyylit (PCB) aiheuttavat vakavan riskin ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

Belgiassa vuonna 1999 ja Irlannissa viime vuonna sattuneet tapahtumat ovat osoittaneet jälleen kerran, että pienetkin määrät PCB:tä voivat aiheuttaa rehu- ja elintarvikeketjun vakavan saastumisen.

EU:ssa on viimeisten kolmenkymmenen vuoden aikana luotu lainsäädäntö PCB:n ja dioksiinien ympäristöpäästöjen vähentämiseksi. Sen tavoitteena on vähentää ihmisten altistumista sekä suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä.

Koska PCB:tä sisältävien laitteiden oletettu kestoikä on kuitenkin yleensä pitkä, niitä on käytössä vielä huomattavan paljon ja ne voivat aiheuttaa altistumista, vaikka PCB kiellettiin vuonna 1985.

Syyskuussa 1996 annetussa PCB-yhdisteiden hävittämistä koskevassa direktiivissä 96/59/EY säädetään erityisesti soveltuvista välineistä, joiden avulla varmistetaan PCB-yhdisteitä sisältävien laitteiden hävittäminen mahdollisimman nopeasti ja suurten laitteiden hävittäminen vuoden 2010 loppuun mennessä.

Lainsäädännön täytäntöönpanossa on kuitenkin vielä merkittäviä puutteita. Komissio on joutunut käynnistämään useimpia jäsenvaltioita vastaan rikkomismenettelyjä, jotka ovat koskeneet velvoitetta laatia inventaarioluetteloita PCB:tä sisältävistä suurista laitteista ja tehdä suunnitelmia PCB:n käsittelyä varten.

Rikkomismenettelyjen ansiosta tilanne on yleisesti ottaen parantunut. Nyt on enää kaksi tällaista tapausta kesken, mutta nekin päätetään piakkoin.

Kaikki jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet suunnitelmistaan inventaarioluettelossa olevien laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamiseksi ja/tai käsittelemiseksi sekä alle viisi kuutiodesimetriä PCB:tä sisältävien laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi (direktiivin 11 artiklan mukaisesti).

Lisätoimia kuitenkin tarvitaan. PCB:n käsittelysuunnitelmien tehostamiseksi jäsenvaltioiden on parannettava nykyisen PCB-yhdisteitä koskevan lainsäädännön ja Euroopan yleisen jätelainsäädännön täytäntöönpanoa.

Komissio kiinnittää yhä enemmän huomiota EU:n jätelainsäädännön asianmukaiseen täytäntöönpanoon ja tukee aktiivisesti jäsenvaltioita niiden tehostaessa kansallisen jätelainsäädännön täytäntöönpanoa.

Rehuhygieniaa koskevassa asetuksessa N:o 183/2005 säädetään rehuhygieniaa koskevista vähimmäisvaatimuksista, joita on sovellettava rehun alkutuotannosta (maatila) lähtien niin tuotantoon, jalostukseen kuin jakeluun aina siihen asti, kun eläimiä ruokitaan.

Rehualan toimijoiden on laadittava ja toteutettava HACCP-periaatteisiin perustuvat menettelyt. Tämä tarkoittaa, että määritetään kriittiset valvontapisteet ja muun muassa mahdollinen kemiallinen saastuminen, joka johtuu rehun kuivaamisesta suoran lämmitysmenetelmän avulla.

Vastuu vaatimusten noudattamisesta on rehualan toimijoilla, vaikka jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten onkin tarkistettava rehualan toimijoiden laatimien toimenpiteiden asianmukaisuus. Useimmissa tapauksissa tarkastus on tehtävä käymällä paikan päällä.

Lisäksi elintarvikkeiden ja rehujen virallista valvontaa koskevassa asetuksessa säädettyjen virallisten tarkastusten järjestämistä koskevissa yleisissä periaatteissa edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että valvontatoimia toteutetaan säännöllisesti, riskien mukaan ja sopivin väliajoin. Näihin virallisiin valvontatoimiin on sisällyttävä rehuyrityksissä tehtävät tarkastukset.

Komission rooli on määritelty elintarvikkeiden ja rehun virallista valvontaa koskevan asetuksen (EY) N:o 882/2004 45 artiklassa. Komission asiantuntijoiden on suoritettava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tarkastamisia varmistaakseen, että valvonta tehdään yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

Kyseisen artiklan mukainen yleinen toiminnan tarkastaminen Irlannissa toteutettiin useilla aloilla vuonna 2008, ja siitä on piakkoin saatavissa raportti. Tarkastettavista laitoksista päättivät yhdessä kansalliset toimivaltaiset viranomaiset sekä elintarvike- ja eläinlääkintötoimiston tarkastajat.

Kysymyksessä mainittu tehdas ei kuulunut vuoden 2008 yleisessä toiminnan tarkastuksessa tarkastettuihin laitoksiin.

Irlannin dioksiinisaastetapauksessa saastumisen syyksi todettiin saastuneen korppujauhon käyttö eläinten ruokana. Korppujauho oli valmistettu leipomon tähteistä (vanhentuneista kekseistä), jotka oli kuivattu suoralla lämmitysmenetelmällä. Suorassa lämmitysmenetelmässä palokaasut ovat välittömässä kosketuksessa kuivattavaan rehuaineeseen. Polttoaine, jota käytettiin, oli ilmeisesti PCB-muuntajaöljyn saastuttamaa. Eri toimijoiden, korppujauhon valmistajasta polttoaineen toimittajaan ja niin edelleen, vastuut asiassa määritellään parhaillaan käynnissä olevassa oikeudellisessa tutkimuksessa.

Haluan korostaa, miten tärkeä on kokonaisvaltainen lähestymistapa riskejä luokiteltaessa. Huomioon on otettava riskit, jotka liittyvät laitokseen tuotavaan ainekseen, tässä tapauksessa korppujauhoon, mutta sen lisäksi myös itse menetelmään liittyvät riskit.

Mairead McGuinness, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komissiota hyvin yksityiskohtaisesta lausunnosta, jonka se on aiheesta antanut.

Mielestäni syy tämäniltaiseen keskusteluun on, että haluamme oppia läksymme ja varmistaa, ettei tällaista enää tapahdu. Vaikeutena on, että havaittuamme vuonna 1999 ongelman Belgiassa luulimme tiukentaneemme sääntöjä niin paljon, ettei samanlaista onnettomuutta enää sattuisi. Nyt kuitenkin olemme tässä tilanteessa ja tiedämme, mitkä ovat järjestelmän pettämisen seuraukset. Kyse ei ole yksin rahasta – vaikka se onkin valtavan tärkeää Euroopan unionille, Irlannin valtiovarainministeriölle, veronmaksajille – vaan kyse on myös kuluttajien luottamuksen menettämisestä ja Irlannin elintarviketuotantoalalle yleisesti koituneesta vahingosta markkinoita ajatellen.

Olen tyytyväinen, että olemme nyt edistyneet ja että maineemme kansainvälisillä markkinakentillä on alkanut palautua, mutta olen myös sangen tietoinen siitä, että koko Euroopan maanviljelijät ovat vaikeuksissa Irlannin ongelman vuoksi. Näin ollen tämäniltainen keskustelu ei mielestäni koskekaan vain Irlantia. Mielestäni lausunnostanne käy selväksi, että tämä Irlannissa sattunut ongelma on mahdollinen muissa jäsenvaltioissa. Käsittäkseni tämän on oltava keskustelun lähtökohtana.

Tiedämme, että öljyn ei olisi pitänyt päästä eläinten rehuketjuun. Yritämme saada selville, miten se tapahtui, ja – kuten aivan oikein sanotte – siitä tehdään poliisitutkimus, joka ulottuu maan rajojen ulkopuolelle. Toivottavasti saamme selvitettyä tarkasti koko tapahtumaketjun, jotta voimme välttää vastaavat tapahtumat.

Tässä nousee kuitenkin esiin toinenkin kysymys, johon olette viitannut, eli miten käsittelemme ruokajätettä eli ylijääviä elintarvikkeita. Kierrätys on nyt muotia. Kaikki kannattavat sitä, koska me kaikki haluamme olla ympäristöystävällisiä ja puolustaa kestävää kehitystä. Näin ollen meillä on kaksi ongelmaa. Ensimmäinen on öljyjen kierrättämisestä koskeva ongelma, johon viittasitte ja joka mielestäni vaatii tarkempaa huomiota ei vain PCB:n osalta vaan myös yleisemmin esimerkiksi jäteöljyjen keräämisen, jakelun ja käsittelyn osalta, vaikka PCB on tietenkin erityinen huolen aihe.

Ylijäävien elintarvikkeiden – tai ruokajätteen, kuten sitä joskus kutsutaan – osalta olen itse sitä mieltä, että tämä tuote soveltuu käytettäväksi eläinten rehuketjussa. Haluan kuitenkin sanoa hyvin selvästi, että jos emme voi taata sen turvallisuutta tai valmistustapaa ja käsittelyä, pelkään, että meidän on harkittava sen käytön kieltämistä elintarvike- ja rehuketjussa.

En haluaisi näin käyvän, mutta toisaalta en haluaisi myöskään nähdä Irlannin tapahtumien kaikkine jälkiseurauksineen uusiutuvan. Haluamme, että ylijääneitä elintarvikkeita eli ruokajätettä käytetään hyvän laatunsa vuoksi, ei siksi, että eläinten rehuketju on ruokajätteen kaatopaikka. Mielestäni tämä on tärkeä näkökohta.

Meidän on puhuttava hyvin avoimesti myös eläinten rehujen sekoittamisesta. Maataloustuottajat ostavat mielellään ainesosat ja sekoittavat omat annoksensa, ja yleensä tämän tekevät suurehkot tuottajat. Tämä on aivan asianmukaista, jos valvontamme on tiukkaa. Käsittääkseni säännöllisiä tarkastuksia tehdään, mutta tässä tapauksessa kyseisillä markkinoilla suoritetuissa tarkastuksissa oli selvästi joitain puutteita. Kiinni jääneet ja tuotteen käytön seurauksista kärsimään joutuneet maataloustuottajat kysyivätkin minulta: "Miksei kukaan tullut tarkastamaan, mitä tilallemme tuotiin?"

Sääntelystä olen sitä mieltä, että luvan saaneisiin rehualan toimijoihin – Euroopan unionin rehuseosteollisuuteen – kohdistuu hyvin tiukkoja valvontatoimia, jotka tulivat käyttöön, kun meidän oli tiukennettava aiempia käytäntöjä.

Minulla on sellainen tuntuma, että me sääntelemme jäsenvaltioissa sääntöjä noudattavia erityisen tiukasti, emmekä pidä silmällä niitä, jotka mahdollisesti eivät noudata sääntöjä. Emme ajattele asiaa syvällisemmin. Tapana ehkä on, että kun paperit ovat kunnossa ja rastit ruuduissa, kaikki saa jäädä sikseen, eikä asiaa tongita pintaa syvemmältä.

Mielestäni meidän pitäisi tarkastella uudelleen sääntelyä. Tarkastelemme sääntelyä uudelleen rahoituslalla, ja meidän olisi tarkasteltava sitä uudelleen myös elintarvikealalla. Olen myös huomannut, että tarkastajat nähdään maataloilla joskus tiloille tulevana pahuuden ruumiillistumina. Mikseivät tuottajat ota tarkastajia vastaan mielellään, jos he pitävät tarkastajia yritystensä suojelejoina?

Mielestäni meidän on nyt muutettava ajattelutapaamme koko elintarvikeketjun osalta näiden kokemusten perusteella. Suhtaudun erityisen myönteisesti Irlannin maataloustuottajien liiton ilmoitukseen elintarviketyöryhmän perustamisesta. Maataloustuottajien on korkea aika alkaa valvoa elintarvikeketjua, jossa he ovat ensimmäisenä renkaana.

Lopuksi haluan mainita, että halvat ainesosat eivät nyt ole ongelmana, mutta tuottajille asetetut paineet tuottaa aina vain halvemmalla ovat osa tätä ongelmaa, ja niihin on kiinnitettävä huomiota.

Proinsias De Rossa, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan tehdä useita huomautuksia tämän asian suhteen ja olen tietenkin hieman eri mieltä jäsen McGuinnessin kanssa, kun hän sanoo, ettei kyse ole Irlannista. Tietenkin kyse on Irlannista. Kyseessä on viimeisin elintarvikkeisiin liittyviä riskejä koskeva skandaali.

Ihmisten terveyden suojelemisen on oltava tässä tärkein huolenaihe ja siksi olennaista onkin vuonna 1996 annetun direktiivin täytäntöönpano. Valitettavasti Irlanti todellakin oli niitä jäsenvaltioita, jotka oikeustoimilla uhkaamalla oli pakotettava panemaan direktiivi täytäntöön viisi vuotta myöhemmin, vuonna 2001. Täytäntöönpanoprosessi on toki nähtävästi vieläkin kesken ja tarkastusmenettelyt, joilla varmistetaan vaatimusten täyttäminen, näyttävät melko vaisuilta. Lukemani perusteella olen ymmärtänyt, että yllättävää oli muun muassa tiedon puuttuminen siitä, mitä tässä erityisessä tapauksessa tarkkaan ottaen tapahtui, kun sianliha pääsi saastumaan. Näyttää siltä, ettei rehun valmistanutta tehdasta ollut tarkastettu vähään aikaan.

Olen varma, että Irlannin hallitus yllättyy kuullessaan minun sanovan näin, mutta minun on myös sanottava, että mielestäni se teki aivan oikean päätöksen tiukentaessaan välittömästi valvontaa, joka koskee sianlihan jakelua ja kauppojen hyllyiltä poistamista. Monet syyttömät, sääntöjä noudattaneet tuottajat, teurastajat ynnä muut joutuivat toki kärsimään. Vähintään 90 prosenttia tuotteista ei ollut lainkaan saastuneita. Kyseinen

tehdas toimitti tavaraa vain noin kymmeneen myymälään, joten hallituksen toimenpide oli mittava, mutta silti aivan oikea. Tärkeintä on pyrkiä varmistamaan, että suuri yleisö ja kuluttajat voivat olla varmoja supermarketista ja lähikaupoista ostamansa ruoan turvallisuudesta. Ellemme ryhdy nopeisiin ja radikaaleihin toimiin tämän varmistamiseksi, olemme mielestäni laiminlyöneet tehtävämme.

Minulla on komission jäsenelle kaksi kysymystä. Ensimmäinen koskee mainitsemaani asiaa eli sitä, että kyse on vuoden 1996 direktiivin täytäntöönpanosta. Eikö tapahtunut ole todiste siitä, että kyseistä direktiiviä on tarkistettava? Ovatko direktiivissä määritellyt standardit nyt riittäviä vai riittämättömiä? Eikö meidän olisi harkittava vakavammin kyseisten PCB-yhdisteiden ottamista pois käytöstä aiottua nopeammin, erityisesti siksi, että monet jäsenvaltiot todellisuudessa myöhästyivät direktiivin täytäntöönpanossa?

Toinen kysymykseni liittyy hallintasuunnitelmaan, jonka Irlannin ympäristönsuojeluvirasto laati myöhässä vuonna 2008. Virasto kertoo suunnitelmassa menettelyohjeesta, joka suunnitelmaan myös sisältyy ja joka koskee PCB-yhdisteiden ja PCB:tä sisältävien laitteiden käytönaikaista hallintaa. Haluan tietää, onko menettelyohje itse asiassa direktiivin mukainen. Eikö meidän olisi vaadittava sääntöjen tiukempaa noudattamista, kun kyse on PCB-yhdisteiden hallinnasta? En kannata kaikkien niiden syytteeseen asettamista, jotka silloin tällöin rikkovat jotain sääntöä, mutta mielestäni silloin, kun on kyseessä elintarvikkeiden turvallisuus, tulisi soveltaa rikosoikeudellisia seuraamuksia niitä vastaan, jotka käyttävät asemaansa väärin mistään piittaamatta.

Liam Aylward, UEN-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin sianlihateollisuudella on elintärkeä rooli Irlannin maatalouselintarvikealalla. Kyseisen teollisuuden arvoksi on arvioitu noin miljardi euroa, ja se työllistää suoraan ja välillisesti 10 000 ihmistä.

Meidän on nykyisessä taloudellisessa tilanteessa ja elintarvikkeiden hinnan noustessa erittäin tärkeää tehdä kaikkemme Irlannissa puolustaaksemme Irlannin sianliha-alaa, joka toimii tiukimpien Euroopan unionin ja kansainvälisten standardien mukaan.

Kansallisen jäämien valvontaohjelman ansiosta erään sianlihanäytteen dioksiinipitoisuuden havaittiin olevan yli vähimmäisrajan, jolloin saastumislähteeksi voitiin nopeasti jäljittää yksittäinen rehutehdas. On aina valitettavaa, jos elintarvikkeet saastuvat, mutta tämä tapahtuma osoittaa, että Irlannin viranomaisten elintarviketurvallisuusvalvonta on erittäin korkeatasoista ja takaa elintarvikeketjun eheyden. Toisin sanoen valvonta toimii.

Haluaisinkin todeta, että Irlannin hallituksen ja maatalousministeriön toimet niiden päättäessä tuotteiden täydellisestä palauttamisesta olivat päteviä ja nopeita. Euroopan ja kansainväliset markkinat, toki myös Euroopan komissio, suhtautuivat tähän erittäin myönteisesti. Toimenpiteet osoittivat selvästi, kuinka vakavasti me maana suhtaudumme elintarvikkeiden turvallisuutta koskeviin asioihin, ja auttoivat säilyttämään maineemme korkealaatuisten elintarvikkeiden tuottajana niin kotimaassa kuin ulkomailla.

Irlantilaiset kuluttajat jatkoivat sianlihan ostamista heti, kun se tuli takaisin supermarkettien hyllyille, ja useimmilla Euroopan ja kansainvälisillä markkinoilla kauppa alkoi nopeasti uudelleen. Kaupankäynnin palauttaminen täysin ennalleen vaatii tietenkin vielä työtä, esimerkiksi tehostettuja markkinointikampanjoita.

Haluan kiittää Irlannin parlamentin (Oireachtas) maatalousvaliokuntaa dioksiinitapauksen perinpohjaisesta tutkimisesta, joka käsitti useita kuulemisia, joissa oli mukana ministeriöitä, valtion virastoja ja sianlihantuottajien edustajia. Iloitsen myös siitä, että maatalousministeriö tekee lisätutkimuksia professori Patrick Wallin, Euroopassa erittäin tunnetun henkilön, toimiessa puheenjohtajana.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Irlannin tapauksessa tarkastuksissa sentään huomattiin, mitä oli tapahtunut. Kymmenen vuotta sitten Belgiassa tapauksia tuli ilmi tiheään tahtiin. Kummassakin tapauksessa puhutaan onnettomuuksista, mutta sitä ei ole koskaan todistettu. Nyt, 10 vuoden kuluttua, tapauksen käsittely on päättynyt Belgiassa. Yksi henkilö sai puolentoista vuoden ehdollisen tuomion. Ei ole kuitenkaan selvää, kuinka ainesosa joutui tuotteisiin. On siis yhä todennäköistä, että myrkylliset ainesosat sekoitettiin tahallaan joukkoon. Rehuaineeksi käytettiin jätteiden käsittelykulujen vähentämiseksi. Öljyä laimennetaan ja sekoitetaan rehuaineeksi. Kummassakin tapauksessa öljy on muuntajajaljää.

Näitä onnettomuuksia ei ole rekonstruoitu, eikä ole todistettu, että syynä oli palaminen. Näin ollen voidaan olettaa, että Irlannissakin myrkyllisten ainesosien eli PCB-yhdisteiden joutuminen rehun sekaan oli rikollisen teon seurausta. Tämän vuoksi meidän on tihennettävä tarkastuksia, jotta rehun rikollinen käsittely ei lisääntyisi, kun kuvitellaan tämän olevan helppo tapa vähentää kustannuksia.

Huomenna täällä parlamentissa hyväksyttäväksemme tuleva avoin julkilausuma tarjoaakin tähän mahdollisuuden. Siinä ei lisätä huomiota rikoksen yritysten torjuntaan, mutta tarkastukset tihtenevät. Lisäksi riskejä ei pidä määritellä vain sen perusteella, mitkä tehtaat ovat olleet osallisina, vaan on myös kysyttävä, kuka ihmeessä johtaa näitä tehtaita ja mistä hämäristä lähteistä öljy on saatu. Tuntemme kyllä ihmislajin, jonka kanssa tässä ollaan tekemisissä. Laitosten on oltava tarkastuksia tehdessään tietoisia siitä, että heidän osaltaan riski on suurempi, ja näin ollen tarkastusten on oltava tiukempia.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Tapaus, jossa irlantilaisista tehtaista löytyi suuria määriä dioksiineja, aiheuttaa sekä pohjoisen että etelän maataloustuottajille suuria taloudellisia vaikeuksia. Tämä on huono uutinen nykyisessä vaikeassa taloustilanteessa. Nopeiden toimien ansiosta markkinat voidaan vakuuttaa siitä, että irlantilainen sianliha on turvallista. Vaikka näin onkin, ei pitäisi odottaa, että vahinkoa kärsineiden olisi selviydyttävä seurauksista yksin. Tiedän, että jotkin näistä talouskysymyksistä kuuluisivat muille komission jäsenille, mutta on tärkeää, että seuraavat asiat otetaan esiin.

Irlannin hallituksen joulukuussa 2008 ilmoittaman sianlihan palauttamissuunnitelman tarkoitus oli poistaa saastunut irlantilainen sianliha markkinoilta. Oli miten tahansa, ei näytä siltä, että tämä suunnitelma kattaa niitä 4000 saastunutta sikaa, jotka lähetettiin Vionin sikateurastamoon Cookstowniin, joka sijaitsee omissa vaalipiirissäni olevassa Tyronen kreivikunnassa, syyskuun 1. päivän ja joulukuun 6. päivän välisenä aikana vuonna 2008.

Onneksi voimme ilmoittaa ehdottomasti, että irlantilainen sianliha on täysin turvallista. Ellei tämä tehdas ole oikeutettu EU:n tukiohjelman mukaisiin korvauksiin, on kuitenkin olemassa todellinen vaara, että se ei pysty jatkamaan toimintaansa.

EU:n on varmistettava, että tätä käsittelylaitosta ei jätetä vastaamaan yksin seurauksista, jotka johtuvat siitä, että se on ottanut vastaan 4000 saastunutta sikaa.

Jos laitos ei ole oikeutettu korvauksiin komission ja Irlannin hallituksen välisen sianlihan palauttamissuunnitelman perusteella, komission ja maatalousministeriön on tehtävä sopimus vastaavasta suunnitelmasta Belfastin kokouksessa.

Euroopan unionin olisi solidaarisuuden nimissä hyväksyttävä tarvittavan korvauksen maksaminen niille, jotka ovat kärsineet vahinkoa. Vuodesta 2009 tulee vaikea kaikille. Pitäkäämme mielessä, että erittäin poikkeuksellinen tilanne jätti monet elintarvikealan ihmiset ahdinkoon, johon he itse eivät olleet syypäitä.

Belfastissa kokoontuvat ja Irlannin hallituksen ministerit kehittävät piakkoin koko saarta koskevan eläinten terveysstrategian.

Meillä on oltava koko Irlannin kattava lähestymistapa, joka koskee muutakin kuin eläinten terveyttä ja johon kuuluu yhtenäinen, koko saarta koskeva sääntely. Tällä tarkoitan sitä, että EU:n määräyksiä olisi hallittava ja pantava täytäntöön koko saarella samalla tavoin. Kaikki irlantilaiset maataloustuottajat hyötyisivät tällaisesta tilanteesta, ja päällekkäisyyksien poistuminen tehostaisi EU:n määräysten valvontaa.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kollegani mainitsi hämäret väylät, joita myöten PCB-yhdisteet joutuivat elintarvikeketjuun Irlannissa. Mielestäni asia voi olla vielä huonommin, jos tarkastelemme PCB-yhdisteiden historiaa. Polyklooratut bifenyylit ovat lähes 100 vuotta vanhoja. Ne ovat ihmisen keksimiä, ja alusta alkaen on ollut selvää, että ne ovat hyvin vaarallisia.

Niitä käytettiin vuosikausia kondensaattoreissa, hydraulikkaöljyissä, puulattioiden pintakäsittelyssä – emmekä varmasti halua niitä elintarvikeketjuun. Kuitenkin melkein 1900-luvun alusta lähtien vuoteen 1966, jolloin eräs ruotsalainen tiedemies havaitsi niiden vaarallisuuden, niitä katsottiin läpi sormien ja niiden käyttö oli sallittua, vaikka työtapaturmia sattui toinen toisensa jälkeen.

Vaikka tieteelliset tosiasiat olivat olleet tiedossa, PCB-yhdisteet kiellettiin julkisissa tiloissa varsinaisesti vasta vuosina 1970–1972. Silloinkin niitä sai vielä käyttää, ja käyttö kiellettiin kokonaan vasta vuonna 2000. Näin ollen PCB-yhdisteitä on vielä paljon kaikkialla, ja niiden on annettu olla melkein 100 vuotta, vaikka koko ajan on tiedetty niihin liittyvästä ongelmasta.

Ne nousevat esiin uudestaan ja uudestaan, viimeksi Belgiassa ja Irlannissa, huolimatta vuonna 1996 annetusta komission direktiivistä, joka edellyttää PCB-yhdisteiden käsittelyä.

Olen kuitenkin huomannut, että on yksi asia, joka todella hämmensi ihmisiä Irlannissa. Muistan tuolloin käyneeni erään teurastajan luona, joka ei todellakaan voinut ymmärtää. Hän sanoi, että olemme kehittyneet

hyvin paljon jäljittämässä. Voimme saada tarkasti selville, mistä tietty muna tulee, milloin se on munittu ja, jos tutkimme vielä hiukan enemmän, voimme selvittää miltä tilalta se on peräisin. Silti, vaikka olimme saaneet selville PCB-yhdisteiden lähteen, tämän teurastajan, joka hankkii itse kaiken sianlihan ja jolla oli kaikki tunnistusnumerot ja muut, oli pakko heittää pois ja tuhota sianlihaa.

En ymmärrä, miten tällainen pääsi tapahtumaan, koska olemme tehneet todella paljon työtä ympäristövaliokunnassa ja te olette työskennelleet paljon jäljitettävyyden eteen. Kuitenkaan tiukan paikan tullen noita järjestelmiä ei käytetty. Niiden avulla ehkä etsittiin kyseisiä maatiloja, mutta niitä ei käytetty syyttömien maineen puhdistamiseen. Tämä maksoi ihmisille hirveän paljon – ja se maksoi kotimaalleni hirveän paljon, sillä mustamaalauksen kohteeksi eivät joutuneet vain tietyt toimitusketjut vaan koko maa.

On muitakin asioita, jotka aiheuttavat hämmennystä. Puhumme nyt, aivan oikein, PCB-yhdisteistä ja dioksiineista, mutta viekö meiltä 100 vuotta ennen kuin tajuamme dioksiinien ja jätteenpolton välisen yhteyden? Myös siihen pyrin jatkuvasti eli jätteenpoltoista syntyvien dioksiinien pitämiseen poissa elintarvikeketjusta.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, vaalipiiriini kuuluvat useat maataloustuottajat ja eräs jalostusyritys ovat joutuneet kärsimään miljoonien puntien tappiot ilman omaa syytään, koska olivat ostaneet saastunutta rehua hyvässä uskossa eräästä elintarviketehtaasta, jossa vallitsi räikeä piittaamattomuus asioista ja jossa ei hyvästä käytännöstä ollut tietoaakaan. Ei ole ihme, että kyseiset vahinkoja kärsineet äänestäjät ovat melkoisen kiukkuisia.

Minulla on komission jäsenelle useita kysymyksiä. Ellei niihin vastata tänä iltana, haluaisin niihin kirjallisen vastauksen, jos se vain on mahdollista.

Ensinnäkin, miten tapaukseen syyllinen kierrätysrehutehdas on aiemmin noudattanut EU:n määräyksiä? Tekeekö se, mitä itse haluaa, kuten on väitetty?

Toiseksi, oliko Millstreamilla lupa käyttää kyseistä öljyä? Ellei lupaa ollut, eikö jäsenvaltion vastuulla ollut varmistaa, että tällainen piittaamattomuus viranomaisten vaatimuksista havaitaan ja että siihen puututaan?

Kolmanneksi, oliko Millstreamilla käytössä elintarvikehygieniasetuksen edellyttämä HACCP-pohjainen riskianalyysi ja omavalvontasuunnitelma?

Neljänneksi, onko komissio tyytyväinen jäsenvaltion tähän tehtaaseen ja sen tuotteisiin kohdistamien tarkastusten ja valvontatoimien tasoon ja tiheyteen ottaen huomioon, että jäsenvaltiot velvoitetaan noudattamaan riskianalyysiin perustuvaa virallista valvontasuunnitelmaa? Ovatko Irlannin viranomaiset syyllistyneet joihinkin laiminlyönteihin pannessaan täytäntöön rehulain ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia vaatimuksia?

Viidenneksi, omassa vaalipiirissäni lailliset elintarviketehtaat joutuvat noudattamaan laadunvarmistusjärjestelmien mukaisia tiukkoja valvontatoimia ja standardeja. Miksei Millstreamin kierrätystä tutkittu yhtä tarkasti?

Kuudenneksi, oliko tässä tapauksessa kyse siitä, että luotettiin rehutehtaan omaehtoiseen turvallisuuden takaamiseen, ja jos näin oli, miksi se sallittiin tässä tapauksessa – sehän pitäisi sallia vain pienimuotoisille toimijoille?

Lopuksi pyydän saada kysyä, mikä on se täsmällinen oikeusperusta, jonka nojalla komissio myönsi Irlannin valtiolle suuren rahasumman? Alunperinhän komission edustaja sanoi, ettei tällaista oikeusperustaa ole. Onko odotettavissa jotain jatkotoimenpiteitä, jos jäsenvaltion huomataan jättävän noudattamatta vaatimuksia?

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) On hyödyllistä, että voimme tänä iltana keskustella julkilausumasta, jonka komissio ja te, hyvä komission jäsen, olette jo laatineet ja jossa käsitellään jäteöljyjen käyttöä rehunvalmistuksessa Irlannissa.

Haluan hieman laajentaa keskustelua kertomalla teille, että hyvin monet jäsenvaltiot, mukaan luettuna Romania, josta aion puhua, ovat joutuneet kärsimään vahinkoja tämän tapauksen vuoksi. Tarkemmin sanottuna tapaus on vaikuttanut lihateollisuuteen, mutta ennen kaikkea kuluttajiin. Se on vaikuttanut teollisuuteen, joka on kirjannut suuria tappioita erittäin lyhyen ajan sisällä, ja kuluttajiin aikana, jolloin ainakin Romaniassa sianlihan kulutus on tavallisesti huomattavan suurta joulunvieton perinteistä johtuen.

Yksi asia, joka on toiminut erittäin hyvin, on ilmoittaminen eläinlääkintäviranomaisille Euroopan nopean hälytysjärjestelmän välityksellä. Tätä toimenpidettä lukuun ottamatta kaikki muut tiedot ovat kuitenkin

kadonneet. Paljonko saastunutta lihaa oli, missä sen jakelu tapahtui ja missä elintarviketuotteet nyt ovat olivat kysymyksiä, joihin annettiin vaillinaisia vastauksia – aina ei tosin vastattu mitään. Mitä tästä aiheutui? Paniikkireaktio kuluttajien keskuudessa ja valtavat tappiot tuottajille. Myös asiasta vastaavien viranomaisten valmiudet hoitaa tällainen tapaus tehokkaasti olivat melko heikot.

Mielestäni meillä on tässä ainakin kaksi ongelmaa. Ensimmäinen on dioksiinin aiheuttama saastuminen, joka johtuu jäteöljyjen käytöstä. Dioksiinihan on, kuten kaikki tiedämme, erittäin vaarallista, koska se on hyvin myrkyllistä ihmiselimestölle pieninäkin määrinä. Mitä voimme tehdä sen varmistamiseksi, ettei vastaavaa enää satu?

Toinen ongelma on se, miten voimme parantaa asiasta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten valmiuksia reagoida ja ryhtyä toimenpiteisiin näissä vaaratilanteissa.

Lopuksi esitän toivomuksen, että tämä keskustelu antaisi meille joitain vastauksia edes näihin kahteen kysymykseen.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, polykloorattuja bifenyylejä sisältävien jäteöljyjen käyttö ruokajätteen kierrätyslaitoksessa on ongelma, joka on jälleen tuonut esiin kysymyksen, onko elintarvikkeiden turvallisuutta varmistettava Euroopan unionissa.

Ensinnäkin on tähdennettävä, että ongelman syynä ei ole mikään eläintauti, vaan rehuhygienian ja rehujen turvallisuuden varmistamiseksi säädettyjen toimien riittämätön valvonta Euroopan unionissa. Huolimatta paikan päällä suoritetuista valvontatoimista havaittiin, että suuri määrä dioksiinia oli joutunut sianlihaan. Johdonmukaisesti voidaan kysyä: Miksei ongelmaa havaittu aiemmin?

Monet Euroopan kansalaiset kysyvät nyt, onko Euroopan unionissa käytössä riittävä lainsäädäntö, jolla jäsenvaltiot veloitetaan soveltamaan riittävää valvontaa, kun kyse on eläimille syötettävän rehun turvallisuudesta. Kysymys vaatii pikaista vastausta. Huomioon on otettava, että vaikka turvallisuusmääräyksiä rikottaisiin vain yhdessä elintarvikkeiden käsittelylaitoksessa, seuraukset voivat olla kohtalokkaat, ja tappiot saattavat nousta satoihin miljooniin euroihin.

Vetoan Euroopan komissioon, jotta se ryhtyisi tarpeellisiin toimiin valvonnan tehostamiseksi, koska valvonta on erottamaton osa kuluttajien turvallisuuden suojelua koskevaa Euroopan unionin politiikkaa. Irlannista peräisin olevaa suurta määrää dioksiinia sisältävää sianlihaa päätyi myös Bulgariaan ja moniin muihin Euroopan maihin. Tällaisia tapauksia ei saa tulevaisuudessa kuitenkaan sallia, koska niiden hinta on myöhemmin rahallisesti ja sosiaalisesti liian kallis.

Lopuksi totean, että suhtaudun myönteisesti jäsen McGuinnessin aloitteeseen saattaa tämä ongelma tarkempaan tutkimukseen komissiossa.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, keskustelemme tänä iltana PCB-yhdisteitä sisältävän jäteöljyn käytöstä eräässä irlantilaisessa elintarvikkeiden kierrätyslaitoksessa. Huomenna keskustelemme eläinten rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä. Huomenna havaitsemme, että olemme yhdessä jo kehittäneet useita tärkeitä ja tarkoituksenmukaisia keinoja tällä alalla. Silti alalla on yhä ongelmia. Sen vuoksi jäsen McGuinnessin suulliseen kysymyksen sisältyvät viisi kysymystä on otettava vakavasti ja vaativat kunnollisen vastauksen.

Arvoisa komission jäsen, te itse puhuitte EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon puutteista, joita useissa jäsenvaltioissa vielä esiintyy ja joista on päästävä eroon. On totta, että rehuala on viime vuosina yleisesti ottaen osoittautunut luotettavaksi. On kuitenkin muutamia yrityksiä, jotka joko eivät tunne riskejä tai eivät halua tietääkään niistä mitään. Lisäksi näyttää siltä, että monissa jäsenvaltioissa on vielä varaa parantaa riskien mukaisia tarkastuksia.

Me kaikki – parlamentti, yhä useammat maataloustuottajat sekä myös kuluttajat – odotamme, että EU:n lainsäädäntöä sovelletaan asianmukaisesti ja että tarkastukset ovat sen mukaisia. Tämän vuoksi olenkin sitä mieltä, että yleistä elintarvikelainsäädäntöä, elintarvike- ja rehuhygieniää ja elintarvikkeiden kierrätyslaitosten lupaehtoja on tarkasteltava.

Haluamme kyllä, että ylijääneitä ruoka-aineita käytetään hyödyksi. Ainakin minä henkilökohtaisesti haluaisin, että niin tehtäisiin eikä kyseisiä ylijääneitä ruoka-aineita hävitettäisi. Tällöin on kuitenkin varmistettava jäljitettävyyden. Ei-toivottujen ainesosien ja tuotteiden pääsy rehuun on estettävä turvallisesti ja hallitusti. Kun rehuyrityksille myönnetään lupia, on varmistettava, että niiden henkilöstöllä on tarvittava elintarvike- ja rehuruvallisuuden alan ammattipätevyys.

Rehuaeineokset ovat elintarviketurvallisuuden perusta, ja maataloustuottajilla on oltava varmuus rehun turvallisuudesta, jotta kuluttajat saadaan vakuuttuneiksi ruoan turvallisuudesta ja terveellisyydestä.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikkein ensimmäiseksi haluan ilmaista tyytyväisyyteni siitä, että tähän keskusteluun on annettu tilaisuus. Maataloustuottajat ovat nyt ymmärtäneet, kuinka haavoittuvia he ovat muiden tekemisille.

Tapaus sattui Irlannin tasavallassa, mutta ironista on, että ongelman aiheuttajaksi epäilty jäteöljy oli peräisin Pohjois-Irlannista. Ongelma ilmeni kuitenkin vasta Irlannin tasavallasta peräisin olevassa rehuseoksessa.

Minun mielestäni on ongelmallista, että Irlannin tasavallan maataloustuottajat, niin sian- kuin nautakarjankasvattajat, ovat saaneet korvauksia ja apua EU:lta. Samaan aikaan Pohjois-Irlannin maataloustuottajat ovat pulassa, koska he eivät saa mitään apua ja tukea. Pohjois-Irlannin maataloustuottajat on nujerretty, ja monet heistä joutunevat luopumaan maatilastaan ja lopettamaan yritystoimintansa ilman omaa syytään. He eivät ole tehneet mitään väärin eivätkä syyllistyneet rikokseen. Minun on todettava kiertelemättä tänä iltana teille ja arvoisalle komission jäsenelle, että mielestäni Pohjois-Irlannin maataloustuottajia on petetty raskaasti. Heidät on pettänyt muun muassa meidän oma maatalousministeriömme eli DARD, kuten sitä Pohjois-Irlannissa nimitetään, ja kaikkein eniten ministeri, joka näyttää olevan liian heikko ja kyvytön ratkaisemaan ongelmaa.

Irlannin tasavallan maatalousministeri on osoittanut selvästi, että hän huolehtii omistaan ensin. Ymmärrän sen. Haluaisin tehdä komission jäsenelle seuraavan kysymyksen: Saatteko mitään tietoja kyselystä, jonka poliisi oletettavasti tekee kummallakin puolen rajaa? Oletteko valmis toimimaan saamienne tietojen mukaan ja oletteko valmis takaamaan, että Pohjois-Irlannin tuottajat saavat samat tuet kuin Irlannin tasavallan maataloustuottajat ja ettei heiltä riistetä mitään oikeuksia saada tukea? Lopuksi vielä tärkein kysymys: Voitteko taata, ettei tällaista ongelmaa enää koskaan tule? Tällaisesta on seurauksena vain kuluttajien luottamuksen häviäminen ja ennen kaikkea tuottajan tuhoutuminen.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten komission jäsen sanoo, ihmisen kannalta yksi PCB:lle altistumisen lähteistä on elintarvikeketju. On kuitenkin niin, että avotuli ja tupakansavu ovat paljon tärkeämpiä altistumisen lähteitä paljon suuremmalle joukolle ihmisiä. Pitäkäämme mielessä suhteellisuus ja välttäämme hysteriaa tässä keskustelussa. Siihen on tuotava enemmän valaistusta ja sitä on jäähdyteltävä.

Rehuhygienian vähimmäisvaatimukset ovat todella hyvin tärkeitä ja niitä on noudatettava tarkasti. Tämän lisäksi on kaikista lihatuotteista – nautanlihan lisäksi myös kanan-, sian- ja lampaanlihasta – oltava tunnistetiedot, ja kaikki lihatuotteet on voitava jäljittää. Olen esittänyt voimassa olevaan lainsäädäntöön tätä koskevia tarkistuksia, joista keskustelemme täällä piakkoin.

Kyseessä oleva sianliha saastui korppujauhosta, koska Millstream Recycling oli huolimaton ja käytti korppujauhon kuivaamiseen öljyä, jonka se oli hyvässä uskossa ostanut yritykseltä, jonka kanssa se oli asioinut vuosia ilman mitään ongelmia. Poliisitutkimus asiasta on parhaillaan käynnissä, ja yritys tekee täysipainoisesti yhteistyötä poliisin kanssa.

Haluan osoittaa täysin vääräksi jäsen Allisterin väitteen, että yritys olisi ollut räikeän piittaamaton. Saamme vielä todisteita siitä, että asia ei ole näin, joten meidän on oltava varovaisia puheissamme.

Suurin ongelma oli, että kaikki sianlihatuotteet oli palautettava 100-prosenttisesti ja hävitettävä, vaikkakin vain lyhyellä aikavälillä. Monen irlantilaisen maataloustuottajan toimeentulo ja irlantilaisten elintarvikkeiden maine ulkomailla kärsivät, koska meidän oli reagoitava suhteettoman voimakkaasti, vaikka sikatiloista vain 6–7 prosenttia oli saastunut, koska Irlannin tunnistus- ja jäljitysjärjestelmä petti teurastamon kohdalla. Irlannissa kaikilla sioilla pitäisi olla merkintätunnus, joko korvamerkki tai tatuointi, mutta jostain syystä emme pystyneet teurastamoissa erottamaan saastunutta rehua syöneitä sikoja niistä, jotka eivät olleet saaneet saastunutta rehua ja joita oli suuri enemmistö.

Tätä ongelmaa pitää tutkia. Komission on tutkittava, mikä merkitys tunnistetiedoilla ja jäljitettävyydellä oli, ja ennen kaikkea meidän on odotettava poliisitutkimuksen tuloksia, jotka saattavat aiheuttaa yllätyksiä.

Asiaan sekaantuneet yritykset ovat ilmoittaneet julkisuudessa olevansa erittäin pahoillaan elintarvikeketjulle ja Irlannin maineelle aiheutuneesta vahingosta sekä niistä taloudellisista vahingoista, joita monet näistä yrityksistä aina erinomaisia rehut tuotteita saaneet maataloustuottajat ovat joutuneet kärsimään. Nyt ne ovat jälleen aloittaneet liiketoimintansa, ja uskallan sanoa, että ne valmistavat erinomaisia rehuaeineksia tuottajien sekoituksia varten.

Tämä on ollut hirveä tapaus. Kukaan ei ole tällaista toivonut.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen pyrkinyt välttämään arvostelua ja tuomitsemista tässä Irlannin tapauksessa, koska emme ole sitä varten täällä tänään. Haluan kuitenkin tehdä komission jäsenelle kolme kysymystä. Ensimmäinen kysymys: Kuinka paljon PCB-yhdisteitä on vielä liikkeessä? Toinen kysymys: Voitteko taata, etteivät ne saastuta elintarvikeketjua seuraavien 23 kuukauden kuluessa, kun niiden hävitys on kesken? Kolmas kysymys: Voisiko komissio esittää kertomuksen rehuhygienia-asetuksen täytäntöönpanon tilasta? Parlamentti haluaisi mielellään kuulla sen.

Haluan myös vakuuttaa Jim Allisterille, että tämä on rajatylittävä ongelma. Saastuminen, sikäli kuin me ymmärrämme, on peräisin rajan takaa, kuten Jim Nicholson aivan oikein totesi. Tämän vuoksi en yhdy Proinsias De Rossan mielipiteeseen. Tämä on eurooppalainen ongelma, koska sillä on rajatylittävä ulottuvuus. Se, mitä tapahtui Irlannissa, voi tapahtua missä tahansa jäsenvaltiossa, koska PCB-yhdisteitä on käsittääkseni liikkeessä tuhansia tonneja. Ehkä komission jäsen voisi selvittää tätä seikkaa.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, onko komissio tutkinut tai rekonstruoinut onnettomuuteen johtaneiden tapahtumien kulkua? Minusta on melko naurettava ajatus, että jäteöljyn poltto ja muutaman leivänpalan läpi suodattuva savu voisi aiheuttaa näin laajamittaisen saastumisen, jossa dioksiinitaso nousee 200-kertaiseksi sianlihassa – ei siis rehussa, vaan itse sianlihassa. Kunnes toisin todistetaan, uskon, että tässä tapauksessa oli kyse aineiden tahallisesta sekoittamisesta.

Kaikki liikenneonnettomuudet rekonstruoidaan ja tutkitaan sen selvittämiseksi, miten kyseinen onnettomuus on voinut sattua. Tämä onnettomuus – jos se oli onnettomuus – on myös rekonstruoitava, ja on tutkittava, voiko tämän tyyppinen palaminen ja siitä syntyvä savu lihan läpi suodattuessaan todella aiheuttaa sen, että niin paljon dioksiinia päätyy lihaan. Ammatinharjoittajana sanoisin, että kaikki tällaiset väitteet ovat hölynpölyä. Tässä oli kyseessä tahallinen aineiden sekoittaminen, ja meistä ollaan tekemässä säilytyspaikkoja kyseiselle myrkylle, joka ei hajoa itsestään vaan jatkaa kulkuaan läpi ihmiskupolvien.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Tämä on ollut erittäin mielenkiintoinen keskustelu. Pelkään, että tällaisia tapauksia tulee tulevaisuudessakin. Emme voi koskaan estää rikollista käyttäytymistä emmekä sitä, että ihmiset käyttävät järjestelmää hyväkseen.

Eräs aihe, josta ei tänään keskusteltu, on yksityisiä tarkastusmerkkejä koskeva järjestelmä. Miksei komissio kannusta kyseistä teollisuudenalaa voimakkaammin suorittamaan omia tarkastuksia ja kehittämään yksityisiä laatumerkkejä? Komissio voisi sanoa: ”Me voimme suorittaa tarkastuksia lopussa, mutta ensin on teidän tehtävänne varmistaa ammattitoverienne tarkastaminen ja huolehtia siitä, että tällaista ei tapahdu. Jos pystytte kehittämään järjevän järjestelmän, me edistämme sen toteuttamista ja hyväksymme sen.” Minusta näyttää, että meidän on annettava kannustusta alhaalta ylöspäin, jotta tällaisia käytäntöjä ei enää tulevaisuudessa tulisi ilmi.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ei ole erimielisyyttä siitä, että öljy oli itse asiassa peräisin Pohjois-Irlannista. Siitä ei ole kyse.

Olennaista on, että Millstream osti kyseistä öljyä, vaikka tiesi tarvitsevansa öljyä kuivattimia varten – rehun käsittelyyn, leivänmurujen kuivatukseen. Miksi se osti kyseistä öljyä, tuli öljy sitten mistä tahansa?

Mikseivät valtion tarkastajat ja yritys itse tarkastaneet sitä? Öljyn käyttö tässä tapauksessa on tietääkseni laitonta ja rikkoo elintarvike- ja hygieniamääräyksiä. Näin ollen se, mistä öljy oli peräisin, ei ole tärkeää. Tärkeää on se, miksi öljy tuotiin sinne ja miksi sitä käytettiin niin kuin käytettiin.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, jäsen Graefe zu Baringdorfin väite, että saastuttava aine olisi tahallisesti sekoitettu rehuun, on halveksittava ja kenen tahansa ammattimaisen politiikan arvolla sopimaton. Meidän on odotettava, että oikeustutkimus saadaan asianmukaisesti valmiiksi.

Kyseinen yritys, Millstream Recycling, osallistuu työhön täysipainoisesti. Yrityksellä on paperilla olevat todisteet siitä, että öljy on ostettu luvalliselta öljyntoimittajalta Dublinista. Öljy ostettiin kierrätettynä kevyenä polttoöljynä, joka olisi ollut oikea öljy juuri tällaiseen kuivausprosessiin. Öljyn myi luvallinen yritys, ja Millstream luuli ostaneensa kierrätettyä kevyttä polttoöljyä. Millstream kuitenkin suostuu myöntämään, että sille myyty öljy on ollut muuntajaöljyä, josta dioksiinit ovat peräisin.

Asiasta tehdään oikeudellinen tutkimus sekä poliisitutkimus. Meidän pitäisi antaa prosessin edetä asianmukaisesti ja lopettaa näiden väitteiden esittäminen, koska kyseessä on hyvin vakava ongelma, jota hysteerinen ja liioiteltu reagointi ei korjaa.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki myöntävät – eikä kukaan kiellä – että öljy todellakin oli peräisin Pohjois-Irlannista. Emme voi kieltää sitä. Meidän kiistellessämme Pohjois-Irlannissa kahdeksan maataloustuottajaa kuitenkin on lopettamassa toimintansa. Samoin käy Irlannin tasavallassa. Myönnän, että he ovat myös saaneet kärsiä tästä. Kyse ei ole politiikasta. Kyse on siitä, että tavalliset ihmiset joutuvat kärsimään. Oman maamme maataloustuottajat joutuvat kärsimään taloudellisia vahinkoja.

Totuus, joka meidän ja myös teidän, hyvä komission jäsen, on myönnettävä, on se, että tuhansia kiloja sianlihaa ei pystytty jäljittämään. Kukaan ei tiennyt, mistä se oli tullut, mistä sioista se oli peräisin tai miltä paikkakunnalta se oli peräisin. Arvoisa komission jäsen, teidän on korkea aika ilmoittaa alkuperämerkintä, joka osoittaa suoraan ja selvästi, mistä liha on peräisin. Jos näin olisi jo tehty, ainakin tietäisimme oman asemamme asian suhteen.

En halua tehdä asiasta poliittista, koska mielestäni se ei ole poliittinen. Puhun oman maani maataloustuottajien kanssa joka päivä, ja monet näistä ihmisistä todennäköisesti joutuvat luopumaan maatiloistaan. Tämä on siis vakava juttu. Jos meidän on odotettava oikeudellisen tutkimuksen loppuun saattamista, minkä haluan toteutuvan, haluan kuitenkin, että tuottajiamme suojellaan. Heitä ei saa jättää oman onnensa nojaan. Teidän on suojeltava heitä kunnollisesti niin, että he saavat saman aseman ja suojelun kuin Irlannin tasavallan tuottajat.

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on ollut todella vilkasta, ja on esitetty paljon kysymyksiä. On myös esitetty paljon oletuksia, ja olenkin Avril Doyleen kanssa samaa mieltä siitä, että meidän on oltava kärsivällisiä ja odotettava tutkimuksen päättymistä. Sitten voimme tehdä johtopäätöksemme ja päättää tulevaisuudesta. Minun on sanottava yksi asia. Olen kuullut, että silloin kun en itse vielä ollut hoitamassa näitä asioita, Saksassa ja Belgiassa sattui samanlaisia tapauksia, joista tiedotettiin laajasti kaikissa jäsenvaltioissa. Olisinkin luullut, että jokainen järkevä jäsenvaltio olisi ottanut käyttöön tiukemmat valvontatoimet. Tällaista voi kuitenkin tapahtua tiukimminkin valvotuissa oloissa petollisen menettelyn, huolimattomuuden tai muun sellaisen vuoksi. Meidän tehtävämme on huolehtia siitä, että meillä on lainsäädäntö – joka mielestäni on nyt tyydyttävä – ja varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat kyseistä lainsäädäntöä. Komission velvollisuus on toteuttaa valvontatoimia ja varmistaa, että jäsenvaltiot huolehtivat velvollisuuksistaan.

Eläinlääkintätoimistot tekevät tarkastuksia, ja niiden raportit ovat julkisia. Lainsäädännön noudattamisen tason voi päätellä kyseisistä raporteista, jotka on laadittu maakohtaisesti.

Monet teistä toivat esiin jäljitettävyyden, joka onkin yleisen elintarvikelainsäädännön tärkeimpiä tukipilareita. Jäljitettävyydestä vastaavat elintarvikealan toimijat, joiden on voitava osoittaa, keneltä ovat ostaneet ja kenelle myyvät tavaraa. Se, kuinka paljon taloudellista tappiota elintarvikealan toimijoille lopulta tulee, jos joudutaan tuotteiden palautusmenettelyyn, riippuu joka tapauksessa siitä, miten yksityiskohtaisen ja tarkan sisäisen jäljitettävyyden elintarvikealan toimija on valinnut. Tässä erityisessä tapauksessa Irlannissa edellytettiin jäljitettävyyttä koskevan määräyksen perusteella vain valmistuspäivämäärän ilmoittamista. Maatila, josta liha oli peräisin, ei ollut tarvinnut ilmoittaa. Juuri tämän vuoksi kaikki noiden kahden kuukauden aikana tuotettu liha oli palautettava. Jos olisi sovellettu tiukempia jäljitettävyydemääräyksiä – mikä tietenkin olisi tullut kalliimmaksi – palautettavaksi olisi tarvinnut määrätä vain liha, jonka oli todettu olevan peräisin juuri kyseiseltä maatilalta. Näin ollen on päätettävä, halutaanko maksaa enemmän ja valita paremmat jäljitettävyyttä koskevat määräykset vai maksaa vähemmän ja viime kädessä kärsiä tappio.

Äsken mainittiin komission antamat avustukset – korvausten maksaminen ei tosin kuulu minun vaan komission jäsen Fischer Boelin vastualueeseen – ja minun on sanottava, että se, mitä maksettiin tässä tapauksessa, maksettiin samoin perustein sekä Irlannin tasavallassa että Pohjois-Irlannissa. Minulla on täällä joitakin lukuja. Komissio on ottanut käyttöön Pohjois-Irlantia koskevan yksityisen varastoinnin tukisuunnitelman, jonka nojalla enintään 15 000 tonnia voidaan varastoida enintään kuudeksi kuukaudeksi. Toimenpiteen kustannukset ovat 6,9 miljoonaa euroa. Myös Irlannin tasavallassa otettiin käyttöön samanlainen yksityistä varastointia koskeva suunnitelma. Suunnitelman mukaan voidaan varastoida enintään 30 000 tonnia enintään kuudeksi kuukaudeksi, ja kustannukset ovat enintään 13,9 miljoonaa euroa. Irlannin tasavallassa toteutettiin myös käsittelysuunnitelma, jonka kustannuksiin yhteisö osallistui. Kustannukset olivat 20,6 miljoonaa euroa. Komissio ei suorittanut maksuja suoraan maataloustuottajille Irlannin tasavallassa eikä Pohjois-Irlannissa, koska tällaisille korvauksille ei ole oikeusperustaa.

Yhteenvedona voin todeta, että meillä on hyviä lakeja, mutta tulevaisuudessa meidän on oltava aina valppaina. Meidän on varmistettava, että jäsenvaltiot noudattavat näitä lakeja, ja me tarvitsemme jäsenvaltioiden kanssa tehtävää yhteistyötä. Komission vastuulla on valvontatoimien ylläpitäminen ja sen varmistaminen, että jäsenvaltiot noudattavat antamiamme määräyksiä.

Kun olemme saaneet tiedustelujen ja tutkimusten tulokset, voimme ajatella tulevaisuutta. Jos meistä tuntuu, että määräyksiä on parannettava, teemme sen epäröimättä.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

17. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

18. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 10.45.)